

DECEMBER 17., CSÜTÖRTÖK

ELNÖKÖL: SCHMITT ÚR

alelnök

1. Az ülés megnyitása

(Az ülést 9.00-kor megnyitják.)

2. A szakmai végzettségek kölcsönös elismerése (vita)

Elnök. - A következő pont a Malcolm Harbour, Andreas Schwab, Evelyne Gebhardt, Cristian Silviu Buşoi, Heide Rühle, Adam Bielan és Kyriacos Triantaphyllides által a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság nevében a Bizottsághoz intézett, a 2005/36 EK irányelv végrehajtásáról, a szakmai végzettségek kölcsönös elismeréséről szóló szóbeli választ igénylő kérdésről folytatott vita (O-0108/2009/mód.2 - B7-0217/2009).

Malcolm Harbour, szerző. – Elnök úr, engedelmeivel azt szeretném javasolni, hogy iktassunk be egy-két percnyi késést, mivel ez egy Bizottsághoz intézett, szóbeli választ igénylő kérdés, és azt reméltük, hogy McCreavy úr itt lesz, de úgy látom, hogy Samecki úr fog beszélni. Én korábban még nem találkoztam Samecki úrral, ezért érdekesnek találom, hogy ő van itt azért, hogy választ adjon egy olyan kérdésre, amelyen McCreavy úr és csapata egy ideje már dolgozik. Köszönöm szépen.

Szerettem volna itt üdvözölni McCreavy urat, és megköszönni a korábbi munkáját, úgyhogy esetleg adja majd át jókívánságainkat, amelyeket a – talán utolsó – itteni megjelenésére tartogattunk. Annak mindazonáltal különösen örülök, hogy Barnier úr, bizottságom rendkívül aktív tagja is csatlakozott hozzánk, hogy meghallgassa ezt a vitát, mivel ez a dokumentáció nagyon nagy részben az ő általa elintézendő ügyek sorát fogja szaporítani, feltételezve természetesen, hogy a Parlament jóváhagyja a kinevezését, és a Bizottság továbblép. Mindenesetre nagyon jó, hogy itt van.

A szakemberek szabad mozgása és a szakmai képesítések kölcsönös elismeréséről szóló irányelv azon fő kérdések közé tartozik, amelyek a bizottságomat az egységes piac egész felépítésében a leginkább foglalkoztatják. Nagyon helyes, hogy ma délelőtt megvitatjuk ezt a Bizottsághoz intézett kérdést, amellyel valójában egy aktuális áttekintést kívánunk kapni a módosított irányelv (amelyen bizottságom még 2004–2005-ben dolgozott) átültetésében történt előrehaladásról, illetve arról, hogy a tagállamok voltaképpen azt hogyan hajtják végre. Ez azért is nagyon időszerű, mert Monti professzor hétfőn felkereste bizottságunkat, hogy tárgyaljon a belső piac jövőbeni irányítására vonatkozóan a Bizottság elnökének szóló megbízatásáról. Ő nagyon határozottan azt állította, hogy a belső piaccal kapcsolatos probléma egy részét valójában nem a jogszabályok hiánya jelenti, hanem a belső piac megteremtését célzó, jelenleg hatályos jogi aktusok következetes végrehajtásának és hatékonyságának hiánya.

A szakmai képesítések kölcsönös elismerése tekintetében – mint azt a kérdésünk szövege elég egyértelműen kimondja – azt már tudjuk, hogy e kérdéssel kapcsolatban a polgárok szerte az Európai Unióban rengeteg problémával találják szembe magukat. A tagállamok kormányzati szintjén erősen támogatott Solvit-mechanizmusban is ehhez a területhez kapcsolódott a legtöbb panasz. Sokak számára csalódást jelent a világos döntések hiánya, akárcsak a különböző tagállamok engedélyező szervei közötti kapcsolat hiánya. Az egyik dolog, amit a saját kutatásunkkal elértünk – amely kutatásra ebben a témában ez a bizottság adott megbízást –, annak bebizonyítása volt, hogy egyáltalán nem beszélhetünk kellőképpen összehangolt tevékenységről azon a téren, hogy segítsük az embereket a kölcsönös elismerés keretében őket megillető jogok megismerésében. A másik szempont az, hogy az általunk és mások által elvégzett munkából az is kiderül, hogy az európai képesítési keretrendszerbe való betagozódás gondolatával ténylegesen nem foglalkozik elég szakma. Komoly kérdéseket kell felvetnünk e mechanizmussal kapcsolatban, hogy mennyire egyszerű hozzáférni, illetve hogy gyakorlati szempontból nézve mennyire hatékony. A statisztikai adatokból és az információkból tudjuk – és biztos vagyok benne, hogy hamarosan a Bizottságtól is ezt fogjuk hallani –, hogy e jogi aktus átültetése szinte mindegyik tagállamban késett. A vártnál sokkal tovább tartott a hatályba léptetése, és ez már önmagában is aggályokat vet fel maga a jogi aktus összetettségével kapcsolatban.

Csak hogy mindezeket a dolgokat összefogjam a Belső Piaci Bizottság következő öt évre szóló munkájának összefüggéseiben, örülök, hogy – úgy hiszem – a bizottság összes koordinátora jelen van ma, és szeretném megköszönni nekik mindazt, amit velem együtt e bizottság haladó napirendjének alakításáért tettek. A

szakmai képesítések kölcsönös elismerésének kérdése nem egyszeri kérdés. Többek között úgy is érezzük, hogy a bizottságunk szerepe, hogy folytassa a vizsgálatot, illetve kezdeményezéseket és javaslatokat tegyen a legfontosabb jogszabályok, az egységes piac legfontosabb elemeinek jövőbeni alakulása tekintetében.

Tudjuk, hogy a Bizottságnak 2011-ben felül kell vizsgálnia a kölcsönös elismerésről szóló irányelvet. Tervezünk egy ülést a nemzeti parlamentekkel és a nemzeti parlamenti képviselőkkel e javaslat megvitatása érdekében. Már volt erről egy meghallgatásunk, és megvan a kutatási jelentésünk is. A bizottságom ezeket az eszközöket tudja felhasználni, és – ha a koordinátorok beleegyeznek – biztos vagyok benne, hogy valamikor 2010-ben kidolgozunk egy saját kezdeményezésű jelentést is, hogy bekapcsolódjunk a Bizottság által megtartandó vitába.

Ez a kérdés háttere. Most érdeklődve várjuk a Bizottság válaszát, hogy kijelölje a kereteket, de ez egyelőre csak a folyamat kezdete, és biztos vagyok benne, hogy az új biztos képes lesz ezt továbbvinni, és velünk együtt dolgozni e meghatározó fontosságú jogszabály tényleges fejlődése és az egységes piac jobb működése érdekében.

Paweł Samecki, a Bizottság tagja. – Elnök úr, szeretném megköszönni a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság tagjainak, hogy felvetették ezeket a fontos kérdéseket.

Mielőtt még válaszolnék az egyes kérdésekre, hadd kezdjem egy áttekintéssel. A szakmai képesítésekről szóló irányelv célkitűzése, hogy megkönnyítse polgáraink szabad mozgását a belső piacon. Az átültetési időszak lejártá után két évvel a jogszabály átültetését 22 tagállam fejezte be, négy tagállam pedig remélhetőleg ez év végéig elkészül. Ebben a szakaszban aggódom viszont Görögország miatt, ahonnan még semmilyen átültetési intézkedésről nem értesültünk.

Most hadd térjek rá az első kérdésre. Az átültetés főként azért jelentett kihívást a tagállamok számára, mert 800-nál is több különböző szakmát érint. Ezeket a szakmákat gyakran még szövetségi vagy regionális törvények is szabályozzák. Ez azonban nem lehet mentség a késedelemre, és a Bíróság – eddig hat ítéletben – nem is fogadta el az ilyen késedelmeket.

Ami a második kérdést illeti, a fő problémák az egészségügyi szakmákban és az építészeknél jelentkeznek, ahol európai szinten a képzési követelmények nagyobb fokú harmonizációja van érvényben. Ezenkívül akadnak még problémák azokban a szakmákban is, ahol nagyobb arányú a munkavállalók határokon átnyúló mobilitása, így például a tanároknál és az idegenvezetőknél.

A harmadik kérdéssel kapcsolatban a Bizottság elsődleges célja, hogy biztosítsa az irányelv helyes és következetes végrehajtását. Ennek érdekében összeállítottunk egy magatartási kódexet a közigazgatási gyakorlatokról és egy felhasználói útmutatót a polgárok részére, amelyek szintén elő fogják mozdítani a nagyobb összhangot.

Ami a Solvit-rendszer keretében azonosított akadályokat illeti, teljes mértékben tisztában vagyunk a helyszínen tapasztalt problémákkal, így például az elismerési eljárásban előforduló késedelemmel, a nemzeti illetékes hatóságok válaszában elmaradásával, a megalapozatlan döntésekkel, az elveszett aktákkal stb. A migránsokat olykor még félre is tájékoztatják, és téves eljárások követésére utasítják. A Solvit-hálózat azonban sok ilyen jellegű probléma megoldásában hatékonyan bizonyult.

De nemcsak a Solvit létezik. Jelenleg már minden tagállamban működnek a polgárok tájékoztatására és támogatására szolgáló nemzeti kapcsolattartó pontok, és a Bizottság arra számít, hogy a jövőben ezek még aktívabbak lesznek. Ráadásul a belső piaci információs rendszer az idén szintén eszközt biztosított több mint 1 200 információcsere támogatásához sok szabályozott szakma esetében. Ez a tagállamok közötti napi szintű igazgatási együttműködés növekedésével járt.

Befejezésül, az utolsó kérdésre válaszolva, a Bizottságnak nem áll módjában megítélni, hogy ebben a pillanatban szükség van-e a reformra. Ez az irányelvben előírt utólagos értékelési gyakorlat során fog megtörténni. Az irányelvben rögzített menetrendet mindenestre tiszteletben kívánjuk tartani. A következő Bizottságnak kell eldöntenie, hogyan viszi ezt tovább.

Kurt Lechner, a PPE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, 2005-ben, többéves munkát és parlamenti vitákat követően elfogadtuk ezt az irányelvet, amely hatályba is lépett. 2007-ben került sor a végrehajtására. Most, hogy elértünk 2009-ig, nehéz elfogadni, hogy az irányelvet nem hajtották végre mindenhol, különösen mivel nem is volt teljesen új, hiszen javaslatok már korábban is voltak. A Bizottságot csak arra tudom biztatni, hogy gyakoroljon nagyobb nyomást a tagállamokra.

Számítottam arra, hogy a problémák az irányelv gyakorlati irányításával kapcsolatban fognak felmerülni. Ez lesz a fő témája az ezután következő vizsgálatoknak: meg kell tudnunk, hol vannak konkrét helyi problémák, és ki kell derítenünk, hogy voltaképpen mi is történik. Már elhangzott egy utalás arra a tényre, hogy a SOLVIT-hoz beérkező panaszok 20%-a erről a témáról szólt. Ez nagyon komoly kérdés. Harbour úr nagyon helyesen mutatott rá arra – anélkül, hogy elismélném az általa elmondottakat –, hogy ez a probléma gazdasági szempontból milyen fontos a belső piac számára.

Eltekintve azonban a gazdasági kérdésektől, a polgárok alapvető szabadságaiba az is beletartozik, hogy egy másik államban is lehetőségük legyen szakmájuk gyakorlására és képességeik kibontakoztatására, ha például házasság vagy más ok miatt egy másik országba költöznek. Ez Európa polgárai számára valós probléma.

Fontos elismernünk, hogy problémák óhatatlanul lesznek. Összetett kérdéstről van szó, időbe telik a végrehajtás, ráadásul különböző kultúrákat és hagyományokat érint, különösen, ami a szakmákat és az adott szakmákon belüli minőségi fogalmakat és képesítéseket illeti. Ezért nem lehetséges, hogy minden képesítés kérdés nélkül elismerést nyerjen bármelyik másik országban. Számomra és számunkra ez nem elsősorban az elkerülhetetlen felmerülő egyéni nehézségek kezeléséről szól, inkább annak vizsgálatáról – és a SOLVIT itt kerül be a képbe –, hogy vannak-e hibák a struktúrákban vagy a rendszerben, illetve hogy lehet-e ezeken javítani, és ha igen, hogyan.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy ezt a témát soha nem fogjuk tudni lezárni. Hosszú távú kérdéstről van szó, hiszen természetesen folyamatosan keletkeznek új szakmák és új munkaköri leírások. Emiatt ez egy állandó feladatot jelent a Bizottság és a Parlament számára, de a tagállamok számára is, amelyek jóindulatát szeretném kérni ebben a kérdésben.

Evelyne Gebhardt, az S&D képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, először is azt szeretném mondani, hogy teljességgel felháborító, hogy a Bizottság egyik tagja sincs jelen, mivel ez a kérdés az Európai Bizottságnak szól. Ez a Parlament semmibevételét mutatja. Egész egyszerűen felháborító, és teljesen elfogadhatatlannak találjuk ezt a helyzetet.

(Kellemtelenedő hozzászólás)

Igen? De ő nem állt fel. Nos, sajnálom, ezt nem tudom elfogadni.

Áttérve a szóban forgó kérdésre, hölgyeim és uraim, ez az egész az uniós polgárságról szól, azokról az emberekről, akiknek joguk van hozzá, hogy az Európai Unió egész területén szabadon mozogjanak, és szakmájukat ott gyakorolják, ahol élnek és ahol dolgozni szeretnének. Hatályba léptettük ezt a jogszabályt, hogy ezt megkönnyítsük, és hogy a szakmai képesítések elismerésének rendszerét valóban naprakésszé lehessen tenni. Egyszerűen megdöbbentőnek találom, hogy a tagállamok sok esetben nem tették meg a jogszabály végrehajtásához szükséges lépéseket, hogy a polgárok számára valóban biztosítsák a szabad mozgást. Az Európai Bizottságnak e tekintetben még nagyon sok teendője van.

Szeretném felhívni a figyelmet egy dologra, ami számomra nagyon fontos, és amit ismételtelen felvetettünk a Parlamentben. Biztosítanunk kell az általunk javasolt európai szakmai igazolvány bevezetését, miáltal a polgároknak lesz a kezében valami, amivel egész Európában szabadon mozoghatnak. Vannak szervezetek, amelyek ezen fáradoznak. Szerintem azonban fontos megkérdeznünk az Európai Bizottságtól, hogy tudna-e foglalkozni ezzel a területtel, hogy felgyorsítsa ezt a folyamatot.

Cristian Silviu Buşoi, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (RO) A személyek szabad mozgása az Európai Unió polgárainak egyik alapvető joga. Ez a szakemberek szabad mozgását is magában foglalja, ami létfontosságú feltétel a belső piac lehető leghatékonyabb működésének biztosításához.

Mint az eddigi beszédek mindegyikében elhangzott, a szakmai képesítések elismeréséről szóló irányelv 2005-ös elfogadása ellenére a szabad mozgást gyakorolni kívánó szakemberek még mindig számos nehézségbe ütköznek. Én személy szerint is találkoztam különféle, ebbe a típusba tartozó ügyekkel, amelyekről nemcsak román állampolgároktól értesültem, hanem európai polgároktól is, szakmák széles körével kapcsolatban.

A Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottságban helyet foglaló kollégáim abban a megtiszteltetésben részesítettek, hogy engem neveztek ki az európai Solvit-hálózatért felelős előadónak. Mint már említették, a Solvit által megoldandó ügyek egy jelentős része a szakmai képesítések kölcsönös elismerésének rendszerében előforduló hibákhoz kapcsolódik.

Úgy vélem, tisztelt képviselőtársak, hogy részletesen kell elemeznünk a Solvit-központokhoz benyújtott hibákat, hogy lássuk, min lehetne javítani.

A kapcsolattartó pontok közötti jobb kommunikációra is szükség van, hogy elősegítsék a tagállamok közötti kölcsönös megértést. Meg kell érteniük, hogyan működik a többi rendszer az Európai Unióban, hogy az irányelv alkalmazásában a lehető legnagyobb mértékű rugalmassággal tudjanak eljárni, és el tudják kerülni a szakemberek útjában álló adminisztratív akadályokat.

Végezetül, öröndetes lenne, ha az az öt tagállam, amely még nem fejezte be az irányelv átültetését, illetve bármely más állam abból a 22-ből, amely ugyan megtette ezt, de még mindig problémái vannak az átültetéssel, vagy helytelenül ültette át, gyorsan megoldaná ezt a helyzetet. A végcél, hogy megkönnyítsük a szolgáltatásnyújtás belső piacának megfelelő működését, amelyre közvetlenül kihatnak a szakmai képesítések elismerésével kapcsolatos problémák.

Heide Rühle, *az Verts/ALE képviselőcsoport nevében.* – (DE) Elnök úr, biztos úr, úgy vélem, a célkitűzést tekintve itt mindnyájan egyetértünk. Természetesen mindannyian azt szeretnénk, ha az európai polgárok szabadon mozoghatnak és gyakorolhatnak szakmájukat. Az a kérdés, hogy négy, sőt, most már közel öt év elteltével miért nem történt még meg ezen irányelv helyes végrehajtása. Véleményem szerint hasznos lenne, ha a bizottság nemcsak a jogszabályok megfogalmazásában és hatálybaléptetésében venne részt, hanem utóbb egy értékelést is készítené annak okairól, hogy az átültetés miért szenved ilyen késedelmet.

A szakmai képesítések elismeréséről szóló irányelv nem az egyetlen olyan irányelv, amely problémákat okoz. Amikor ilyen sok ügy kerül az Európai Unió Bírósága elé, amikor ilyen sok panaszt kell kivizsgálni, és amikor a SOLVIT ilyen erősen részt vesz ebben a témában, ez mindnyájunknak figyelmeztető jelként kell értelmeznünk. Közelebről meg kell vizsgálnunk a dolog háttérében álló okokat. Több ok is van. Egyrészt, mindig nagyon könnyű azt mondani, hogy a késedelemért a tagállamok a felelősek. A protekcionizmus kétségkívül szintén az okok közé tartozik. A kultúrák és a jogrendszerek különbözősége természetesen ugyancsak szerepet játszik. Milyen hatással van az európai jogalkotás ezekre az eltérő jogrendszerekre? Ez még egy olyan kérdés, amellyel foglalkoznunk kell.

Ezen túlmenően mérlegelnünk kell, hogy az irányelv elérte-e a kívánt hatást, vagy keletkezésétől fogva alkalmatlan volt bizonyos eredmények elérésére. Szerintem nagyon fontos, hogy ismét megvizsgáljuk ezt a kérdést. Ez a fajta előzetes értékelés lesz az egyik fontos téma, amellyel ennek a bizottságnak foglalkoznia kell majd, és amely terén előrelépést kell elérnie.

A Bizottsághoz azonban nekem is lennének kérdéseim. Meglepetten láttam, hogy ezek az iránymutatások csak több mint négy év múlva jelennek meg. Ezt már sokkal korábban meg lehetett volna tenni, ettől függetlenül üdvözlöm az iránymutatásokat. Elolvastam őket, és bizonyára sokat segítenek. Mindazonáltal hasznos lett volna, ha már korábban rendelkezésre állnak. Gebhardt asszonyhoz csatlakozva én is szeretném megkérdezni, hogy voltaképpen mi lesz az európai szakmai igazolvánnyal. Mivel ez lenne a második fontos lépés.

Adam Bielan, *az ECR képviselőcsoport nevében.* – (PL) Elnök úr, az Európai Uniót az elmúlt hónapokban érintő válság cáfolhatatlanul bebizonyította, milyen fontos a belső piac az egész Unió működése számára. A kiteljesítését nem fogjuk befejezni anélkül, hogy az emberek számára nem vezetnénk be bizonyos fokú migrációs szabadságot, amelyet többek között a szakmai képesítések kölcsönös elismeréséről szóló irányelv garantál. Ezért szomorú és zavaró tény, hogy az irányelv elfogadását követően négy évvel négy országban még mindig nem lépett hatályba, és azt a tagállamok közül egy sem fogadta el az irányelvben rögzített határidő (2007. október 20.) előtt.

Ehhez kapcsolódva az első kérdésem az Európai Bizottsághoz a következőképpen szól: Nem lehet, hogy a Bizottság túl passzív volt az elmúlt négy év során? Pontosan mit tett a Bizottság annak érdekében, hogy minden országnak sikerüljön időben átültetnie az irányelvet? Másodszor azt szeretném kérdezni, hogy a Bizottság mikor fog jelentést kiadni az irányelv átültetésének értékeléséről, és a jelentésben minek alapján fogja levonni a következtetéseket. A szolgáltatási irányelvet az év végén kell végrehajtani. Ma, itt a Parlamentben mindannyian tudjuk, hogy sok országnak nem sikerül majd időben elfogadnia az erről szóló törvényeket. Szeretném megkérdezni, hogy a Bizottság milyen kapcsolatot lát e két dokumentum között.

Végezetül, az általam képviselt ország számára nagyon fontos az ápolók migrációjának kérdése. Az irányelv bevezeti az ápolók képzési követelményeinek harmonizációját. Szeretném megkérdezni, hogy a Bizottság milyen konkrét intézkedést tett annak érdekében, hogy segítse a közép- és kelet-európai országokból, köztük a Lengyelországból származó ápolókat?

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Elnök úr, biztos úr, először is szeretném kifejezni őszinte köszönetemet a Bizottságnak, amiért ismertette velünk a véleményét. Arra is szeretném azonban felhívni a figyelmet, hogy

a Bizottság és a Parlament közötti intézményközi megállapodás értelmében – és ugyanezt láttam a szolgáltatási irányelv esetében, amelyet hónapokkal ezelőtt Brüsszelben tárgyaltunk –, a Parlamentnek joga van megkövetelni, hogy a felelős biztos jelenjen meg a nehéz kérdések megválaszolása céljából. Nem hiszem, hogy ezt a kérdést meg tudjuk oldani ezzel a Bizottsággal, és nincs is értelme megpróbálni.

A Parlament nevében szeretném elmagyarázni a Bizottság itt jelen lévő képviselőjének, hogy szerintünk az intézményközi megállapodásnak ez a része rendkívül fontos. Hogy miért fontos? Nem pusztán formai okokból, hanem mert ez az Európai Unió polgárai számára nagyon fontos politikai kérdés. Bielan úr épp az imént utalt a szolgáltatási irányelvre, amely csak akkor tud működni, ha a szakmai képesítéseket mindkét oldal elismeri. Ez nagyon fontos, de sokak számára a tehetetlenség érzésével is összekapcsolódik, ha az a benyomásuk támad, hogy a munkáltatójuk a szakmai képesítések határokon átnyúló kölcsönös elismerésében előforduló ellentmondásokat egyszerűen arra használja, hogy csökkentse a keresetüket.

Ezek az emberek magukra hagyottak, kiszolgáltatottnak érzik magukat. Ennek számos esetben magam is szemtanúja voltam itt, a Németország és Franciaország közötti határvidéken. Nyilvánvaló azonban, hogy nem ez az egyetlen problémás terület. Tény, hogy nem tudunk minden nehézséget egy csapásra megoldani, és hogy ez a folyamat a jövőben is állandó téma marad majd, mint azt Lechner úr, az előadó is elmondta. Ennek ellenére a mi feladatunk marad, hogy komolyan vegyük a polgárok aggályait, és ebbe véleményem szerint az is beletartozik, hogy a Bizottság kellő jelentőséget tulajdonít ennek a kérdésnek.

Remélem, hogy az új Bizottsággal közösen előrehaladást tudunk majd elérni ebben a kérdésben, Öntől pedig azt szeretném kérni, hogy ugyanezt érje el az illetékes főigazgatóságon belül.

Bernadette Vergnaud (S&D). - (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a szolgáltatási irányelv átültetéséhez kapcsolódó félelmeket már megvitattuk. Ebben az értelemben a szakmai képesítések elismeréséről szóló irányelv példája szimbolikus. Néhány állam nem tartotta tiszteletben az átültetésre vonatkozó határidőt, és a szövegben lévő hézagokból eredően problémáik vannak. Bár az irányelv szilárd alapokat teremt a kölcsönös elismeréshez, bizonyos szakmák sajátosságait nem vette figyelembe. A helyzet az, hogy a képesítések elismerése anélkül, hogy rögzítenénk a képesítés és a képzés tényleges közös szintjeit – a felsőoktatásban is –, csak arra jó, hogy bonyodalmat okozzon és bizalmatlanságot szüljön a tagállamok, a szakemberek és a polgárok részéről.

Ennek legnyilvánvalóbb példája az orvosi szakmák esete. A francia szülésznők például jogosultak receptet írni, és ehhez képzésben is részesülnek, míg más országokban nem ez a helyzet. Mi történik akkor, ha egy ilyen jogosultsággal nem rendelkező szülésznő Franciaországba jön, anélkül hogy külön képzést kapna, és orvosi rendelvényt kell írnia? Bizonyos esetekben az ehhez hasonló specializálódásra nincs mód minden tagállamban.

Ez az irányelv kulcsfontosságú a munkavállalók szabad mozgása szempontjából, amely az európai projekt alapját képezi, azonban tovább kell fejleszteni és ki kell bővíteni, a felmerülő nehézségeket pedig az olyan szakmák meghatározásához kell felhasználni, amelyek esetében nyelvvoktatásra és harmonizált képzésre van szükség.

Szeretném megemlíteni az európai igazolvány létrehozására irányuló, figyelemreméltó kezdeményezést, amelyet valamennyi egészségügyi szakember támogat. Ez valódi garanciát jelentene úgy a tulajdonosa, mint az ügyfél vagy a beteg szempontjából, ezért arra kérem a Bizottságot, hogy ezt a kezdeményezést terjessze ki más szakmákra is, mivel ez lehetővé fogja tenni számunkra a kölcsönös elismerés javítását és a polgárok bizalmának elnyerését.

Antonia Parvanova (ALDE). - Elnök úr, a szakmai képesítések kölcsönös elismerésének és a belső piac helyes működésének megvitatásakor meg kell vizsgálnunk az egészségügyi szektorban uralkodó jelenlegi helyzetet, mivel e tekintetben az irányelv és annak végrehajtása esetleg további vitát tehet szükségessé.

Az irányelv teljes körű végrehajtása mellett kulcsfontosságú további intézkedéseket bevezetni a kölcsönös elismerésre vonatkozóan, és nemcsak az oklevelek, hanem az egészségügyi szakemberek képesítéseinek elismerésére vonatkozóan is. Az egészségügyi szolgáltatások nyújtása megköveteli a megfelelő nyelvtudást, a nemzeti szabályozóknál való nyilvántartásba vételt és mindenekelőtt a biztonságos, magas színvonalú ellátás biztosításának képességét.

Véleményem szerint a tagállamoknak jobban meg kellene osztaniuk egymással az egészségügyi szakemberek nyilvántartásba vételére vonatkozó információkat, például egy közös uniós adatbázis segítségével. Az

egészségügyi ellátásban a kompetenciabiztosítási rendszer is a biztonságos szolgáltatásnyújtás meghatározó eleme, ezért el kellene gondolkodnunk a kompetenciák és készségek felmérésére szolgáló közös szabványokon.

Az egészségügyi szakemberek mobilitása közegészségügyi és közbiztonsági kérdés is. Az Európai Bíróság ezen indokok alapján már jóváhagyta az áruk forgalmazására vonatkozó kiegészítő nemzeti védőintézkedéseket. Az ilyen intézkedések alkalmazása az egészségügyi szolgáltatásnyújtás esetében is indokolt, különösen, amikor az új kommunikációs technológiák ellentmondásos gyakorlatokat tesznek lehetővé, amilyen például az e-doktori konzultáció. Szembe kell néznünk az öregedő népesség problémájával, és ez az európai egészségügyi dolgozókra jutó nyomást még tovább fogja növelni.

Miközben az egészségügyi szakemberek számára biztosítjuk a mobilitást, arra is képesnek kell lennünk, hogy minden európai polgárnak garantáljuk a hozzáférhető egészségügyi szolgáltatásokat, kellő időben és a legmagasabb minőségi normáknak megfelelően. Ez mindnyájunk felelőssége. Remélem, hogy az európai intézmények és a tagállamok ezt komolyan meg fogják fontolni, tekintve, hogy a nemzeti egészségügyi ellátórendszert helyenként szinte teljesen megfosztották a szakemberektől, ami rendkívüli mértékben meg fogja nehezíteni számunkra az alapvető egészségügyi ellátás biztosítását.

Małgorzata Handzlik (PPE). - (PL) Elnök úr, ha azt akarjuk, hogy a polgáraink mobilisak legyenek – márpedig az európai gazdaságnak erre van szüksége –, biztosan kell tudniuk, hogy amikor képzést szereznek például Lengyelországban, e képzések elismerésével semelyik tagállamban nem lesz problémájuk. Tökéletesen tudatában vagyok a probléma mértékének. A Samecki úr által említett 800 szabályozott szakma, és mellé a nemzeti és regionális szinten az e szakmákra vonatkozó számtalan szabályozás komoly kihívást jelent a tagállamok közigazgatása számára. Azoknak a polgárainknak viszont, akiknek problémájuk van a képesítésük elismerésével, a fő kihívást alapvetően az jelenti, hogy az egész rendszer összetettsége közepette hogyan ismerjék ki magukat. Ezt támasztják alá a Solvitól származó adatok, és ez az oka annak, hogy az irányelv időbeli végrehajtásával kapcsolatos probléma csak a vitánk egyik oldala.

Nem szabad elfelejtenünk azonban, hogy sok probléma abból ered, hogy a tagállamok bizalmatlanok a többi tagállam oktatási és képzési rendszereivel szemben. Végző soron hiányzik az együttműködés, nincsenek források és elmarad a nemzeti közigazgatások részvétele. Az európai szakmai igazolvány bevezetése jó ötlet, és ezt már az Európai Parlament előző ciklusában lehetőségünk nyílt megvitatni. Egy ilyen igazolványnak azonban az lenne a feladata, hogy megkönnyítse az emberek mozgását, nem pedig az, hogy tovább nehezítse. Az igazolvány bevezetése – és ezt szeretném nagyon erősen nyomatékosítani – nem válhat újabb akadállyá a belső piacon.

Hölgyeim és uraim, mindössze tíz nap múlva lejár a szolgáltatási irányelv átültetésére vonatkozó határidő. Ezt azért említem meg, mert a mai vitánkkal kapcsolatban is fontos. Ez a két irányelv bizonyos tekintetben kiegészíti egymást. A szakmai képesítések elismeréséről szóló irányelv átültetése nem nevezhető sikeresnek, ezért még egyszer bátorodom erről a helyről intenzívebb munkára felszólítani, mindkét irányelv ügyében, mivel ezek nélkül nem fogunk előrehaladást elérni a belső piacon.

António Fernando Correia De Campos (S&D). - (PT) Elnök úr, mint azt mindnyájan tudjuk, a szakmai képesítések kölcsönös elismerése tárgyában 15 irányelv egységes szerkezetbe foglalásából készült egyetlen jogalkotási aktus. Ez a különféle tagállamokban számos gyakorlati problémához vezetett az átültetéssel kapcsolatban. A nehézségek jól ismertek, a Bizottságnak pedig össze kellene gyűjtenie azokat a pontokat, ahol a folyamat megakadt, és elemeznie kellene e fontos belső piaci rendelkezés átültetése során felismert problémás területeket.

A különböző szinteken felbukkanó protekcionizmus nemcsak a személyek szabad mozgása szempontjából jelent akadályt, hanem a belső piac számára is. Meg kell próbálnunk meghatározni a zavaros területeket, hogy a bizalmatlanság ne rontsa az irányelv hatékonyságát. Nem azt kérjük az Uniótól, hogy végezze el a tagállamok munkáját, de ösztönzésre van szükség, hogy hozzásegítsen a szakmai korporatizmus ledöntéséhez.

Az irányelv jobb átültetéséhez szükség lesz a képesítések elismerésének Solvit és EURES hálózaton keresztüli terjesztésére, a közös követelményrendszerek ösztönzésére, a hatékonyan működő kapcsolattartó pontok bevezetésére és nem utolsósorban az irányelvnek a szolgáltatási irányelvvel való összekapcsolására.

Louis Grech (S&D). - (MT) Az irányelv helyes végrehajtását érintő kérdések közül a legfontosabb a tagállamok egymás rendszerei iránti bizalmatlansága. A tagállamok egymással való együttműködéssel szembeni érdektelensége abban is megmutatkozik, hogy milyen következtetlenségül értelmezik a belső piaci információs rendszert. Állítólag minden tagállam használja a rendszert, de a használat gyakorisága a használat céljának függvényében változik. Egy információcserére szolgáló rendszer nem tud helyesen működni akkor, ha a

tagállamok nem egyformán használják. Az adatok teljes körű összegyűjtésére és rendszeres frissítésére van szükség, ezenkívül létre kell hozni egy hivatkozási pontot az összes tagállam számára, ahová mindegyik tagállam elküldi az összes szükséges adatát, ami lehetővé fogja tenni az irányelv konkrét alkalmazását.

Arra szeretném kérni a Bizottságot, hogy tájékoztasson bennünket az irányelv helyes átültetése érdekében elfogadni kívánt cselekvési terveiről, hogyha valóban magunkévá akarjuk tenni az egységes piac gondolatát, és nem csak úgy értelmezzük, ahogy éppen jónak látjuk.

Catherine Stihler (S&D). - Elnök úr, mielőtt rátérnék a kérdésemre, ma délelőtt nagyon sok szó esett a Solvit-ról. Az IMCO bizottság legutóbbi ülésén hallottunk a Solvit-központok alulfinanszírozásáról. Ön esetleg szívesen értesülne erről a meghallgatása előtt, Barnier úr, de az egyik nagy tagállamban egyetlen gyakornok működteti a szervezetet. Nem hagyhatjuk, hogy ez így menjen tovább, mivel a Solvit rendkívül hasznos szolgáltatást tesz nekünk.

A Bizottságnak szóló kérdésem az egészségügyi szakemberekkel kapcsolatos. Egy rossz szakember a betegek egészségét teszi kockára, és szélsőséges esetekben akár halálukat is okozhatja.

Foglalkozik a Bizottság azzal, hogy az illetékes hatóságok jogi kötelességévé tegye a proaktív, hatékony információcserét a rendszerből törölt szakemberekről, ezáltal biztosítsa, hogy az egészségügyi szakemberek mobilitása ne veszélyeztesse a betegek biztonságát?

A jelenlegi belső piaci információs rendszer lehetővé teszi az információk megosztását, de csak akkor, ha egy illetékes szabályozó hatóságnak egy jelentkezővel kapcsolatban kérdése van a nyilvántartáshoz, ezért szükségünk van a jobb információcserére, hogy a hatóságok figyelmeztetést kapjanak, ha egy személyt szakmai hozzá nem értés okán töröltek a rendszerből.

Köszönöm, elnök úr, hogy felveti ezt a kérdést a bizottságnak.

Philippe Juvin (PPE). - (FR) Elnök úr, sok minden elhangzott már a szakmai képzések kölcsönös elismeréséről. A kérdés az: miért nehéz alkalmazni ezt az irányelvet, amely oly fontos és olyan egyetemes igény mutatkozik rá? Nos, egész egyszerűen azért, mert a mindennapi működési körülmények között nehéz és összetett az alkalmazása.

Ezzel kapcsolatban három fő problémát látok: az első nyilvánvalóan a nyelv, amit már korábban is felvetettek; a második a személyek képzéseinek elismeréséhez szükséges eljárások összetettsége – az embereknek olykor szó szerint meg kell harcolniuk az eredeti oklevelük elismertetéséért; a harmadik pedig talán az eredeti képzéstípusok sokfélesége.

Ezzel kapcsolatban úgy vélem, jó ötlet lenne, ha a Bizottság felkérné a tagállamokat, hogy minden szakma esetében nevezzenek ki egy illetékes szakmai testületet a továbbképzés felelőssévé – mivel a továbbképzés lenne az egyik megoldás. Ezeket az illetékes szerveket fel kellene kérni, hogy európai szinten üljenek össze egy bizottságba, és határozzanak meg egy közös európai minősítési formát. Így a szakemberek a kezdeti heterogén szintekről fokozatosan egy közös továbbképzési szintre lépnének.

Marc Tarabella (S&D). - (FR) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, Belgium azon öt tagállam egyike, amelyek a szakmai képzések elismeréséről szóló irányelvet még nem ültették át teljesen. A rendelkezésemre álló információk szerint azonban az európai jogszabálynak való megfeleléshez már csak egyetlen dolog van hátra, az utazási szakemberek problémájának megoldása.

Eltekintve a különféle európai irányelvek átültetése tekintetében a belga intézményrendszerben rejlő nehézségektől, úgy tűnik, hogy a most tárgyalt irányelv különösen összetett. Ez az eddigiekben már elhangzott. Az országok közül nemcsak Belgiumot érinti az irányelvek átültetésének elmaradása, illetve az elégtelen vagy részleges átültetés problémája. Ezért – a szakemberek érdekében – arra kérem az Európai Bizottságot, hogy segítse a nehézségekbe ütköző tagállamokat. A szakembereknek lehetővé kell tenni, hogy élvezhessék a személyek szabad mozgását és a letelepedés szabadságát, ami – szeretném kiemelni – ennek az irányelvnek a fő célkitűzése.

Seán Kelly (PPE). - Elnök úr, először is köszönöm Samecki úrnak a jó munkát. Úgy vélem, mindnyájan egyetértünk azzal az elvvel, amelyről a ma délelőtti vitánk szól, de ezt nemcsak az Európai Unió egész területén kellene alkalmazni, hanem világszerte.

Erről a közelmúltban a kanadai küldöttséggel tárgyaltunk, amivel újabb lépést tettünk a helyes irányba. Ha azonban el szeretnénk érni ezt az utópisztikus helyzetet, gondoskodnunk kell arról, hogy a szakmai képesítések azonos színvonalúak legyenek az Európai Unió egész területén – és ideális esetben a világ minden részén.

Az elmesélt eseteken alapuló bizonyítékok arra utalnak, hogy – legalábbis néhány országban – amikor a diákok nem érik el az adott kurzus megkezdéséhez előírt tanulmányi színvonalat, elmehetnek egy másik országba, ahol pénzért beiratkozhatnak.

Ezért független, ellenőrizhető bizonyítékokkal kell alátámasztani, hogy a színvonal megegyezik; és amennyiben megegyezik, akkor nincs helye további kifogásnak, hogy miért nem ültetik át ezt az elvet az Európai Unió egész területén, és idővel remélhetőleg világszerte, így érve el, amit szeretnénk – a szakemberek számára a munkaerő szabad mozgását.

Alan Kelly (S&D). - Elnök úr, térjünk egyenesen a tárgyra. Az, hogy a tagállamok nem szedték össze magukat a képesítések elismerése terén, munkahelyekbe kerül. Az, hogy a tagállamok nem hajlandók ezt tényleg komolyan venni, súlyos probléma. A határokon átnyúló kereskedelem ezen az állítólagosan egységes piacon közel sem olyan, mint amilyennek lennie kellene. Most zajlik az európai gazdaság újjáépítésének folyamata, és ebbe az is beletartozik, hogy módot kell találnunk a határokon átnyúló kereskedelem fokozására és a jelenlegi helyzethez mérten a munkaerő mobilitásának növelésére.

Tovább kell lépünk a vállalkozói innováció új területére, ahol itt Európában együtt dolgozunk azon, hogy a világon a legkorszerűbb csúcstechnológiájú termékeket állítsuk elő. Mivel a gyártóbázisunk elfogyott – ezt támasztja alá Írország esete –, a szolgáltatásaink kivitele új utat jelent az Európán belüli kereskedelem felélénkítésére. Ehhez azonban Európának szabványokkal kell rendelkeznie, ha a képesítésekről van szó.

Egyelőre az azonos szolgáltatások határokon átnyúló értékesítésére való képességünknek határt szab az, hogy a tagállamok nem állapodtak meg az erre vonatkozó szabályokról. Az érintett magánszemélyek szempontjából ez a munkaerő szabad mozgását korlátozza.

Egyetértek kollégámmal, Grech európai parlamenti képviselővel abban, hogy a tagállamok nem tanúsítanak elég tiszteletet különösen az általuk használt információs rendszer iránt, és mindegyik tagállamban kell egy felelős, akinek ugyanaz a feladata. Szorgalmazom, hogy a Bizottság tárja fel és kezelje azokat az akadályokat, amelyek ezen a téren gátolják az egységes piac kiteljesítését.

Lambert van Nistelrooij (PPE). - (NL) Elnök úr, szeretnék kiragadni egy szempontot ebből a vitából. Úgy tűnik, nagy a hiány bizonyos speciális szakmákból, ami az ilyen képesítések kereskedelmét eredményezte, és a valódi képesítések figyelmen kívül hagyásához vezetett. Ez komoly veszélyeket rejt magában, mind például a biztonsági ágazatban, mind az olyan nagyüzemekben, mint a vegyipari vállalatok és az olajfinomítók. A nemzeti felügyelet e tekintetben elégtelennek tűnik.

Három kérdést szeretnék feltenni a biztos úrnak. Az első, hogy tud-e erről; a második, hogy az Európai Bizottság egy jelentésben be tudna-e számolni nekünk erről; a harmadik pedig, hogy mit tehetünk ebben az ügyben.

Teljességgel képtelen, nagyon nem kíváncsi jelenségről van szó, aminek szerintem véget kell vetni.

Milan Zver (PPE). - (SL) Hölgyeim és uraim, valóban nagyon ez a fontos kérdés, amellyel itt foglalkozunk, azaz a szakmai képesítések Európai Unión belüli kölcsönös elismerésének kérdése. Ez egy jelentős probléma, hiszen a képesítéseket az EU-tagállamok oktatási rendszerei adják ki, amelyekből van legalább 27.

Néhányan Önök közül talán emlékeznek arra, hogy tavaly márciusban létrehoztuk az európai képesítési keretrendszert, amely mechanizmus lehetővé teszi az oktatási rendszerek közötti összehasonlítást. Ezzel a képesítési keretrendszerrel azonban az a gond, hogy a tagállamok nem hajtották végre. Némelyikük nem hajtotta végre teljesen, mások pedig pusztán a különböző képesítések, foglalkozások, készségek és oktatási szintek lefordítására szolgáló alkalmas eszközként használták.

Véleményem szerint ezen a konkrét területen nagy feladat áll a tagállamok előtt, és ha tényleg végrehajtanák az európai képesítési keretrendszert, amelyet korábban az európai intézmények szintjén elfogadtak, ezzel nagymértékben megkönnyítenék a tanulmányi képesítések összehasonlítását és valódi kölcsönös elismerését.

Paweł Samecki, a Bizottság tagja. – Elnök úr, tisztelt képviselők, elnézésüket kérem, amiért nem álltam fel az első felszólalásom alatt. Tudják be ezt a tapasztalatlanságomnak és a kora reggeli időpontnak.

Általánosságban néhány kiválasztott kérdésre szeretnék válaszolni. Először is, hangsúlyoznunk kell, hogy a Bizottság támogatta a tagállamokat az irányelv átültetésének előkészítésében. Ahol az átültetés időszaka letelt, az átültetés végrehajtását is élénken szorgalmaztuk. 2007-ben kiadtunk egy útmutatót az átültetéshez. Ezután kidolgoztuk a belső piaci információs rendszert, amelyet most már minden tagállam elég intenzíven használ, és idén júniusban egy magatartási kódexet is kiadtunk a közigazgatási gyakorlatokról.

A Bizottság egy évvel ezelőtt az Európai Bíróság elé idézte az irányelvet nem teljesítő tagállamokat, a Bíróság pedig hat kedvező ítéletben bírálta az átültetés érintett tagállamok általi elmulasztását. A közelmúltban közzadtunk egy eredménytáblát, szemléltetve az átültetés állását a tagállamokban, valamint egy felhasználói útmutatót a polgárok és a gazdasági szereplők részére.

Befejezésül szeretném megköszönni mindnyájuknak az elhangzott kérdéseket és észrevételeket, és külön köszönetet mondanék az elnöknek, Malcolm Harbournak az értékes közreműködéséért. Úgy gondoljuk, a teljesítés most már a tagállamokon múlik. A Bizottság reméli, hogy különleges kapcsolatot tud kialakítani a Parlamenttel e dokumentum ügyében is. Készek vagyunk aktívan megvitatni, hogyan működik az irányelv a gyakorlatban, és hogyan lehetne a legjobban figyelembe venni a környezet gyors változásait az elkövetkező években.

Elnök. - A vitát lezárom.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Christa Klauß (PPE), írásban. – (DE) Az irányelv egyik kinyilvánított célja a szakemberek Unión belüli szabad mozgására vonatkozó jelenlegi jogi rendelkezések teljes körű végrehajtása. A szakemberek szabad mozgásának elfogadása már a 2005/36/EK irányelvvel megtörtént. Problémák azonban újra és újra előfordulnak, különösen az országhatárokhöz közeli régiókban. Abban a régióban, ahonnan én származom, sokan Luxemburgban, Belgiumban vagy Franciaországban dolgoznak. Rengeteg kérdést kapok azoktól a polgároktól, akik a szomszédos országok valamelyikébe járnak át dolgozni. Ezek a kérdések gyakran a szakmai képesítések elismerésével kapcsolatosak. Ezen mindenképpen változtatni kell. A szakmai szervezeteknek sikerült megállapodásra jutniuk egyes konkrét szakmákról, de ez nem minden esetben segít, és nagyon gyakori, hogy a polgároknak úgy kell kiharcolniuk a képesítésük elismerését. Ez különösen nehéz olyankor, ha egy adott országban nem létezik az a konkrét szakma, vagy az adott szakma másként szerveződik; ilyen például a fizioterapeuták vagy az üzleti tanulmányokban PhD fokozattal rendelkező személyek esete. Sok területen ugyanakkor nagy a munkaerőhiány. Az ápolóknak vagy a szerszámkészítőknek például a jövőben jobb lehetőségeket kell kapniuk a munkaerőpiacainkon, és mindenekelőtt a belső piacnak hatékonyan kell működnie a munkavállalás terén is. Átlátható, egyszerű, világos elismerési eljárásra van szükségünk.

3. 2013 utáni kohéziós politika (vita)

Elnök. - A következő pont a Danuta Maria Hübner által a Regionális Fejlesztési Bizottság nevében a Bizottsághoz intézett, a 2013 utáni kohéziós politikáról szóló szóbeli választ igénylő kérdésről folytatott vita (O-0121/2009/mód.1 - B7-0229/2009).

Danuta Maria Hübner, szerző. – Elnök úr, három évvel ezelőtt az európai kohéziós politika nagyszabású reformját vezették be, amely figyelembe vette az Unió addig nem tapasztalt mértékű bővítését és az ebből eredő új kihívásokat.

Nem volt véletlen, hogy 2005-ben és 2006-ban az európai kohéziós politika fő prioritásai a következők voltak: a lisszaboni stratégia, az innováció és a versenyképesség, az éghajlatváltozás, az energiabiztonság és az energiahatékonyság, a vízfelhasználás hatékonysága, az új szakismeretekbe való befektetés, a területek vonzóvá tétele a fiatalok számára, valamint az életminőség.

Azért tűztük a kohéziós politika 2007–2013-ra vonatkozó napirendjére mindazokat a prioritásokat, amelyeket ma a Bizottságnak az „Európa 2020” stratégiával kapcsolatos napirendjén látunk, mert felismertük, hogy a kohéziós politika küldetése a változásra való felkészülés, és nem a változás követése.

Ezért adtuk ki a „Régiók 2020-ban” elemző jelentést több mint két évvel ezelőtt. A jelentés célja az volt, hogy megtudjuk, melyek legyenek a kohéziós politika prioritásai 2013 után. Mostanra jól felkészültünk, hogy szembenézzünk a jövővel.

Egy évvel ezelőtt a politika összes eszközét az európai gazdaságélénkítési csomag rendelkezésére bocsátotta, ezáltal biztosítva a létfontosságú kapcsolatot egyrészt a gazdasági válságból kivezető stratégia, másrészt a hosszú távú fenntartható növekedés és a strukturális átalakulás között.

Szóbeli választ igénylő kérdésünk azonban a jövőre vonatkozik. Az elkövetkezendő években annak az Európának, amelyben élünk, erős, kollektív cselekvésre lesz szüksége, hogy megfeleljen állampolgárai elvárásainak, akik mára tájékozott állampolgárok, és teljes mértékben tisztában vannak azzal, hogy milyen sok múlik a politikai döntéshozók választásain. Ezeket az elvárásokat a közvélemény-kutatások is megerősítik.

Jacques Delors egyszer azt mondta, hogy az európai egységes piac a versenyről szól, amely ösztönöz, az együttműködésről, amely erősebbé tesz, és a szolidaritásról, amely egyesít minket. Az európai kohéziót, amely működőképessé teszi az egységes piacot, az európai regionális politika biztosítja, amely ma pontosan ezen a hármas alapon nyugszik: versenyképesség, együttműködés és szolidaritás.

Évek óta beszélünk az összes európai régió és város fejlődési potenciálja feloldásának, mobilizációjának szükségességéről. A tapasztalat és a logika egyértelműen azt mutatja, hogy ez a mobilizáció akkor a leghatásosabb és leghatékonyabb, ha az európai kormányok szubnacionális szintjeinek közvetlen elkötelezettségén alapul.

Az európai regionális politika már átment a szubszidiaritási teszten. A szubszidiaritás működik Európában.

A kohéziós politika 2006. évi reformja azt egy modern, területi alapú politikává változtatta, amely a méltányosság és a hatékonyság közötti, az alulról felfelé építkező és a felülről jövő kezdeményezésen alapuló megközelítések közötti, a közös európai stratégiai célkitűzések és a helyi rugalmasság közötti egyensúlyon alapul.

Szükség van arra, hogy tovább foglalkozzunk ezekkel a kérdésekkel, hogy folytassuk a szakpolitikai irányítás reformját, bizonyos alapelveket azonban nem szabad elhagynunk. Az új szerződés bebetonozta a kohéziós politikában már eddig is mélyen gyökerező európai szubszidiaritás új értelmezését, vagyis a kormányzás helyi és regionális szintjeire kiterjesztett szubszidiaritást.

Azonban még többet lehet tenni ezért, különösen helyi szinten. Azok, akik azt állítják, hogy a kohéziós politikát elég Brüsszelre vagy nemzeti szintre korlátozni, vagy nem ismerik az európai valóságot, vagy nem értik, hogy a helyi és a regionális Európa közös európai célkitűzésekből való kizárása gazdaságilag esztelen és politikailag veszélyes dolog lenne.

A kohézió olyan fogalom, amely kizárja a kizárást. Politikai, gazdasági, társadalmi és legitimációs okokból a kohéziós politikának nem szabad megosztónak lennie: e politikának mindenre egyformán kell vonatkoznia, ahogy a belső piacnak és a közös valutának is.

Az integrációs háromszög mindegyik eleme – közös piac, közös valuta, kohézió – kölcsönösen erősíti egymást és kölcsönösen függ egymástól. Ezek a mi közös európai közjavaink.

Mi, politikai döntéshozók emeltük a tétet azzal, hogy megígértük, hogy teljesítünk. A kihívások jól ismertek; az EU 2020 stratégiát nyilvános konzultációra bocsátották.

Egyértelmű célkitűzésekkel és eszközökkel rendelkező fejlesztési politikára van szükség. A kohéziós politika egy olyan fejlesztési politika, amelyben az európai kormányzás összes szintje összhangban dolgozik az európai állampolgárokért.

Zárásképpen, Európának új energiára van szüksége, hogy vigyázni tudjon jövőjére, hogy magabiztosan újítsa meg önmagát. Jogos megkérdezni, hogy honnan származhat és honnan kell származnia ennek az energiának. Számomra egyértelmű a válasz. Ma ennek az energiának alulról kell érkeznie. Ma ezt az energiát az európai kormányzás helyi és regionális szintjeinek közvetlen bevonásán keresztül lehet felszabadítani a közös európai célkitűzések érdekében.

Paweł Samecki, a Bizottság tagja. – Elnök úr, az előterjesztett kérdések nagyon alkalomszerűek, amelyek hangsúlyozzák az Ön által a kohéziós politikának tulajdonít jelentőséget, csakúgy, mint az Ön arra irányuló elkötelezettségét, hogy a politikát az európai integráció központjában tartsuk.

Ami a többszintű kormányzásra vonatkozó kérdését illeti, a többszintű kormányzást az EU politikai prioritásai megvalósításának alapvető mechanizmusaként ismerték fel. A kormányzás különböző szintjei közötti egyre növekvő egymásrataltságot az Unióban a Bizottság által kiadott, az EU 2020 stratégiáról szóló konzultációs dokumentuma hangsúlyozta.

A kohéziós politika jó példája a többszintű kormányzásnak. Egy olyan kormányzási rendszert kínál, amely értékeli és kiaknázza a regionális tudást, ezt közösségi szintű stratégiai iránymutatással ötvözi, és összehangolja a kormányzati szintek közötti beavatkozásokat.

A többszintű kormányzás erősségeit a Régiók Bizottsága is hangsúlyozta a 2009. júniusi fehér könyvében, amelyben felszólította az Uniót, hogy erősítse meg a többszintű kormányzási mechanizmusokat, és rámutatott a kohéziós politika által létrehozott kiegyenlítő hatásra, amely hozzájárult más közösségi politikák végrehajtásához is.

A 2. célkitűzés végleges megszüntetésére és az összes európai régió támogathatóságára irányuló két kérdésre válaszolva, a 2007-2013-as időszakban minden régió strukturális támogatásra jogosult. A 2013 utáni időszakot illetően egyelőre nincs hivatalos bizottsági álláspont.

Az addicionalitás elvének gyengítésére vonatkozó harmadik kérdésre válaszolva, az addicionalitás a kohéziós politika alapelveinek egyike. Biztosítja, hogy a strukturális alapok ne helyettesítsék egy tagállam közkiadásait vagy egyenértékű strukturális kiadásait. Így garantálja az uniós intervenciók valódi gazdasági hatását, és fontos európai hozzáadott értéket teremt a kohéziós politika részére.

A kohéziós politika 2013 utáni regionális dimenziójára vonatkozó kérdésre válaszolva, a Lisszaboni Szerződés a 174. cikk értelmében az EU gazdasági, társadalmi és területi kohéziójával kapcsolatos megbízatásának részeként fenntartja a különböző régiók fejlettségi szintje közötti különbségek és a legkevésbé kedvezményezett régiók elmaradottsága csökkentésének célkitűzését.

A 176. cikk továbbá kimondja, hogy az Európai Regionális Fejlesztési Alap rendeltetése, hogy elősegítse az Unión belüli legjelentősebb regionális egyenlőtlenségek orvoslását a fejlődésben lemaradt régiók fejlesztésében és strukturális alkalmazkodásában, valamint a hanyatló ipari régiók átalakításában való részvétel útján.

A regionális és helyi szintű kormányzásnak az európai célkitűzések 2013 utáni kohéziós politika keretén belüli megvalósításába való bevonásáról feltett kérdésre válaszolva, ismételten fel szeretném hívni a figyelmét a Bizottságnak az EU 2020 stratégiáról szóló konzultációs dokumentumára, amely az olyan érdekelt felek aktív támogatását keresi, mint a szociális partnerek és a civil társadalom, és felismeri, hogy az EU 2020-ra vonatkozó elképzeléseinek elfogadása az EU összes régiójában szintén létfontosságú a siker érdekében.

A Bizottság még nem alakította ki álláspontját arról, hogy milyen szerepet fog játszani a kohéziós politika az EU 2020 stratégia megvalósításában. A kohéziós politikában azonban benne rejlik az a lehetőség, hogy az európai célkitűzések megvalósítása érdekében a határokon átnyúlóan mobilizálják a regionális vagy helyi szereplőket.

Arra a kérdésre, hogy a Bizottság tervezi-e egy fehér könyv kiadását a területi kohézióról, azt tudom válaszolni, hogy jelenleg nem tervezi egy külön fehér könyv kiadását a területi kohézióról. E helyett a területi kohézióról szóló zöld könyvről való nyilvános vitából eredő politikai következtetéseket fogják beilleszteni a 2013 utáni időszakra vonatkozó átfogó kohéziós politikai intézkedéscsomagba, amelyet az új szerződésnek megfelelően 2010-ben benyújtandó ötödik kohéziós jelentés összefüggésében készítenek el.

Arra a kérdésre válaszolva, hogy milyen szerepe van az Európai Szociális Alapnak a kohéziós politikán belül a kiegyensúlyozott és fenntartható fejlődés célkitűzésének elérésében, azt tudom elmondani, hogy a kohéziós politika létfontosságú szerepet játszik az európai prioritások megvalósításában. Ugyanez vonatkozik az Európai Szociális Alapra is, amely továbbra is követni fogja az új szerződés XI. címében meghatározott célkitűzéseket.

A társadalmi, gazdasági és területi kohézió elérése megfelelő politikákat, valamint az egyes szintek részéről különböző beruházásokat kíván. Az ESZA által finanszírozott humántőke-beruházások e politikai eszközkombináció létfontosságú elemét képezik a globális tudásalapú gazdaság vonatkozásában.

Arra vonatkozó kérdésről, hogy milyen szerepet tölt be a kohéziós politika az egyéb uniós politikák vonatkozásában, az a válaszom, hogy a kohéziós politika szolgáltatja az EU reálgazdaságba való beruházásának legnagyobb forrását. A „Kohéziós politika: a reálgazdaságba való beruházás” című 2008. decemberi bizottsági közlemény hangsúlyozta a politika jelentőségét az EU lisszaboni stratégiájának megvalósítására való összpontosítás, valamint az emberekbe, a gazdaságba, a kutatásba és a fejlesztésbe, a prioritást élvező infrastruktúrákba és az energiába való beruházás tekintetében.

A Bizottság jelenleg annak biztosítására összpontosít, hogy a tervezett beruházásokat a nemzeti és regionális hatóságokkal partnerségben a lehető leghatékonyabban lehessen végrehajtani. Ez az erőfeszítés az illetékes

bizottsági szolgálatok között, valamint a Bizottság és az illetékes regionális és helyi hatóságok között szoros együttműködést kíván.

A Bizottság szolgálatai közötti együttműködés egyik gyakorlati példája a 2007-ben kiadott, az uniós kutatási és innovációs finanszírozási lehetőségekről szóló gyakorlati útmutató, amelynek célja, hogy segítse a lehetséges kedvezményezetteket abban, hogy eljussanak a három közösségi finanszírozási eszközhöz, valamint tanácsot ad a politikai döntéshozóknak ezen eszközök összehangolt felhasználásáról.

Ami az ESZA-t illeti, a prioritásainak a foglalkoztatási iránymutatásokkal való szoros összehangolása közvetlen kapcsolatot teremt az EU foglalkoztatáspolitikai prioritásai és az EU pénzügyi támogatása között.

A kiegészítő jelleg a kohéziós politika és a vidékfejlesztési politika által támogatott tevékenységek között is megfigyelhető, ahogy azt mindkét politika esetében a közösségi stratégiai iránymutatások egyértelműen megállapítják.

Remélem, hogy sikerült válaszolnom kérdéseire, és hogy egy érdekes vitának nézünk elébe.

Lambert van Nistelrooij, a PPE képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr, biztos úr, a mai vita elsősorban a kohéziós politika érdemi értékeléséről és a politika jövőjéről szól. Az Európai Parlament természetesen szeretne egy félidős pénzügyi felülvizsgálatot. A kohéziós politika és az alapok mostani és a 2020-ig tartó elkövetkezendő időszakban való felhasználása ennek kulcsfontosságú elemét képezi. Nagy meglepetésünkre azonban egyáltalán semmi érdemi értékelésre vonatkozó említést nem találtunk a félidős felülvizsgálat informális előkészületében. Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) első felszólalójaként szeretném világossá tenni, hogy az új Bizottságnak érdemi értékelést kell bemutatnia az Európai Parlamentnek, nem pedig a regionális politika karikatúráját.

Barroso bizottsági elnök úr jövőbeli kilátásokat vázoló EU 2020 dokumentuma növekedést és egy tudásalapú gazdaságot képzel el, felszereléssel való ellátást és képzést, versenyt és egy környezetbarát gazdaságot. Nos tehát, a regionális politika most és a jövőben is e célkitűzések megvalósításának európai integrációs keretét alkotja. Vegyük például a fenntartható energiaellátás felé való átmenetet, az éghajlatváltozást és a Lisszaboni Szerződést: ezek mind létfontosságúak a régiók és a városok számára.

A PPE csoport azt szeretné, ha a kohéziós politika inkább az EU 2020 stratégia kulcsfontosságú elemeire összpontosítana, miközben megőrizné az összes régió közötti szolidaritást és a 2. célkitűzést is, amelyről olyan határozatlanul beszélt a biztos úr az imént. A verseny előmozdítása a gazdag régiókban az átfogó értékelés részét képezi. Semmi értelme nincs, hogy egy ilyen félidős felülvizsgálat keretén belül európai szinten szétválasszuk a költségvetéseket és növeljük az alapok ágazati szétterjedettségét, hiszen ez egy rossz megközelítés. A jelenlegi válságban látjuk, hogy milyen fontosak a regionális alapok a gazdaságélénkítés szempontjából. Ezeket gyorsabban kifizetik és teljes mértékben kihasználják: régióban, Hollandia déli régiójában 2009-ben gyakorlatilag 100%-ban kihasználták innovációra és új célkitűzésekre. 2010 elején én magam fogok elkészíteni egy jelentést a regionális alapok, valamint a kutatás és fejlesztés közti szinergiáról.

Egy kérdéssel szeretném zárni. Biztos úr, ön azt mondja, hogy nem fog fehér könyvet készíteni a területi kohézióról, mindazonáltal a Parlament rendes jogalkotási eljárás keretében foglalkozni fog ezzel kérdéssel, és biztosítani fogja, hogy rögzítsék ezeket a dolgokat az új rendeletekben.

Constanze Angela Krehl, az S&D képviselőcsoport nevében. – (DE) Biztos úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, szívesen hallgattam volna egy izgalmasabb bevezetőt ezzel a témával kapcsolatban, mivel véleményem szerint az európai kohéziós politikának meg kell változnia 2013 után. Meglehetősen más kihívásokkal állunk szemben, mint 10 vagy 15 évvel ezelőtt.

Az én képviselőcsoportom azzal a ténnyel foglalkozik, hogy a régiók közötti szolidaritás nem alku kérdése. Egyrészt ez azt jelenti, hogy minden régiónak lehetőséget kell adni, hogy részt vegyen az Európai Unió kohéziós politikájában, másrészt az is jelenti, hogy tiltakoznunk kell bármilyen, a kohéziós politika újra nemzeti hatáskörbe vonására tett kísérlet ellen. Egy európai megközelítésre van szükségünk, amely lehetővé teszi az állampolgárok számára, hogy azonosuljanak az Európai Unióval.

Számunkra nem kérdés, hogy változásra is szükségünk van. Az elkövetkezendő néhány évben a területek közötti fontossági sorrend kialakításán lesz a hangsúly, amely eldönti, hogy mely területek kapnak támogatást az európai kohéziós politikától. A jövőben nem lesz lehetőségünk mindenkit támogatni európai pénzekből. Különösen az új tagállamokban a hatékony infrastruktúrák létrehozására, valamint a kutatás és az innováció előmozdítására kell összpontosítanunk. Természetesen azt is észben kell tartanunk, hogy a jövőben az

európai kohéziós politikának megfelelő módon válaszolnia kell az olyan kihívásokra, mint az éghajlatváltozás, a demográfiai változás és a globalizáció.

Koncentrálnunk kell továbbá a városfejlesztésre is. Nem azért, mert el akarom hanyagolni a vidéki területeket, hanem mert tudjuk, hogy az állampolgárok 80%-a kis- és nagyvárosokban, valamint elővárosokban él, és mivel a vidékfejlesztés sajnálatos módon nem a kohéziós politika, hanem az agrárpolitika részét képezi. Ami megközelítésünk az, hogy erősebb hálózatokat kell létrehoznunk. Még nem tudom, hogy ez működni fog-e, de fel kell nőnünk a kihíváshoz.

Fontos, hogy az emberek támogatása szintén a kohéziós politika részét képezi, és ezért sajnálatos, hogy a biztos úr némileg kitérő választ adott. Számunkra ez elsősorban oktatást, képzést és képesítést jelent mindenki számára a kisgyermektől kezdve egészen az idősokig. Az élethosszig tartó tanulás fontos fogalom. Ez azonban azt is jelenti, hogy az Európai Szociális Alapnak (ESZA) továbbra is integrálódnia kell a kohéziós politikába. Nem szabad az ESZA-t szétválasztani a kohéziós politikától.

A határokon átnyúló együttműködés nagyon fontos számunkra. Erősíteni akarjuk ezt az együttműködést, miközben egyszerűsíteni kívánjuk az ezzel kapcsolatos bürokráciát.

ELNÖKÖL: VIDAL-QUADRAS ÚR

alelnök

Filiz Hakaeva Hyusmenova, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (BG) Hölgyeim és uraim, a strukturális alapok reformjáról szóló vita alapvető fontosságú abból a szempontból, hogy lehetőséget biztosít az Európai Unió számára, hogy olyan pénzügyi eszközökkel rendelkezzen, amelyek megfelelnek a gazdasági helyzetnek, és ehhez biztosítja a szükséges természeti és emberi erőforrásokat.

Nehéz feladatot jelent egy olyan kohéziós politika kidolgozása és megtervezése, amely az állampolgárok hosszú távú jólétét fogja elősegíteni. Ez a politika volt az európai szolidaritás egyik látható és mérhető mutatója, és jelenleg is az. Mindazonáltal néhány régió között meglehetősen nagy az egyenlőtlenség, és ezt a tényt nem szabad figyelmen kívül hagynunk.

Aggasztó, hogy a megfigyelt tendenciák azt mutatják, hogy ezek a különbségek egyre nőnek, ami tovább növelheti az egyenlőtlenséget és elszigetelődéshez vezethet. Az Európai Unió egyik legszegényebb országának képviselőjeként azt sürgetem, hogy a kohéziós politika egyik kezdeményezése az alacsony jövedelmű tagállamok közti kohézió legyen.

Tudom, hogy nem szabad csodaszerként tekintünk a strukturális alapokra. Egyértelmű számunkra, hogy erőfeszítéseket kell tennünk, és nagyobb lendülettel kell haladnunk az Európai Unió alapvető követelményeinek teljesítése felé. Figyelmeztetnünk kell arra a lehetőségre is, hogy a tény, hogy az országok különböző ütemben fejlődnek, egy megfelelő pillanatban esetleg ahhoz vezethet, hogy az Európai Unió egy belső átszerveződésen fog keresztülmenni.

Elsősorban kritériumokat, egyszerűsített feltételeket kell meghatároznunk, valamint egyenlő esélyeket kell biztosítanunk az uniós alapok erőforrásaihoz való hozzáférés tekintetében. Csak ez után kellene egy záradékot beillesztenünk, amely csökkentené azoknak az országoknak a támogatását, amelyek nem mutatnak semmiféle fejlődést. Megfelelőnek tartom, hogy ha egyes országok nehézségekbe ütköznek, amikor egyedül cselekednek, akkor vonjuk be őket a fokozottan transznacionális dimenzióval rendelkező területekbe és problémákba.

Ennek eredményeképp gazdagabb országok és alacsonyabb GDP-vel rendelkező régiók is részesülnek európai forrásokban. Végül a kohéziós politika eredményeit a létrehozott munkahelyek függvényében is mérni kell. Ez is egy mutatója annak, hogy hogyan integrálódik más politikákkal és hogyan biztosítja a hozzáadott értéket.

Elisabeth Schroedter, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, biztos úr, eddig nem sok szó esett az európai kohéziós politika európai jelentőségéről. Ez az Európai Unió középpontja, mivel ez az a politika, amely a szívében tartja össze az EU-t. A szolidaritás és a nemzeti egoizmus legyőzésének szimbóluma. Egy eszköz az összes régió számára. Ezért aggódik annyira az Európai Parlament, hogy ezt a szolidaritási mechanizmust esetleg egyszerűen eltörlik hátunk mögött. Nem sokat mond a jó kormányzásról, ha a Bizottság titokban ad ki stratégiai dokumentumokat ahelyett, hogy nyílt vitát tartana arról, hogy a szigorú költségvetési megszorítások mellett hogyan lehet folytatni a szolidaritási mechanizmust az előttünk álló főbb kihívások fényében, mint például az éghajlatváltozás és a demográfiai változás.

Szükségünk van reformra, de annak igazi változást kell eredményeznie. Meg kell teremtenie a fenntartható fejlődést a régiókban. Támogatást kell adnia a régióknak projektjeik végrehajtásához, és nem szabad felülről jövő kezdeményezésen alapuló politikát tartalmaznia, ahogy ez az előirányzó mechanizmus jelenleg teszi. Ehelyett alulról felfelé építkező folyamatokat kell kialakítani szoros partnerségben a régiók összes szereplőjével. Ismerjük ezt a folyamatot. A LEADER módszer már működik a vidékfejlesztés területén. Ez kitűnő módja a fenntartható fejlődés előmozdításának, illetve az összes szereplő bevonásának a helyi lakosság általi pozitív fogadtatás biztosítása érdekében. Szükségünk van azonban egy olyan Bizottságra, amely elég bátor ahhoz, hogy igent mondjon a szolidaritási mechanizmusra, és igent mondjon arra, hogy a régiók döntsenek saját fejlődésükről ahelyett, hogy ez a nemzeti kormányok felelőssége lenne.

Oldřich Vlasák, az ECR képviselőcsoport nevében. – (CS) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, a jelenlegi kohéziós politika egy élő szervezet. Ahogy Európa változik, az egyes tagállamok és csoportok helyzete is változik ennek a politikának az eredményeképp. Sajnálatos módon több kérdés, mint válasz merült fel a kohéziós politika 2014 utáni jövőjével kapcsolatos megbeszélések során.

A kohéziós politika továbbra is főleg az Unió legkevesbé fejlett régióit fogja szolgálni? Lesz lehetőségünk közlekedési és technikai infrastruktúra kialakítására az elkövetkezendő időszakban? Képesek leszünk fejleszteni az életminőséget és megtakarításokat elérni? Képesek leszünk csökkenteni az uniós alapok lehívásával kapcsolatos bürokráciát és a túlzott adminisztrációt? Megegyezésen alapuló válaszokat várunk ezekre és további kérdésekre is a közeljövőben.

A jövőbeni fejlesztések szempontjából én személy szerint létfontosságúnak tartom először is azt, hogy a helyi hatóságok szerepét kellő mértékben összekapcsoljuk az európai alapok kezelésével, másodsor pedig azt, hogy az európai alapokat a modern technológia használatának támogatására fordítsuk. Pontosan ezt a két területet köti össze az úgynevezett intelligens városok kezdeményezése, amely lehetőséget biztosít az önkormányzati hatóságok helyreállítására, és ugyanakkor a gazdasági válság időszakában lehetőség biztosít a gazdasági ágazatoknak, hogy modern rendszereket és intelligens technológiákat használjanak, valamint hogy gazdasági növekedést idézzenek elő. Ez megkérdőjelezhetetlenül egyik oka annak, hogy a stratégiai beruházásokat erre a területre összpontosítsuk nemcsak önkormányzati szinten, hanem tagállami, sőt uniós szinten is. Az intelligens közlekedési rendszerek, amelyek meg tudják szabadítani a városokat a közlekedési káosztól, a támogató navigációs mechanizmusok, amelyek vonzóbbá teszik a városi turizmust, valamint a telefonos segítségnyújtási rendszerek, amelyek lehetővé teszik az idős állampolgárok számára, hogy tovább maradhassanak otthonaikban, mind olyan beruházások, amelyeknek zöld utat kellene adni.

A gazdasági válság következtében a kohéziós politika jövőjéről folytatott vitánk még sürgetőbb lett, mint korábban bármikor. Jelenleg kétszer is meg kell gondolnunk, hogy hova irányítjuk az európai alapokat.

Charalampos Angourakis, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (EL) Elnök úr, az Európai Unió kohéziós politikája nemcsak hogy nem csökkentette a regionális és társadalmi egyenlőtlenségeket, hanem még segített is növelni azokat. A statisztikákban szereplő értékek sokszor kitaláltak, ahogy azt az Európai Unió maga is elismeri, és ezért hozta létre az átmeneti támogatási rendszert számos régióban, amelyből három az én országomban, Görögországban található.

Az egyenlőtlen fejlődés szabálya a kapitalista rendszerben kíméletlen, különösen válságok idején, amikor az ellentétek még szembetűnőbbek. Sajnálatos módon a 2013-ra vonatkozó előrejelzések a munkavállalók számára még rosszabbak, különösen a kevésbé fejlett területeken. Az Európai Unió kohéziós politikája megpróbálja szépítgetni ezt a nem alulról szerveződő politikát, megvásárolni az embereket, félrevezetni a munkavállalókat, és ami ennél is fontosabb, biztosítani a tőke jövedelmezőségét.

Azt a célt, hogy ideiglenesen kiegyenlítsük az ellentéteket a nagytőke egyes csoportjai között, amit félrevezetően „szolidaritásnak” neveznek, most a verseny és a szabad piac szabályai helyettesítik. Ezek az elemek a lisszaboni stratégiában és az EU 2020 stratégiában is szerepelnek.

Ez a regionális és helyi kormányzás új formáit fogja életre hívni, ahogy azt a PASOK és az Új Demokrácia párt javasolta Görögországban, ami az Európai Unió részéről a regionális testületekbe való kiterjesztett és közvetlenebb beavatkozást, valamint differenciált – a nemzeti határokon is átnyúló – területi együttműködést von maga után. Mi arra szólítjuk fel a munkavállalókat, hogy utasítsák el ezt a politikát.

Végezetül szeretném kihasználni felszólalási időmet, és felszólítani Önt, elnök úr arra, hogy gyakoroljon nyomást az Európai Parlamenten belül, hogy elegendő legyen a munkavállalók jogos követeléseinek, akik most az utcára mennek.

John Bufton, az EFD képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, a 2013 utáni kohéziós politikát illetően egy kiszivárgott költségvetési dokumentumtervezet – amely az „Egy reformmenetrend egy globális Európához” címet viseli – felfedi, hogy 2013-tól az uniós finanszírozás teljes mértékben megváltozhat, és ahelyett, hogy regionális szinten osztanák fel, nemzeti szinten fogják koordinálni.

A tervezet elveti a többszintű kormányzásban a regionális és helyi szintű ellenőrzést, visszájára fordítva a megosztott irányítás elvét. Az új költségvetés ágazati megközelítését fogadja el, ahelyett, hogy függetlenül működne a jelenlegi szerkezeteken belül.

Az a javaslat, hogy a politikát nemzeti szintre korlátozzák, ahhoz fog vezetni, hogy a tagállamokat hatalmazzák fel az újraelosztás irányítására. Ez nem csak azt jelenti, hogy a nettó befizetők további visszatérő támogatást fognak elveszíteni, hanem azt is, hogy a jövőbeni bővítések során a várhatóan az Európai Unióhoz csatlakozó tagállamok úgy válnak tagokká, hogy a kohéziós támogatásuk valószínűleg megmarad a következő költségvetési időszakra is.

Ennek eredményeképp azok az országok, amelyek jelenleg az Unió pénzügyi terheinek nagy részét viselik, mint például az Egyesült Királyság, azt fogják észrevenni, hogy támogatásra jelentkező tagállamok egyre növekvő csoportját kell támogatniuk.

Egyre kevesebbeknek kell viselniük egyre többet, az Egyesült Királyság számára a visszatérítések valószínűsíthető csökkenése mellett. Ahogy egyre több ország vár az EU-hoz való csatlakozásra, attól tartok, hogy a támogatást, amelyre Walesnek oly nagy szüksége lenne, az újabb tagállamok fogják megkapni.

Nem meglepő, hogy Európa pár leggazdagabb országa, mint például Norvégia és Svájc, messze elkerülték az Európai Uniót, mert tudták, hogy fizetniük kellene, hogy támogassák szegényebb szomszédjaikat. Wales azonban nem engedheti meg magának, hogy fizessen, ha semmit nem fizetnek vissza.

Ez a lépés megerősíti az Európai Unió egyre növekvő törekvéseit, hogy tovább integrálódjon, centralizálódjon és federalizálódjon, elhanyagolja azonban a kohéziós politika regionális dimenzióját, amely az Európai Unió ígéretének alapja, miszerint támogatja a területi kohéziót és előnyöket biztosít minden tagnak.

Ehelyett az EU, mint a báránybőrbe bújt farkas, burkoltan megtagadja az együttműködést és a kompromisszumot a konszolidáció érdekében.

Míg az európai embereknek azt mondták, hogy az Unió – azon az alapon, hogy ez erősíti a kereskedelmi kapcsolatokat – megerősítette a mezőgazdasági kapcsolatokat és előmozdította az egyenlőséget, az egyre inkább bürokratikus globális Európa machinációi azt eredményezik, hogy a gazdálkodásra és a regionális fejlesztésre való összpontosítás csökken egy nem kívánatos ambiciózus globális stratégia érdekében, beleértve a növekvő bevándorlást az olyan országokba, mint az Egyesült Királyság.

Az EU költségvetésének nagyobb részét kell majd egy ilyen stratégiára fordítani olyan régiók kárára, mint például Wales. A 2007–2013 közötti időszakban az EU strukturális alapjaiból finanszírozott programok projektjeinek utolsó kifizetései 2015-ben kerül sor. Bizonytalanság van azzal kapcsolatban, hogy milyen uniós támogatás lesz elérhető Wales számára, ha lesz egyáltalán, a jövőbeni támogatási fordulóiban.

Az a lehetőség, hogy a kohézió esetleg teljes mértékben el fog tűnni a gazdagabb országokban mindenféle átmeneti támogatásra való utalás nélkül, további jogaitól fogja megfosztani az Egyesült Királyság polgárait.

Az aránytalanul magas tagsági számlát jobb lenne az Egyesült Királyság által önállóan eldöntött módon fordítani a gazdasági fejlődés támogatására.

Az EU költségvetésének felülvizsgálata, amelyet tavasszal fognak közzétenni, valószínűleg azzal fog szembesülni, hogy Európában minden kormány kijelenti, hogy szükség van az államháztartás növekvő hitelfelvételére. Nagyon valószínűnek tűnik, hogy a Wales számára elérhető támogatás jelentősen csökkenni fog.

Ennek következményeképpen többek között csökkenni fog a programok költségvetése, a kevesebbet fognak beruházni Walesben a szélesebb gazdaságba, valamint széles körben szűnnek majd meg a programok irányításával és a projektek megvalósításával kapcsolatos munkahelyek.

Ahelyett, hogy bármilyen előnyös hatással lenne választókörzetemre, az EU egy balegyenest fog bevinni a walesieknek, ha úgy dönt, hogy kihúzza a szőnyeget a lábunk alól. Wales és az Egyesült Királyság támogatásának csökkenése valószínűleg olyan eredményekkel fog járni, amelyek jelentős hatással lesznek az ország egészére, amely a gazdálkodási ágazatot is befolyásolni fogja.

Itt az ideje annak, hogy Wales és az Egyesült Királyság népszavazást tartson az Európai Unióhoz fűződő viszonyáról, hogy az emberek eldönthessék, azt akarják-e, hogy Brüsszel Westminsterre irányítsa őket.

Markus Pieper (PPE). - (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, képzeljük el egy pillanatra az európai régiókat az európai regionális politika nélkül. Sok kisvárosban és vidéki régióban nem lennének olyan döntő fontosságú tényezők, amelyek a strukturális változást ösztönzik. A határ menti régiókat egyszerűen elhanyagolnák, a határ menti ingázókkal és a határokon átnyúló infrastruktúrával kapcsolatos gondjaikkal együtt. A szociálpolitika nem tudná hasznára fordítani az oktatás- és foglalkoztatáspolitikához való európai hozzájárulásokat. A középvállalkozások nem tudnának sikeresen részt venni a nemzetközi hálózatokban.

Az európai regionális politika nélkül a régióbeli közösségek nem lennének láthatóak. Ezért nagyon bosszantóak a Bizottság egyes jelzései, amelyek olyan szociális programokra vonatkozó javaslatokat tartalmaznak, amelyekhez a strukturális alapok nem nyújtanak támogatást. Ezáltal a Bizottság egy régiók nélküli szociális monopóliummá válhat, vagy pedig olyan támogatási politika alakulhat ki, amely csak a társadalom leggyengébbjeit szolgálja. Ez azonban azt jelentené, hogy teljesen szem elől tévesztjük az európai kontextust, és visszatérünk a tagállami irányítás korába.

Függetlenül attól, hogy a Bizottság most nyilvánosságra hozta-e ezeket a dokumentumokat, az Európai Parlament nem fogja támogatását adni ahhoz az eljáráshoz, amit a régiók nélküli regionális politikával kapcsolatban leírnak. Ez nem azt jelenti, hogy elzárkózunk a reform elől. A környezettel, az energiapolitikával vagy a demográfiai változással kapcsolatos új kihívásokat bele kell illeszteni a meglévő támogatási struktúráinkba. Támogatom továbbá, hogy könnyebbé tegyük Európa régiókhöz való hozzájárulásának mérését.

Szankciókat kell továbbá kiróni azokra a tagállamokra, amelyek következetesen azt mutatják, hogy nem megfelelően kezelik az alapokat. Több regionális társfinanszírozás, több kölcsön, nagyobb átláthatóság és nagyobb hatékonyság: ezek azok a javaslatok, amelyeket látni szeretnénk a kohéziós politika reformjában. Támogatni fogjuk az ilyen típusú javaslatokat, ellen fogunk szegülni azonban a regionális politika lerombolására tett minden kísérletnek. A reformokra ígent mondunk, a tagállami irányításra nemet!

Georgios Stavrakakis (S&D). - (EL) Elnök úr, egyetértek az eddig felszólalt képviselőkkel, és én is szeretném hangsúlyozni, hogy nem fogadhatunk el egy olyan 2013 utáni kohéziós politikát, amely először is különbséget tesz Európa régiói között az olyan javaslatok által, mint például a 2. célkitűzés (versenyképesség) eltörlése; másodszor, a politikák újra tagállami irányítás alá vonását tartalmazza; és harmadszor, kizárja a helyi hatóságokat a közösségi politikák programozásából és végrehajtásából.

Éppen ellenkezőleg, egy olyan 2013 utáni kohéziós politikát képzelünk el, egy olyan időszakot, amelyben még mindig az Európai Unió összes régiójára vonatkozó közös európai politika létezne, amely továbbra is megfelelő támogatásokat biztosítana célkitűzései eléréséhez, és egyszerűsített alkalmazási szabályokat használna, hogy még nagyobb hozzáadott értéket érjen el.

Aggódok az EU 2020 stratégiára vonatkozó dokumentum tartalma miatt, mert nincs benne utalás a kohéziós politikára, amely pedig a lisszaboni célkitűzések elérésének legmegfelelőbb eszköze. Valójában a kohéziós politika jelentős része már most ezeket a célkitűzéseket szolgálja, és bizonyítani fogja hozzáadott értékét. Szintén fontos bizonyítéka jelentőségének, hogy a kohéziós politika alakítja az európai gazdaságélénkítési tervet.

Egy fejlesztési politika, egy szolidaritási politika, egy politika vonatkozik minden európai állampolgárra, függetlenül attól, hogy az Európai Unió melyik régiójában élnek. Az Európai Bizottságban azonban sajnálatos módon elfelejtik ezt, vagy úgy tűnik, figyelmen kívül hagyják, és olyan javaslatokkal állnak elő, amelyek megváltoztatják a kohéziós politika alapelveit és formáját. Abban azonban biztosak lehetnek, hogy minden lehetőséget meg fogunk ragadni, hogy figyelmeztessük őket erre.

Michael Theurer (ALDE). - (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a régiók támogatása és a strukturális alapok gyakorlati gazdasági politikánk részét képezik, és széles körben láthatóvá teszik Európát. A helyhatóságok által igazgatott területeken, régiók városaiban és önkormányzataiban a különböző szereplők szorosan együttműködve dolgoznak. Ezért meg kell őriznünk ezt az integrált megközelítést az egész Európai Unióban.

Arra szólítom fel a Bizottságot, hogy sokkal jobban foglalkozzon a kis- és középvállalkozásokkal, és hogy sokkal jobban vonja be a helyhatóságok által igazgatott területeket, a városokat és az önkormányzatokat a jövőbeni kohéziós politikába. A jövőben mindenképpen szükséges lesz az infrastruktúrába való beruházás, de ennél is fontosabb annak biztosítása, hogy az innováció- és a technológiaátadást biztosítsuk a kis- és

középvállalkozások számára. A jövőben azt is lehetővé kell tennünk, hogy támogassák a munkahelyeket. Ezek a döntő kérdések az Európai Unió strukturális és kohéziós politikája új irányának megválasztásában.

François Alfonsi (Verts/ALE). - (FR) Elnök úr, a Zöldek/Európai Szabad Szövetség képviselőcsoport véleménye szerint a kohéziós politika az Európai Unió egyik legalapvetőbb politikájának, a szolidaritásnak a központjában áll. Európa mindig erősebb lesz, amikor láthatóvá válik az európai szolidaritás. Ez egy létfontosságú téma számunkra.

Az Európai Uniónak véleményünk szerint a következő alapelveket kell integrálnia. Először is, mivel a területi kohézió politikai prioritás, ezért költségvetési prioritásnak is kell lennie.

Másodszor, a régió a megfelelő partnerségi szintje a regionális fejlesztési politikának. A politika újra tagállami irányításba vétele elfogadhatatlan számunkra.

Harmadszor, a kohéziót az egy területen belül tapasztalható legsúlyosabb gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségek csökkentésére is használni kell az olyan elesett városi területek vagy vidéki térségek esetében, amelyek nehézségekkel küzdenek, vagy amelyek strukturális hátrányokból eredően nagyon kevés szolgáltatáshoz férnek hozzá, mint például a szigetek.

Végezetül, az összes uniós régió kohéziós politikából való támogathatóságára vonatkozó feltételeket egyéni alapon kell megvizsgálni természetesen a gazdaság szintjének megfelelően, de az Európai Uniónak képesnek kell lennie hozzájárulnia bármikor, amikor a kohéziós politikák forognak kockán.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). - (DE) Elnök úr, ez egy központi vita az Európai Unió sajátosságáról. A piac és a szociálpolitika között kell döntenet. A Bizottság jelenlegi elképzelései a kohéziós politika jövőjéről elfogadhatatlanok. A strukturális alapokat erősíteni és nem gyengíteni kell. Európának többet kell tennie és nem kevesebbet, hogy legyőzze a fejlődésbeli gazdasági és szociális különbségeket. Szeretném nyíltan kimondani, hogy a jelenlegi kohéziós politika akár csak egyes részeinek újra tagállami hatáskörbe vonása komoly hatással lenne a hátrányos helyzetű régiókra, beleértve a németországi régiókat, különösen Németország keleti részén. Az Európai Unió utolsó bővítése óta az uniós régiók közötti különbségek tovább nőttek.

Fontos számomra továbbá, hogy elismerjék a társadalmi-gazdasági igényeket különösen azokban a régiókban, amelyek éppen csak megfelelnek az egy főre jutó európai GDP 75%-ában megállapított támogathatósági kritériumoknak. A támogatások hirtelen megszüntetése 2013 után pusztító hatással lenne ezekre a régiókra.

Természetesen rendkívül fontos, hogy az Európai Unió növelje a városokhoz kapcsolódó egyedi támogatásokat, mert ebben rejlik a legnagyobb lehetőség a gazdaság és a pénzügy számára, mivel a városokat különösen súlyosan érintette a válság.

Egy utolsó szót szeretnék szólni a határ menti régiókról. A Parlament Németország keleti részéről származó képviselőjeként tudom, hogy sokat kell befektetnünk, és sokat kell elérnünk ezen a területen. Nagyon aggodom amiatt, hogy a Bizottság esetleg cserben hagy minket ezen a területen.

Franz Obermayr (NI). - (DE) Elnök úr, valószínűleg hallhatta időközben, hogy a Regionális Fejlesztési Bizottság tagjai megdöbbenek és nyugtalanok, mivel egy úgynevezett titkos bizottsági dokumentum forog közkezen október óta. Ez a dokumentum egy, a 2013–2020 közötti időszakra vonatkozó költségvetési reform tervezetét tartalmazza, amely egy teljes fordulatot mutat a költségvetési politikában. A költségvetés eredetileg regionális megközelítését egy ágazati megközelítéssel helyettesítették.

Az új tervezet jelentős korlátozásokat tartalmaz a szubszidiaritás elvére és a többszintű kormányzásra nézve, amely ellentmond a lisszaboni stratégiának. Pontosabban, a tervezet a 2. célkitűzés, más szóval a versenyképesség és a foglalkoztatáspolitikai eltörlésére vonatkozó terveket tartalmaz. Mivel minden tagállamban vannak a 2. célkitűzésbe tartozó régiók, ez természetesen negatívan érintené az összes uniós régió kétharmadát. Ezt a szerencsétlen javaslatot azzal indokolják, hogy az új – vagy más szóval a jövőbeli – tagállamok és Nyugat-Európa közti nemzeti szinten meglévő különbségek olyan hatalmasak, hogy egy új költségvetési politikára van szükség. A pénzügyi válság fényében ez állítólag a gazdaság ösztönzésének egyik módja.

Egyértelműnek tűnik számomra, hogy ez a javaslat Törökország esetleges csatlakozását előlegezi meg. Tudjuk, hogy megnövekedett támogatásra lenne szükség, és ez egy olyan tervezet, amely biztosítja, hogy a csatlakozáshoz szükséges rengeteg mennyiségű pénz elérhető legyen.

Világosan el szeretném mondani azonban, hogy regionális szinten a kohéziós politika sikere abban rejlik, hogy az a helyi gazdasági problémák közelében működik. Ily módon a pénzt ésszerűen és hatékonyan fektethetik be, ahogy ez eddig is történt. Amennyiben nem vesszük figyelembe a regionális összetevőt, nem fogunk tudni véget vetni a gazdasági válságnak.

Nem győzött meg Barroso úr Hübner asszony nyílt levelére adott válasza, amelyben aggodalmát fejezte ki, és ezért egy konkrét nyilatkozatot várok minél hamarabb.

Alain Cadec (PPE). - (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a mi csoportunk egyértelműen támogat egy olyan erős és kellően finanszírozott kohéziós politikát, amely elő tudja segíteni az európai régiók konvergenciáját. Valóban úgy gondoljuk, hogy ahhoz, hogy hatékony legyen, a politikát meg kell reformálni és meg kell erősíteni. Nekünk, a Parlamentnek és az Európai Bizottságnak kell megterveznünk ezt a politikát közösen, maximális átláthatóság mellett.

Üdvözlendőnek tartom, hogy a Parlament Regionális Fejlesztési Bizottsága létrehozzon egy munkacsoportot, amely a kohéziós politika jövőjével foglalkozik. A politika 2013 utáni költségvetéséről és jövőbeni célkitűzéseiről szóló egyeztetésben minden érintett szereplőnek részt kell vennie: a tagállamoknak, a régióknak, az Európai Bizottságnak és a Parlamentnek. Elképzelhetetlen, hogy gyengíthetjük, vagy akár el is törölhetjük a regionális és helyi szinteket, amelyek értelmet adnak ennek a politikának. Kifejezetten a finanszírozás kérdését illetően nagymértékű bizonytalansággal kell szembenéznünk a kohéziós politika jövőjével kapcsolatban. Bizonytalan a jelenlegi pénzügyi keret lejáratí ideje, csakúgy, mint a pénzügyi terv reformjának mértéke. Nem szabad elfelejtenünk, hogy rendkívül fontos fenntartani a politika finanszírozásának stabilitását. Szintén létfontosságú, hogy visszautasítsunk minden, a kohéziós politika újra nemzeti hatáskörbe vonásáról szóló elképzelést, mivel ez megfosztaná a régiókat attól, hogy eldönthessék, hogyan osztják fel a strukturális alapokat, valamint lerombolná a politika regionális dimenzióját.

Félreérthetetlenül proaktív hozzáállást várunk a Bizottságtól a területi kohézióról szóló fehér könyv elkészítésében, biztos úr. Ezeknek az alapoknak a szétozása tekintetében nem egyenlőséget akarunk, hanem pénzügyi méltányosságot, és ezt egyfajta harmonikus fejlődéssel egyetemben, amely a területenként eltérő eredményeken és helyzeteken alapul. A kohéziós politikának nem szabad csak a legszegényedettebb régiókra összpontosítania; minden európai régióval foglalkozni kell, beleértve a tengeren túli területeket is.

Nagyon fontos a Parlament számára, hogy egyértelműen meghatározott helyi kapcsolattartó pontokkal rendelkezzen. Ez az ára – az egyetlen ára –, hogy az európai strukturális alapokat igazságosan és hatékonyan osszák el.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). - (ES) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, azzal szeretném kezdeni, hogy üdvözlémet küldöm a Koppenhágában jelen levő összes társadalmi szervezetnek, bízva abban, hogy pozitív eredmények fognak születni bolygónk jövőjével és a globális kohézió jövőjével kapcsolatban.

Közösségi politikaként kell megvédenünk a kohéziós politikát, amely bátyaként szolgál az újra nemzeti hatáskörbe vonásra irányuló kísérletek ellen. Nem csak azért van erre szükség, mert közvetlen hatással van a kohézió fejlődésére régióink és tagállamaink körében, hanem mert hozzáadott értéket képvisel a stratégiai tervezés, a pénzügyi stabilitás és az európai projekt láthatóvá tétele terén.

Ugyanakkor fontos észben tartani, hogy a régiók rendkívül fontos szerepet játszanak és fontos szerepet is kell játszaniuk a kohéziós politikában. A decentralizált irányítás és a különböző szinteken való jó kormányzás elengedhetetlen a regionális fejlesztési politika sikerének biztosításához.

Az átmeneti mechanizmusok létrehozása, amelyek a zökkenőmentes áttérést biztosítják azokban a régiókban és országokban, ahol az intervenciót fokozatosan csökkentik az úgynevezett konvergencia-célkitűzés keretén belül, valamint a kohéziós alap szintén aggodalommal tölt el. Csakúgy, mint azoknak az európai régióknak a fejlődése, amelyeknek természeti nehézségekkel kell megküzdeniük, beleértve a határ menti régiók különleges helyzetét.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Elnök úr, rendkívüli aggodalommal tölt el minket, amit meg kell tapasztalnunk a költségvetést övező reformok fejleményei kapcsán, különösen a strukturális és a kohéziós politika összefüggésében.

Egy olyan válságban, amelyet hatalmas társadalmi egyenlőtlenségek és regionális aránytalanságok jellemeznek, a strukturális és kohéziós politika a hatékony gazdasági és társadalmi kohézió alapvető tényezőjét alkotja. Ez azt jelenti, hogy szigorú célkitűzéseket kell fenntartani ezen a területen, és nem szabad megkísérelni a

közösségi politikák költségeit állami hatáskörbe vonni sem a mezőgazdaság, sem a halászat terén, mivel az káros hatással járna a kevésbé fejlett országokra és régiókra, egyézersmind a legkülső régiókra nézve.

Számos arra utaló jel van azonban, hogy a dolgok abba az irányba haladnak, hogy még jobban felforgassák a kohézió fogalmát, vagy úgy, hogy megpróbálnak beilleszteni mindenféle tevékenységet és szereplőt, amelyek nem kapcsolódnak a kohéziós célkitűzésekhez – főleg az EU 2020 stratégiát és az éghajlatváltozással kapcsolatos politikát –, vagy úgy, hogy megváltoztatják a jogosultsági és kezelési kritériumokat. Nagy szükség van ezért a 2013 utáni kohéziós politikáról folytatott vitára. Azt várjuk, hogy egyértelmű válaszokat fogunk kapni egy valódi gazdasági és társadalmi kohéziós politika érdekében.

Nuno Teixeira (PPE). - (PT) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, sürgősen meg kell vitatni a közösségi költségvetést és azt a kérdést, hogy hogyan tudjuk a jövőben növelni annak fenntarthatóságát és átláthatóságát. A 2013 utáni pénzügyi keretnek a szolidaritáson és a területi kohézió kell alapulnia. Ezek létfontosságú értékek az olyan régiók számára, mint Madeira, amelyek állandó nehézségekkel néznek szembe, és ezért állandó támogatásra szorulnak.

Néhány elképzelést szeretnék megosztani önökkel, amelyeknek véleményem szerint mindig jelen kell lenniük, amikor kohéziós politikánkról gondolkodunk, és azt fejlesztjük. A Bizottság számos alkalommal említett bizonyos szempontokat, amelyeket létfontosságúnak tartok, például hogy szükség van arra, hogy ez a politika rugalmasabb, egyszerűbb, hatékonyabb és eredményorientáltabb legyen meghatározása és végrehajtása szempontjából is. Vannak azonban olyan kérdések, amelyek aggodalommal töltenek el, különösen a legkülső régiók szükségletei kapcsán. Három rövid megjegyzést tennék ezzel kapcsolatban.

Először is, a jelenlegi regionális megközelítést kell fenntartani egyéb alternatív kritériumokkal szemben, mint például a hozzáadott értéket előállító szektorok kritériuma. Egy ilyen változás veszélyeztetné a 2. célkitűzést, amely az európai régiók körülbelül kétharmadát támogatja, és esetlegesen ellentétes hatást váltana ki a különösen egyedi gazdasági profillal és versenyelőnnyel rendelkező régiókban is.

Másodszor úgy vélem, hogy létfontosságú fenntartani a közelség kritériumát a kohéziós politikában. Továbbra is annak kellene prioritást élveznie, hogy a strukturális alapok elosztása és kezelése regionális szempontból, és ne nemzeti, vagy akár központosított európai szempontból történjen.

Harmadik, és egyben utolsó, de nem kevésbé fontos megjegyzésként szeretném kiemelni a Lisszaboni Szerződés 349. cikkét, amely egyedi elbánást biztosít a legkülső régiók számára a strukturális alapokhoz való hozzáférés tekintetében, pontosan azért, mert gazdasági és társadalmi helyzetüket állandó és egyedi kényszerek és jellemzők súlyosbítják, aminek következtében állandó nehézségekkel küzdenek, és ezért állandó segítségre szorulnak.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). - (PL) Elnök úr, a kohéziós politika jelenleg hozzájárul a közúti és vasúti infrastruktúra fejlesztéséhez, főleg az új tagállamokban. A politikának köszönhetően sok új munkahelyet teremtettek, és kétségkívül még többet fognak létrehozni az elkövetkezendő néhány évben. A környezetvédelemmel kapcsolatos beruházások szintén rendkívül fontosak.

Amikor a politikát és eddigi hatékonyságát értékeljük, érdemes egy alapvető kérdést megválaszolni: mi fog történni 2013 után? Az Európai Parlamentnek világosan ki kellene mondania, hogy nincs egyetértés a kohéziós politika racionalizálásával kapcsolatban. 2013 után, csakúgy, mint a hagyományos tevékenységek és mechanizmusok esetében, a kohéziós politikának is a kutatást, a tudományt, a fejlődést, az innovációt, a munkahelyteremtést és a globális felmelegedés elleni küzdelmet kell támogatnia. A kohéziós politikának továbbá jobban be kellene vonnia a vidéki területeket. Fontos, hogy a kohéziós politika a régiók és a makrorégiók szintjén valósuljon meg.

Tamás Deutsch (PPE). - (HU) Tisztelt Elnök úr! Kedves Képviselőtársaim! Három kérdésről szeretnék röviden szólni, az egyenjogúságról és egyenrangúságról, a titkolódzásról s végül, de nem utolsó sorban a vidékfejlesztés fontosságáról. Húsz esztendővel a berlini fal leomlása után, húsz esztendővel azután, hogy Erdélyben, Temesváron, a romániai forradalom kezdetén Tőkés László képviselőtársunk áttörte a hallgatás falát, nem egyszer hangzik el az, hogy immár a 21. században nincs régi és új európai uniós tagország, hanem egységes Európai Unió van. Én ezzel mélyen egyetértek, azonban fontosnak tartom, hogy ez a szentencia ne csupán – persze önmagán túlmutató – szimbolikus döntések során jelenjen meg, hanem az Európai Unió egyik legfontosabb közös politikája, a kohéziós politika hétköznapijaiban is.

Ha egyenjogúak és egyenrangúak az Európai Unió tagországai, akkor elképzelhetetlen a kohéziós politika olyan átalakítása, ami kapcsán a 2004-ben, illetve 2007-ben csatlakozott európai uniós tagországok az új

kohéziós politika vesztesei legyenek. Nem képzelhető el ilyen átalakítás. Másodsorban a titkolódzásról. Képtelen az az állapot, hogy az Európai Bizottság vagy semmitmondó megfogalmazásokat hangoztat a kohéziós politika jövőjéről, vagy pedig egyenesen nem mond semmit. Az Európai Parlament képviselőjeként az Európai Parlament szakbizottságának tagjaként elvárhatónak tartom, hogy az Európai Bizottság világos és egyértelmű álláspontot foglалjon el ezekben a kérdésekben.

Végül, de nem utolsó sorban a vidékfejlesztésről. Meggyőződésem szerint a vidékfejlesztés továbbra is meghatározó szempontja kell, hogy legyen a kohéziós politikának. Arra van szükség, hogy megfelelő forrásokkal finanszírozott legyen a vidékfejlesztési politika, és az európai önkormányzatok és régiók tanácsának szakmai álláspontja alapján fontosnak tartom annak végiggondolását, hogy a vidékfejlesztési politikát integráljuk 2013-at követően a kohéziós politikába.

Luís Paulo Alves (S&D). - (PT) A kohéziós politika az Európai Unió fő eszköze annak biztosítására, hogy az európai állampolgároknak egyenlő esélyei legyenek a sikerre, bárhol is laknak. Döntően hozzájárul az európai összetartozás érzésének létrehozásához, és egyike a legsikeresebb és leghatékonyabb európai fejlesztési politikáknak.

Biztos úr, nem tudom véka alá rejteni aggodalmamat a Bizottság mostanra elhíresült „informális dokumentuma” és annak javaslatai miatt. Nem fogadjuk el a kohéziós politika nemzeti hatáskörbe vonását, amely gyakorlatilag megsemmisülne, ha hatékonysága az egyes tagállamok vagyonán múlna. Őszintén remélem, hogy a Bizottság egyszer és mindenkorra fel fog hagyni ezzel az elképzeléssel.

Ahogy tudja, biztos úr, a Szerződés 349. cikke előírja, hogy az európai politikákat hozzá kell igazítani a legkülső régiók egyedi szükségleteihez, különösen, hogy enyhítsék hátrányaikat, de azért is, hogy kihasználhassák a lehetőségeiket. Milyen elképzeléseik vannak a legkülső régiókra vonatkozó jövőbeni stratégiával kapcsolatban, amelyet a Bizottság fog közzétenni 2010-ben?

Seán Kelly (PPE). - Elnök úr, ahogy kollégáim is, én is aggódom a belső dokumentumban körvonalazott néhány tendencia miatt, amely dokumentum a dolgok jól bevált szokása szerint nemrégiben kiszivárgott. Az engem leginkább aggasztó terület a versenyképességi célkitűzés prioritásának megszüntetésére vonatkozó javaslat.

A versenyképességi célkitűzések létfontosságú szerepet játszottak a vidéki és regionális fejlődés előmozdításában – különösen a technológiai parkok, amelyek segítettek az intelligens gazdaság fejlesztésében, és amelyekre még nagyobb szükség lesz a jövőben.

Ezek a célkitűzések a régiókon belüli és a régiók közötti kohézió megteremtését is segítették. Úgy vélem, rendkívül fontos felismerni, hogy hatalmas szegénységi szakadékok vannak a régiókon belül. Ezt nem mindig ismerik fel, és úgy gondolom, hogy különösen az a kritérium, amely szerint minden a nemzeti GDP-n alapul, egy rossz mérési módszer. Inkább a vásárlóerőn kellene alapulnia, és természetesen a vásárlóerő néhány régióon belül sokkal alacsonyabb, mint a nemzeti átlag.

Remélem, hogy ezekkel a kérdésekkel is foglalkozni fognak a kidolgozásra váró fehér könyvben, csakúgy, mint a kutatás, az innováció és a regionális fejlődés közötti szinergiákban rejlő lehetőségekkel.

Kollégámhoz hasonlóan én is aggódom a vidékfejlesztési politika miatt – bár nem a kohéziós politika részeként, inkább a KAP-pal kapcsolatban –, ugyanakkor azonban nagyon fontos, hogy ne préseljük bele semmilyen jövőbeni javaslatba, mert a vidékfejlesztés, és különösen a családi gazdálkodás, létfontosságú a társadalom szociális infrastruktúrája szempontjából.

Végezetül azt is szeretném elmondani, hogy többet kell tennünk a csalás elleni küzdelem terén. Tudom, hogy ebben a tekintetben javulást tapasztalhattunk az utóbbi években, de biztosítanunk kell, hogy az EU által biztosított pénzek tényleg oda kerülnek, ahova kell, hogy jobb lehetőségeket tudjunk teremteni az emberek számára az egész Európai Unióban.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). - (PL) Elnök úr, Podkarpacie – az általam képviselt régió – tele van csodálatos, ambiciózus, szorgalmas emberekkel, és számos energetikai vállalat működik a térségben. Új kezdeményezések jönnek létre, például az Aviation Valley, ugyanakkor azonban Podkarpacie az Európai Unió egyik legkevésbé fejlett területe. Problémáink nem az akarat hiányából, hanem strukturális és infrastrukturális korlátokból erednek, amelyeket különféle programok segítségével megpróbálunk felszámolni. Szeretném hangsúlyozni, hogy erőfeszítéseink részeként nem alamizsnát kérünk, hanem hogy támogassák kezdeményezéseinket. Mi is azt akarjuk, hogy az európai gazdaság versenyképessége növekedjen, és olyan megoldásokat szeretnénk, amelyek segítenek megvédeni az éghajlatot.

Azt is szeretnénk azonban, hogy a finanszírozási prioritások megváltozása fokozatosan és ne hirtelen menjen végbe, mert ez azzal járna, hogy a leggyengébb régiókat magukra hagyjuk. Nagyon fontos, hogy a kohéziós politikát a régiók valósítsák meg, mivel az ilyen megoldások hozzák a legjobb eredményeket. Azt is szeretném megjegyezni, hogy a kohéziós politika egy nagyon fontos üzenetet közvetít az állampolgárok számára. Azt mutatja, hogy Európa egyesült, és hogy megéri részt venni ebben a kivételes projektben.

Sabine Verheyen (PPE). - (DE) Elnök úr, a regionális strukturális alapok az európai integráció fontos eszközét jelentik, és a 2. célkitűzéshez kapcsolódó alapokra különösen a helyi strukturális és gazdasági fejlődés motorjaként tekintettek az emberek számos régióban. Ez fontos eszközt jelent a régiók és a helyhatóságok által igazgatott területek strukturális változásainak kezelésében.

Ez lehetővé teszi az állampolgárok számára, hogy első kézből tapasztalják meg Európát, mivel a támogatásoknak helyi hatásuk van. Azonban egyszerűbb, világosabb és átláthatóbb struktúrákra, valamint jobb ellenőrzésre van szükség a kohéziós alapok tekintetében, hogy a pénzt fenntarthatóan és hatékonyan használják fel. A kohézió vagy a társadalmi és gazdasági fejlődés konvergenciája az EU fontos célkitűzése, és ezért fontos, hogy a jövőben megerősítsék, és ne gyengítsék ezt az eszközt.

Az európai kohéziós politikának világosabbnak, átláthatóbbnak és hatékonyabbnak kell lennie. Az egyes tagállamoknak szintén nagyobb felelősséget kell vállalniuk ezen a területen. Ezért fontos, hogy megtartsuk az addicionalitás rendszerét a támogatásban. Nem akarjuk, hogy újra nemzeti hatáskörbe vonják a strukturális alapokat. Arra szeretném kérni ezért a Bizottságot, hogy feleljenek meg ezeknek az elvárásoknak a 2013 utáni támogatási kritériumok tekintetében.

Derek Vaughan (S&D). - Elnök úr, valószínűleg Wales a leginkább európai terület az Egyesült Királyságban, és ennek az az oka, hogy minden közösség, majdnem minden egyes személy és sok szervezet kap támogatást az európai alapokból, korábban az 1. célkitűzés, és most a konvergencia program keretében.

Ezért amennyiben a Bizottság által tett javaslatokat előterjesztik, úgy gondolom, azok jelentős politikai következményekkel fognak járni az olyan területeken, mint Wales. Természetesen jelentős gazdasági, pénzügyi és társadalmi következményekkel is járnának a régiók számára.

Úgy gondolom ezért, hogy létfontosságú, hogy a Parlament összes tagja arra ösztönözze a Bizottságot, hogy számunkra elfogadható javaslatokat terjesszenek elő – és ez alatt olyan javaslatokat értek, amelyek Európa összes arra jogosult régiója számára hozzáférést biztosítanak a strukturális alapokhoz –, továbbá hogy biztosítsa, hogy azok a területek is, amelyek 2013 után nem lesznek támogathatóak a felzárkózási alaphoz, valamilyen átmeneti státuszt kapjanak a jövőben.

Elnök. - Gollnisch úr, megérkezett végül. Megadom a szót Önnek, de csak egy perc áll rendelkezésére.

Bruno Gollnisch (NI). - (FR) Elnök úr, mindenesetre nagyon figyelmesen hallgattam minden képviselőtársam felszólalását. Úgy gondolom, hogy két fő pont tűnik ki ezekből a beszédekből. Az első a Bizottság titokzatos „nem hivatalos dokumentumát” övező titkolózás, és ezért várjuk türelmetlenül a Bizottság magyarázatait.

A második egy meglehetősen furcsa hozzáállás, amelyben a területi kohéziót látszólag teljesen új prioritások mentén fogalmazzák újra, amelyeknek nagyon kevés közük van magához a kohézióhoz. Különösen a külpolitika kérdésére gondolok, amelyről mindannyian jól tudjuk, hogy a főképvisező asszony számára prioritás, de amely nyilvánvalóan kevésbé jelent prioritást ezen a területen.

A közös agrárpolitikát illetően tudjuk, hogy sajnálatos módon már nagymértékben feláldozták a piaci erőket. Úgy gondolom ezért, hogy rendkívül hasznos lenne, ha a Bizottság sokkal egyértelműbben vázolná számunkra, hogy mostantól mik a célkitűzései. Végezetül, nekem úgy tűnik, hogy a globális felmelegedés nem tartozik bele a kohéziós politikába.

Alfredo Pallone (PPE). - (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, számos képviselőtársam aggodalmával egyetértek. Erősen hiszem, hogy az, hogy a GDP visszatér az éppen csak pozitív növekedési rátához, ahogy azt 2010-re jósolják, még nem jelenti a jelenlegi gazdasági válság végét. Majd csak akkor mondhatjuk, hogy túl vagyunk rajta, amikor a foglalkoztatás visszatér a válság előtti szintekre. A legoptimálisabb becslések szerint ez 2010 körül fog megtörténni.

Ebben az összefüggésben szükség van egy beruházási politika bevezetésére, és stratégiai szempontból létfontosságú, hogy fenntartsák a 2. célkitűzést, vagy valami ehhez hasonló, mivel ez egy hatékony eszköz, amely segíti régióinkat a válságból való kilábalásban. A 2. célkitűzés fenntartása fontos Olaszország és sok

más európai ország számára, mivel egy alapvető szükségletet elégít ki: fejleszti a lemaradó régiókat és megerősíti a legfejlettebb régiók versenyképességét.

Figyelembe véve ezeket az érveket, biztos úr, elnök úr, nem gondolják, hogy a megszüntetés rendkívül ártalmas lenne Olaszország, Európa, a Mediterrán-térség régiói és más országok számára is?

Evelyn Regner (S&D). - (DE) Elnök úr, az összes, vagy legalábbis a felszólalók többsége az európai szociális modellről beszél, de ez nem tükröződik megfelelően az EU költségvetésében vagy a kohéziós politikában. Ezért egy független Európai Szociális Alapot (ESZA) szeretnék látni, amely független az európai strukturális politikától. Több pénzeszközt kellene az ESZA rendelkezésére bocsátani, és rugalmasabbá kellene tenni azt. Lehetővé kellene tenni továbbá a rendelkezésre álló pénzeszközök növelését a hét éves finanszírozási periódus alatt.

A szociális alapnak a strukturális politikától való szétválasztásával lehetővé válna, hogy elégséges támogatást tegyünk hozzáférhetővé az olyan régiók számára, amelyek gazdaságilag nem fejletlenek, és így nagymértékben kívül estek az EU strukturális politikáján. Az Európai Szociális Alapot ezért hatékonyabban kellene felhasználni az olyan munkaerő-piaci problémák kezelésére, mint például a magas munkanélküliségi ráta, a nők alacsony foglalkoztatása, a korai iskolaelhagyók magas száma és a továbbképzés alacsony mértéke.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). - (EL) Elnök úr, úgy vélem, hogy parlamenti bizottságunk egy nagyon fontos döntést hozott a mai vitával, amely rendkívül érdekesnek bizonyul, mert rengeteg kérdés merült fel, és nagyon fontos szempontokra hívja fel a figyelmet, amelyek nem csak a 2013 utáni hatékony kohéziós politikával kapcsolatosak, hanem az Európai Unió sajátosságaival is.

Szeretném hangsúlyozni, hogy ez a vita, ezeknek a gondoknak a tárgyalása az Európai Unió számára egy nagyon különös időszakban zajlik. Egyrészt a Lisszaboni Szerződéssel egy pozitív lépést tettünk az integráció irányába, másrészt még mindig tapasztaljuk a példa nélkül álló nemzetközi pénzügyi válság következményeit, amely kapcsán mindannyian megtapasztaltuk, hogy mennyire fontos az Európai Unió szolidaritása a belső piac és a kohézió támogatásában.

Két dologról szeretném megkérdezni az Európai Bizottságot, amelyek aggasztóak az Európai Parlament számára, és amelyekkel kapcsolatban osztom képviselőtársaim aggodalmát. Először is, szerepelnek-e terveik között innovatív javaslatok a közösségi kohéziós politika újra nemzeti hatáskörbe vonásával kapcsolatban, amelyeket szívesen elfogadunk, és másodsor, mi fog történni a 2. célkitűzéssel, mert pontosan erre van szükség nem csak bizonyos térségek, hanem végső soron az egész európai piac versenyképessége szempontjából.

Karin Kadenbach (S&D). - (DE) Elnök úr, úgy vélem, hogy a Parlament és az Európai Unió feladata az, hogy kialakítsa azokat az alapvető körülményeket, amelyek lehetővé teszik az összes tagállam polgára számára, hogy a lehető legjobb életminőséget éri el a lakóhelyük szerinti régiókban. Ezek a körülmények azonban nagyon eltérőek Európában. Ezért van szükségünk egy erős és megfelelően finanszírozott kohéziós politikára.

Határozottan vissza kell utasítanunk minden olyan javaslatot, amely letérít minket a választott útról, és ma azt hallottuk, hogy vannak ilyen javaslatok. Nincs szükségünk az újra nemzeti hatáskörbe vonásra. Finanszírozási eszközökre van szükségünk az összes európai régió számára, beleértve azokat, amelyek hátrányos helyzetben vannak, és azokat is, amelyek már most magasan fejlettek. Nem szabad kockáztatnunk, amit eddig elértünk.

Átlátható támogatási rendszerre van szükség, amely lehetővé teszi a támogatáshoz való könnyű hozzáférést, ugyanakkor biztosítja, hogy a pénzt megfelelően és hatékonyan használják fel. Európai szinten kell gondolkodnunk, de regionális szinten kell cselekednünk.

Iosif Matula (PPE). - (RO) Különösen hasznosnak találom ezt a vitát a kohéziós politika 2013 utáni jövőjéről. Manapság, különösen a válság idejében, a különböző európai régiók fejlettségi szintje között jelentősek különbségek vannak, amelyek folyamatosan nőnek.

A helyi régióknak Európában továbbra is szükségük van a kohéziós politikára a tervezett célkitűzések elérése érdekében. A különböző régiók közti különbségeket gyorsabb ütemben, haladéktalanul csökkenteni kell. A regionális és helyi kormányzati szintek bevonását feltétlenül növelni kell, anélkül azonban, hogy ezek a régiók úgy éreznék, hogy fokozatosan elfeledkeznek róluk vagy elhanyagolják őket.

Az Európai Unióban sok ország a kohéziós politika célkitűzéseire is alapozza fejlesztési erőfeszítéseit és nemzeti gazdaságpolitikáját. Az én országom, Románia is úgy gondolja, hogy különösen hasznos lenne a

jelenlegi kohéziós politika folytatása 2013 után is, amelyben az erőfeszítéseket és a nemzeti támogatásokat összekötik a strukturális alapokkal és a regionális szintű finanszírozással.

Antigoni Papadopoulou (S&D). - (EL) Elnök úr, egyetértek azzal, hogy a regionális politika a nagyobb kohézió és szolidaritás elérésének eszköze a Közösségben. A jelenlegi nemzetközi gazdasági válság megmutatta a foga fehérjét. Számos egyenlőtlenséget és nyomást okozott különösen a sebezhető csoportok körében. Növelte a munkanélküliséget, az egyenlőtlenséget és a társadalmi felfordulást nemzeti és regionális szinten.

A jelenlegi globális gazdasági válság azonban kihívás is. A közösségi szolidaritást sürgősen meg kell erősíteni egy megfelelő, integrált európai regionális kohéziós politika elérése érdekében, amely magas prioritásokat fog kitűzni, és a bevált gyakorlatok cseréje révén megvédi a megfelelő infrastruktúrákat és a határokon átnyúló szorosabb együttműködést.

Nemet mondunk a hátrányos megkülönböztetésre, nemet az újra nemzeti hatáskörbe vonásra, nemet a bürokráciára, nemet az átláthatóság hiányára, nemet a támogatások titkos elosztására és a 2. célkitűzés eltörlésére, amely hátrányosan érintené Dél-Európát és a Mediterrán-térséget. Igent mondunk a közösségi alapok igazságos elosztására, a helyi hatóságok részvételére, a kis- és középvállalkozások megerősítésére, a megfelelő reformra, amelyet úgy kell véghezvinni, hogy megfelelő támogatást biztosítsanak a 2010-re vonatkozó európai célkitűzésekkel összhangban lévő tevékenységeknek. Végezetül igent mondunk a távoli – különösen Dél-Európában és a Mediterrán-térségben található – területekkel való különleges bánásmódra.

Petru Constantin Luhan (PPE). - Elnök úr, a többszintű kormányzás fejlődése azt eredményezte, hogy egyre nagyobb szükség van koordináló mechanizmusokra és platformokra, és a helyi hatóságok sokszor úgy találják, hogy olyan politikákból adódó társadalmi különbségekkel kell foglalkozniuk, amelyek fölött nincs irányításuk, és amelyeket csak kis mértékben tudnak befolyásolni.

Nagyon nehéz továbbá megbecsülni az európai alapok által finanszírozott projektek, valamint az ezekkel egy időben végrehajtott programok hosszú távú hatásait.

Szeretném tudni, hogy az Európai Bizottság milyen módon szándékozik segíteni a helyi hatóságok olyan irányú erőfeszítéseit, hogy egy integrált és fenntartható fejlesztési stratégiát hozzanak létre, amely a közösségek szükségletein alapul, és figyelembe veszi azokat a szükségleteket, amelyeket külső hatások befolyásolhatnak.

Milyen eszközöket fog kidolgozni az Európai Bizottság a helyi hatóságok számára?

Czesław Adam Siekierski (PPE). - (PL) Elnök úr, a kohéziós politika a fejlesztési politika egyik alappillére. Valójában ez az a politika, amely a legnagyobb mértékben járul hozzá a régiók és helyi társadalmak identitásának megerősítéséhez. Véleményem szerint két végletben gondolkodunk ennek kapcsán. Néhányan kicsit túl sok mindent szeretnének bevonni ebbe a politikába, míg mások túlságosan korlátozni szeretnék. A politika legfontosabb célkitűzése egyértelműen a fenntartható fejlődés elősegítése számos területen.

A kohéziós politikának ugyanannak kell lennie a városi és a vidéki területek számára. Emlékezzünk rá, hogy az Unió egy ilyen nagyszabású bővítést követően meglehetősen sokfélévé vált. Fontos feladat az egyenlő lehetőségek biztosítása a fejlődés terén. A jelenlegi kihívások, amelyekkel egy időben kell szembenéznünk, a gazdasági válság elleni küzdelem, a kedvezőtlen demográfiai tendenciák és végezetül az éghajlatváltozás. Egy dolog biztos: szükség van a kohéziós politika folytatására, és azt a jelenlegi kihívásokhoz kell igazítani.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - (RO) A képviselőtársam által elmondottakat azzal szeretném kiegészíteni, hogy amikor az intelligens városokról beszélünk, fontos, hogy nagyobb mértékben ruházzunk be a lakóházak energiahatékonyságába. A jelenleg meglévő épületek 90%-a 2020-ban is létezni fog. Ezért kérem, hogy a jövőbeni kohéziós politika növelje az Európai Regionális Fejlesztési Alap összegét, hogy azt a tagállamok az épületek és különösen a lakóházak energiahatékonyságának fejlesztésére tudják használni. Úgy gondolom továbbá, hogy a városi mobilitás fejlesztése érdekében többet kellene beruháznunk a tömegközlekedésbe.

Georgios Papanikolaou (PPE). - (EL) Elnök úr, képviselőtársaim már beszéltek a mai vita főbb témáiról. Ezért csak két dolgot szeretnék kiemelni.

Először is elfogadhatatlan, hogy teljesítjük az előfeltételeket és létrehozuk az ahhoz szükséges eszközöket, hogy élvezhessük a kohéziós politikánk és programjaink előnyeit, csak hogy végül az egész megvalósíthatatlannak bizonyuljon működtetési és még inkább bürokratikus okokból. Ezért minél jobban egyszerűsítjük eljárásainkat és politikáinkat, annál közelebb kerülünk ahhoz, amit szeretnénk, vagyis az európai kohézióhoz.

Másodszor, már említettük, hogy végül kezdünk kilábalni a gazdasági válságból, amely egész Európát és az egész világot érintette. Ha optimisták akarunk lenni, nyilvánvalóan meg kell erősítenünk a legrászorultabb területeket, de ami még ennél is fontosabb, ha mondhatom ezt – és szeretnék választ kapni erre vonatkozóan a Bizottságtól –, a támogatásra leginkább rászoruló társadalmi csoportokat. Itt mindenekelőtt a fiatalokra gondolok.

Ez a mi alapvető álláspontunk, és ez politikai csoportunk elképzelése a szociális piacgazdaságról. Ez az egyetlen módja, hogy biztosan nézhessünk a jövőbe.

Paweł Samecki, a Bizottság tagja. – Elnök úr, először is nem kétséges, hogy a kohéziós politikát szorosan bevonják az EU 2020 stratégia megvalósításába.

Az EU 2020 stratégia számos globális kihívásra fog választ adni, és a kohéziós politika a kulcsfontosságú és alapvető eszközök között lesz, amelyek az Európai Unió és a tagállamok rendelkezésére állnak a kihívások kezelésére. Ezért megalapozatlanok az azzal kapcsolatos aggodalmak, hogy a kohéziós politikát el fogják választani az EU átfogó stratégiájának végrehajtásától.

Másodszor, a Bizottság ebben a szakaszban még nem rendelkezik egyértelmű válaszokkal a tisztelt képviselők által feltett számos kérdés és téma tekintetében, mint például a földrajzi lefedettség, a 2. célkitűzésbe tartozó régiók kiterjedése vagy megléte, a megfelelő finanszírozási alap, az átmeneti intézkedések vagy a régiók egyes csoportjainak státusza.

Ezt elismerem, azonban a Bizottság szolgálatai körében, valamint a tagállamok kormányzati szakértői és a Bizottság között jelenleg is élénk és mélyreható vita folyik. Ezek a viták egy kiforrott bizottsági álláspont elkészítéséhez fognak vezetni 2010 őszére.

Az elkövetkezendő hónapok során az itt felvetett kérdésekre és problémákra megfelelő válaszokat fog szolgáltatni a Bizottság.

Végezetül szeretném megköszönni az összes tisztelt képviselőnek kérdéseiket és javaslatukat. Ezek megerősítik a kohéziós politika, mint olyan eszköz fontosságát, amely hosszú távú beruházásokat tesz lehetővé azokon a területeken, amelyek fontosak az európai régiók és tagállamok növekedési potenciáljának építéséhez. Magammal viszem érdekes és értékes megjegyzéseiket Brüsszelbe, és beszámolok azokról bizottsági kollégáimnak és utódomnak is.

Az elkövetkezendő hónapokban a Bizottság kész folytatni a tárgyalásokat a Parlamenttel a jövőbeli kohéziós politika formájával kapcsolatos kérdések terén.

Elnök. - A vitát lezárom.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Livia Járóka (PPE), írásban. – (HU) Tisztelt képviselőtársak! Rendkívüli jelentőséggel bír a kohéziós politika jövőjéről szóló vita. Az uniós költségvetés több mint egyharmadát újraelosztó horizontális politikáról lévén szó, a kohéziós célkitűzések megvalósításának eredményessége döntően befolyásolja kontinensünk jövőjét. Kezdeté óta, a kohéziós politika látványos sikereket ért el a tizenötök Európájában, ám az újonnan csatlakozott tagállamok mélyszegénység sújtotta területein erőteljesebb beavatkozásra van szükség. A helyzetet ráadásul tovább nehezítik olyan új és erőteljes kihívások, mint az éghajlatváltozás, a demográfiai hanyatlás, vagy a globális gazdasági recesszió. A jövőben ezért jóval hatékonyabb és rugalmas keretbe kell foglalni a szociális és gazdasági mutatók területi különbségeinek kezelését. Erőteljes hangsúlyt kell helyezni a leginkább elmaradott térségek, a környezetükénél is sokkal súlyosabb hátrányokkal küszködő, a regionális átlagból kilógó kistérségek fejlesztésére. E célból érdemes lenne megfontolni olyan források elkülönítését uniós szinten, amelyek kifejezetten a LAU 1-es (korábbi NUTS 4) tervezési-statisztikai egységek szintjére hozását célozza, és amelyek felhasználásáról az adott kistérségek, vagy azok társulásai dönthetnek. Javítani kell továbbá a koordinációt a többi közösségi politikával, meg kell szüntetni az alapok közötti akadályokat a lehető legnagyobb forrásallokáció érdekében és jelentősen egyszerűsíteni kell a végrehajtási szabályokat. Prioritássá kell továbbá tenni az oktatással és szakképzéssel, valamint a fenntartható foglalkoztatással kapcsolatos beruházásokat, és a kistérségek egyedi szükségleteihez szabott összetett programok végrehajtását.

Richard Seeber (PPE), írásban. – (DE) A régiók Európája egy olyan alapelv, amelyben az EU már régen megállapodott. A 2013 utáni kohéziós politikának valóra kell váltania ezt az elképzelést. Jó megközelítés a területi kohéziót választani fő célkitűzésnek. Ebben az összefüggésben fontos szerepet játszik a régiók közötti együttműködés. Az elmúlt évtizedekben a régiók közötti megközelítés elért pár jelentős sikert. A különböző

uniós projektek ezen a területen lehetővé teszik az állampolgárok számára, hogy közvetlen tapasztalatokat kapjanak Európáról, és az európai politikára jellemző cselekvési szabadságot leviszi a régiók szintjére. Vannak azonban még elvégzendő feladatok a jövőben. Egy régiók közötti megközelítés hatékony koordinációt kíván az egyes országokban meglévő különböző struktúrák összehangjának megteremtése érdekében. A regionális politika egyéb fontos mérföldkövei közé fog tartozni az elkövetkezendő években az addicionalitás a finanszírozásban, az ágazatok közötti együttműködés, valamint a feltételeesség. Annak biztosítása érdekében, hogy a támogatások eljussanak az arra rászoruló területekre, a projekteknek világos és konkrét célkitűzésekkel kell rendelkezniük. Véleményem szerint a gondos hosszú távú tervezés szintén hozzáadott értéket jelent, és megakadályozza a támogatások elpazarlását.

Tomasz Piotr Poręba (ECR), írásban. – (PL) Attól tartok, hogy a Bizottság által előterjesztett intézkedések – különösen a 2. célkitűzés eltörlése és a kohéziós politika regionális aspektusának ágazati megközelítésre való megváltoztatása – a kétsésséges Európához való visszatérést jelentheti, valamint a régi és az új Európa közötti távolság növekedését eredményezheti a gazdaság és a civilizáció tekintetében. Egy ilyen modell az összes 27 tagállam integrációjától és a Lisszaboni Szerződés 3. cikkében méltatott szolidaritás eszméjétől való eltávolodást jelentené. Pedig ez az elképzelés az egész kohéziós politika gyökere, amelynek célja a lehetőségek egyenlővé tétele és a régiók közti különbségek felszámolása.

Üdvözlendő a Bizottságnak az a javaslata, hogy nagyobb hangsúlyt kell fektetni az új technológiák kutatására és fejlesztésére. Erre az útra van szüksége Európának. Azonban amikor ezt választjuk, nem szabad elfeledkeznünk azokról a régiókról és országokról, ahol az életszínvonalnak az uniós átlagszintre való felemelése alapvető kérdés. Emlékezzünk arra, hogy az EU leggazdagabb és legszegényebb területei között több mint 11-szeres különbség van a jólét tekintetében. E különbségek felszámolásának továbbra is az EU kohéziós politikájának legfontosabb elvét kell képeznie.

A dokumentum új változata jelenleg készül. Remélem, hogy az új változatban a Bizottság figyelembe fogja venni a mai vita során elhangzottakat, és azt, amit az Európai Unió különböző részein különböző szinteken mondtak: helyi önkormányzatok, kormányok, társaságok és nem kormányzati szervezetek szintjén. Jó regionális politikát csak a régiók szoros együttműködésén keresztül lehet létrehozni.

(Az ülést 11.05-kor felfüggesztik és 11.30-kor folytatják.)

ELNÖKÖL: BUZEK ÚR

elnök

Elnök. - Egy bejelentést szeretnék tenni, mégpedig egy olyan hölgygel kapcsolatban, aki sok éven keresztül támogatott bennünket az Európai Parlamentben, és aki nem más, mint Brigitte Stensballe. Sajnálatos módon távozik körünkől és 2010. január 1-jével nyugdíjba vonul.

(A Parlament vastappsal köszönti Stensballe asszonyt)

4. Napirend

Martin Schulz (S&D). - (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, két ügyrendi kérdést szeretnék felvetni, és szeretném a kettőt egymás után felhozni. Először is, egy kérdéssel fordulnék az egész Parlamenthez, ami azzal a sürgős üggyel kapcsolatos, amelyet ma délután fogunk tárgyalni. Ez Aminatou Haidar ügye.

Egy sürgős ügy szerepel a ma délutáni napirenden. Arra szeretném kérni képviselőtársaimat, hogy bízzanak bennem a következő eljárás tekintetében. Néhány képviselő, akiket ez az ügy közelebbről érint, tudja – és ezen a ponton nem mondhatok el több részletet, de én is azok közé tartozom, akik tudják –, hogy megoldást fogunk találni erre az ügyre a nap folyamán. Kitűnő uniós kormányképviselők dolgoznak egy pozitív megoldás elérésén. Ésszerű lenne ezért ezt a sürgős ügyet levenni a ma délutáni napirendről, mert bármilyen további vita csak akadályozná a diplomáciai csatornákon keresztül végzett munkát. Ezért kérem arra a Parlamentet, hogy egyezzen bele, hogy ebben a kivételes esetben vegyük le ezt a sürgős ügyet a napirendről, mert ez nagyobb segítséget jelentene az ügy megoldásában, mint annak megvitatása. Ez volt az első kérésem, elnök úr. Azonnal folytatom a második kéréssel.

Elnök. - Schulz úr, nem vagyok biztos benne, hogy újratárgyalhatjuk ezt a kérdést. Attól tartok, hogy már túl késő van ehhez, mivel az ügyben már korábban döntést hoztunk. Nagy nehézségekbe ütközne ennek a kérdésnek az újbóli tárgyalása.

Joseph Daul (PPE). - (FR) Elnök úr, én személy szerint támogatom Schulz úr javaslatát. Véleményem szerint rendkívül nehéz tárgyalásokról van szó. A szóban forgó ügy egy személyt, egy nőt érint, amelyben minden erővel azon vannak, hogy politikai megoldást találjanak.

Ezért úgy gondolom, hogy amikor egy politikai megoldás elérését célzó erőfeszítések vannak kibontakozóban, fontos, hogy ne súlyosbítsuk a helyzetet. Ezért azt kérem, hogy először kapjunk lehetőséget arra, hogy politikai megoldás találjunk.

(Taps)

Miguel Portas (GUE/NGL). - (PT) Csak egy rövid megjegyzést szeretnék ehhez hozzáfűzni. A diplomáciai erőfeszítések rendkívül fontosak, de Aminatou Haidar 33. napja folytat éhségsztrájkot, és jelenleg kórházban van. A legrosszabb dolog, amit tehetünk, hogy azt mondjuk egy nőnek, aki alapvető emberi jogokért küzd, hogy ez a Parlament megfélemez rála itt és most.

Elnök. - Hölgyeim és uraim, az eljárási szabályzat 140. cikkével összhangban szavazhatunk e kérdés napirendről való levételére vonatkozó javaslatról.

Ezzel kapcsolatban szeretnék felkérni valakit, hogy szóljon az indítvány mellett.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). - (ES) Az Európai Parlament spanyol szocialista küldöttségének vezetőjeként szeretném nagyra értékelésemet kifejezni az Európai Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége képviselőcsoport elnökének az Európai Parlamentben elmondott szavaiért, amelyet az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) képviselőcsoportjának elnöke is támogat. Ezt két okból teszem. Először is, mert, ahogy látom, ez a Parlament egyértelműen szolidaritást mutat Haidar asszonnyal – személyével és az ügyével kapcsolatban egyaránt – ebben a veszélyes helyzetben, amely az elnyúlt éhségsztrájk következtében alakult ki.

Másodszor mert úgy gondolom, hogy a Parlament is pozitívan fog állást foglalni a Spanyolország kormánya által vezetett fokozott, többoldalú diplomáciai erőfeszítések támogatásával kapcsolatban. Végül is ez annak az országnak a kormánya, amelynek területén Haidar asszony jelenleg tartózkodik. Annak az országnak a kormánya továbbá, ahol az éhségsztrájk folyik, amely – ahogy Haidar asszony maga mondta – nem fog befejeződni, amíg vissza nem tér egy olyan területre, amely nem spanyol fennhatóság alá tartozik.

Ezért támogatom a jelenlegi diplomáciai erőfeszítést, és úgy gondolom, hogy akkor cselekszünk a leghelyesebben, ha elkerülünk egy olyan állásfoglalást, amely veszélyeztetheti bármilyen egyeztetés sikerét, amely az elkövetkezendő néhány órában fog megtörténni...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Elnök. - Most arra szeretnék felkérni valakit, hogy beszéljen az indítvány ellen.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). - (ES) Elnök úr, azért kérek szót, hogy hangot adjak csoportom tiltakozásának a javaslattal kapcsolatban, és most szeretném elmagyarázni, hogy miért tiltakozunk. Véleményem szerint nem helyénvaló egy ilyen javaslat benyújtása ma reggel. Ez hozzájárulna továbbá ahhoz, hogy nem tartják tiszteletben azokat a parlamenti csoportokat, amelyek az állásfoglalás szövegét előterjesztették.

Csupán tegnap három órát töltöttünk azzal, hogy megpróbáltunk módot találni arra, hogy az ügyet kivonjuk a politikai vitából, és megpróbáljunk ne arra összpontosítani, ami Spanyolországban történik. Az összes érintett csoport erőfeszítésének köszönhetően sikerült összeegyeztetnünk a különböző álláspontokat és egy közös állásfoglalásra irányuló szöveget megalkotnunk. Ugyanezen a találkozón sikerült továbbá feloldani a véleménykülönbségeket.

Következésképpen úgy gondolom, hogyha ezt helytelennek ítélik, hogyha a Parlament nem hallatja hangját egy ilyen helyzettel kapcsolatban, akkor mikor fogja hallatni hangját? Mikor fog erre sor kerülni?

(Hangos taps)

Egy utolsó kérésem lenne ...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Willy Meyer (GUE/NGL). - (ES) Elnök úr, nem helyes azt mondani, hogy a Parlament kifejtette véleményét Haidar asszony ügyével kapcsolatban. Ez nem történt meg. A Parlament ma fogja kifejezni véleményét. Úgy volt, hogy erre ma, egy 33 napja tartó éhségstrájkot követően fog sor kerülni, azonban most kísérletet tesznek arra, hogy megakadályozzák az ügy tárgyalását. Úgy gondolom, hogy ez erkölcsstelen dolog. Ismétlem, abszolút erkölcsstelen.

(Taps)

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). - (ES) Elnök úr, azért kértem szót, mert egy ügyrendi kérdést szeretnék feltenni. A Parlament megmásíthatatlanul elkötelezett az emberi jogok iránt, és kötelező tiszteletben tartania ezt a kötelezettséget. Schulz úr egy javaslatot tett a Parlamentnek ma reggel. Amennyiben Haidar asszony ügyével kapcsolatban fontos információkról vagy adatokról van tudomása, akkor ezeket az információkat a Parlament rendelkezésére kell bocsátania. Ezt követően a ma délutáni plenáris ülésen, a vita kezdetekor kell döntést hozni.

(Taps)

Martin Schulz (S&D). - (DE) Elnök úr, sok éven keresztül én voltam felelős az emberi jogokkal kapcsolatos vitákért a Parlamentben képviselőcsoportom nevében. Nagy óvatossággal járok el ebben az ügyben. Szeretném megemlíteni, hogy múlt vasárnap nagyon hosszú megbeszélést folytattam ezzel az üggyel kapcsolatban a marokkói külügyminiszterrel.

Az a benyomásom, hogy ma lehetőség nyílik arra, hogy véget vessünk Haidar asszony éhségstrájkjának, és megoldást találjunk számára. Ha az lenne a benyomásom, hogy egy nyilvános közlemény segítene megoldani ezt az esetet, akkor kiadnék egy nyilvános közleményt. Mivel azonban úgy gondolom, hogy az ilyen típusú bonyolult diplomáciai esetekben a diszkréció a probléma megoldásának legjobb módja, arra kérem képviselőtársaimat, hogy tartsák meg az annak biztosításához szükséges diszkréciót, hogy ezt a hölgyet megmenthessük. Ez az egyetlen kérésem.

Elnök. - Hölgyeim és uraim, a figyelmüket szeretném kérni egy pillanatra. Nem folytathatjuk ezt a vitát korlátlan ideig.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). - (ES) Elnök úr, először is meglepettségemet szeretném kifejezni, mivel, ahogy Bilbao Barandica asszony rámutatott, tegnap közel három órát szántunk e kérdés megvitatására. Amennyiben Schulz úr az üggyel kapcsolatban vasárnap óta lényeges információknak volt birtokában, akkor erről tájékoztatni kellett volna minket tegnap. Ismétlem, az információkat tegnap kellett volna közölnie velünk, a közös állásfoglalásról folytatott vitát megelőzően. Tisztában kellett volna lennünk ezekkel az információkkal, amikor megbeszéléseket folytattunk a különböző csoportokkal, amely megállapodáshoz, mondhatjuk úgy, kompromisszumhoz vezetett.

(FR) Nem, ez nem igaz. Felelősségünk, hogy elfogadjunk egy állásfoglalást, legalább azért, hogy tudjuk a Parlament nézőpontját Aminatou Haidar ügyével kapcsolatban. Ezért nem azt kérem, hogy ne szavazzunk, hanem hogy a szokásos módon tartsuk meg a vitát.

(Taps)

Charles Tannock (ECR). - Elnök úr, egyértelmű, hogy a Parlament megosztott a kérdést illetően. Ez egy nagyon kényes téma. Elég nagy zűrzavar van. Kérhetem, hogy halasszuk el a szavazást délután 3 óráig, hogy konzultálni tudjunk mind a pártokkal, mind a csoportokkal, és hogy azt is kideríthessük, hogy mi is folyik valójában Marokkóban?

Elnök. - Hölgyeim és uraim, hallhattuk az összes hozzászólást. Hallottak mindent, és teljes képük alakulhatott ki a dologról. Az eljárási szabályzat 140. cikkével összhangban, szavazásra bocsátom ezt az indítványt. Egy speciális indítványról szavazunk, hogy ne tárgyaljuk ezt az ügyet a mai nap folyamán.

(A Parlament egyetért a kérelemmel)

Martin Schulz (S&D). - (DE) Elnök úr, nagyon sajnálom, hogy ismét a Parlament türelmét kell kérnem. A mai szavazási listán szerepel a szubszidiaritás elvéről való szavazás. Az eljárási szabályzat 177. cikkének (4) bekezdésében foglaltak alapján kérem, hogy halasszuk el az e ponttal kapcsolatos szavazást a következő plenáris ülésig, és vizsgáljuk meg annak legitimációját, hogy állásfoglalást fogadjunk el ezzel kapcsolatban. Úgy gondolom, hogy alapvető egyetértés van az egész Parlamentben azzal kapcsolatban, hogy a szubszidiaritás elvét és az alapvető jogokat biztosítani kell. Semmi szükség nincs azonban arra, hogy ezt az Európai Unió

szintjére emeljük. El szeretném mondani azt is, különösen olasz képviselőtársaim nevében, hogy az Olaszországban zajló vita olasz, nem pedig európai vita, és hogy képviselőtársaim, ahogy mi is, meg fogják védeni a különbözőséget és a sokféleséget. Annak azonban nincs értelme, hogy ezt egy ilyen állásfoglaláson keresztül tegyünk meg.

(Kellemtlenkedő hozzászólás)

Elnök úr, megdöbbenő, hogy olyan képviselőcsoportok, amelyeknek még a nevében is szerepel a demokrácia fogalma, nem ismerik azt a demokratikus alapelvet, hogy hagyni kell, hogy a felszólaló befejezze mondandóját.

A 177. cikk (4) bekezdésében foglaltak alapján kérem, hogy a szavazást halasszuk el a következő ülésig, és vizsgáljuk meg az állásfoglalás és a szavazás legitimációját.

(Taps)

Elnök. - Hölgyeim és uraim, Schulz úr, kérem, tegyék fel fejhallgatóikat. Van egy speciális indítvány – ehhez a szavazás második felében fogunk elérkezni. Először a költségvetésről fogunk szavazni, majd számos további kérdésről. Mindannyian elgondolkodhatnak Schulz úr javaslatáról, és nemsokára visszatérünk rá, amikor mindannyiunk előtt itt lesz az állásfoglalás, a szavazás második felében.

Bernd Posselt (PPE). - (DE) Elnök úr, most, hogy a sürgős ügyet levették a napirendről, arra szeretném kérni Önt, hogy ossza el a Nyugat-Szaharával kapcsolatos ügyekre szánt felszólalási időkeretet a két másik sürgős ügy között, mivel tegnap elég nehéz vitákat folytattunk a sürgős ügyekre vonatkozó felszólalási időkeretről. Ez a ma délutánra vonatkozó gyakorlati javaslatom, és arra kérem, hogy fogadja ezt el, mivel egy órát fogunk sürgős ügyek megbeszélésével tölteni.

Elnök. - Figyelembe fogjuk venni javaslatát.

5. Szavazások órája

Elnök. - A következő napirendi pont a szavazás.

(Az eredményekért és a szavazásra vonatkozó egyéb részletekért lásd a jegyzőkönyvet)

5.1. A rugalmassági eszköz (A7-0080/2009, Reimer Böge) (szavazás)

5.2. A költségvetési fegyelem és a pénzgazdálkodás hatékonysága (A7-0085/2009, Reimer Böge) (szavazás)

5.3. Az Európai Unió 2010. évi általános költségvetéséhez benyújtott módosítástervezetek (szavazás)

- A szavazás előtt:

László Surján, előadó. – Elnök úr, most fogjuk tartani a költségvetésről szóló talán legrövidebb szavazást a Nizzai Szerződés alapján, és az is biztos, hogy ez lesz az utolsó szavazás a Nizzai Szerződés alapján.

Hogyan lehetséges, hogy ilyen rövid a szavazási lista? Ez a képviselőcsoportok kitűnő együttműködésének köszönhető. Előadóként szeretnék köszönetet mondani az összes képviselőcsoportnak, amely részt vett a szavazás előkészítésében. Szeretném továbbá a titkárságnak is megköszönni munkáját. Nélkülük is elképzelhetetlen lett volna, hogy most csak két oldal legyen itt előttünk. Nagyon köszönöm mindnyájuknak.

(Taps)

Úgy gondolom továbbá, hogy ez a rövid lista igazolt, mivel válság idején a válság kezelésén kell dolgoznunk ahelyett, hogy hosszú szavazásokkal töltenénk az időt.

Vladimír Maňka, előadó. – (SK) Elnök úr, azt javaslom, hogy egyetlen szavazással szavazzunk az Egyéb intézmények kérdésköréről, mivel nem gondolom, hogy bármilyen probléma merülne fel. Köszönöm.

Elnök. - Olyan helyzet állt elő, amikor különböző intézményekről szavazunk, és a szabályok értelmében minden egyes intézményről külön kell szavaznunk. Nem lehet ezeket egy kérdésköbe összevonni. Ez ellentétes lenne a szabállyal.

Hans Lindblad, a Tanács soros elnöke. – (SV) Elnök úr, a Tanács elégedetten veszi tudomásul, hogy a Parlament megerősítette az idei, november 18-ai egyeztető ülésen elért megállapodást. A Tanács második olvasatának eredményével kapcsolatban örülünk, hogy a Parlament második olvasata képviseli a költségvetési hatóság két része által készített közös szöveget a Lisszaboni Szerződés új 314. cikkével összhangban.

A Tanács elfogadja ezt a közös szöveget, és az Európai Parlament elnöke így kijelentheti a költségvetés végleges elfogadását. Szeretném hangsúlyozni azonban, hogy amint Ön, elnök úr kijelenti a költségvetés végleges elfogadását, a Tanács véleménye szerint azt mindkét félnek alá kell írnia, mivel az új szerződés kimondja, hogy mind a Tanács, mind a Parlament felelős azért.

A Tanács sajnálattal veszi tudomásul azt a tényt, hogy ezt az álláspontot nem vették figyelembe. Ezt elmondva azonban semmilyen módon nem kérdőjelezzük meg a megállapodást. Mindazonáltal reméljük, hogy a jövő évi költségvetési eljárás elegendő időt hagy majd arra, hogy foglalkozzunk ezekkel a kérdésekkel.

Szeretném megragadni az alkalmat, hogy még egyszer megköszönjem a Költségvetési Bizottság elnökének, Lamassoure úrnak, és a három előadónak, Surján úrnak és Mañka úrnak és Haug asszonynak a költségvetési eljárás teljes ideje alatt tanúsított konstruktív hozzáállást, amely szintén jól tükrözi a munka során megvalósult rendkívül jó együttműködést.

Egy személyes megjegyzéssel szeretném befejezni. A Tanács soros elnöki posztja lesz valószínűleg a legelőkelőbb poszt, amit valaha is be fogok tölteni. Nagy megtiszteltetés számomra, hogy ily módon szolgálhatom Európát, és szeretném megköszönni ezt a lehetőséget. Nagyon szépen köszönöm.

(Taps)

Elnök. - Hölgyeim és uraim, mivel befejeztük a szavazásnak ezt a részét, én is szeretnék őszinte köszönetet mondani és gratulálni előadóinknak, Surján úrnak és Mañka úrnak – és korábban hallottuk Böge úr jelentését is –, továbbá mindazoknak, akik a költségvetésen dolgoztak. Ez egy különösen nehéz költségvetés volt. Szeretnék továbbá gratulálni képviselőtársaimnak és az egész Parlamentnek, mivel közösen hoztuk ezt a döntést. Ez valóban egy egyszerű eredmény. Gratulálok mindnyájuknak!

(Taps)

Most fel kell olvasnom néhány nagyon fontos pontot, amelyek költségvetés elfogadására irányuló rendkívüli eljárással kapcsolatosak, ami azért is ilyen fontos, mivel a Nizzai Szerződésről áttértünk a Lisszaboni Szerződésre. Ez egy nagyon nehéz lépés volt, amelyet a Nizzai Szerződés alatt kezdtünk el és jelenleg a Lisszaboni Szerződés alatt fejezzünk be. Ezért van szükség erre a nyilatkozatra, amelyet meg kell hallgatniuk.

„A 2010-es költségvetési eljárás kivételes. Az EK-Szerződés 272. cikke szerint kezdődött, és a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően fejeződött be. 2009. november 18-án a Parlament, a Tanács és a Bizottság megállapodtak abban, hogy az EK-Szerződés alapján folytatják a költségvetési eljárást, továbbá megállapodást kötöttek az eljárás végével kapcsolatosan is, beleértve a parlamenti szavazást is, amely teljes mértékben a többéves pénzügyi keretnek megfelelően zajlott le. A Tanács megerősítette a költségvetésről szóló megállapodást, melyről most szavaztunk. Ebből következik, hogy a Parlament és a Tanács megállapodásra jutottak egy közös szövegről az Európai Unió működéséről szóló szerződés 314. cikkében foglalt célkitűzésének megfelelően. Megállapítom tehát, hogy az EK-Szerződés 272. cikke alapján megkezdett és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 314. cikke szerint folytatott költségvetési eljárás az Európai Unió működéséről szóló szerződés 314. cikkének és a többéves pénzügyi keretnek megfelelően fejeződött be. Ezért a költségvetési eljárás lezártnak tekinthető, és a költségvetést véglegesen elfogadottnak nyilvánítom.”

Ez egy nagyon fontos nyilatkozat. Legközelebb nem lesznek ilyen bonyodalmak, mert hatályos lesz a Lisszaboni Szerződés. Most hivatalosan aláírom a dokumentumot.

***

Hölgyeim és uraim, hadd tegyem hozzá, hogy a Költségvetési Bizottság elnöke Lamassoure úr, aki nagyon sokat dolgozott ezen. Azért is szeretném megemlíteni a nevét, mert nagyon aktív volt ezzel a kérdéssel kapcsolatban.

6. Köszöntés

Elnök. - Jelenleg egy szerbiai küldöttség ül a galérián. Szeretnénk nagy szeretettel üdvözölni a küldöttséget. Kérem, hogy álljanak fel, hogy mindenki láthassa Önöket.

(Taps)

7. Szavazások órája (folytatás)

7.1. Az Európai Unió 2010. évi általános költségvetésének a Tanács által módosított tervezete (valamennyi szakasz) (A7-0083/2009, Vladimír Maňka) (szavazás)

- A 3. és 7. módosításról szóló szavazás előtt (második rész):

László Surján, előadó. – Elnök úr, azt javasolták, hogy a 3. és 7. módosításokról, amelyeknek azonos a szövege, három részben szavazzunk, és terjesszünk elő szóbeli módosítást a második részhez. Miért? Mert az eredeti szöveg tartalmazta a Bizottság véleményét, időközben azonban a Tanács döntött az üggyel kapcsolatban.

Éppen ezért felolvasom az új javaslatot: „tudomásul veszi az Európai Tanács következtetéseit, amely szerint az EU és tagállamai készek hozzájárulni egy évi 2,4 milliárd euró összegű gyorsfinanszírozáshoz a 2010 és 2012 közötti időszakban; hangsúlyozza azonban, hogy 2011 és 2012 során információra van szükség a részvételre és az EU költségvetéséből fizetendő hozzájárulásra vonatkozóan.”

Ez a szóbeli módosítás, és azt javaslom, hogy szavazzuk meg mindhárom részt.

(A szóbeli módosítást elfogadják)

Elnök. - Szeretném megragadni a lehetőséget, hogy minden jót kívánjak a háromhetes szünetre. Nagyon fontos munka áll előttünk a következő évben. Szeretném mindnyájukat meghívni a 2010. január 12-i kóktélpartira, hogy megünnepeljük az új esztendő és a Lisszaboni Szerződés kezdetét, amely nagyon fontos számunkra. Meghívok tehát mindenkit január 12-ére.

A legjobbakat kívánom Önöknek. Kellemes Karácsonyt és Boldog Új Évet!

ELNÖKÖL: WALLIS ASSZONY

alelnök

Simon Busuttil (PPE). - Elnök asszony, van egy hiba az EPP szavazási listájában. Szeretném hangsúlyozni az EPP-beli kollégák számára, hogy a két külön szavazásról szóló szavazásnak „pluszként” kell szerepelnie a szavazási listán – tehát ez egy „pluszt” jelent a két külön szavazás esetében, amelyről most fogunk szavazni.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). - Elnök úr, ez az EPP magánügye és nem értem, miért kell ezzel untatni a Parlamentet.

7.2. A dokumentumokhoz való hozzáférés jogi keretéhez a Lisszaboni Szerződés hatályba lépése után szükséges javítások (szavazás)

7.3. A szubszidiaritás elvének védelme (szavazás)

- A szavazás előtt:

Martin Schulz (S&D). - (DE) Elnök asszony, szeretném megismételni ügyrendi javaslatomat:

(Zajongás az ülésteremben)

Örülök, hogy mindig sikerül felráznom képviselőtársaimat. Ez jót tesz a keringésnek.

Még egyszer, a 177. cikk (4) bekezdése értelmében kérem a szavazás elhalasztását, és a határozat és a szavazás legitimitásának kivizsgálását ez idő alatt.

Manfred Weber (PPE). - (DE) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, először is az eljárási jellegű érvet szeretném megvizsgálni. Mindenkit szeretnék emlékeztetni arra, hogy épp most szavaztunk a Cashman-jelentésről. Ezt a jelentést a Parlament készítette egy folyamatban lévő jogalkotási eljárás során. Jogi szolgálatunk kijelentette, hogy ez tilos, a szocialisták azonban ragaszkodtak ennek bemutatásához. Mialatt az olaszországi sajtószabadságról vitakoztunk és a felelős biztos elmagyarázta, hogy az Európai Uniónak nincs hatásköre ezen a területen, a szocialisták továbbra is úgy érezték, hogy érdemes volt támadást intézni Berlusconi ellen. Valahányszor a szocialistáknak úgy tetszik, az EU-nak nincs hatásköre. Valahányszor más emberekkel kell szembehelezkedni, a hatáskör létezik. Ezért nem szabad beadnunk a derekunkat nekik.

Ugyanakkor a második érv komoly vitát érdemel. Felelősek vagyunk az Emberi Jogi Egyezményért? Szeretném képviselőtársaimat emlékeztetni arra, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően az Európai Unió az Emberi Jogi Egyezmény részese lesz. Ez azt jelenti, hogy amennyiben az olasz parlament számára legitim az erről szóló vita, mivel Olaszország részese az Emberi Jogi Egyezménynek, akkor az Európa Parlament számára is legitim az erről szóló vita, mivel a jövőben részesei leszünk az Emberi Jogi Egyezménynek.

Harmadik és egyben utolsó érvem azzal a ténnyel kapcsolatos, hogy nem jogászok, hanem politikusok vagyunk. Ez a döntés emberek millióira van hatással, és ezért ma szavaznunk kell erről a kérdéstről.

(Taps)

(A szavazást elhalasztják.)

7.4. Belarusz (szavazás)

- A szavazás előtt:

Jacek Protasiewicz (PPE). - Elnök asszony, a módosítás célja, hogy felhívjuk a figyelmet a közelmúltban történt elnyomásra Belaruszban. Szóbeli módosításomban csak egy ember – az idén december 6-án elrabolt fiatal demokrata aktivista – nevét szeretném hozzátenni a módosításban felsorolt nevekhez.

Következésképpen Zmitser Dashkevich neve után a szöveget a következővel szeretném kiegészíteni: „és Yauhen Afnahel 2009. december 6-án”. Csak egy emberrel egészítjük ki azoknak a listáját, akiket zaklat a belarusz kormány.

(A szóbeli módosítást elfogadják)

7.5. Erőszak a Kongói Demokratikus Köztársaságban (szavazás)

8. A szavazáshoz fűzött indokolások

A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások

- Jelentés: Reimer Böge (A7-0080/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Elnök úr, a rugalmassági eszköz megvalósításáról szóló döntés a nemzetközi együttműködés sikerességét tükrözi, továbbá ismételt biztositékot ad arra, hogy Európa intézményei sürgetőnek tekintik az európai gazdaságra vonatkozó helyreállítási terv második szakaszának támogatását. A határozat másik pozitív fejleménye, hogy fel nem használt pénzeszközöket találtunk a gazdasági helyreállítási tervben az energiaágazatbeli projektekre, amelyet később jóváhagytak a költségvetésben. Én a határozat mellett szavaztam.

- Jelentés: Reimer Böge (A7-0085/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Én is támogattam ezt a jelentést és annak elfogadását, mert az egyeztetőbizottság következtetése – az egyeztetőbizottság nyilvánvalóan nem cselekszik nagyon nyíltan és gyorsan – pozitív volt: végre kell hajtani az európai gazdasági fellendülési tervet, végre kell hajtani a terv meghatározott célját. Egy másik pozitív dolog az volt, hogy támogattuk az előző döntést a költségvetésről szóló későbbi szavazás során, mégpedig azt, hogy rakjunk félre 2,4 milliárd eurót az említett célokra. Támogattam ezt a jelentést.

- Jelentés: László Surján, Vladimír Maňka (A7-0083/2009)

Chris Davies (ALDE). - Elnök asszony, Nick Griffin a Brit Nemzeti Pártból azt érzékeltette, hogy a szavazatomat kereskedelmi érdekek befolyásolták. Egyértelművé szeretném tenni, hogy büszke vagyok arra, hogy a kis szén-dioxid-kibocsátású technológiák támogatója vagyok, mert célom az éghajlatváltozás elleni küzdelem. Soha nem kértem vagy kaptam egy fillért sem a munkámért, azért dolgozom, mert ebben hiszek. Bármilyen részesedésem, amelyet valaha birtokoltam, mindig bejelentettem az érdekeltségi nyilatkozatban, és soha nem tartottak vissza attól, hogy kritizáljak néhány szélerőmű-projektet.

Mindig is az őszinteség és az átláthatóság jellemezte politikai pályafutásomat, és mielőtt Nick Griffin megpróbálja itt bemocskolni a képviselők jó hírét, hadd magyarázza el, hogy az általa vezetett párt miért mulasztotta el kétszer is időben benyújtani elszámolásait a brit választási bizottságnak. Könyvelői azt mondják, hogy az elszámolások nem nyújtanak valós és tárgyilagos képet a párt ügyeiről. Sokan azt gyanítják, hogy a párt tagjaitól származó pénzt személyes haszonszerzésre használták. Amennyiben ezt tagadja, akkor talán Griffin úr bemutatathatna egy olyan beszámolót, amelyet saját könyvvizsgálói is elfogadnak.

Ashley Fox (ECR). - Elnök asszony, ha megengedi, hogy rosszul idézzem John Dunning-et, a 18. századi angol parlamenti képviselőt, az uniós költségvetés nőtt, és egyre csak nő, miközben csökkennie kellene.

Én a költségvetési állásfoglalás ellen szavaztam, mert ez megszegi a bruttó hazai termékre vonatkozó 1%-os határt. Ezt a határt nem szabad megszegnünk. Tisztába kell lennünk azzal, hogy minden egyes elköltött euró az adófizetőktől származik. Megfontoltan kell bánnunk a pénzünkkel, és ez nem egy megfontolt költségvetés.

Syed Kamall (ECR). - Elnök asszony, hasonlóan előzőleg felszólaló kollégámhoz, én is a költségvetés ellen szavaztam. Érdekes, hogy gyakran beszélünk a közös európai értékekről és a polgárokkal érzett szolidaritásról. Mégis, egy olyan időszakban, amikor sok közösség és család a jelenlegi gazdasági helyzettel küzd, a számláik befizetésével küszködik, néhányan elveszítik a munkahelyüket, illetve elfogadják a bércsökkenést, felháborítónak tartom, hogy egy olyan költségvetés növelése mellett szavazunk, amely nem veszi figyelembe a jelenlegi gazdasági helyzetet.

Stabil pénzügyi helyzetre van szükség, meg kell mutatnunk, hogy átérezzük szavazóink aggodalmait, valamint megfontoltan kell kezelnünk az adófizetők pénzét. Csak ily módon érhetünk el növekedést, amelyre nagyon nagy szükség van, hogy segíteni tudjuk a polgárokat az Európa Unió országaiban. Ezért szavaztam a költségvetés ellen.

Mindenkinek Kellemes Karácsonyt és Boldog Új Évet kívánok.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány B7-0248/2009

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). - Elnök asszony, én a határozat mellett szavaztam, mert a beloruszok itt ma megmutatják, hogy mennyire elkötelezettek az Európai Unió iránt.

A sok beszéd ellenére a belorusz oldalon eddig még csak mérsékelt változások történtek. Legutóbb azt hallottuk az ellenzékétől, hogy az elnök alá akar írni egy rendeletet, amely korlátozná az információhoz való szabad hozzáférést az interneten keresztül.

Az EU-nak mindenképpen támogatnia kell Belaruszt, hogy közelebb hozza Európához, de legelőször is, a belorusz emberekkel kell kapcsolatot kialakítanunk.

Úgy tűnik, hogy most a belorusz hatóságokkal próbálunk kapcsolatot kialakítani azáltal, hogy felfüggesztjük az utazási tilalmat, azonban az utazási tilalom még érinti az átlagembereket. 60 euró túl sok pénz a schengeni vízumért a legtöbb belorusz számára. Ugyanakkor az orosz polgároknak feleannyit kell fizetniük. Az EU nem szenvedne kárt, ha a belorusz polgárok csak a vízum költségét fedeznék, amely nem több, mint 5 euró.

Elnök. - Hálás lennék, ha Brok úr és Saryusz-Wolski úr kimennének, és máshol folytatnák vitájukat. Brok úr, megtenné, hogy az üléstermen kívül folytatja a vitát?

Lennének olyan szívesek, és az üléstermen kívül folytatnák a vitát?

Kifelé!

Brok úr, kérem, hagyja el az üléstermet, és odakint folytassa a vitát.

Preda úr, amennyiben a Belaruszról szóló szavazással kapcsolatos indoklást akar adni, akkor most megteheti. Ezt akarja?

Cristian Dan Preda (PPE). - (RO) Azt akartam elmagyarázni, hogy miért szavaztam a Schulz úr által tett javaslatra. Mivel nem gondoltam, hogy lesz ilyen javaslat, ezért nem regisztráltam előzetesen, de szeretném szavazatomat indokolni Schulz úr első javaslatára vonatkozóan, amely...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Elnök. - Sajnálom, de erre nincs mód. Azt hittem, hogy Belaruszról akar beszélni.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány B7-0187/2009

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). - Elnök asszony, én a határozat mellett szavaztam, mert a kongói helyzet szörnyű. Minden hónapban több tízezer embert ölnek meg az országban a fegyveres csoportok erőszakos cselekedetei keretében. Sokszor a kongói fegyveres erők állnak az ilyen bűncselekmények központjában, időnként korlátlan erőket használva, és általában a civilek esnek áldozatul az erőszaknak. A nők helyzete megdöbbentő, az országban jellemző probléma a szexuális erőszak. Szinte az összes harcoló fél által elkövetett nemi erőszakról vannak jelentések, beleértve a kongói hadsereget is.

Üdvözlendőnek tartjuk az EU kötelezettségvállalását Kongóban. Az európai katonai kötelezettségvállalás hozzájárult egy Ruandához hasonló helyzet kialakulásának megelőzéséhez. Az EU rendőri missziója különösen fontos, mivel a Kongó előtt álló legnagyobb probléma a büntetlenség és a büntetőjogi üldözéssel kapcsolatos kapacitás hiánya. Ugyanakkor annak érdekében, hogy jelentős fejlődést érjünk el, a nemzetközi közösség nagyobb mértékű elkötelezettségére van szükség. Ezért van szükség több intézkedés MONUC-on keresztüli irányítására, és ezért kell több anyagi forrást biztosítani az Egyesült Nemzetek Szervezete számára.

Nirj Deva (ECR). - Elnök asszony, miközben mi karácsonyi szabadságunkat töltjük és pulykát vagy bármi mást eszünk az ünnepek alatt, nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy a Kongói Demokratikus Köztársaságban eközben emberek ezrei halnak meg.

1999 óta közel öt millió embert öltek meg, és becslések szerint minden hónapban 45 000 embert ölnek meg, ami egy angol kisváros lakosságának felel meg. Miközben a karácsonyt ünnepeljük, nem feledkezhetünk meg erről, és el kell gondolkodnunk azon, hogy vajon ezek az emberek a Kongói Demokratikus Köztársaságban és mi egy bolygón élünk-e.

Húsz vagy annál is több éven át az Egyesült Nemzetek Szervezete derekasan próbálta ezt a helyzetet valamilyen módon stabilizálni, azonban csak 20 000 katonát vetettek be. Hogy az ördögbe tudnák megőrizni a békét 20 000 katonával? Segítenünk kell az ENSZ-t, hogy hatékony munkát végezhesen és letartóztathassa azokat az embereket, akik szabadon járnak-kelnek, nőket és gyerekeket erőszakolnak és ölnek meg. Ennek sürgősen véget kell vetni.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány B7-0191/2009

Simon Busuttil (PPE). - Elnök asszony, az EPP képviselőcsoport nevében szeretném kijelenteni, hogy az EPP a határozat ellen szavazott, nem azért mert nem támogatja az átláthatóságot vagy a dokumentumokhoz való hozzáférést, különösen az új szerződés alapján, hanem mert előterjesztettük saját határozatunkat – amelyről végül nem szavaztunk –, amely számunkra egy kiegyensúlyozottabb megközelítést mutatott be e nagyon kényes kérdés kapcsán.

Óvatosnak kell lennünk, amikor a dokumentumokhoz való hozzáférésről vagy az átláthatóságról beszélünk, hogy ne essünk túlzásba, és ne tárjuk fel a dokumentációt és az eljárásokat olyan mértékben, amely az egész rendszert tenné alkalmatlanná. Ha teljes mértékben hozzáférhetővé akarjuk tenni a titkos és a lezárt tárgyalásokat, akkor előfordulhat, hogy végül aláássuk azokat a tárgyalásokat és azt a rendszert, amelyre építünk.

A szavazáshoz fűzött írásbeli indoklások

- Jelentés: Reimer Böge (A7-0080/2009)

Andrew Henry William Brons (NI), írásban. – Én nagyon nem szívesen szavaztam a határozat mellett. Míg ez főként a már meglévő pénzeszközök újraelosztását érinti, a rugalmassági eszköz használatával támogatást is bevonna. A fő cél azonban Bulgária és más országok kártalanítása volt, amelyeket arra

kényszerítettek, hogy meggyőződésük ellenére leállítsák működő atomreaktoraikat. Az EU ígéretet tett a finanszírozásra, és ezt az ígéretét be kell tartania.

David Casa (PPE), írásban. – A 2009. november 18-i egyeztető ülést követően a Parlament és a Tanács megállapodásra jutott a rugalmassági eszköz használatára vonatkozóan az európai gazdasági fellendülési terv támogatása, valamint a Bulgáriában található kozloduji atomerőmű leállítása érdekében. Bár mindkettő fontos, úgy érzem, hogy az atomerőmű megfelelő és szabályszerű leállítása különösen fontos. Úgy döntöttem ezért, hogy támogatom az előadót, és a jelentés mellett szavaztam.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Az állásfoglalásra irányuló indítvány, amelyről most folytatunk vitát, a 2010–2013-as időszakra vonatkozó európai finanszírozásokra vonatkozik, amely a Bulgáriában található kozloduji atomerőmű leállítását és a rugalmassági eszközök e célból történő módosítását érinti, így tartva tiszteletben a csatlakozási folyamat során Bulgária irányában tett kötelezettségvállalást.

Az indítványban az energia terén az európai gazdasági fellendülési terv második szakaszára további finanszírozást irányoztak elő a rugalmassági eszköz keretében, mivel ezt a tervet eddig nem finanszírozták megfelelően.

Nem tagadom, hogy a nukleáris energia része lehet egy kiegyensúlyozott európai energiakosárnak, és ennek használata ezen a területen csökkentheti a külső ellátástól való függőségünket, azonban úgy vélem, hogy az Európa Unió nem kerülheti el, hogy részt vegyen ennek az elavult nukleáris létesítménynek a bezárására tett erőfeszítésekben, miközben biztosítja, hogy a gazdasági helyreállítási projektek megfelelő finanszírozásban részesülnek.

A kozloduji atomerőmű leállítása és az energiaágazatbeli projektekbe való nagyobb beruházások eredményeként létrejövő környezeti biztonság jó ok a rugalmassági eszköz igénybevételére.

José Manuel Fernandes (PPE), írásban. – (PT) A 2009. november 18-i egyeztető ülésen a rugalmassági eszközt 75 millió euró értékben a kozloduji atomerőmű leállításának 2010-es finanszírozására vették igénybe. Sajnálatosnak tartom azonban, hogy a Bizottság csak az Európai Parlament első olvasata után – más szóval azt követően, hogy a Parlament meghatározta prioritásait – mutatta be ezeket a finanszírozási igényeket a 2/2010. számú módosító indítványban.

Ez további nyomást gyakorol az 1a. alfejezetre, számottevően befolyásolva a 2010. évi költségvetésről szóló tárgyalások dinamikáját és veszélyeztetve a Parlament politikai prioritásait. Mindamellet az ígéreteket be kell tartani, ahogy a Bulgária uniós csatlakozásával kapcsolatos feltételekre vonatkozó jegyzőkönyv esetében is, amely a kozloduji atomerőmű leállításának finanszírozása tekintetében rögzíti az EU kötelezettségvállalását. A 2011–2013-as időszak többletfinanszírozási szükségleteire, amelynek összege 225 millió euró, a többéves pénzügyi keret középtávú felülvizsgálatával kell felkészülni. A kozloduji atomerőmű további finanszírozását a meglévő többéves programok és intézkedések tekintetében a 2011–2013-as időszakra előirányzott finanszírozástól függetlenül kell elvégezni. Ezért szavaztam a jelentés mellett.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), írásban. – (FR) Az alap felhasználása az európai gazdasági fellendülési terv energiafejezete mögött húzódó logikán alapszik. Ugyanezen okok miatt tartózkodom.

- Jelentés: Reimer Böge (A7-0085/2009)

David Casa (PPE), írásban. – A fellendülési terv a Bizottság egyik válasza a gazdasági válságra, amely az elmúlt években Európát sújtotta. Célja többek között az üzleti és a fogyasztói bizalom helyreállítása, valamint különösen a hitelezési tevékenység biztosítása. Rugalmasságra van szükség, illetve lehetővé kell tenni, hogy a támogatásokat szükség esetén átcsoportosítsák a különböző költségvetésekből. Ezért támogatom az előadó nézeteit, és ezért szavaztam a javaslat mellett.

José Manuel Fernandes (PPE), írásban. – (PT) Az európai gazdasági fellendülési tervet, amelyre 2009 márciusában a Parlament 5 milliárd eurót különített el, két részre osztották fel, a transzeurópai energiaprojektekre és a széles sávú internet vidéki területeken való fejlesztésére irányuló projektekre. Ez a gazdasági válság kezelésének, a gazdaság fellendítésének és ezáltal munkahelyteremtés fontos eszköze. A november 18-i egyeztető ülésen a Parlament, a Tanács és a Bizottság megállapodásra jutott, amely szerint az európai gazdasági fellendülési tervet a második évben (2010) 2,4 milliárd euró összeggel finanszírozzák. Az energiaprojektek és a széles sávú internettel kapcsolatos projektek finanszírozása a 2007–2013-as többéves pénzügyi keret felülvizsgálatát teszi szükségessé.

Az európai gazdasági fellendülési terv finanszírozását nem lehet elhalasztani a következő évekre, éppen ezért üdvözlendőnek tartom az elért megállapodást. Azt is szeretném kiemelni, hogy a jelenlegi többéves pénzügyi keret nem felel meg az Európai Unió pénzügyi szükségleteinek. Ennek következtében a Bizottságnak sürgősen be kell nyújtania egy javaslatot a többéves pénzügyi keret félidős felülvizsgálatára vonatkozóan. Támogatom továbbá a 2007–2013-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret 2015–2016-os időszakra való meghosszabbítását. Ezért a javaslat mellett szavaztam.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Ha a pénzeszközök igénybevétele pozitív hatást ér el, még akkor sem közelítik meg a vidéki területek számára szükséges támogatás mértékét. Az uniós országok mezőgazdaságának számos egyéb szükséglete van, és a földművelő gazdálkodók olyan agrárpolitikát akarnak, amely elősegíti a termelést, megfelelő életkörülményeket biztosít számukra, és megelőzi a vidéki területek folyamatos elszivatagosodását.

Éppen ezért nem elég csupán annyit mondani, hogy az energiaforrások területén támogatjuk a szolidaritást, a vidéki területeken pedig támogatjuk a széles sávú internetet, ha valóban hozzá akarunk járulni Európa gazdaságának fellendítéséhez.

Ahogy javasoltuk, a közösségi politikák alapos felülvizsgálatára és a költségvetés jelentős növelésére van szükség.

Ezért tartózkodtunk.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), írásban. – (FR) Az európai gazdasági fellendülési terv energiafejezete tartalmaz néhány meglepő javaslatot. Ide tartozik többek között egy egyedi 2020-as alap létrehozása, az áruk környezeti teljesítményére vonatkozó állami követelmények növelése és az energiahatékony épületek létrehozásának ösztönzése. A Bulgáriában található első generációs kozloduji atomerőmű leállítása sürgető követelménynek számít. Ugyanilyen jelentős az a tény is, hogy az EU semmilyen támogatást nem tervez nyújtani egy olyan projektnek, amely segít eltávolodni az atomenergiától.

Ugyan ez sürgető kérdés, az EU nyilvánvalóan nem áll ki szilárdan amellett, hogy elszakadjon a maximális termelékenységtől. Hogyan tudná ezt tenni, ha elkötelezett amellett, hogy abszolút elsőbbséget adjon a helyreállítási terv által magasztalt liberalizmus elveinek? Ezért tartózkodtam ezzel a fejezettel kapcsolatban.

- Jelentés: László Surján, Vladimír Maňka (A7-0083/2009)

Liam Aylward (ALDE), írásban. – (GA) Én támogattam a 2010-es pénzügyi évre vonatkozó uniós költségvetést. Különösen üdvözlendőnek tartom a Tanáccsal elért megállapodást, amely 300 millió összegű kiegészítő támogatást biztosít a tejtermelő gazdáknak. A 2010-es évre vonatkozó költségvetésről szóló megbeszélések során a Parlament egyik követelése az volt, hogy a tejágazati válság kezelése céljából 300 millió euró összegű támogatást nyújtsanak a tejtermelőknek. Habár a Bizottság kezdetben egyetértett a javaslattal, mindössze 280 millió eurót kívánt az alapba helyezni.

Ez a pénz rendkívüli segítséget fog nyújtani a tejtermelő gazdáknak, akiket a nyár folyamán súlyosan megviseltek az alacsony árak, és akik jelenleg likviditási problémákkal küzdenek. Üdvözlendőnek tartom továbbá a Speciális Olimpia Szövetség számára, valamint a szövetség kérésére a 2010-ben Varsóban megrendezésre kerülő európai Speciális Olimpiai Játékok és a 2011-ben Athénban megrendezésre kerülő Speciális Olimpiai Játékok számára nyújtott költségvetési támogatást. Hat millió eurót különítettek el a Speciális Olimpiai Játékokra, 2011-re további támogatást irányozva elő.

Françoise Castex (S&D), írásban. – (FR) Lelkesedés nélkül szavaztam a 2010-es pénzügyi évre vonatkozó uniós költségvetés mellett, hogy ne veszélyeztessem az európai gazdasági fellendülési terv második részének (energiainfrastruktúra és széles sávú internet) finanszírozását, a mikrohittel ösztönzését célzó új európai kezdeményezés elindítását (25 millió euró értékben 2010-ben), vagy a tejágazat számára nyújtott sürgősségi támogatást (további 300 millió euró). Szeretném hangsúlyozni, hogy francia szocialista kollégáim és én 2006-ban a 2007–2013-as pénzügyi terv ellen szavaztunk. Akkor kritizáltuk a szerényebb költségvetést, mivel annak hiányosságai nem tették volna lehetővé széles körű innovatív projektek létrehozását. Elemzésünk ma beigazolódott: ez a költségvetés nem teszi számunkra lehetővé a válság kezelését, és egy európai politikai projekt hiányát tükrözi. Bár e példa nélküli gazdasági válság, amelyen jelenleg Európa kereszttülmegy, határozott és egységes választ igényel az Uniótól, a Tanács és az Európai Bizottság úgy döntött, hogy a tagállamok számára engedélyezi, hogy kidolgozzák saját gazdaságélénkítési tervüket. Egy ilyen költségvetéssel nem tudjuk helyreállítani a tartós növekedést, és nem tudunk sikeresen küzdeni az éghajlatváltozás ellen.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), írásban. – (RO) A 2010. évi költségvetésről szóló szavazás eredménye fontos lépés a közös normák és intézkedések kidolgozásában és alkalmazásában, amelyekre az energia, a technológia, a mezőgazdaság és az infrastruktúra területének szabályozása miatt van szükség. Ez megfelelő támogatásnak tűnik egy olyan helyzetben, amikor a tagállamok gazdaságai válsághelyzetben vannak. Üdvözlendőnek tartom a 300 millió euró kiutalását, holott kezdetben csak 280 millió eurót különítettek el sürgősségi támogatásként a tejtermelőknek, akiket a bizonytalansághoz vezető árcsökkenés veszélye fenyeget. Úgy gondolom, hogy ez az intézkedés kezelni fogja az okokat, de mindenekelőtt a tejtermékek piacán megfigyelhető jelentős árcsökkenést eredményező hatásokat, amely a jelenlegi gazdasági válság eredménye.

Marielle De Sarnez (ALDE), írásban. – (FR) A 2010. évi költségvetést most fogadtuk el. Ezzel a 2,4 milliárd euró összegű költségvetéssel finanszírozni tudjuk az európai gazdasági fellendülési terv második és végső szakaszát; ez jó hír. Sajnálatos módon azonban a Tanács hátráltatja a mikrohitelek – amely különösen hasznos és nélkülözhetetlen eszköz a növekedés fellendítéséhez – ösztönzésére irányuló európai program finanszírozásáról szóló tárgyalásokat.

Hasonlóképp igen sajnálatos, hogy a Tanács visszautasította a Parlament arra vonatkozó módosító javaslatát, hogy a példa nélküli gazdasági és szociális válság idején növeljék a leginkább rászoruló embereknek nyújtott támogatást, főleg, hogy 2010 a szegénység és a társadalmi kirekesztettség elleni küzdelem éve.

Másrészről helyénvaló az Európai Tanács múlt pénteki bejelentése, hogy az EU és a tagállamai hajlandóak hozzájárulni az évenkénti 2,4 milliárd euró összegű finanszírozáshoz és annak 2010 és 2012 közötti azonnali végrehajtásához azzal a céllal, hogy segítsék a fejlődő országokat az éghajlatváltozás elleni küzdelemben. Ugyanakkor, ha a Tanács következetes és felelősségteljes akar lenni, el kell fogadnia, hogy sürgősen szükség van a 2007–2013-as időszakra vonatkozó pénzügyi keret közép távú felülvizsgálatára. E nélkül ez a hír nem lenne egyébb, csak egy reklámfogás.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson és Åsa Westlund (S&D), írásban. – (SV) Mi, a svéd szociáldemokraták úgy döntöttünk, hogy ma az európai gazdasági fellendülési terv finanszírozásának második szakasza mellett szavazunk. A terv fontos lépés az arra irányuló közös erőfeszítéseink sorában, hogy lehetővé tegyük az EU számára a pénzügyi és gazdasági válságból való talpra állást. A gazdasági fellendülési terv nagy része azonban a CCS-technológiákba való beruházásokra vonatkozik. Támogatjuk az e területen való további kutatást, de úgy érezzük, hogy nem kellene túlzottan erre a technológiára összpontosítani, amíg a CCS-t nem hasonlították össze más, a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésére szolgáló, már meglévő módszerekkel. Egy ilyen összehasonlítás lehetővé tenné számunkra, hogy ott fektessük be az EU forrásait, ahol a leginkább hatékonyak lennének az éghajlatváltozás elleni küzdelemben.

Támogatjuk a költségvetési kötelezettségvállalást és mindegyik részt megszavaztuk, kivéve azt a követelményt, hogy állandó támogatást vezessünk be a tejipari ágazatra vonatkozóan, ami ellen szavaztunk.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Ahogy már mondtam, véleményem szerint alapvető, hogy figyelembe vegyük a jelenlegi válságban tapasztalt különleges körülményeket, amikor a támogatásoknak az európai gazdaság különböző ágazati közötti szétosztásáról beszélünk. Úgy gondolom, hogy különösen fontos az európai gazdasági fellendülési terv végrehajtására kiosztani támogatásokat, különös tekintettel olyan intézkedések elfogadására, amelyek a gazdasági növekedést, a versenyképességet, a kohéziót és a munkahelyek megőrzését ösztönzik.

Ismét kijelentem, hogy egyrészt elengedhetetlen a támogatásokat oly módon szétosztani, hogy a válság legnagyobb áldozatainak között számon tartott kis- és középvállalkozások olyan támogatást kaphassanak, amely segíti őket a válság leküzdésében, másrészt a strukturális és kohéziós alapok döntő fontosságúak a nemzeti gazdasági növekedés szempontjából.

Sajnálom azonban, hogy csak 300 millió eurót – ami szerintem túl kevés – különítettek el a tejágazati alap létrehozására. Az ágazatot jelenleg sújtó komoly válság további támogatások kiosztását indokolja, hogy segítsék a termelőket a jelenlegi nehézségek áthidalásában.

José Manuel Fernandes (PPE), írásban. – (PT) Ez a költségvetés segít mind a munkanélküliség elleni harcban, mind a gazdaság újraindításában. A Parlament prioritásai közé emeli az európai gazdasági fellendülési tervet, a jövő évre vonatkozóan 2,4 milliárd eurós finanszírozási kerettel. Üdvözlöm a tejágazatnak juttatott 300 millió eurós kiegészítő támogatást, ugyanakkor támogatom az ezen ágazat számára állandó forrást biztosító költségvetési fejezet létrehozását is. Ezen túlmenően nagyon fontosnak tartom a jelenlegi, 2007–2013-as időszakra szóló többéves pénzügyi keret felülvizsgálatát és a 2015–2016-os pénzügyi évekre való kiterjesztését, ahogyan azt a költségvetésben is javasoltuk. Szeretnék rámutatni, hogy az éghajlatváltozás

elleni harc olyan uniós szintű prioritás, amelynek ez a költségvetés nem szentel elegendő figyelmet. Szeretném emellett azt is kiemelni, hogy energiabiztonság létfontosságú kérdés az Unió számára, ezért örömmel fejezem ki a Nabucco-projekt aláírása alkalmából. A Parlament és a többi intézmény második olvasatra előterjesztett költségvetései megegyeznek az első olvasat esetében jóváhagyottakkal. Az 5. fejezet egy 72 millió eurós tartalékot tartalmaz, amely elsődlegesen a Lisszaboni Szerződés hatálybalépéséhez közvetlenül kapcsolódó többletköltségek finanszírozására szolgál majd. Éppen ezért én a jelentés mellett szavaztam. <>

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Azért szavaztunk „a 2010-es költségvetésről való általános megegyezést üdvözlő” jelentés ellen, mert ez a közösségi költségvetés már most jól tükrözi azokat a Lisszaboni Szerződésben meghatározott prioritásokat, amelyek egy olyan Európai Uniót szolgálnak, amely egyre több neoliberális és militarista vonást mutat, és amelyet egyre kevésbé érdekel a gazdasági és szociális kohézió.

Egy ilyen gazdasági és társadalmi válság közepette, amely szörnyű hatással volt mind a foglalkoztatásra, mind az emberek életkörülményeire, elfogadhatatlan, hogy a közösségi költségvetési tervezet 11 milliárd euróval kevesebbet szánjon a kifizetésekre, mint amennyit a pénzügyi terv előrevetített.

Ugyanakkor örömmel fogadtuk, hogy az általunk előterjesztett javaslatok közül is elfogadásra került néhány, mégpedig:

- külön költségvetési fejezet létrehozása a textil- és cipőágazati intézkedések számára, egy ezen ágazatra irányuló közösségi program kialakítása céljából;

- egy másik fejezet létrehozása a bizonytalan munkahelyek jogokkal felruházott munkahelyekké való átalakításának elősegítésére.

E javaslatok elsődleges célja, hogy felhívják a figyelmet a textilipart jelenleg sújtó komoly válságra, amely részben a harmadik országokból származó behozatal exponenciális növekedésének tudható be, másrészt pedig, hogy segítsenek megküzdni az egyre növekvő munkahelyi bizonytalansággal, munkanélküliséggel és szegénységgel.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), írásban. – (PL) Elnök asszony, az egyeztető eljárás eredményeként sikerült megegyezni egy olyan kiadási szintben, amely kielégítő a Parlament számára és elegendő az Unió jövő évre kitűzött legfontosabb céljainak megvalósítására. Különös fontossággal bírnak az európai gazdasági fellendülési terv megvalósításának eszközeiről született megállapodások, közöttük például az energiaprojektek, amelyek számára 1 980 millió euró különítettek el. 420 millió euró jut majd a széles sávú internethez való hozzáférés bővítésére, amely segíteni fog a lisszaboni stratégia alapelveinek megvalósításában. Az utolsó pillanatban jelentős módosítások történtek a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével kapcsolatos, tervezett igazgatási kiadások terén.

Az Európai Tanács uniós intézmények közé való besorolása, valamint az Európai Tanács és a Külügyi Szolgálat elnöki hivatalainak létrehozása az Unió költségvetésére is hatással lesz. Az Európai Tanács és az elnök tevékenységéhez kapcsolódó költségek a becslések szerint 23,5 millió eurót tesznek ki, amelyet a 2009. évi megtakarítások fedeznek majd, míg a Külügyi Szolgálat létrehozásához kapcsolódó kiadások még a jelenlegi költségvetés 72 millió eurós tartalékát is túlléphetik. Mindezek miatt a 2010-es kiadásokról szóló vitának a mai napon nem lesz vége. A tartalékolt források nem biztos, hogy elengedőek lesznek, ebben az esetben pedig elkerülhetetlen lesz a költségvetés kiigazítása. Ezért fel kell szólítanunk a tagállamokat, mutassák ki felelősségüket azzal, hogy rendelkezésre bocsátják az EU Lisszaboni Szerződésből eredő új kötelességeinek teljesítéséhez szükséges eszközöket.

Sylvie Guillaume (S&D), írásban. – (FR) Lelkesedés nélkül szavaztam a 2010-es költségvetés mellett, mert ez a tervezet nem képes megfelelni az előttünk álló kihívásoknak, nemcsak a jelenlegi komoly gazdasági és társadalmi válsággal összefüggésben, de az éghajlatváltozás elleni harc tekintetében sem. Ezzel a szavazattal a fő célom az volt, hogy elsőbbséget biztosítsak az európai fellendülési tervnek nyújtott támogatás, az új mikrohitel-indítvány (25 millió euró 2010-ben), és a tejágazatnak nyújtott sürgősségi támogatás (300 millió euró) részére. A jövőbeli feladatunk az uniós költségvetési keret hatékonyságának felülvizsgálata, hogy olyan közösségi cselekvési forrásokkal szerelkezhessünk fel, amelyek valóban a reformokat követik.

Jörg Leichtfried (S&D), írásban. – (DE) Én a 2010-es EU-költségvetési jelentés mellett szavaztam. Különös örömmel tölt el, hogy bár ez az utolsó olyan költségvetés, amelyet a Nizzai Szerződés alapján tárgyalunk meg, és így az Európai Parlament nem rendelkezik formális döntéshozói hatáskörrel a mezőgazdasági kiadások terén, mégis sikerült megegyeznünk a tejágazati termelők támogatására szolgáló 300 millió eurós költségvetési tételben.

Petru Constantin Luhan (PPE), írásban. – (RO) Az EU 2010-es költségvetése tekintetbe veszi az európai gazdasági fellendülési tervvel kapcsolatban korábban elfogadott európai szintű kötelezettségvállalásokat. Annak ellenére, hogy viszonylag nehéz feladat volt elegendő forrást találnunk mind a válság által előhívott problémák megoldására, mind az Európai Unióban jelenleg folyó fejlesztési projektek folytatására, úgy gondolom, ez a költségvetés mindkét területet megfelelően lefedi. Így például meg tudtuk tartani az Európai Bizottság elnöke által 2008 végén tett kötelezettségvállalásokat, amelyek mellett innovatív lépéseket is bevezethettünk, mint például az „Erasmus fiatal vállalkozók számára” előkészítő programot. Ez a költségvetés Románia számára is lehetővé teszi majd, hogy tovább élvezhesse a strukturális és kohéziós alapok nyújtotta támogatást. Ezen túlmenően pozitív jövőképet ad nemcsak az Európai Unió keleti határaival kapcsolatban felmerülő témákban, de a fekete-tengeri területen is, tekintve, hogy külön forrásokat különítettek el a Fekete-tenger medencéjének környezetvédelmi szempontú ellenőrzését célzó előkészítő programokra és a régió fejlesztésére irányuló közös európai keretprogramra. Ezen kívül, bár igen nehéz időszakon megyünk keresztül, az idegenforgalom mint fejlődési forrás is nagyobb figyelmet kapott, ahogy arra a fenntartható és szociális idegenforgalom számára elkülönített költségvetési tétel is rámutat.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), írásban. – (FR) Az Európai Unió költségvetése a közösségi szakpolitikák természetét tükrözi: neoliberális szemléletű és figyelmen kívül hagyja a többség érdekét. A kapitalista rendszer válsága és a környezeti válság – amely a profithajzás érdekében a termelékenység maximalizálásának megszálott üldözéséből ered – semmilyen hatással nincs rá. Az EU továbbra is válogatás nélkül alkalmazza neoliberális dogmáit minden területen, anélkül, hogy figyelembe venné gazdasági hatástalanságuknak és a környezeti-társadalmi károkozásuk bizonyítékait.

A Parlament éppen tegnap szavazott az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap által nyújtandó segélyről. Ez az alap egészen egyszerűen arról szól, hogyan adjunk szocialista patinát az olyan óriási vállalatcsoportok értelmetlen áttelepítéseinek, mint a Ford, a Nokia és a Dell. És ez még csak egyetlen példa. Mit mondhatunk a szabad kereskedelmet, a rugalmas munkavégzést és a maximális termelékenységet támogató európai gazdasági fellendülési tervről? Azt, hogy „nem”; Európa nem a megoldás, hanem maga a probléma. Igennel szavazni erre a költségvetésre ellent mondana az általános európai érdeknek.

Nuno Melo (PPE), írásban. – (PT) A ma elfogadott jelentés több szempontból is rendkívül fontos szerepet játszik. Legelőször is azért, mert rendelkezik egy 2,5 milliárd eurós gazdasági fellendülési tervről. Elfogadásra került a textilipart megsegítő 300 millió eurós támogatás is, amelyet a Parlament már régóta kért. A költségvetés ezen kívül több olyan támogatási tételt is tartalmaz, amelyek célja az olyan gazdasági kulcságazatok értékelése, mint a textil- és cipőágazat, valamint a halászflokk megújításának támogatása révén a halászati ágazat is – amelyek mind igen fontos iparágak országomban. Az elsivatagosodás megállítását és a munkahelyek megőrzését célzó kísérleti projektek szintén kiemelkedő fontossággal bírnak a jelenlegi gazdasági válságban. Figyelembe kell vennünk azt is, hogy ez volt a Nizzai Szerződés hatálya alatt elfogadott utolsó uniós költségvetés. A Lisszaboni Szerződés pedig az egész költségvetésre kiterjeszti majd a Parlament hatáskörét.

Willy Meyer (GUE/NGL), írásban. – (ES) Ez a költségvetés nem segít megoldani azokat a válság által elmélyített gazdasági, társadalmi és környezetvédelmi problémákat, amelyekkel az Európai Unió most szembenéz.

Nem veszi figyelembe a romló társadalmi és regionális egyenlőtlenségeket, a munkanélküliséget és a szegénységet sem. Az Európai Unió költségvetésének feladata, hogy a társadalmi haladás alapján hatékonyan rangsorolja a közösségi konvergenciapolitikákat, megőrizze és támogassa az egyes tagállamok lehetőségeit, a természeti erőforrások fenntartható hasznosítását és a környezetvédelmet – mindezt annak érdekében, hogy valós gazdasági és társadalmi kohéziót tudjon megteremteni.

Teljes képviselőcsoportom egyöntetűen ellenzi a közösségi költségvetés olyan célú használatát, hogy egy még militaristább és neoliberálisabb Európai Uniót támogassunk vele. Ezért ellenezzük a költségvetésben szereplő katonai kiadások növekedését. Ebben az összefüggésben szeretném kiemelni a közös kül- és biztonságpolitikával kapcsolatos kiadások feletti demokratikus ellenőrzés szükségességét is. Ez az ellenőrzési hatáskörön kívül eső szürke terület is hatással van a költségvetési kiadásokra.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) Gazdasági válságok során, amikor az európai polgároknak leépítési hullámokkal és a szociális szolgáltatások csökkenésével kell megküzdeniük, az Európai Uniónak is takarékoskodnia kell. Nehéz időkben természetesen szükség van a gazdaságot ösztönző lépésekre, de kétséges, hogy az olyan eszközök, mint az európai gazdasági fellendülési terv, képesek lennének elérni ezt a célt. A múltban is előfordult már, hogy egy-egy nagyra tartott uniós program végül csak papírtigrisnek bizonyult.

Ráadásul számos olyan uniós támogatást is láthattunk, amelyek szinte a visszaélések széles skálájára való felhívásként működtek. A keményen dolgozó adófizetők pénze így éveken keresztül szivároghatott el ismeretlen csatornákon keresztül. Az uniós költségvetés további feldagasztása helyett inkább arra lenne szükség, hogy a támogatási rendszert átfogóan újra nemzeti szintre rendeljék. Ezen ok miatt ellenzem a költségvetés-tervezetet.

Aldo Patriciello (PPE), írásban. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, örömmel üdvözlöm az előadó kiváló munkáját, akinek sikerült 1,98 milliárd eurós finanszírozást biztosítani az európai gazdasági fellendülési terv számára, amely ezáltal a 2010-es költségvetés központi célkitűzésévé vált.

Biztos vagyok benne, hogy az új terv friss lendületet ad majd a gazdasági növekedés, a versenyképesség, a kohézió és a munkahely-megőrzés terveinek Európában, miközben azt is megmutatja, hogy az uniós költségvetés eszközével az európai polgárokat helyezhetjük az előtérbe, és konkrét válaszokat adva tevékenyen léphetünk fel a kontinensünket sújtó gazdasági válság által előidézett problémákkal szemben.

Ettől kezdve a Bizottság feladata azt biztosítani, hogy a gazdasági fellendülési terv által finanszírozott valamennyi projekt tökéletesen megfeleljen az EU környezetvédelmi jogszabályainak. A gazdasági válság hatásainak leküzdését célzó, a strukturális alapok és a Kohéziós Alap egyszerűsítésére és célzottabb felhasználására felszólító együttes nyilatkozatot szintén meleg fogadtatásban részesítjük.

A tejágazatnak a válság leküzdése céljából elkülönített 300 millió euró is igen hatásos eszköz. Ez az összeg 20 millióval haladja meg a Tanács javaslatát, amelyet mindannyian csakis üdvözölni tudunk.

Marit Paulsen, Olle Schmidt és Cecilia Wikström (ALDE), írásban. – (SV) Hisszük, hogy elkerülhetetlen az agrárpolitika liberalizálása és piacialapúvá tétele, ha azt szeretnénk, hogy a fogyasztóknak és a vidéki lakosságnak is hasznára váljon. Ezért a közös agrárpolitika átfogó reformjára van szükség.

Az export- és termelési támogatások minden formáját a lehető leghamarabb el kell törölnünk, legkésőbb 2015-ig. Az EU és Amerikai Egyesült Államok mezőgazdasági támogatásainak eltörlése a globális szegénység és éhezés elleni harc szempontjából is alapvető fontosságú. Ugyanakkor le kell építeni a mezőgazdasági terményekre és a halra vonatkozó valamennyi kereskedelmi akadályt, megvalósítva ezáltal az élelmiszer szabad kereskedelmét.

Az EU 2010-es költségvetésének mezőgazdaságot érintő része a 2. fejezet („Természeti erőforrások megőrzése és kezelése”) alá tartozik, és ez alkotja az úgynevezett 3. blokkot. Ez a blokk tartalmazza az általunk ellenzett intervenciós és támogatási intézkedéseket, köztük a különböző – például az alkoholra vonatkozó – készletfelhalmozási intézkedéseket és a borágazatnak szánt bőséges uniós támogatást. Ide tartozik az iskolai tej- és gyümölcsprogramokra nyújtott uniós támogatás is. Ez természetesen fontos kérdés, de úgy érezzük, sokkal inkább nemzeti szinten kellene vele foglalkozni. Ugyanakkor ez a blokk fontos indítványokat tartalmaz például az állatjólét és az állatszállítás ellenőrzésének területén, amelyeket alapjában üdvözlendőnek tartunk. Azonban, mivel a szavazási eljárás értelmében a módosítások teljes csoportjával kapcsolatban kell állást foglalnunk, úgy döntöttünk, a 3. blokk esetében tartózkodunk a szavazástól.

Paulo Rangel (PPE), írásban. – (PT) Mivel a Parlament tiszteli az európai polgárok biztonságos Európához való jogát, üdvözlö a 3a. alfejezetnek – szabadság, biztonság és igazság – a 2009-es költségvetéshez képest való növekedését. Egyúttal kiemeli annak fontosságát, hogy az EU költségvetése keretében további alapokat tegyünk elérhetővé az illegális bevándorlással való küzdelemmel párhuzamosan a legális bevándorlás kezelésére és a harmadik országbeli állampolgárok integrációjára.

Rámutat, hogy e szakpolitikákat mindig az EU Alapjogi Chartájának rendelkezéseit szem előtt tartva kell végrehajtani. A tagállamok közötti szolidaritás elősegítése szempontjából ugyanilyen fontos a határvédelem finanszírozásának növelése, beleértve az Európai Visszatérési Alap és az Európai Menekültügyi Alap eszközét is. A Parlament tekintetbe veszi, hogy az Unió valamennyi országa egyre nagyobb kihívásokkal néz szembe e fejezet szakpolitikáival kapcsolatban, és ezért felszólítja a tagállamokat, hogy használják ki a szabadság, biztonság és igazság terén 2009 óta rendelkezésre álló, megnövelt alapokat. Ezáltal együttesen képesek lehetnek kiállni ezekkel és mindazon új kihívásokkal szemben, amelyeket részben az a jelenleg támogatott közös bevándorlási politika idéz elő, amely a lehető legbefogadóbb természetű, ugyanakkor egyértelműen az emberi jogok alapvető tiszteletére épül.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), írásban. – Üdvözlöm a 2010-es költségvetés szavazásának eredményét. Ez a költségvetés több fontos projekt számára fog megfelelő forrást biztosítani, és komoly támogatást nyújt bizonyos területeknek, főleg azon gazdasági nehézségek tükrében, amelyek még mindig sújtják az Európai

Uniót. Ezen belül különleges fontossággal bír az a 300 millió euró, amelyet a jelenlegi válság kapcsán a tejgazatnak különít el. A Tanács végül a korábbi 280 millió eurós forrás helyett elfogadta az Európai Parlament e megnövelt összegre vonatkozó kérését. Ugyancsak jelentős forrást – 2,4 milliárd eurót – különítettek el a gazdasági fellendülési terv második szakasza számára, amely létfontosságú támogatást nyújt az energiával (többek között a megújuló energiával) és az infrastruktúrával kapcsolatos projektek számára, valamint 420 millió eurót szán a vidéki területek széles sávú hozzáférés megteremtésére. A költségvetés ezáltal jelentős fejlesztéseket tesz lehetővé az energia, az infrastruktúra és a technológia terén, emellett alapvető fontosságú támogatást nyújtva a jelenlegi gazdasági helyzetben. <>

Nuno Teixeira (PPE), írásban. – (PT) Az Európai Unió költségvetésének megszavazása olyan évente sorra kerülő intézményi mérőföldkő, amely megerősíti a közösségi programok iránti elkötelezettséget és kiemeli a Parlament eljárásban betöltött szerepét. Üdvözlöm az európai gazdasági fellendülési terv második szakaszának juttatott 2009–2010-es forrásokról született megegyezést, mivel a gazdaság és munkaerőpiac talpra állítása az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) képviselőcsoportjának két legfőbb célja. Az új, mikrofinanszírozást elősegítő program megerősítése jól tükrözi a lisszaboni stratégia céljainak biztosított elsőbbséget, és a kis- és középvállalkozások munkahelyteremtésben játszott kiemelkedő szerepét. Ugyanakkor aggodalmamat kell kifejeznem a strukturális alapok és a Kohéziós Alap költségvetési előirányzatainak csökkentésével kapcsolatban, mivel azok létfontosságú szerepet játszanak a gazdaság újjáélesztése és a területi kohézió szempontjából, főleg az olyan legkülső régiókban, mint Madeira.

Úgy érzem, alapvető fontosságú feladat még rugalmasabbá tenni a kohéziós politikákat, hogy ezáltal megemeljük a közösségi alapokból finanszírozott programok végrehajtásának jelenlegi alacsony szintjét. Emellett a stratégiai célokkal rendelkező, hozzáadott értéket képviselő és a versenyképességet hosszú távon ösztönző projekteket továbbra is támogatni kell. Mindezen okok miatt szavaztam a javaslat mellett, amely a csúcst jelenteni annak a technikailag bonyolult folyamatnak, amelyről igazán nehéz volt tárgyalni.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), írásban. – (RO) Az Európai Unió 2010-es pénzügyi évre szóló – Tanács által (valamennyi szakaszban) módosított – általános költségvetés-tervezete, valamint az Európai Unió 2010-es pénzügyi évre szóló általános költségvetés-tervezetét érintő módosító indítványok mellett szavaztam. Az EU 2010-es költségvetése jelentős összegeket szentel az európai gazdasági fellendülési terv keretében tett kötelezettségvállalásokra, mint például az villamosenergia-hálózatokra (1 175 millió euró), az európai nyílt tengeri szélerőmű-hálózatra (208 millió euró) és a szén-dioxid leválasztására és geológiai tárolására (532,2 millió euró). Az Európai Parlament ezen kívül sikeresen feltöltötte az közlekedési biztonságra, a SESAR közös vállalkozásra, az európai szállítási és utasjogi szakpolitikákat támogató tevékenységekre, a versenyképességi és innovációs keretprogram részét képező „Intelligens Energia – Európa” programra, és a Tiszta Égbolt közös vállalkozásra elkülönített összegeket. Ezen túlmenően a mezőgazdaságra szánt összegekben 14 milliárd euróval megnövelt forrás jutott a vidékfejlesztésnek, és 300 millió eurós támogatás azon tejtermelőknek, akiket a legsúlyosabban érintett a gazdasági és pénzügyi válság. A gazdasági és pénzügyi válság miatt az európai állampolgárok jelenlegi legnagyobb aggodalma a munkahelyük lehetséges elvesztése. Úgy gondolom, 2010-ben kiemelt figyelmet kell fordítanunk a fiatal vállalkozókat képzésére irányuló és a saját cégük elindítását támogató programokra is.

Artur Zasada (PPE), írásban. – (PL) A mai napon egy majdnem 123 milliárd euróra rúgó 2010-es uniós költségvetést fogadtunk el. Egy költségvetésben mindig vannak kompromisszumok. Sokan érzékeljük a hiányosságait, mégis fontos rámutatnunk, mi mindent nyer az EU átlagpolgára ezzel a ma elfogadott dokumentummal. Az Európai Unió mindenekelőtt energiabiztonságát erősíti, és számít a vállalkozások, különösen a mikrovállalkozások fejlődésére. Örömmel vettem tudomásul, hogy 20 millió eurót különítettek el a balti-tengeri stratégia számára. Való igaz, hogy a tartalékalapok csak akkor szabadulnak fel, amikor az Európai Bizottság benyújtja a felhasználásukra vonatkozó írásbeli javaslatokat. Ugyanakkor hiszek benne, hogy ez mihamarabb meg fog történni. Különösen örülök annak, hogy három olyan projekt is belekerülhetett a költségvetésbe, amelyek országom szempontjából is fontosak. Ezek pedig a következők: a Varsóban és Athénban tartandó Speciális Olimpiai Játékok, az európai szomszédságpolitika programjai által érintett országok fiataljainak szánt támogatások, valamint az Európai Civilizáció tanszék Bronisław Geremek elnöki posztjának létrehozása az Európa Tanulmányok Szakkollégiumában (Natolin).

- Állásfoglalásra irányuló indítvány B7-0191/2009

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Az európai intézmények nyitottsága és eljárásaik átláthatósága garantálja azt, hogy a tagállamok civil társadalma és közvéleménye nemcsak folyamatosan tájékoztatást kap, de szerves és jól informált részét képezi a döntéshozatali eljárásoknak. Bár a polgárok távol érzik magukat Európától – nem utolsósorban a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének folyamatát megzavaró esetek miatt is –, és bár

a folyamatok nem mindig könnyen érthetőek és sokszor kapnak kritikákat, az európai intézmények továbbra is teljességében elkötelezik magukat amellett, illetve ragaszkodnak ahhoz, hogy a lehető legtöbb dokumentumot belátható időn belül elérhetővé tegyenek, segítve ezzel a távolság legyőzését.

Ugyanakkor elítélem azt a tényt, hogy a parlamenti baloldal a dokumentumokhoz való hozzáférést szabályozó jogi keretekben a Szerződés hatálybalépése után szükségessé vált javítást arra használta fel, hogy felvegye azt a populista álláspontot, miszerint bizonyos európai tevékenységeknél a valóban szükséges titoktartás is megszüntetendő, és így az átláthatóság kizárólagos bajnokává emeltette magát.

Az ilyen érzékenységgű kérdésekben nincs helye mesterséges és populista megosztó politikának. Az ilyen kérdések olyan komolyságot érdemelnek, amelyet áthat a felelősségérzet és a lehető legszélesebb körű konszenzus. Sajnálom, hogy ezúttal ez nem volt lehetséges.

Sylvie Guillaume (S&D), írásban. – (FR) Teljes mértékben támogatom a kollégám, Cashman úr által előterjesztett állásfoglalást, amely felkéri a Bizottságot és a Tanácsot arra, hogy vizsgálja felül az európai intézmények dokumentumaihoz való hozzáférésre vonatkozó szabályokat, a Lisszaboni Szerződés átláthatóságra vonatkozó szakaszainak megfelelően. Ez a kérdéskör alapvető fontosságú az intézmények demokratikus és felelős működésének biztosítása szempontjából, amelynek segítségével visszaállítható az európai állampolgárok Európába vetett bizalma.

Elisabeth Köstinger, Hella Ranner, Richard Seeber és Ernst Strasser (PPE), írásban. – (DE) A 2009. december 17-i, keddi szavazáson Cashman úr B7-1094/2009 számú, a dokumentumokhoz való hozzáférés jogi keretének a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése után szükséges javításáról szóló (1049/2001/EK rendelet) állásfoglalása ellen szavaztam, méghozzá a következő okok miatt: ez az állásfoglalás olyan tényekre hivatkozik, amelyeknek semmi közük nincs az átláthatóság témaköréhez, és olyan változtatásokra szólít fel, amelyeknek következményei nem járulnának hozzá építő jelleggel az átláthatóság javításához.

Szeretném kihangsúlyozni, hogy nagyon is támogatom az átláthatóságot és a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférést. Ugyanakkor e fontos célkitűzéseket nem Cashman úr követeléseivel érhetjük el, hanem csakis azáltal, ha felelősen viseltetünk a témával kapcsolatban, ahogyan azt az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) képviselői, Renate Sommer, Simon Busuttill és Manfred Weber állásfoglalásukban kiemelték.

Véronique Mathieu (PPE), írásban. – (FR) Elengedhetetlen, hogy az európai tevékenységeket átláthatóbbá tegyük és az európai intézmények dokumentumaihoz a lehető legszélesebb körű hozzáférést biztosítsuk, ha szeretnénk Európa állampolgáraival jobban megismertetni, hogyan is működik az Unió. Ugyanakkor ébernek is kell lennünk ezen a ponton, és őrt állni a demagógia minden formája ellen. Az európai intézkedések hatékonyságának érdekében muszáj korlátokat szabnunk az átláthatóság szent és sérthetetlen elvének. A teljes átláthatóság engedélyezése a terméketlen viták kockázatát rejti, tekintve, hogy a képviselők nyíltan beszélhetnek majd bármilyen érzékeny kérdésről. Már maga a tárgyalás fogalma is bizalmas légkört feltételez. Enélkül a viták hivatalos találkozóinktól igen távol eső informális környezetben zajlanak majd, és eredményük éppen ellenkezője lesz annak, mint amit elérni kívántunk. Ezért mondok igent a nagyobb átláthatóságra, és ezzel együtt üdvözlöm a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését is. Ez lehetővé teszi majd az említett módosítások végrehajtását, de nem az egészséges európai döntéshozatal kárára.

Nuno Melo (PPE), írásban. – (PT) A Lisszaboni Szerződés hatálybalépése nyomán szükségessé válik javításokat eszközölni a dokumentumokhoz való hozzáférést szabályozó jogi keretekben. Minden ilyen javításnak az összes uniós állampolgár jogát védenie kell. Mivel az Unió egy szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség, ahogy azt az Alapjogi Charta preambuluma megállapítja, a Közösség örömmel fogad minden olyan törekvést, amely az uniós intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés terén nagyobb átláthatóságot céloz meg. Emellett ugyanakkor kiemelten fontos azt is értékelnünk, hogy a bármely dokumentumhoz való korlátlan hozzáférés milyen mértékben gátolhatja az intézmények megfelelő működését. Ezért létfontosságú megtalálni az egyensúlyi állapotot ebben a témában.

Frédérique Ries (ALDE), írásban. – (FR) Határozottan e nagyra törő, az állampolgárok dokumentumokhoz való hozzáféréséről szóló európai parlamenti állásfoglalás mellett szavaztam. Mégpedig azért, mert mindig fontos emlékeztetnünk arra az embereket, hogy az átláthatóság a demokrácia kulcsa, mert az uniós információkhoz való hozzáférés útját még most is sok buktató nehezíti az átlagember számára, és mert a Lisszaboni Szerződés december 1-jei hatálybalépése jelentősen megváltoztatja ezt a helyzetet. Az állampolgároknak az európai intézményi dokumentumokhoz bármilyen formában történő hozzáféréshez való joga mostantól az Alapjogi Charta 42. cikkének részét képezi. A polgárok továbbá saját jogaiknak a

Tanács jogi véleményeire való kiterjesztését látják, amely azután valamennyi európai intézményre kiterjeszti a kötelezettséget.

Ez a szavazat az e területen élharcos szerepet játszó képviselőcsoportom munkájának a megkoronázása is egyben. A Parlament ezen a területen kilenc hónappal ezelőtt fogadta el a Cappato-jelentést, és felszólította a Tanácsot arra, hogy tevékenységét átláthatóbb, nyitottabb és demokratikusabb módon folytassa. Ezen intézménynek valóban erkölcsi kötelessége nyilvánosan lefolytatni döntéseit és vitáit; ez egész egyszerűen olyan demokratikus követelmény, amelyet az állampolgárokkal szemben kötelességszerűen kell teljesíteni.

Axel Voss (PPE), írásban. – (DE) Az átláthatóság jelentőségteljes kérdéskör, amelynek fontossága a globalizáció korában egyre csak nő. Ezért magam is támogatom azt a törekvést, hogy növeljük az átláthatóságot uniós szinten is. Ugyanakkor meg kell tartanunk az egyensúlyt is. Az előterjesztett állásfoglalás jóval túlmutat az állampolgárok számára szükséges átláthatósági szinten, ezért szavaztam ellene. Ez az állásfoglalásra irányuló indítvány nem találta meg a megfelelő egyensúlyt a szükséges átláthatóság, illetve az igazgatás és a parlamenti képviselők ésszerű uniós szintű tevékenysége között. Ez a változat nem biztosítja az írásos anyagok bizalmasságát; az állampolgárok magánszférája nem garantálható, ha kérdésekre kerül sor; maga az adatvédelem kérdőjeleződik meg, valamint a biztonságunkkal és az Európai Központi Bank pénzügyi politikájával kapcsolatos következmények nem láthatók előre. Ezen kívül olyan mértékben emelné meg az igazgatás és a parlamenti képviselők bürokratikus terheit, amely nem áll arányban kitűzött célokkal.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány B7-0273/2009

Louis Grech (S&D), írásban. – Az S&D képviselőcsoport máltai küldöttsége a szubszidiaritás alapelvéről szóló állásfoglalásra irányuló indítvány mellett szavaz, ahogyan azt Mauro úr, Busuttill úr és Weber úr már elővezették. Ugyanakkor a küldöttség úgy érzi, hogy az indítványt övező nagyobb konszenzus és szavazati többség erősebb üzenet lenne Európa számára. Ezért erre vonatkozóan előnyösebb lenne egy adott időhatáron belül halasztási indítványt támogatni, hiszen ez nagyobb lehetőséget adna számunkra, hogy szélesebb konszenzust érjünk el.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), írásban. – (FR) Az európai állampolgárok teljes egészében, megkülönböztetés nélkül való képviselése valamennyi európai – nemzeti és közösségi szintű – intézmény közös feladata. A szekularizáció az egyetlen alapelv, amelynek alapján az intézmények lehetővé tehetik minden polgár számára a közszolgálatokhoz hitük alapján való hozzáférést. Ez közös filozófiai örökségünk, és őrt áll a civil béke elve felett, amely az EU alapkövének számít.

Éppen ezért elengedhetetlen, hogy Olaszország végrehajtsa az Emberi Jogok Európai Bírósága által a Lautsi kontra Olaszország ügyben kihirdetett ítéletet. Amint arra a Bíróság is rámutatott, a vallási jelképek kiállítása az EU minden középületében tilos. Itt az ideje, hogy azok a fészületek, amelyeket még Mussolini idején vezettek be az osztálytermekben, eltűnjenek az állami iskolák berendezéséből.

Edward Scicluna (S&D), írásban. – Az S&D képviselőcsoport máltai küldöttsége a szubszidiaritás alapelvéről szóló állásfoglalásra irányuló indítvány mellett szavaz, ahogyan azt Mauro úr, Busuttill úr és Weber úr már elővezették. Ugyanakkor a küldöttség úgy érzi, hogy az indítványt övező nagyobb konszenzus és szavazati többség erősebb üzenet lenne Európa számára. Ezért erre vonatkozóan előnyösebb lenne egy adott időhatáron belül halasztási indítványt támogatni, hiszen ez nagyobb lehetőséget adna számunkra, hogy szélesebb konszenzust érjünk el.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány B7-0248/2009

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Belaruszra joggal ragadt rá az „Európa utolsó szovjet köztársasága” gúnynév. Az ország politikai, társadalmi és gazdasági élet terén elért előrelépése ellenére is egyértelmű, hogy a végrehajtott reformok egyike sem képes joggal lerázni róla eme kellemetlen megnevezést.

Belaruszban továbbra sincsenek szabad választások, nem tartják tiszteletben a véleménynyilvánítási, gyülekezési és tüntetési szabadságot, és a hatóságok általi elnyomás még mindig nő.

Az Európai Uniót az a veszély fenyegeti, hogy megalkuvást köt a diktatúra eme vonalával, ahogyan azt Kuba esetében is tette. Úgy érzem, hibás lépés lenne ezt az utat követni, ahelyett, hogy egyértelműen kinyilvánítanánk, hogy a demokrácia és a szabadság alapértékei nem csupán nem képezhetik vita tárgyát, de elidegeníthetetlen részei bármely olyan egyezménynek, amelyet Belarusszal kívánunk kötni. Az Európai Uniónak éppen ezért fenn kell tartani és meg kell szilárdítania kapcsolatát a belorusz demokratikus ellenzékkel,

ezáltal fenntartva a hitet mindazokban, akiknek az ország demokratizálásáért vívott harcát a Parlament Szaharov-díjjal ismerte el.

Nuno Melo (PPE), írásban. – (PT) Az Európai Unió nem válhat olyan egységgé, amelyet kizárólag a tagjait alkotó országok ügyei érdekelnek. Fontos, hogy azon országokban is a demokratikus átalakulás egyik mozgatórugójává váljon, amelyek a volt Szovjetunió szétesése után jöttek létre. Ezen országok számára minden olyan lépés kiemelkedő fontosságú, amely javít a helyzeten. Ebben a szellemben kell megvitatnunk ezt a Belarusz támogatására irányuló intézkedéseket sürgető állásfoglalásra irányuló indítványt is, amelyet az ország egyértelmű demokratikus reformjainak megjelenése mellett az emberi jogok és a jogállam tiszteletben tartásának kell kiegészítenie. Belarusz keleti partnerségi programban való részvétele komoly előrelépést jelentene ebben az irányban, ugyanakkor Belaruszban a szabadságjogok és a jogvédelem tekintetében még mindig számos területen van szükség fejlődésre.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) Azért szavaztam a Belaruszt érintő közös állásfoglalás mellett, mert kiegyensúlyozottan mutatja be a helyzetet, a pozitívumok és a haladás mellett kiemeli a több területen jelentkező demokratikus deficitet is. Számomra kiemelt jelentőségű annak biztosítása, hogy a belorusz kormány mihamarabb biztosítsa népe számára a véleménynyilvánítási, gyülekezési és egyesülési szabadságot, ami hatékony ellenzéki pártműködést tesz lehetővé.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), írásban. – (PL) A Belaruszról szóló állásfoglalás fontos jelzés az Európai Uniótól és egész Európától. Mind a demokratikus ellenzéknek, mind a belorusz hatóságoknak meg kell mutatnunk – nemcsak ilyen állásfoglalásokon keresztül –, hogy az emberi jogok megsértését éppúgy elutasítjuk, mint a politikai pártok, a nem kormányzati szervezetek és a független média bejegyzésének tilalmát.

Az Európai Parlament nem fogadja el a halálbüntetés alkalmazását, amelyet egész Európában egyedül Belarusz használ még ma is. Nem enyhíthetünk a Belarusz ellen hozott szankcióinon mindaddig, amíg nincsen érzékelhető előrelépés az ország demokratizálódása felé. Az Európai Unió nem hunyhat szemet azon botrányos eljárás felett, amellyel ez az ország a szólásszabadságot, az emberi és polgári jogok, valamint a nem kormányzati szervezetek tiszteletben tartását korlátozza. A 27 tagállam képviselőiből álló Európai Parlament a demokrácia és az együttműködés intézményi kifejeződése.

Kizárólag a demokráciát erősítő intézkedéseket tudunk és akarunk támogatni, mert ezek adják az Európai Unió alapját. Semmilyen más intézkedéshez nem adhatjuk hozzájárulásunkat. Remélem, a Belaruszról előterjesztett állásfoglalás csak egy abból a számos lépésből, amelyet a jövőben megteszünk. Belarusz polgárai és egész Európa várja ezt tőlünk.

Justas Vincas Paleckis (S&D), írásban. – (LT) Némi kétséggel szavaztam a Belaruszról szóló állásfoglalás mellett, mivel azért, hogy az Európai Parlament túl gyakran fogad el ezen országot érintő dokumentumokat, szerepük leértékelődik. Másrészt, miközben továbbra is megtartjuk kritikus álláspontunkat a minszki rezsimmel szemben, ez az állásfoglalás a korábbiaknál sokkal egyértelműbben hangsúlyozza ki az EU Belarusszal fennálló kapcsolatairól terén tapasztalható bizonyos pozitív változásokat. Ha az Európai Unió, annak tagállamai és Belarusz közötti kapcsolatot alapjaiban érintő javulást akarunk elérni, Belarusznak a reformok és a demokrácia irányába kell fordulnia. Ez a fordulat az országhoz fűződő mindenfajta kapcsolat kiépítését segítené. Jelenleg 39 litván település és régió folytat gyümölcsöző együttműködést belorusz településekkel és régiókkal, amelynek során tapasztalatcserére és közös projektekben való részvételre is lehetőség nyílik. Azért is fogadtam el ezt az állásfoglalást, mert arra hívja fel az Uniót, hogy több figyelmet fordítson az olyan konkrét projektekre, amelyek egybeesnek a partnerországok érdekeivel. Ebben az állásfoglalásban gratuláltunk Belarusznak, Ukrajnának és Litvániának, hogy a keleti partnerségi program keretében elsőként terjesztettek elő háromoldalú projekteket az Európai Bizottság és a tagállamok elé. Ezen a listán a következő területeket érintő konkrét projektek szerepelnek: határellenőrzés, szállítás, tranzitforgalom, kulturális és történelmi örökségek, szociális biztonság és energiabiztonság.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány B7-0187/2009

Anne Delvaux (PPE), írásban. – (FR) Örülök ennek az állásfoglalásról szóló szavazásnak. A 2008 januárjában kötött tűzszüneti egyezmény, valamint a békéről, a stabilitásról és a fejlődésről szóló gombai konferencia ellenére a KDK keleti részén még ma is folytatódnak a véres harcok, amelyek a civil társadalom, különösen a nők, a gyermekek és az idősek ellen valaha elkövetett legdurvább kegyetlenségekhez vezettek. A nemi erőszak hulláma egyre jobban terjed, és napjainkban már nem csak a harcban álló felek, de civilek is követnek el ilyen bűncselekményeket. Mindent a lehető leggyorsabban el kell követni a lakosság védelmének

biztosítására, egy olyan időszakban, amikor a helyszínen jelen levő MONUC-katonák száma azt is jelenti, hogy az erőszakot nem lehetséges minden esetben megfékezni. A kongói hatóságok mostanában egyre inkább kimutatják határozott akarataikat azzal kapcsolatban, hogy nem hagyják büntetlenül az ilyen cselekedeteket. Ugyanakkor a zéró tolerancia politikájának nem csak nagyra törőnek – minden egyes, erőszakos cselekményt elkövető bűnös kivétel nélküli felelősségre vonása –, hanem a gyakorlatban is végrehajthatónak kell lennie. Európai parlamenti képviselőként kötelességünk rámutatni az olyan nemzetközi kötelezettségvállalások betartására, mint az emberi jogok és a nemi esélyegyenlőség biztosítása, hogy ezáltal megóvható legyen a kongói nők méltósága és számtalan gyermek ártatlansága.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Motubu Sese Seko kleptokratikus rezsimjének bukása után a Kongói Demokratikus Köztársaság (korábban Belga-Kongó, illetve Zaire) az agitáció és a brutális erőszak ingoványába merült, amely több millió halálos áldozatot követelt.

Az ország keleti részét különösen keményen sújtotta ez a csapás, amely nem tisztel semmiféle határt, és amely sokkal inkább etnikai, mint nemzeti jellegűvé vált. A legszörnyűbb atrocitások is olyan gyakorisággal ismétlődnek, hogy már lépést sem tudunk tartani velük, és főként az ENSZ csapataiból álló nemzetközi közösségi erők sem voltak képesek őket kezelni, a mindezidáig megtett összes civil és katonai erőfeszítés ellenére sem.

Sajnos máig is megoldásra várnak azok a jelenségek, hogy egyes afrikai országok láthatólag kormányozhatatlanná válnak, illetve a központi kormányok elvesztik uralmukat a területük egyes részei feletti. Az ilyen helyzetekhez gyakran kapcsolódik a nyersanyagok illegális kitermelése vagy fosztogatása, amelyet egyes esetekben felkelő csapatok, máskor közkatonák és vezetőik követnek el. Még ha e jelenségek az európai dekolonizációs folyamatban és az akkor megrajzolt határvonalak formájában gyökereznek is, ez nem menti fel az afrikai vezetőket és döntéshozókat a felelősség alól, sem az alól, hogy ezen országok civil társadalmát felszólítsák saját sorsuk feletti önrendelkezésre.

Sylvie Guillaume (S&D), írásban. – (FR) Én az állásfoglalás mellett szavaztam, amely elutasítja azt a szélsőséges etnikai erőszakhullámot, amely az utóbbi időkben sújtja Kongót, és amely mintegy 44 ezer elhagyatott és teljes nélkülözésben élő ember áttelepítéséhez vezetett. Különösen aggaszt a nemi erőszak terjedése, amelyet fegyverként használnak a harcban. Ez olyan elfogadhatatlan bűntett, amelyet nem hagyhatunk büntetlenül, és amely ellen az Európai Uniónak is ki kell állnia. Biztosítanunk kell, hogy a kongói hadsereg minden olyan tagja, aki emberi jogi jogsértésekért felelős, bíróság elé kerüljön.

Nuno Melo (PPE), írásban. – (PT) Az Európai Unió nem vonhatja ki magát azon fegyveres konfliktusok hatóköréből, amelyek a világon ma is folynak. A Kongói Demokratikus Köztársaság területén folyó erőszak olyan konfliktus, amely már évek óta húzódik, és amely több millió ember haláláért, áttelepítéséért vagy otthonának elvesztéséért felelős. Ezért fokozottan fontos a konfliktusban részt vevő valamennyi felet arra ösztönözni, hogy hagyjanak fel az ellenségeskedéssel, annak érdekében, hogy e régiók lakosai végre újra békében élhessenek. Létfonosságú továbbra is támogatnunk az Egyesült Nemzetek Szervezete helyi misszióit, hogy ezáltal könnyítsünk a lakosságra, főként az idősek, a nők és a gyermekek szenvedéseire.

Willy Meyer (GUE/NGL), írásban. – (ES) Az ezen a területen zajló fegyveres konfliktus csak politikai megoldás által oldható fel. A szomszédos és más országok minden beavatkozó intézkedéseinek ezért véget kell vetni. A Kongói Demokratikus Köztársaság (KDK) területén zajló konfliktusnak csak a felek közötti, tárgyalás útján létrejött diplomatikusan megoldás vehet véget. Egy ilyen lehetséges megoldásnak meg kell felelnie az Egyesült Nemzetek Chartájában és az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában rögzített elvárásoknak.

Az ENSZ Biztonsági Tanácsnak felül kell vizsgálnia a MONUC mandátumát. A mandátumot a VII. fejezet alapján vissza kell vonni annak érdekében, hogy ne erősítse a kongói fegyveres erőket, és ezáltal ne fenyegethesse az Egyesült Nemzetek békefenntartó misszióját. Szorgalmazzuk a KDK területén zajló EUPOL és EUSEC missziók megszüntetését. Ezek a missziók negatív hatással voltak az erőszak elhárítására és az ország egyre romló helyzetére, azáltal, hogy olyan biztonsági erőket képeztek, amelynek tagjai azután saját civil lakosságuk ellen is követtek el bűntetteket.

Az Egyesült Nemzetek Szervezetének a KDK-ba irányuló fegyverszállítási embargóra vonatkozó állásfoglalásait is végre kell hajtani. Be kívánjuk jelenteni, hogy az Európai Unió számos tagállama is megsérti ezt az embargót. A többi politikai képviselőcsoport által előterjesztett közös állásfoglalás nem hivatkozik ezekre az alapvető kérdésekre, ezért szavaztam az állásfoglalás ellen.

Andreas Mølzer (NI), írásban. – (DE) A Kongói Demokratikus Köztársaság ügyében benyújtott közös állásfoglalásra irányuló indítvány jól tükrözi az afrikai országban uralkodó bonyolult helyzetet. Az emberi erőforrások nagy mennyisége és a nemzetközi közösség által nyújtott pénzügyi támogatás ellenére sem sikerült még megteremteni a békét és a stabilitást ezen a területen. Éppen ellenkezőleg, ENSZ-katonákat vádoltak meg azzal, hogy az egyik fél pártjára állva hozzájárultak a helyzet elmérgesedéséhez. Fontos, hogy megoldjuk ezt a problémát.

Az ENSZ-misszió 7 milliárd eurót is meghaladó támogatásának óriási költsége, beleértve a humanitárius segítyt is, csak akkor igazolható, ha ezen összeg felhasználása egyértelműen megállapítható. Mivel az állásfoglalás nem intéz felhívást ennek tisztázására, tartózkodtam a szavazástól.

Bart Staes (Verts/ALE), írásban. – (NL) A Kongói Demokratikus Köztársaság területén jelenleg is zajló mészárlások, emberiség elleni bűntettek, gyermekkatona verbuválása és a nők és lányok ellen elkövetett nemi erőszak felett nem térhetünk napirendre szó nélkül. További erőfeszítésekre van szükség ahhoz, hogy véget vessünk az idegen fegyveres csapatok tevékenységeinek a KDK keleti részében. A nemzetközi közösség nem nézheti tehetetlenül ezt a helyzetet. Biztosítania kell a 2009 márciusi tűzszüneti megállapodások hatékony és jóhiszemű betartását. Az ENSZ emberi jogi főbiztosa által nemrégiben kiadott két jelentés is azt mutatja, hogy a humanitárius helyzet jelentősen romlott.

A MONUC kulcsfontosságú szerepet játszik, azonban mandátumát és bevetésének szabályait határozottan és folyamatosan végre kell hajtani, ha a lakosság biztonságát hatékonyan akarjuk megvalósítani. A MONUC jelenléte továbbra is szükséges. Mindent el kell követni annak érdekében, hogy mandátumát a maga teljességében hajthassa végre, és megvédhesse a lakosság fenyegetett részét. A Tanácsnak vezető szerepet kell játszania ebben a folyamatban, és biztosítania kell, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsa az operációs kapacitásának megerősítésével és a jelenleg 41-re rúgó prioritásainak jobb meghatározásával támogatja a MONUC erőit.

9. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

(Az ülést 12.40-kor felfüggesztik és 15.00-kor folytatják.)

ELNÖKÖL: WIELAND ÚR

alelnök

10. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Elnök úr, van egy ügyrendi javaslatom. Ma reggel tartottunk egy szavazást, hogy megindokoljuk az Európai Unió és Marokkó közötti tárgyalásokat. Mivel mai dátummal megjelent egy bizottsági dokumentum, amely szerint az EU és Marokkó közötti élelmiszer-ipari és halászati ágazatról szóló tárgyalások haladnak, azt szeretném tudni, hogy ezekre a tárgyalásokra utalt-e az Európai Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége képviselőcsoportjának elnöke ma reggel az Európai Parlamentben, amikor a tárgyalásokat használta érvként, hogy a mai napirendből töröljük Aminatou Haidar, a szaharai harcos kérdését, aki 32 napja folytat éhségsztrájkot és jelenleg életveszélyes állapotban van. Ezt a kérdést ebben az esetben megfelelően tisztázni kell, mert elfogadhatatlan, ami ma reggel itt történt.

Elnök. – Köszönöm, Figueiredo asszony. Sajnos nem tudok Önnek válaszolni, mert már nem emlékszem, hogy mit mondott a képviselőcsoport elnöke ma délben.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Elnök úr, két napirendi pontot töröltek a napirendből ma reggel. Szeretnék érdeklődni a parlamenti képviselőcsoportok közötti határozatról. Pontosítaná, hogy melyik eljárási szabályzat alapján tették fel a kérdést és tartottak helyszíni szavazást, hogy töröljenek egy napirendi pontot, amelyet ma délután vitattunk volna meg?

Úgy gondolom, hogy ez egy fontos kérdés, és a ma jelenlévő képviselőket ennek megfelelően a lehető leghamarabb tájékoztatni kell.

Elnök. – Bilbao Barandica asszony, itt az eljárási szabályzat 140. cikke – amely lehetővé teszi a napirend megváltoztatását – alá tartozó ügyrendi javaslatról van szó. Sajnálom, hogy most csak ügyrendi javaslatokat engedélyezhetek. Nem kezdjük újra a vitát. Szeretném hangsúlyozni, hogy azonnal félbeszakítom azt a felszólalót, aki megpróbálja újakezdeni ezt a vitát.

Willy Meyer (GUE/NGL). - (ES) Elnök úr, az eljárási szabályzat 177. cikke értelmében bármely képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő indítványozhatja egy vita elnapolását. Ez történt ma reggel, meglehetősen rendkívüli módon. Alapjában véve az eljárási szabályzat kimondja, hogy elnapolás iránti kérelem esetén a Parlament elnökét 24 órával korábban tájékoztatni kell. Az elnöknek ezt követően haladéktalanul tájékoztatnia kell a Parlamentet.

Szeretnék érdeklődni, hogy azért követték-e ezt a folyamatot, mert a jelenlegi helyzet meglehetősen rendkívüli: ez az első alkalom, hogy az Európai Parlamentet megakadályozták abban, hogy vitát folytasson egy olyan határozatról, amellyel az összes képviselőcsoport egyetértett, válaszként egy olyan különösen komoly helyzetre, mint Haidar asszony esete. Éppen ezért szeretném tudni, hogy ezt a folyamatot követték-e. Amennyiben nem, a határozatról azonnal vitát kell indítani. Az összes képviselőcsoport által elfogadott határozatot vissza kell állítani és szavazásra kell bocsátani.

Elnök. - Van még további ügyrendi javaslat?

Cristian Dan Preda (PPE). - (RO) Én csak azt akartam mondani, hogy időközben Schulz úr megérkezett az ülésterembe és örömről szolgálna, ha válaszolna arra a kérdésre, amelyet képviselőtársunk tett fel az ülés elején, még Schulz úr távollétében.

(Taps)

Elnök. - Preda úr, ez egy rövid kérdés volt és nem egy ügyrendi javaslat.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). - (ES) Elnök úr, mi is az eljárási szabályzat 177. cikkére szeretnénk hivatkozni. Ezt a cikket szem előtt tartva nem értjük, hogyan lehet egy napirendi pontot törölni a napirendből, kivéve, ha ezt az adott vita vagy szavazás előtt teszik meg.

Következésképpen mi is úgy gondoljuk, hogy nem megfelelően alkalmazták az eljárási szabályzatot. Éppen ezért arra kérjük az elnök urat, hogy oldja meg a helyzetet.

Elnök. - Mivel a kérdések ezzel a ponttal kapcsolatosak, szívesen válaszolok. Az eljárási szabályzat 140. cikkének (2) bekezdése értelmében a napirend megváltozatható bizonyos körülmények esetén, többek között „az elnök javaslata alapján”. Egy képviselőcsoport elnöke felvetett egy ügyrendi javaslatot és az elnök beleegyezett, hogy szavazzunk róla. Ez összhangban áll az eljárási szabállyal.

Charles Tannock (ECR). - Elnök úr, egy ügyrendi javaslattal kapcsolatban szeretnék felszólalni, amely képviselőcsoportom, az ECR képviselőcsoport nevében feltett azon kérelmmel kapcsolatos, hogy a szavazás elhalasztását, amelyet Schulz úr kért, 3 óráig tegyük meg, hogy elég időnk legyen arra, hogy megértsük, miről is van szó tulajdonképpen. Ezt valójában nem is terjesztették a Parlament elé. Az elnök csak Schulz úr indítványát terjesztette a Parlament elé, és nem terjesztette elő az én kérelmemet, amelyben a szavazás elhalasztását indítványoztam annak érdekében, hogy így két-három óra alatt megnyugodjunk és megismerjük a tényeket. Kifogásolom a tényt, hogy az indítványomat nem terjesztették a Parlament elé.

Elnök. - Tannock úr, a Schulz úr által felvetett ügyrendi javaslat a folyamatban lévő ügyrendi javaslat. Az ön ügyrendi javaslata éppen ezért felesleges.

Francisco Sosa Wagner (NI). - (ES) Elnök úr, szeretném hangsúlyozni, amit Meyer úr mondott. Rövid leszek. Nagyon sok képviselőt, a Parlamentben jelenlévők nagy arányát meglehetősen meglepte a ma reggeli javaslatot körülvevő események sorozata. Az utóbbit meglehetősen váratlanul szavazták meg, oly módon, amely nincs összhangban a hatályos rendelkezések szellemével.

Elnök. - Elmagyaráztam önnek az eljárási szabályzat általam való értelmezését. Az eljárás éppen ezért megfelel az eljárási szabályzatnak. Nem tudok elfogadni újabb ügyrendi javaslatokat. A türelmét szeretném kérni. Két további fontos pont van még. Salafranca úr, amennyiben van ügyrendi javaslata, kérem, folytassa. El kell azonban mondanom, hogy ellenkező esetben félbe fogom szakítani.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). - (ES) Elnök úr, ez valóban egy ügyrendi javaslat. Ma reggel az Európai Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége képviselőcsoportja azt kérte, hogy a közös állásfoglalásra irányuló indítványt töröljék a napirendből. Ez egy precedens nélküli döntés, és határozott érveket hoztak fel mellette, többek között azt, hogy ez veszélyeztetné Haidar asszony életét.

Ezt figyelembe véve a képviselőcsoportom nem kívánta veszélyeztetni a helyzetet, szem előtt tartva a Schulz úr által kifejtett nézeteket is.

Ahogy én látom azonban, nincs olyan ok, amiért a Parlamentnek egy ilyen kijelentése veszélyeztetné Haidar asszony életét. Különösen nem értem azt, hogy miért kell úgy cselekedni, hogy megszegjük az eljárási szabályzatot.

Elnök úr, a 177. cikk egyértelműen kijelenti, hogy az indítványokat 24 órával a vitát megelőzően kell benyújtani.

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Elnök. - Salafranca asszony, nagyon sajnálom, de nem tudjuk tovább vizsgálni a parlamenti képviselők ma reggeli indítékait. A mai napirendben nem foglalkozunk többet azzal a kérdéssel, hogy milyen tájékoztatás érkezett ma délután. Éppen ezért visszatérek a napirendhez.

(Az előző ülés jegyzőkönyvét elfogadták)

Bernd Posselt (PPE). - (DE) Elnök úr, úgy gondolom, hogy a 140. cikk nem alkalmazható a sürgősségi eljárásra vonatkozóan, és éppen ezért azt kérem Öntől, hogy ezt ellenőriztesse az eljárási szabályzattal foglalkozó bizottsággal, mert ez veszélyes precedenst hozhat létre.

Elnök. - Örömmel fogadom el ezt a javaslatot, de ez sem ügyrendi javaslat volt.

11. Ülésnaptár: lásd a jegyzőkönyvet

12. Viták az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésének eseteiről

12.1. Uganda: az antihomoszexualitásról szóló törvénytervezet

Elnök. - A következő napirendi pont a homoszexualitás ellen irányuló ugandai törvénytervezetről szóló hat állásfoglalási indítvány vitája.

Michael Cashman, szerző. – Elnök úr, kérem a Parlamentet, engedje meg, hogy az ügyrendi kérdés helyett a megkülönböztetés kérdésével foglalkozzunk.

Az ugandai parlament most vitatja meg ezt a törvénytervezetet, amellyel kapcsolatban néhányan azt mondják: mi közünk nekünk ehhez? Nagyon is sok közünk van hozzá, hiszen nemzetközi kötelezettségek megszegéséről, a cotonoui megállapodásról és az emberi jogok megsértéséről van szó.

A törvénytervezet rendelkezései drákóiak. A Parlament tájékoztatása céljából hadd mondjam el, hogy a rendelkezések között szerepel például a következő: minden, állítólagosan homoszexuális személyt életfogytig tartó börtönbüntetéssel vagy bizonyos körülmények esetén halálbüntetéssel akarnak sújtani; ha egy szülő nem jelenti fel leszbikus lányát vagy meleg fiát a hatóságoknál, akkor bírságot és akár három év börtönbüntetést is kiszabhatnak rá; ugyanezeket a büntetéseket szabhatják ki azokra a tanároknak is, akik 24 órán belül nem jelentik fel a hatóságoknál a leszbikus vagy meleg tanulókat; hét év börtönbüntetést szabhatnak ki azokra, akiknek házában „gyaníthatóan” homoszexuális személy bérel szobát.

A törvénytervezet szerint mindenkire, aki meleg vagy leszbikus személyekkel foglalkozik munkája során, büntetést szabhatnak ki, vagy tönkretehetnék a jó hírnevét, beleértve az AIDS-betegekkel és HIV-fertőzöttekkel foglalkozó orvosokat és azokat a civil társadalmi vezetőket, akik a szexuális és reprodukció egészség területén tevékenykednek – ennél fogva ez a törvény aláaknázná a HIV terjedésének megakadályozása érdekében tett közegészségügyi erőfeszítéseket.

Nagyon fontos, hogy ma délután itt a Parlamentben félretegyük előítéleteinket, és kiálljunk azok mellett, akik mellett senki más nem áll ki. Ezért örömmel üdvözlöm De Gucht fejlesztését és humanitárius segítségnyújtásért felelős biztos nyilatkozatát, a brit, francia és svéd kormányok nyilatkozatait, Obama elnök nyilatkozatát, valamint az Egyesült Államok képviselőháza külügyi bizottsága elnökének és alelnökének nyilatkozatát. Felszólítom a Parlamentet, hogy kezelje ezt az ügyet az azt megillető komoly figyelemmel, és álljanak ki azon ugandaiak mellett, akik nem tudják hallatni a hangjukat.

Marietje Schaake, szerző. – Elnök úr, szeptemberben egy ugandai parlamenti képviselő homoszexualitás ellen irányuló törvénytervezetet terjesztett elő. Ez a törvénytervezet büntetendővé tenné a homoszexualitást: börtönbüntetéssel vagy akár halálbüntetéssel sújtaná. A büntetéseket nemcsak az állítólagos „bűnözőkre”

alkalmaznák, hanem azokra is, akik elmulasztják jelenteni ezeket az úgynevezett „bűncselekményeket”, vagy akik támogatják Ugandában az emberi jogokat és bizonyos tevékenységeket.

Aggódalomra ad okot számunkra, hogy a törvénytervezet sértené a szexuális irányultság szabadságát és a véleménynyilvánítási szabadságot, amelyek emberi jogok. Ezek nemcsak európai, hanem egyetemes értékek.

Ezenkívül a halálbüntetést teljes egészében elutasítjuk, és csatlakozni szeretnénk a nemzetközi közösség nem kormányzati szervekkel kapcsolatos aggódalmához, amelyek arra kényszerülhetnek, hogy beszüntessék tevékenységüket Ugandában.

Ezért csatlakozunk Obama elnökhöz és a nemzetközi közösség más tagjaihoz, akik a törvénytervezet elutasítására, valamint bármely egyéb, a homoszexualitás büntetendőségét magában foglaló ugandai törvény felülvizsgálatára szólítottak fel.

Charles Tannock, szerző. – Elnök úr, Uganda mélyen keresztény ország, ahol a hagyományos értékek uralkodnak. Ugandában tiltott a homoszexualitás, mint ahogy sok más afrikai országban is. Óvatosnak kell lennünk, amikor saját liberálisabb és toleránsabb értékeinket próbáljuk másokra erőltetni, mert ez néha a kívánnal épp ellenkező hatáshoz vezethet.

De nem rettenhetünk vissza attól, hogy felemeljük a hangunkat ez ellen a botrányos törvénytervezet ellen, mivel az nyilvánvalóan drákói és hihetetlenül aránytalan. A törvény nemcsak az ugandai homoszexuálisok biztonságát és szabadságát sértené súlyosan, de az egész világon aláaknázná Uganda hírnevét, így a világ országai kiközösítenék Ugandát.

Uganda az elmúlt két évtizedben számos jelentős előrelépést tett, és bizonyos szempontból az afrikai fejlődés modelljeként tekinthetünk rá. Miért döntenének az ugandai parlamenti képviselők úgy, hogy kockára teszik az ország jó hírnevét? Miért akarnák országukat a brutális Iránhoz hasonlóvá tenni, ahol a homoszexuálisokat általában nyilvánosan végzik ki?

Reméljük, hogy ha – itt a Parlamentben és a világ sok más parlamentjében – közösen fejezzük ki felháborodásunkat e kegyetlen törvénytervezettel kapcsolatban, akkor sikerülni fog meggyőzni az ugandai parlamentet, hogy vétőzza meg.

Ulrike Lunacek, szerző. – (DE) Elnök úr, az előző felszólalók említették az ugandai parlament elé terjesztett törvénytervezet bizonyos részleteit. Szeretnék elmondani Önöknek egy rövid történetet. Nagyjából öt éve Kampalában jártam, és valamelyik este egy pizzériában találkoztam egy leszbikusokból, melegből és transzszexuálisokból álló csoporttal. Az étterem tulajdonosa megengedte, hogy ott tartsanak találkozót. Ugyanazon az estén a kormány egyik minisztere bejelentette, hogy a jövőben rajtaütésekre lehet számítani bárhol, ahol leszbikus, meleg vagy transzszexuális személyek találkoznak egymással. Én még az ugandai leszbikusoknál és melegknél is jobban aggódtam azon az estén. Szerencsére azonban semmi nem történt, de az az este a növekvő homofóbia kezdete volt Ugandában. A jelenlegi törvényjavaslat nemcsak büntetendővé teszi a homoszexualitást – ez egyébként már most is így van –, hanem akár azt is lehetővé teszi, hogy halálbüntetést szabjanak ki miatta.

Sok afrikai államfő, köztük Museveni is sokat tett az országáért, de egész egyszerűen tévedés ebből kiindulva azt mondani, hogy a homoszexualitás nem afrikai dolog. A homoszexualitás a történelem minden korszakában, minden kontinensen, minden kultúrában létezett, és a jövőben is létezni fog függetlenül a törvényektől. Örülök, hogy sikerült előterjesztenünk egy közös állásfoglalásra irányuló indítványt, amelyet csaknem az összes képviselőcsoport támogat, mivel fontos kifejeznünk a törvényjavaslattal szembeni tiltakozásunkat, valamint támogatnunk az ugandai leszbikus, meleg és transzszexuális személyeket. Nem engedhetjük meg, hogy ilyen gyűlölet törvényeknek legyenek kiszolgáltatva, nem nézhetjük szó nélkül, hogy ilyesmi történjen.

Az Európai Parlament kötelessége kiállni az emberi jogok mellett, legyen szó a világ bármely részéről, és kötelességünk az is, hogy figyelmeztessük az ugandai parlamenti képviselőket arra, hogy például a cotonoui megállapodás is tartalmazza, hogy az emberi méltóság és az emberi jogok mindenkit megilletnek, és ezeket mindenkinek meg kell védenie. Remélem, hogy az előterjesztett állásfoglalást teljes egészében elfogadjuk, mivel az ugandai leszbikus, meleg és transzszexuális személyek jogait védő szervezeteknek támogatásra van szükségük, többek között az Európai Unió támogatására is.

Michèle Striffler, szerző. – (FR) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, arra a kérdésre, hogy az Európai Parlamentnek miért kell ezzel a kérdéssel foglalkoznia, azt válaszolnám, hogy az ugandai parlament elé

terjesztett, homoszexualitás ellen irányuló törvénytervezet az alapvető szabadságok teljes figyelmen kívül hagyásáról tanúskodik, így azt semmiképpen nem szabad elfogadni.

Már a jelenleg érvényes ugandai törvények is büntetik a homoszexualitást. A nem kormányzati szervezetek már évek óta folyamatosan felhívják a figyelmet az említett csoportok ellen elkövetett erőszakra. A tény az, hogy ha 2010 januárjában elfogadják az új törvényt, az tovább fogja súlyosbítani a helyzetet, mivel az új törvény szerint a homoszexuális aktusokat életfogytig tartó börtönbüntetéssel vagy halálbüntetéssel is sújthatják, amennyiben a büntetendő személy HIV-pozitív.

A törvény az AIDS elleni küzdelmet is nagy mértékben akadályozná. Afrikában más törvények is léteznek a homoszexuálisok ellen. De ahogy Cashman úr is említette, ez a törvényjavaslat kivételes, mivel arra kényszeríti a polgárokat, hogy 24 órán belül jelentsék, ha homoszexuális aktusról szereznek tudomást. Ha valaki egy homoszexuális személy orvosa, szülője vagy tanára, akkor jelentenie kell, hogy az adott személy meleg vagy leszbikus, különben börtönbüntetést kaphat.

A törvényjavaslat ezenkívül az olyan nem kormányzati szervezetek, nemzetközi adományozók és humanitárius szervezetek törvényes munkáját is büntetendővé teszi, amelyek Ugandában az emberi jogok védelmén és előmozdításán fáradoznak.

Amikor Kampalában a kormány elé terjesztették a törvénytervezetet, a jogvédők világszerte határozottan elítélték, akárcsak számos állam, köztük Franciaország, az Egyesült Államok...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót.)

...valamint az európai fejlesztési biztos, De Gucht úr is. Ugandának a nemzetközi humanitárius jog és a cotonoui megállapodás értelmében be kell tartania kötelezettségeit.

Ha a helyzet nem változik, akkor az Európai Uniónak sürgősen és erőteljesen fel kell lépnie az ugandai hatóságoknál, és át kell gondolnia Ugandával szembeni kötelezettségvállalásait.

Elnök. - Striffler asszony, 12 másodperccel túllépte az idejét. Egy kicsit lassabban olvashatott volna, akkor még jobb lett volna a tolmácsolás, és képviselőtársai jobban tudták volna követni. Azoknak a képviselőknek, akik felolvassák felszólalásukat, azt javaslom, hogy előre adják oda a tolmácsoknak, mivel ez segít javítani a tolmácsolás minőségét.

Filip Kaczmarek, a PPE képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, egyesek szerint ezzel az üggyel nem kell foglalkoznunk, mivel a homoszexuálisok jogainak védelmét az emberi jogok indokolatlan kiterjesztésének tartják. Ez egy félreértés.

Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata garantálja, hogy az emberi jogok mindenkit megilletnek, és azoktól megfosztani senkit nem szabad. A szexuális irányultsággal kapcsolatos tilalom nem újdonság. A probléma az, hogy a megkülönböztetésnek ezt a típusát nem mindenki tartja az emberi jogok megsértésének.

Ugandában és más afrikai országokban is vannak olyan vélemények, hogy az e kérdésbe való beavatkozásunk a neokolonializmus kifejeződése, vagy hogy olyan ügyekbe akarunk beavatkozni, amelyekhez semmi közünk. Ez is félreértés. Hiszen itt általános, egyetemes jogokról van szó. Ez nem csak valamiféle rigolya a részünkről. Tiszteletben tartjuk Uganda függetlenségét, de nem hallgathatunk, amikor a megkülönböztetés visszaszorítása helyett inkább annak növelésére tesznek kísérletet.

Kader Arif, az S&D képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, örülök, hogy lehetőségünk van ma arra, hogy a szeptember 25-én az ugandai parlament elé terjesztett, homoszexualitás ellen irányuló törvénytervezetről beszéljünk.

Véleményem szerint egy olyan korban, amikor egyre gyakrabban találkozunk az emberi jogok megsértésének eseteivel, alapvető fontosságú, hogy a szabadságot sértő törvénytervezet kapcsán az Európai Parlament felejtse el a politikai megosztottságot, és a lehető leghatározottabban ítélje el a törvénytervezetet, valamint szólítsa fel az ugandai parlamentet a törvénytervezet elutasítására, illetve az ország törvényeinek felülvizsgálatára annak érdekében, hogy a homoszexualitás ne legyen büntetendő.

Ahogy Cashman úr hangsúlyozta, minden egyes nem kormányzati szervezet felemelte a hangját a törvénytervezet ellen, sőt, az AIDS elleni küzdelem legfőbb akadályának minősítette azt. A Bizottság De Gucht úr közvetítésével és a tagállamok nagy többsége – amelyek ily módon Obama elnök úr nyilatkozataihoz csatlakoztak – már elítélte a törvénytervezetet.

Ezért felszólítom a Bizottságot, hogy amennyiben a törvénytervezetet elfogadják, gondolja át Uganda iránti kötelezettségvállalásait. Egy olyan ország, amely – amennyiben a törvénytervezetet elfogadják – nemcsak a nemzetközi jogot, de a cotonoui megállapodás alapelveit is megsérti, a továbbiakban nem élvezheti az Európai Unió támogatását.

Hölgyeim és uraim, végezetül szeretném hangsúlyozni, hogy mindenkit megillet a szexuális irányultság szabadságának joga anélkül, hogy börtönbüntetéstől vagy halálbüntetéstől kellene félnie. Ez az elv vitathatatlan.

Raül Romeva i Rueda, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, ezt a vitát Aminatou Haidar esetével szerettem volna kezdeni. De a mindannyiunk által ismert okoknál fogva nem tehetek így. De Uganda támogathatóságának kérdése is mindenképpen megérdemli a figyelmünket, és ismételten emlékeztet mindet arra, hogy a homofóbia elítéléséről új szöveget kell elfogadnunk.

A múltban már számos állásfoglalást elfogadtunk erről a problémáról, beleértve a kisebbségek védelmét és a megkülönböztetés elleni politikákat is. A már elfogadott szövegekhez ma hozzá kell adnunk ezt az új szöveget. Politikai választ kell adnunk arra, hogy egy ugandai parlamenti képviselő a homoszexualitás ellen irányuló törvénytervezetet terjesztett elő.

A törvénytervezet rendelkezései szerint az állítólagos lesbikus, meleg vagy biszexuális személyek életfogytig tartó börtönbüntetéssel vagy akár halálbüntetéssel sújthatók. A törvénytervezet olyan rendelkezést is tartalmaz, amely alapján bárki három évig terjedő börtönbüntetéssel sújtható – ideértve a heteroszexuális személyeket is –, aki 24 órán belül nem jelent minden általa ismert lesbikus, meleg, biszexuális vagy transzszexuális személyt, vagy aki az ilyen személyek emberi jogait támogatja. Ez azt jelenti, hogy ezen okokból közülünk is bárki ellen pert indíthatnak.

Emlékeztetnünk kell az Európai Uniót és a nemzetközi szervezeteket, hogy a szexuális irányultság a nemzetközi emberi jogi törvények által garantált magánélethez való jog hatáskörébe tartozik. Ezen törvények szerint biztosítani kell az egyenlőséget és a megkülönböztetésmentességet, valamint a véleménynyilvánítás szabadságát. Felszólítjuk a nemzetközi, kormányzati és nem kormányzati adományozókat, hogy a törvénytervezet elfogadása esetén bizonyos területeken szüntessék be a tevékenységüket.

Határozottan ellenzek minden, a halálbüntetés bevezetésére irányuló lépést. Amennyiben az ugandai hatóságok nem tesznek eleget ezeknek a követelményeknek, fel kell szólítanunk a Tanácsot és a Bizottságot, hogy gondolják át Ugandával szembeni kötelezettségvállalásaikat, amennyiben a törvénytervezet hatályba lép és megszegik a nemzetközi emberi jogi jogszabályokat. Ezért emlékeztetni szeretném az ugandai kormányt a nemzetközi jog és az egyetemes jogok tiszteletben tartására felszólító cotonoui megállapodás értelmében rá háruló kötelezettségekre.

Ana Gomes (S&D). - (PT) Európának minden rendelkezésre álló eszközzel be kell avatkoznia ebbe az ügybe, különösen ami a cotonoui megállapodás hatályát illeti. Követelnünk kell a drákói törvénytervezet haladéktalan visszavonását; ellenkező esetben annak következményei lesznek Ugandával való gazdasági és politikai együttműködésünkre.

Amikor értesültem a törvénytervezet tartalmáról, és amikor tudósításokat hallottam az ugandai, szudáni, iráni és nigériai homoszexuálisok szomorú sorsáról, hogy csak néhány példát említsek, rájöttem, hogy számos kultúrában még mindig mélyen gyökerező homofóbia van jelen, amely súlyosan sérti ezen országok emberi jogi kötelezettségeit. Sokkoló az egyesült államokbeli, szélsőjobboldali evangélikus keresztények szerepe az ilyen jellegű afrikai kezdeményezések mobilizálásában és finanszírozásában.

Európának és intézményeinek minden tőlük telhetőt meg kell tenniük a szóban forgó országokban az intolerancia gonosz, obskurantista ügynökei befolyásának semlegesítésére és leküzdésére, mivel azok a gyűlölet-bűncselekmények új hullámát szítják Afrikában.

Luis Yáñez-Barnuevo García (S&D). - (ES) Elnök úr, az ugandai törvénytervezet hatalmas felháborodást keltett a Parlamentben. Üdvözlöm a tényt, hogy a különböző képviselőcsoportok nevében felszólaló képviselők teljes egyetértésben nyilatkoztak. Úgy gondolom, ez arra enged következtetni, hogy a Parlament egyhangúlag vélekedik a kérdésről. Pusztán azért kértem szót, hogy én is csatlakozzam az előttem szólókhoz, mielőtt a későbbiekben ennek megfelelően szavaznék.

Támogatom Cashman urat, a szerzőket és a képviselőcsoportok felszólalóit. Mégpedig azért, mert az intolerancia, a megkülönböztetés és jelen esetben a homofóbia és a halálbüntetés elleni küzdelemben nagyon határozottan kell fellépnünk, és a Bizottságot és a Tanácsot is határozottságra szólítom fel. Állhatatosan kell

küzdenünk, amíg nem sikerül visszavonatnunk ezt az igazságtalan törvénytervezetet. A törvénytervezet elfogadása egyenértékű lenne azzal, mintha Ugandában ismét a gyarmati állapotok uralkodnának.

Cristian Dan Preda (PPE). - (RO) Én is szeretném elmondani, hogy megrémít ez a törvény. Magától értetődik, hogy mi itt, Európában nem fogadhatjuk el, hogy az emberek ellen szankciókat alkalmazzanak szexuális irányultságuk miatt, illetve amiatt, mert nem jelentik egy másik személy szexuális irányultságáról szerzett információikat.

Szeretném azt is hangsúlyozni, hogy épp most, amikor erre a mostani vitánkra sor kerül, zajlik a cotonoui megállapodás második felülvizsgálata. A megállapodás Ugandára is vonatkozik, és világosan kimondja az emberi jogok tiszteletben tartásának követelményét. A Fejlesztési Bizottság tagjaként e hét hétfőjén Jolie asszonynak a cotonoui megállapodás második felülvizsgálatáról szóló jelentésére is szavaztam.

Úgy gondolom, hogy a mai vita – bár a múlt hónap folyamán korábban is sor kerülhetett volna rá – megerősíti azt az álláspontunkat, hogy nyilvánvalóan el kell utasítanunk azt, ami Ugandában zajlik.

Heidi Hautala (Verts/ALE). - (FI) Elnök úr, szeretném ezt a vitát kiegészíteni annyival, hogy mindenkit emlékeztetnék arra, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság statútumának felülvizsgálatával foglalkozó konferenciára a tervek szerint Uganda fővárosában, Kampalában kerül sor jövő év májusában. Ez a fontos büntetőbíróság már 10 éve létezik, és remélem, hogy az ugandai kormány minden szempontból felül fogja vizsgálni törvényeit annak biztosítása céljából, hogy azok összhangban legyenek a nemzetközi megállapodásokkal, és megfeleljenek a megkülönböztetésmentesség elvének.

Paweł Samecki, a Bizottság tagja. – Elnök úr, a Bizottság nagyon aggályosnak tartja a nemrégiben az ugandai parlament elé terjesztett, homoszexualitás ellen irányuló törvénytervezetet. A törvénytervezet elfogadása olyan komoly emberi jogi kérdéseket vetne fel, amelyeket a Bizottság alapvető fontosságúnak tart.

A Bizottság szerint a homoszexualitás büntetendővé tétele, amelyről a törvénytervezet rendelkezik, ellenkezik az ENSZ emberi jogi egyezményeivel. Ezeket az egyezményeket Uganda is ratifikálta. Ez azt jelenti, hogy jogilag kötelezte magát azok betartására, mindenféle megkülönböztetés nélkül. Az ország törvényeinek összhangban kell állniuk a nemzetközi emberi jogi kötelezettségekkel. A törvénytervezet ellentmond a szexuális irányultságról és nemi azonosságról szóló, az EU által is támogatott, 2008. december 18-i ENSZ-nyilatkozatnak is, amely biztosítja, hogy a homoszexualitás nem büntethető.

De Gucht biztos úr Museveni elnöknek írt novemberi levelében személyesen is kifejezte ezeket az aggályokat. Hangsúlyozta, hogy a Bizottság és az Európai Parlament elsődleges fontosságúnak tartja az emberi jogok tiszteletben tartását. Hangot adott annak is, hogy bízik az ugandai elnökben, valamint abban, hogy ezt az óriási visszalépést jelentő törvényt nem fogják elfogadni.

Ugandában a küldöttségek elnöksége és vezetői a 8. cikk szerinti üléseken, a miniszterelnökkel és az igazságügyi miniszterrel való találkozókon számos alkalommal felvetették ezt a témát az ugandai kormánynak, valamint az Ugandai Emberi Jogi Bizottságnak is. A legutóbbi, december 3-i démarche keretében az EU elnöksége és a helyi trojka találkozott a megbízott külügyminiszterrel is, akinek szintén kifejezték komoly aggályait az alapvető szabadságok tiszteletben tartásával kapcsolatban, és emlékeztették Ugandát nemzetközi kötelezettségeire. A miniszter megemlítette, hogy a hagyományos értékeket és a kulturális tradíciókat időbe telik megváltoztatni, valamint hogy állítólag az is előfordul, hogy szervezett kampányok keretében próbálják a szegényeket rávenni arra, hogy váljanak homoszexuálissá, mivel így akarnak belőlük hasznot húzni; de a miniszter ugyanakkor tudomásul vette ez EU álláspontját, és ígéretet tett arra nézve, hogy személyesen továbbítja azt a kabinetnek és a parlamentnek, hogy megalapozott döntést hozhassanak.

A Bizottság reméli, hogy ezek a démarche-ok a többivel együtt – az EU és Uganda között folyamatban lévő partnerség szellemében – a törvénytervezet felülvizsgálatához fognak vezetni annak érdekében, hogy az összhangba kerüljön a szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetésmentesség nemzetközi elveivel.

Elnök. - A vitát lezárom.

A szavazásra a vita végén kerül sor.

12.2. Azerbajdzsán: szólásszabadság

Elnök. - A következő napirendi pont az azerbajdzsáni szólásszabadságról szóló hét állásfoglalási indítvány vitája.

Fiorello Provera, szerző. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, Európa hat ország támogatásával és ösztönző együttműködésével érdekes keleti partnerségi projektbe szállt be. Ezek az országok: Örményország, Fehéroroszország, Grúzia, Moldova, Ukrajna és Azerbajdzsán.

Ez a projekt előmozdítja az Európai Unió kapcsolatát ezekkel az országokkal, és a térség demokratikus és gazdasági fejlődéséhez vezethet, habár ez az egyes országok történelmi háttérétől függően különböző mértékű lehet. Mivel rendelkezünk ezzel az ésszerű politikai stratégiával, véleményem szerint nem helyénvaló sürgős vitát tartani két fiatal blogger elítéléséről, amelyre olyan eseményeket követően került sor, amelyek kivizsgálása még folyamatban van. Közben pedig észre sem veszünk más, valóban tragikus eseményeket, például azon 57 ember nemrégiben a Fülöp-szigeteken történt lemészárlását, akik egy elnökjelölt választási támogatása céljából gyűltek össze.

A mi képviselőcsoportunk kivételével az összes képviselőcsoport támogatja az Azerbajdzsánról szóló állásfoglalási indítványt, amely nagyon éles hangú, és nincs összhangban az általunk megkezdett partnerségi kezdeményezésekkel. Meggyőződésem, hogy a ma szavazásra kerülő állásfoglalásban foglalt határozott nézetek nemcsak feszültté tehetik az azerbajdzsáni kormány és Európa közötti kapcsolatot, de a kívánnal éppen ellentétes hatást gyakorolhatnak a két fiatalember ügyére, mivel az állásfoglalás veszélyeztetheti felmentésüket.

Ebben az összefüggésben szeretném emlékeztetni önöket a tegnapi plenáris ülésen meghozott döntésre, amikor is a jelenleg folyó diplomáciai tárgyalások érdekében elutasítottuk az Aminatou Haidar esetéről szóló állásfoglalást. Azt is nagyon ellentmondásosnak tartom, hogy egyazon ülészakon két állásfoglalást is szavazásra bocsátunk, egyet Fehéroroszországról, egyet pedig Azerbajdzsánról, és a két állásfoglalás hangneme nagyon különböző, holott mindkét ország a keleti partnerség tagja.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, szerző. – (PL) Amikor ez év november 11-én Európa az első világháború befejeződésének évfordulójáról emlékezett meg, Azerbajdzsánban több évnyi börtönbüntetésre ítélték újságírókat, akik az országban virágzó korrupcióról és a munkanélküliségről mertek írni. Az újságírókat hivatalosan huliganizmussal és terrorizmussal vádolják.

A Freedom House besorolása szerint Azerbajdzsán a „nem szabad” kategóriába tartozik. A Riporterek Határok Nélkül szerint a véleménynyilvánítás szabadsága tekintetében Azerbajdzsán 175 ország közül a 146. helyen áll. Az Economist Intelligence Unit a politikai szabadság szempontjából értékelte Azerbajdzsánt, és az elemzések riasztó jeleket mutatnak. Ezek után már senkit nem fog meglepni, hogy tavaly az azerbajdzsáni hatóságok megtagadták a sugárzási engedélyt a külföldi médiától, pl. a BBC-től és a Szabad Európa Rádiótól.

Véleményem szerint itt az idő, hogy az Európai Unió felülvizsgálja Azerbajdzsánnal kapcsolatos megközelítését, és – kihasználva Bakunak az európai szomszédsági és partnerségi politikában való részvételét – nagyobb nyomást kezdjen gyakorolni az ottani hatóságokra. Végezetül szeretnék csatlakozni képviselőcsoportom azon követeléséhez, hogy a bebörtönözött újságírókat feltétel nélkül helyezzék szabadlábra, és az azerbajdzsáni törvényeket megfelelő módon vizsgálják felül.

Marietje Schaake, szerző. – Elnök úr, Azerbajdzsán számos partnerséget írt alá az EU-val. Részt vesz a szomszédságpolitikában és a keleti partnerségben is. Ezek nem csak a kereskedelemre vonatkoznak. Azerbajdzsán azt is aláírta, hogy tiszteletben fogja tartani a demokráciát, az emberi jogokat és a jogállamiságot. Azonban a jelenlegi rezsim komolyan veszélyezteti ezeket.

Ma Emin Milli és Adnan Hajjzade esetével foglalkozunk, amely a szabad média, a szabad véleménynyilvánítás és a civil társadalom elleni kemény fellépés bizonyítéka, amely fellépés egyébként sokkal szélesebb körű és mélyebb, azaz nem korlátozódik ezen két – ahogy nevezték őket – blogger esetére. Valóban a média új eszközeit, pl. a Facebookot és a Twittert használták ifjúsági szervezettel kapcsolatos munkájukhoz, de még azt sem tudjuk, miért kaptak börtönbüntetést, mivel a tárgyaláson nem kaptak lehetőséget ártatlanságuk bizonyítására. Az eljárás egyébként nem felelt meg a nemzetközi normáknak – és az egész vád koholtnak tűnik.

Ha az azerbajdzsáni kormány nem tartja magát az EU-val aláírt számos megállapodásban a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság tekintetében vállalt kötelezettségeihez, akkor Európa nem ítélteti Azerbajdzsánt hiteles partnernek; és ez a kereskedelmi kapcsolatokra is igaz.

Ez az állásfoglalás felszólítja az azerbajdzsáni kormányt, hogy tartsa magát saját ígéreteihez, és polgárainak tiszteletben tartásával, a demokratikus és emberi jogok biztosításával, valamint a jogállamiság tiszteletben tartásával alapozza meg legitimitását a nemzetközi közösségben.

Tegnap itt, az Európai Parlamentben a Szaharov-díj átadásán az egyik kitüntetett, Kovalev úr nagy hatású beszédet mondott. Elmondta, hogy a félelmet csak a gondolatszabadsággal lehet legyőzni, a gondolatszabadságot pedig csak akkor lehet kifejezésre juttatni, ha biztosítva van a véleménynyilvánítás szabadsága, és ha odafigyelünk azokra az emberekre, akik egyszerűen bizonyos kérdésekkel foglalkoznak, szemben állva országuk kormányával, és ezt nekünk, európaiaknak garantálnunk kell Azerbajdzsánnal való partnerségünk minden területén.

Ulrike Lunacek, szerző. – (DE) Elnök úr, az előző felszólaló már említette az állásfoglalás bizonyos részleteit. Az állásfoglalást többek között egy 2009. júliusi incidens tette szükségessé, amikor is Emin Milli és Adnan Hajizade bloggereket megtámadták egy étteremben, ők a rendőrségre mentek jelentést tenni, de végül őket tartóztatták le.

Bírósági eljárás indult ellenük, amely nemzetközi megfigyelők, többek között az Amnesty International szerint messze nem volt tisztességes. Például nem mutatták be azt az étteremben készült videofelvételt, amelyen világosan látható, hogy kiket támadtak meg, és hogy nem a két blogger volt a támadó.

Tehát nyilvánvaló, hogy az ítélet nem felel meg a jogállamiság megkövetelte kritériumoknak. Nagyon remélem, hogy lesz második tárgyalás, és hogy ott minden bizonyítékot be fognak mutatni.

Örülök, hogy sikerült olyan állásfoglalást kidolgoznunk, amelyet majdnem az összes képviselőcsoport támogat. Sajnálatos, hogy Provera úr képviselőcsoportja nem csatlakozik hozzánk, ehelyett inkább azt hangsúlyozza, hogy az ügy majd magától megoldódik, valamint hogy diplomáciai eszközökhöz kellene folyamodnunk.

Provera úr, szerintem az azerbajdzsáni parlamenttel partnerségben álló Európai Parlamentnek világosan állást kell foglalnia. Az emberi jogok témája alapvető fontosságú. Schaake asszony említette a Szaharov-díj tegnapi átadását. Legyen szó a világ bármely részéről, ki kell állnunk a gondolatszabadság védelmében, és biztosítanunk kell annak védelmét.

Alijev elnök gyakran hangsúlyozta az újságírók jogainak fontosságát, és hogy e jogokat az államnak meg kell védenie. A mi dolgunk, hogy erre mindenkit emlékeztessünk, és nagyon remélem, hogy a jövőben újabb állásfoglalás fog születni az azerbajdzsáni parlament és az Európai Parlament közötti partnerségről, mivel a két héttel ezelőtti nem volt sikeres.

Joe Higgins, szerző. – Elnök úr, üdvözlöm, hogy felhívjuk a figyelmet az emberi jogok Azerbajdzsánban történő folyamatos és felháborító megsértésére. A média nem szabad, újságírók tucatjai ülnek börtönben, az elmúlt évek során némelyiküket megverték, sőt néhányukat meg is ölték. De fel kell tennünk a kérdést, hogy vajon Alijev úr rezsime miért alkalmaz ilyen szörnyű elnyomást. Ennek oka természetesen az, hogy így próbálják leplezni az országban virágzó, hatalmas méretű korrupciót. Az uralkodó elit hihetetlenül meggazdagodott, különösen az olaj- és a gáziparból, miközben az azerbajdzsáni lakosság 90%-a súlyos szegénységben él, és semmi java nem származik az ország természeti erőforrásaiból.

A nyugati kormányok és a multinacionális vállalatok szokás szerint nagyon képmutató módon viselkednek e helyzet kapcsán. Jó kapcsolatot ápolnak a rezsimmel az üzleti tevékenységek előmozdítása érdekében, és a vállalatok hatalmas hasznot húznak azon természeti erőforrások kiaknázásából, amelyek tulajdonképpen Azerbajdzsán népének tulajdonát képezik. Meg kellene kérdezni a nyugati kormányokat, miért nem követelik azt, hogy az olajkutakat a rezsim megerősítése helyett az emberek életének megváltoztatására használják.

Az európai parlamenti képviselők helyesen teszik, hogy élesen elítélik a szabad véleménynyilvánításhoz való jog Azerbajdzsánban történő megsértését. Szeretném megragadni az alkalmat, hogy felháborodásomat fejezzem ki a néhány nappal ezelőtti koppenhágai események kapcsán is, amikor is a dán rendőrség botrányos módon elfojtotta a tüntetést, és kb. 1000 teljesen békés tüntetőt tartóztatott le, bilincselte meg és tartott órákon keresztül fogva.

Amikor ez ellen tiltakoztam, és követeltem CWI-s kollégáim szabadon bocsátását, a rendőrség azt mondta, hogy preventív letartóztatásról, biztonsági őrizetről van szó. Ami érvényes Azerbajdzsánra, annak természetesen az Európai Unió tagállamaira is érvényesnek kell lennie.

Ryszard Antoni Legutko, szerző. – (PL) Elnök úr, Azerbajdzsánban szigorú ítéletet hoztak két ember ügyében, bebörtönözték őket csak azért, mert visszafogott és mérsékelt kritikát gyakoroltak a kormánnyal szemben. Mit jelent ez?

Először is azt, hogy az országnak nincsenek megfelelő igazságszolgáltatási intézményei, és nem is tűnik úgy, hogy kialakulóban lennének. Másodszor azt, hogy Azerbajdzsánban önkényuralmi rendszer van, amely a politikai élet egyre több és több területe fölött veszi át az ellenőrzést. Az ellenállás minden formáját büntetik. Mit tehetünk ebben a helyzetben?

Az igazságosság megsértésének minden egyes esetében be kell avatkoznunk, mint ahogy ezzel a vitával is tesszük most. Az ilyesfajta beavatkozások már sokszor sikerrel jártak. Sokkal nehezebb intézményi változást kikényszeríteni. Az EU erőfeszítései ezen a téren mindeddig sikertelenek voltak, részben azért, mert még mindig túl elnézőek vagyunk egyes zsarnokokkal szemben, másokkal szemben pedig túl kritikusak. A Memorial tagjai ezt számos alkalommal elmondták a Parlamentben.

Sikertelenségünket részben az okozza, hogy egy önkényuralmi rendszer felszámolása nagyon nehéz, fáradságos és hosszadalmas. Nagyon pesszimista befejezés, de mégis ezzel a gondolattal szeretném zárni felszólalásomat: mindezek ellenére nem szabad felhagynunk erőfeszítéseinkkel, és következetesen nyomást kell gyakorolnunk.

Tunne Kelam, szerző. – Elnök úr, ez év elején az Európai Unió nyilatkozatot adott ki az azerbajdzsáni média szabadságának helyzetéről. Sajnálatosnak tartom azt a tényt, hogy amikor az azerbajdzsáni parlamenti képviselőkkel tartott rendes ülésen aggodalmunknak adtunk hangot a média szabadságát illetően, erre semmiféle válasz nem érkezett. Ezért az Európai Parlamentnek fel kell emelnie a szavát. Egyébiránt ez lesz az utolsó állásfoglalásunk 2009-ben.

A PPE képviselőcsoport fő aggálya – és örülök, hogy ezt valamennyi képviselőcsoport osztja – az, hogy Azerbajdzsánban romlik a média szabadságának helyzete. Aggasztó az ellenzéki újságírók rendszeres zaklatása, üldözése és megbüntetése. Felszólítjuk az azerbajdzsáni hatóságokat, hogy a bebörtönzött újságírókat késedelem nélkül helyezték szabadlábra. Ez a két fiatal bloggerre is vonatkozik.

A második probléma az azerbajdzsáni kormány közelmúltbeli határozata, amely szerint nem újítják meg számos nemzetközi rádióállomás, pl. a Szabad Európa Rádió, a Voice of America, a BBC World Service és egyéb rádióállomások FM-sávon történő sugárzási engedélyét, megfosztva ezzel az ország rádióhallgatóit ezen értékes és független információforrásoktól. Ezzel kapcsolatban a 7. bekezdés szóbeli módosításának elfogadására szeretném kérni képviselőtársaimat: mégpedig oly módon, hogy ne csak elítéljük ezt a helyzetet, de sürgezzük az azerbajdzsáni kormányt, hogy vonja vissza határozatát, és újítsa meg az említett rádióállomások FM-sávon történő sugárzási engedélyét.

Egy erős civil társadalomban kulcsszerepet játszik az információ sokfélesége, szabadsága és függetlensége, ahogy azt tegnap Szergej Kovaljev mondta itt, a Parlamentben. Ez teljes mértékben vonatkozik az EU és Azerbajdzsán közötti kapcsolatokra is.

Laima Liucija Andrikiienė, a PPE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, Azerbajdzsán fontos partnere az Európai Uniónak. Nyilvánvalóan fontos partner Európa energiabiztonságának megteremtésében.

Az olaj és a gáz nagyon fontos, de nem minden. Azerbajdzsán elkötelezte magát egy demokratikus és pluralista társadalom kiépítése mellett, ahogy azt a partnerségi és együttműködési megállapodás és a keleti partnerségi politika rögzíti is, amelyben Azerbajdzsán teljes mértékben részt kíván venni. Üdvözlünk kell Alijev elnök helyes lépéseit, például azt, hogy 2007 végén szabadlábra helyeztek 119 elítéltet, köztük öt újságíró.

Azonban a média szabadságának helyzete egyre csak romlik. Ezt az állítást számos eset alátámasztja, pl. a bloggerek helyzete, a BBC és a Szabad Európa Rádió sugárzási engedélyei és így tovább. Nem riadhatunk vissza attól a feladattól, hogy figyelmeztessük Azerbajdzsánt a szólásszabadsághoz való jogra, amelyet még akkor is biztosítani kell az emberek számára, ha azok a kormányról alkotott kritikájuknak akarnak hangot adni. Ez alapvető elv egy demokratikus társadalomban, és egy demokratikus Azerbajdzsán éppoly fontos cél, mint...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Vilija Blinkevičiūtė, az S&D képviselőcsoport nevében. – (LT) A véleménynyilvánítás szabadsága alapvető emberi jog és a demokrácia sarokköve. Azerbajdzsán ratifikálta az emberi jogok európai egyezményét, és kötelezettséget vállalt arra nézve, hogy betartja ezen egyezmény 10. cikkének rendelkezéseit, amely a véleménynyilvánítás szabadságára és az információszabadságra vonatkozik. Ez a cikk mindenki számára biztosítja a véleménynyilvánítás szabadságát, az információk megismerésének és közlésének szabadságát anélkül, hogy ebbe hatósági szerv bármilyen formában beavatkozna. Azerbajdzsán arra nézve is kötelezettséget vállalt, hogy nem fogja megsérteni az emberi jogokat és a szabadságjogokat, valamint hogy biztosítani fogja

az országban a demokrácia elveit azáltal, hogy részt vesz az európai szomszédságpolitika és a keleti partnerség végrehajtásában. Azonban Azerbajdzsánban az utóbbi időben egyre fenyegetettebb helyzetbe kerül a véleménynyilvánítási és az egyesülési szabadság, valamint korlátozzák a média tevékenységét. Fokozódik az újságírók és a civil társadalom aktivistái elleni erőszak. Sürgetem Azerbajdzsánt, hogy vegye figyelembe az Európai Parlamentnek az emberi jogok védelmének javítására, valamint a médiaszabadság tiszteletben tartásának biztosítására irányuló javaslatait és ösztönzését.

Ryszard Czarnecki, az ECR képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, Azerbajdzsán ismét napirendre került az Európai Parlamentben. Az előző parlamenti ciklusban is beszéltünk Azerbajdzsánról. Akkor három állásfoglalást fogadtunk el, amelyek közül az egyik az ottani médiaszabadságról szólt. A Dél-Kaukázusról is beszéltünk, és akkor is szóba került Azerbajdzsán.

Azerbajdzsán érdekel minket, és jó szándékkal vagyunk iránta. Próbál olyan utat találni, hogy lépésről lépésre haladhasson, és valóban inkább a nyugati világhoz közelít, mint a keletihez. Ezt értékelnünk kell. Úgy gondolom, hogy Azerbajdzsánra és az ottani hatóságokra is jóakarattal kell tekintenünk. De ez a jóakarattal nem akadályozhatja meg, hogy nyíltan beszéljünk azokról a dolgokról, amelyeket visszatetszőnek találunk. Való igaz, hogy nem szabadna előfordulnia, hogy két bloggert azért börtönözzék be, mert kimondják, mit gondolnak a hatóságokról.

Támogatnunk kellene az azerbajdzsáni hatóságok Európa-párti tendenciáit, mivel állandó politikai vita folyik arról, hogy az Európai Unióhoz vagy inkább Oroszországhoz közeledjenek-e. Támogatnunk kellene mindazokat, akik inkább a nyugati világhoz akarnak közeledni. Azonban beszélnünk kell a nyugati világ alapját képező értékekről is – a sajtószabadság és a véleménynyilvánítási szabadság ilyen alapvető értékek, és ezt nagyon világossá kell tennünk.

Azerbajdzsán semmi esetre sincs könnyű helyzetben, mivel Oroszország megkísérli újra kiépíteni politikai és gazdasági érdekszféráját, de ha az azerbajdzsáni hatóságoknak az EU-hoz való közeledésben próbálunk segíteni, akkor az ország hiányosságairól is nyíltan kell beszélnünk.

Jaroslav Paška, az EFD képviselőcsoport nevében. – (SK) A véleménynyilvánítás szabadsága a demokratikus társadalmak nagyon fontos jellemzője. Ezért helyénvaló, ha az EU nagyon alaposan megvizsgál minden, a kormányhatóságok hibáit nyíltan kritizálók megfélemlítését célzó esetet.

Ezért érthető, hogy az Európai Parlament aggodalmának ad hangot a két fiatalember ellen folytatott rendőrségi vizsgálat eredménye miatt, akiknek pusztán az volt a vétkük, hogy satirikus megjegyzéseket tettek az ország politikai életének nyilvánvaló hiányosságairól. Egyetértek azzal, hogy nem hagyhatjuk figyelmen kívül az Azerbajdzsánból érkező, egyértelműen kedvezőtlen jeleket, és nem kétséges, hogy kritika illeti Azerbajdzsán politikai berendezkedését, de ugyanakkor úgy érzem, hogy az Európai Parlament nem gyakorolt elég határozott kritikát az 57 politikai túsز fülöp-szigeteki, közelmúltbeli lemeszárlását illetően. Véleményem szerint minden olyan esettel foglalkoznunk kell, amelyek megrázzák a demokratikus világot.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Elnök úr, az első, 1979-es európai választásokat követően abban a megtiszteltetésben volt részem, hogy a jelenleg súlyos beteg Otto von Habsburggal dolgozhattam együtt az Európai Parlament emberi jogi hagyományainak megalapozásán, többek között a csütörtök délutáni, aktuális és sürgős viták bevezetésén is. 1994-ben európai parlamenti képviselőnek választottak, és abban a megtiszteltetésben volt részem, hogy Schulz úrral és másokkal dolgozhattam ezen emberi jogi hagyományok továbbfejlesztésén, amely hagyományokra joggal lehetünk büszkéek. Ezért meglepett, hogy Provera úr Schulz úrral kapcsolatban azt mondta, hogy ezt a témát nem kellett volna felvenni a sürgős viták közé. Povera úr szerint bele kell nyugodnunk a helyzetbe – nos, az azerbajdzsáni kormány is pont ezt mondja a polgári jogi aktivistáknak.

Ma már szóba került az emberi jogok védelméért járó díj. Jól emlékszem, hogy amikor Andrej Szaharov, Vytautas Landsbergis és a polgári jogokért küzdő többi harcostársuk iránti szolidaritásunknak adtunk hangot, sokan azt mondták: ne keveredjünk bele! Majd diplomáciai úton megoldjuk, máskülönben csak többet ártunk, mint használunk. Most már tudjuk, hogy ezen emberek számára döntő volt, hogy a Parlament nyíltan kiállt mellettük. Ezért Schulz úr, hölgyeim és uraim, folytassuk a szabadsággal kapcsolatos hagyományunkat csütörtök délutánonként! Arra szeretném kérni a képviselőcsoportok elnökeit, hogy adjanak nekünk némi cselekvési szabadságot.

Ennek semmi köze a pártpolitikához. Az előző ülészen az egyik képviselő azt mondta, hogy nem beszélhetünk Kínáról, mivel éppen tárgyalásokra készülünk vele. Ma Nyugat-Szaharáról hangzott el hasonló. Talán egyes esetekben ez még igaz is lehet, mégis komolyan aggódom emberi jogi munkánk miatt. Hölgyeim

és uraim, Azerbajdzsán esete azt mutatja, milyen fontos ezekben az ügyekben a józan ítélőképesség. Azerbajdzsán a Szovjetunió része volt. A mezőgazdaságban monokultúrát vezettek be, az országot tönkretették, ki volt szolgáltatva egy kegyetlen rezsimnek. Most lassanként kezd demokratikusabbá válni. Az Európa Tanács tagjaként elkötelezte magát az emberi jogok mellett, és nekünk segítenünk kell, hogy ebben az irányban haladhasson tovább.

(Taps)

Cristian Dan Preda (PPE). - (RO) Egyetértek azzal, amit Posselt úr elmondott. Ugyanakkor felszólítom az azerbajdzsáni kormányt, hogy tartsa tiszteletben minden polgár véleménynyilvánítási szabadsághoz való jogát, és haladéktalanul vonja vissza a két fiatalember elleni, koholt bizonyítékokon alapuló vádakat, ahogy azt Lunacek úr is mondta. Véleményem szerint ezt a lépést sürgősen meg kell tenni, mivel az országban erősen romlott a sajtószabadság helyzete, ahogy azt az Európa Tanács és az EBESZ legutóbbi jelentései is mutatják.

Az azerbajdzsáni kormánynak azért is kell sürgősen megtennie ezt a lépést, mert be kell tartania az európai szomszédságpolitikából és a keleti partnerségből adódó kötelezettségeit.

Végezetül szeretném elmondani, hogy engem is megráztak a Haidar asszony ügyével kapcsolatos mai események, annál is inkább, mivel a marokkói és a spanyol hatóságok közötti együttműködés révén meg lehetett volna előzni a szenvedéseit.

Véleményem szerint állásfoglalásunk nem ártott, hanem nagyon is használt volna.

Tadeusz Zwiefka (PPE). - (PL) Elnök úr, szeretnék idézni Azerbajdzsán alkotmányának 47. cikkéből: „Mindenkit megillet a gondolatszabadság és a véleménynyilvánítás szabadsága.”. Sajnálatos módon ezek csak üres szavak, mivel az alkotmányt nem tartják tiszteletben.

Több mint öt évig voltam tagja az EU–Dél-Kaukázus Parlamenti Együttműködési Bizottságnak. Minden Közös Parlamenti Közgyűlés során ellátogattam Azerbajdzsánba. A dokumentumok egyikében szerepel egy pont a véleménynyilvánítási szabadság megsértéséről, az újságírók és lapkiadók – gyakran koholt vádak alapján történő – bebörtönzéséről. Szó esik arról is, hogy ha betegek, nem kapnak orvosi ellátást. Tudunk egy esetről, amikor egy újságíró az orvosi ellátás hiánya miatt halt meg.

Lehetőségem volt azerbajdzsáni börtönökbe ellátogatni. Az ottani állapotok messze elmaradnak az Európában megszokottaktól. Ezért jó, ha továbbra is hangsúlyozzuk, hogy Azerbajdzsánban tiszteletben kellene tartani az alkotmányban rögzített elveket.

Paweł Samecki, a Bizottság tagja. – Elnök úr, Azerbajdzsán egyrészt energiatermelőként és tranzitországgként, másrészt a dél-kaukázusi régió stabilitásának egyik fenntartójaként fontos az Európai Unió számára. Azerbajdzsán a keleti partnerségben részt vevő hat partnerország egyike, és nagy jelentőséget tulajdonítunk az e kapcsolat alapját képező közös értékek tiszteletben tartásának.

Már 10 éve létezik a partnerségi és együttműködési megállapodás. Azerbajdzsán azonban hangot adott annak, hogy közelebbi kapcsolatokat kíván kiépíteni az Európai Unióval oly módon, hogy a fent említett megállapodás helyett társulási megállapodást köt az EU-val.

Az EU külügyminiszterei szeptemberben döntöttek a dél-kaukázusi országokkal kötendő társulási megállapodások előkészületeiről, és jelenleg már folynak a viták a – többek között Azerbajdzsánnal folytatandó – tárgyalások irányvonaláról.

A Tanács határozatával összhangban a dél-kaukázusi országokkal való tárgyalások megkezdése a szükséges politikai feltételek – nevezetesen a jogállamiság, az emberi jogok tiszteletben tartása, a piacgazdaság elvei, valamint a fenntartható fejlődés és a felelősségteljes kormányzás – teljesítése terén tett elégséges előrelépéstől függ majd.

Minden évben részletes és kiegyensúlyozott értékelést készítünk az egyes partnerországok által az európai szomszédságpolitika keretében végrehajtandó cselekvési terv megvalósítása terén elért fejlődésről. Éppen most kezdtük el az előkészületeket a 2009-es jelentéshez.

Nem akarom megelőlegezni ezt a jelentést, de szeretnék néhány megjegyzést tenni, különös tekintettel az alapvető szabadságok és az emberi jogok helyzetére. 2008-as jelentésünkben az szerepelt, hogy „Azerbajdzsán gazdasági téren jelentős fejlődést ért el, de továbbra is kevés jelét mutatja az emberi jogok és alapvető szabadságok, a demokrácia és a jogállamiság tiszteletben tartásának”.

Sajnálatos módon azóta negatív fejleményeknek voltunk tanúi: módosították az alkotmányt, megszüntették az államfő megbízatására vonatkozó korlátozásokat, valamint letartóztattak és börtönbüntetésre ítélték két bloggert.

A negatív fejlemények közé tartozik az emberi jogvédők, az ellenzéki aktivisták és újságírók folyamatos üldözése is, ezenkívül a médiaszabadság más módokon is sérül.

Az Európai Unió különböző kapcsolataiban, minden szinten felhívta a hatóságok figyelmét ezekre a témákra, és továbbra is így fog tenni. Ugyanakkor a Bizottság számos eszközt mobilizál Azerbajdzsán támogatására, hogy képes legyen az új megállapodás követelményeinek megfelelni.

Alkalmazzuk az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszköz által lehetővé tett támogatást. Az intézményfejlesztésre irányuló, átfogó program révén célzott támogatást nyújtunk. Ez a program jelentősen hozzájárul majd a jogállamiság és a független igazságszolgáltatás létrejöttéhez.

Azerbajdzsán az európai kezdeményezés a demokráciáért és az emberi jogokért program keretében is támogatást fog kapni.

Végezetül pedig a jelenlegi partnerségi és együttműködési megállapodás keretében indítványozzuk egy, az igazságszussággal, a szabadsággal és a biztonsággal, az emberi jogokkal és a demokráciával foglalkozó albizottság létrehozását. Ez is egy fontos fórum lesz, amelyen keresztül kommunikálni tudjuk üzeneteinket.

Elnök. - A vitát lezárom.

A szavazásra a vita végén kerül sor.

13. Szavazások órája

Elnök. - A következő napirendi pont a szavazás.

13.1. Uganda: az antihomoszexualitásról szóló törvénytervezet (szavazás)

13.2. Azerbajdzsán: szólásszabadság (szavazás)

- A 7. bekezdésről szóló szavazás előtt:

Laima Liucija Andrikenė, a PPE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, a PPE képviselőcsoport nevében a következő szóbeli módosítást javaslom a 7. bekezdésben: az „elítéli az azerbajdzsáni hatóságok arra vonatkozó határozatát, hogy nem újítják meg” szövegrész helyébe a következő szöveg lépne: „sürgeti az azerbajdzsáni hatóságokat, hogy újítsák meg”. Tehát a szöveg így hangozna: „Sürgeti az azerbajdzsáni hatóságokat, hogy újítsák meg számos nemzetközi rádióadó ... FM-sávon történő sugárzási engedélyét” és így tovább.

(A szóbeli módosítást elfogadják)

14. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

15. Kérelem a parlamenti mentelmi jog felfüggesztésére: lásd a jegyzőkönyvet

16. Mandátumvizsgálat: lásd a jegyzőkönyvet

17. A bizottságok és a küldöttségek tagjai: lásd a jegyzőkönyvet

18. Végrehajtási rendelkezések (az eljárási szabályzat 88. cikke): lásd a jegyzőkönyvet

19. Egyes dokumentumokra vonatkozó határozatok: lásd a jegyzőkönyvet

20. Nyilvántartásba vett írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 123. cikke): lásd a jegyzőkönyvet

21. A jelen ülésen elfogadott szövegek továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet

22. A következő ülések időpontjai: lásd a jegyzőkönyvet

23. Az ülészak megszakítása

Elnök. - Hölgyeim és uraim, ez évi utolsó ülésünk végéhez értünk. Örülök, hogy az új képviselők néhány hónap alatt ilyen jól megtalálták a helyüket. Mindnyájuknak boldog karácsonyt és sikerekben gazdag 2010-es évet kívánok! Remélem, hogy 2010 végén elmondhatjuk majd, hogy ez egy jó év volt.

Ezzel az Európai Parlament ülését berekesztem.

(Az ülést 16.10-kor berekesztik)

MELLÉKLET (Írásbeli válaszok)

A BIZOTTSÁGHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK

20. kérdés, előterjesztette: Nikolaos Chountis (H-0432/09)

Tárgy: A nemzeti stratégiai referenciakeret felülvizsgálata a válság körülményeihez való hozzáigazítás céljából

A világszintű válság új igényeket és új elsőbbségi szempontokat teremtett, mind a költségvetési politika, mind a tagállamok növekedési politikáinak tervezése terén.

Ezért meglehetősen sok tagállamnak újra kell terveznie programjait és intézkedéseit, valamint a nemzeti stratégiai referenciakereteik finanszírozására kialakított rendszereket.

Kifejténé a Bizottság, hogy:

Milyen javaslatokat tervez azon tagállamok helyzetének megkönnyítésére, amelyek frissíteni kívánják a részben az Európai Unió által finanszírozott programokat? Tervez-e változásokat a nemzeti stratégiai referenciakeretek pénzügyi keretében annak érdekében, hogy csökkenjen a tagállamokra nehezedő teher, amelyek legtöbbje a válság következtében súlyos költségvetési problémákkal küzd?

Válasz

A gazdasági válságra adandó válaszként a Bizottság 2008 novemberében elfogadott egy globális stratégiát⁽¹⁾, amely ismét kiemeli annak fontosságát, hogy a fellendülést szolgáló fellépések bizonyos előre meghatározott, a növekedést ösztönző prioritásokra és a foglalkoztatással kapcsolatos célkitűzésekre helyezték a hangsúlyt. E célkitűzések – amelyek az emberekkel, a vállalkozásokkal, a kutatással és az infrastruktúrával kapcsolatos befektetésekre irányulnak – jórészt szerepelnek mind a kohéziós politika prioritásaiban, mind az azok alapján az egyes tagállamok által kidolgozott fejlesztési programokban.

Ezért az említett programok végrehajtásának felgyorsítására, a kedvezményezetteknek nyújtandó finanszírozás felgyorsítására, valamint a szabályok alkalmazásának egyszerűsítésére irányuló alapvető célból eredően a kohéziós politika válasza a válsággal kapcsolatos új szükségletekre és prioritásokra két pillérre épül.

Először is megváltoztatták a strukturális alapokra vonatkozó jogszabályi keretet a befektetések élénkítése és a végrehajtás egyszerűsítése céljából. E változások 2009-ben lehetővé tették több mint 6 milliárd euró összegű további előleg kifizetését a tagállamok számára, és ily módon jelentős mértékben hozzájárultak a válság által előidézett költségvetési megszorításokkal kapcsolatos probléma megoldásához. Ezenkívül nagymértékben egyszerűsítették az alkalmazandó szabályokat, megkönnyítették a strukturális alapokhoz való hozzáférést és újonnan célul kitűzött beruházásokat tettek lehetővé. Azon újabb bizottsági javaslatok, amelyek arra irányulnak, hogy a szabályokat még nagyobb mértékben hozzáigazítsák a válság hatásához és a tagállamok pénzügyi szükségleteihez, jelenleg a jogalkotás folyamatában tartanak, és az a cél, hogy 2010 elején elfogadják őket.

Másodszor a Bizottság a tagállamoknak szóló, a végrehajtás felgyorsítására vonatkozó nem jogalkotási javaslatokat és ajánlásokat dolgozott ki. A strukturális alapokra alkalmazandó jogszabályi keret belső sajátosságai lehetővé teszik a fejlesztési (operatív) programok kiigazítását, illetve hivatalos módosítását a megváltozott körülmények figyelembevételével és az azokra való reakció céljából.

Ezzel összefüggésben a Bizottság felkérte a tagállamokat, hogy vizsgálják meg, hogy a prioritások és a célkitűzések terén milyen változtatásokra van lehetőség annak érdekében, hogy a kiadásokat az európai fellendülésre vonatkozó stratégiában meghatározott, gyorsan fejlődő területekre összpontosítsák. A jelenlegi programok stratégiai megközelítése és széles köre már jelentős mértékű rugalmasságot biztosít a jelenlegi operatív programok (OP) egyedi igényekhez való igazításához. A tagállamoknak a strukturális alapok alá tartozó operatív programjai már nagyrészt az Unió növekedést és foglalkoztatást célzó, megújult lisszaboni stratégiájában meghatározott, következő prioritási területekre helyezik a hangsúlyt: emberek; vállalkozások; kutatás és innováció; környezetbarátabb gazdaság. Az említett prioritások keretében elérendő célkitűzések a pénzügyi válság idején nemcsak nem váltak semmissé, hanem mostanra még sürgetőbbé váltak. Amennyiben

⁽¹⁾ Az európai gazdasági fellendülés terve, COM (2008) 800 végleges

stratégiai szempontból továbbra is az elfogadott prioritásokon marad a hangsúly, a tagállamok jobb helyzetben lesznek ahhoz, hogy megerősödve kerüljenek ki a válságból.

A kohéziós politika lényeges támogatást és tartós finanszírozást tud biztosítani az állami intézmények számára, valamint a helyi és regionális fellendülési stratégiákhoz. A programfelelősöknek elvben lehetősége nyílik arra, hogy befolyásolják a kiadások relatív ütemét és a végrehajtást a különböző prioritások és a kedvezményezettek különböző kategóriái között, vagy az intervenciókat felváltásuk kiegészítő intézkedésekkel, amelyek a sürgető szükségletekhez igazodnak. Teljes mértékben ki kell használni a jogi kereteken belül kínáló rugalmasságot annak biztosítása érdekében, hogy a kohéziós politika forrásait teljesen a fellendülést szolgáló tagállami és regionális erőfeszítések támogatására mobilizálják.

Ezen túlmenően a jelenlegi gazdasági helyzet indokként szolgálhat az operatív programok módosítására. A Bizottság együttműködik a tagállamokkal, hogy megvizsgálják, milyen korai változtatásokra lehet szükség az operatív programok terén az új szükségleteknek való megfelelés, a teljesítés egyszerűsítése és a meghatározott prioritások végrehajtásának felgyorsítása érdekében. Ilyen esetben a jelenlegi jogi szabályozás a programoknak az 1083/2006/EK rendelet 33. cikke szerinti hivatalos felülvizsgálatát írja elő. Tehát e rendelkezés értelmében az operatív program szövegének vagy a Bizottság OP-val kapcsolatos döntésének megváltoztatása hivatalos módosító határozat meghozatalát teszi szükségessé, amely elfogadását követően lép hatályba. Amennyiben azonban a módosítás új kiadásokat érint, az az operatív program felülvizsgálata iránti kérelem Bizottsághoz történő benyújtásának napjától visszamenőleges hatállyal érvényes.

Ezenkívül az 1083/2006/EK rendelet jelenlegi 48. cikkének értelmében az OP-k módosítását meg kell előznie egy értékelésnek, amely bizonyítja, hogy az adott OP felülvizsgálata szükséges. Ezt azonban érinti az 1083/2006/EK rendelet módosítására irányuló bizottsági javaslat. A 48. cikk javasolt módosítása tisztázza, hogy az értékelés helyett más információforrások elegendőek lennének az OP-k felülvizsgálatának indoklására. A felülvizsgálat tekintetében a rendelet három hónapos határidőt állapít meg a Bizottság számára a döntés meghozatalára.

Végül mivel az 1083/2006/EK rendelet 33. cikke (3) bekezdésének rendelkezései értelmében az operatív programok felülvizsgálata nem teszi szükségessé a nemzeti stratégiai referenciakeretekkel kapcsolatos bizottsági döntés felülvizsgálatát, e stratégiákat nem kell módosítani.

Ugyanakkor a tagállamok által követett stratégia jelentős módosításait az 1083/2006/EK rendelet 29. cikkének rendelkezései nyomán bele kell foglalni a stratégiai jelentésekbe.

*
* *

21. kérdés, előterjesztette: Georgios Papanikolaou (H-0429/09)

Tárgy: A Lisszaboni Szerződés és az Európai Unió kommunikációs politikája

A Lisszaboni Szerződés gyökeres változást hoz nemcsak az Európai Unió felépítésében és működésében, hanem polgárai életében is. Kétségtelenül nehéz biztosítani, hogy a polgárok megfelelő tájékoztatást kapjanak. Ennek jelentősége azonban könnyen belátható, tekintettel arra a gyakran kifejezett aggályra, hogy a polgárok nem eléggé tájékozottak az európai kérdésekben. Így a megfelelő tájékoztatás hiányában úgy tűnik, hogy az Európai Unió polgárai nem ismerik az új Szerződés rendelkezéseit, és nem értik teljesen, hogy milyen következményekkel járnak majd ezek mindennapi életükre nézve.

Meg tudná-e mondani a Bizottság, hogy a kommunikáció tekintetében sikerült-e kielégítő mértékben bevonnunk az uniós polgárokat az Európai Unió felépítésében bekövetkező változásokba? Úgy véli-e a Bizottság, hogy az uniós polgárok elegendő tájékoztatást kaptak ebben a kérdésben, és ha igen, ezt milyen számszerű adatokkal lehet alátámasztani? Ha nem, szükség van-e további intézkedésekre, és pedig milyenekre?

Válasz

A Bizottság egyetért a tisztelt képviselővel abban, hogy a Lisszaboni Szerződés hatása nagyon sok területre kiterjed. Annak érdekében, hogy tényszerű és világos tájékoztatást nyújtson az új szerződésről, a Bizottság az Europa portálon⁽²⁾ hozzáférhetővé tett rá vonatkozó kérdéseket és válaszokat, valamint az új szerződés egységes szerkezetbe foglalt szövegét. Ezenkívül a Bizottság „Útmutató Lisszaboni Szerződéshez” címmel elkészítette a polgárok számára az új szerződés összefoglalását, amely egyszerűen, tények alapján ismerteti,

⁽²⁾ http://europa.eu/lisbon_treaty/index_hu.htm

mi is változik az új szerződés értelmében. Az útmutató az Európai Unió mind a 23 hivatalos nyelvén rendelkezésre áll, és minden tagállamban beszerezhető. Továbbá a EUROPE DIRECT Információs Központ mindennap válaszol a polgároknak a Lisszaboni Szerződés következményeivel kapcsolatos kérdéseire, valamint arra, hogy ők maguk hogyan vehetnek részt a folyamatban. A Lisszaboni Szerződés aláírása óta például a polgárok 2814, a szerződéssel kapcsolatban feltett kérdésére adott választ.

A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével arra helyezzük a hangsúlyt, hogy a szerződés a polgárok érdekeit szolgálja. És ez pontosan az intézményközi kommunikáció 2010. évre szóló prioritásainak egyike, amelyeket az Intézményközi Tájékoztatási Csoport megvitatott és általánosságban elfogadott (2009. november 24-én). A fent említett tájékoztató anyagokon kívül a Bizottság multimédiás termékekből – többek között egy külön részből álló audiovizuális ismeretterjesztő filmből, tanároknak és diákoknak szóló oktatóanyagokból, valamint a kommunikátorok számára összeállított eszközkészletből – álló új csomagot, továbbá egy új kísérő médiakampányt készít elő. Az Unió tevékenységéről és politikáiról szóló alapvető európai uniós kommunikációs termékek frissítésére is sor kerül majd, hogy azok tükrözzék a Lisszaboni Szerződés által előidézett változásokat.

A Bizottság továbbra is erőfeszítéseket tesz annak érdekében, hogy a polgárokat ténylegesen bevonja a szerződés végrehajtásába. Ennek konkrét lehetőségei közé tartozik a nyilvános konzultáció a polgári kezdeményezésről, amely egymillió polgár számára fogja lehetővé tenni, hogy egy adott politikai javaslat előterjesztésére kérje a Bizottságot. Jelenleg a polgárok véleményét nyilváníthatnak azzal kapcsolatban, hogy a polgári kezdeményezésnek hogyan kellene a gyakorlatban működnie. A Bizottság a polgári kezdeményezésről szóló, az Európai Parlament és a Tanács által elfogadandó rendelet előterjesztésekor figyelembe fogja venni e javaslatokat.

*
* *

22. kérdés, előterjesztette: Gay Mitchell (H-0437/09)

Tárgy: Az állampolgárok tájékoztatása az Európai Bizottság támogatásairól

A választóim gyakran teszik fel nekem azt a kérdést, hogy vajon az Európai Bizottság nyújtana-e számukra vagy projektjeik számára pénzügyi vagy logisztikai támogatást? Ugyan a Bizottság honlapján rengeteg hasznos információ található az állampolgárok számára, mégis nehéz kideríteni, hogy a Bizottság pontosan mi tud, vagy nem tud tenni ilyen módon az állampolgárok támogatása tekintetében.

Milyen lépéseket tehet a biztos annak érdekében, hogy javítson e területen az európai emberek felé irányuló kommunikáción? Van-e lehetőség egy ilyen jellegű kérdésekkel foglalkozó honlap létrehozására, ehhez alkalmazottak rendelésére annak érdekében, hogy a bizottsági támogatás igénylése a lehető legkönnyebb és legegyszerűbb legyen?

Válasz

Az Európai Unió nagyon sokféle projekt és program végrehajtásához nyújt finanszírozást és támogatást. Az Europa portálon mindenki számára elérhetők az azzal kapcsolatos kérdések és válaszok, hogy hogyan kell a támogatás iránti kérelmet benyújtani, valamint az európai uniós finanszírozási lehetőségekre vonatkozó információk is megtalálhatóak:

http://europa.eu/policies-activities/funding-grants/index_hu.htm

Az uniós polgárok a hivatalos eljárásnak megfelelően igényelhetnek támogatást, amihez segítséget kérhetnek a Bizottság saját országukban működő képviselőitől. A rendelkezésre álló, aktuális támogatásokra vonatkozó információkat a Bizottság tagállami képviselőinek weboldalán is közzéteszik:

http://ec.europa.eu/represent_hu.htm

*
* *

23. kérdés, előterjesztette: Hans-Peter Martin (H-0456/09)

Tárgy: Tájékoztató kampányok és a nyilvánosság számára végzett munka

Margot Wallström biztos asszony rövidesen megválik hivatalától. Széles körű tapasztalatai alapján kérjük, hogy válaszoljon a következőkre:

Mely hibák elkövetésétől óvna a biztos asszony utódját?

Mely területeken látja leginkább szükségesnek a cselekvést a következő években?

Mely területen cselekedne ma másképp? A Lisszaboni Szerződéssel kapcsolatos írországi kampány volt-e legnagyobb sikere?

Válasz

Arra kérjük a tisztelt képviselőt, hogy a kérdésekre vonatkozó válaszoknak a nemrég megjelent, „A polgárok bevonása – az intézményi kapcsolatokért és a kommunikációs stratégiáért felelős európai biztosként eltöltött öt év” című kiadványban nézzen utána, amelyben a legfontosabb intézkedések a következőképpen foglalhatók össze: jobban oda kell figyelni a polgárok véleményére és aggodalmaira, jobban el kell magyarázni, hogy a határozatok és kezdeményezések hogyan befolyásolják mindennapi életüket, valamint helyi szinten kell cselekedni, jobb kapcsolatot kell kialakítani az emberekkel azáltal, hogy saját, helyi környezetükben szólítjuk meg őket.

http://ec.europa.eu/commission_barroso/wallstrom/pdf/engaging-citizens_en.pdf

*
* *

24. kérdés, előterjesztette: Bernd Posselt (H-0426/09)

Tárgy: Az Oroszországtól való energiafüggőség

Hogyan ítéli meg a Bizottság az EU által annak Oroszországtól való energiafüggősége csökkentésére tett erőfeszítései mérlegét és mik a konkrét kilátások az elkövetkezendő időkre?

Válasz

Az Oroszországból Ukrajnán keresztül történő gázellátás szüneteltetése által 2009 januárjában előidézett gázválság bebizonyította, hogy általánosságban az Európai Unió – és különösen néhány tagállam – mennyire kiszolgáltatott helyzetben van az energiabiztonság és a külső energiaellátástól való függőség tekintetében. Azóta előrelépés történt az energetikai infrastruktúra és az összekapcsolások, valamint a válságkezelő mechanizmusok terén. A Bizottság felszólította az érintett szereplőket, hogy sürgősen hajtás végre az ezt követő szükséges lépéseket.

2009. november 16-án az Európai Unió és Oroszország memorandumot írt alá az energiaágazaton belüli korai előrejelző mechanizmusról, amely a földgáz-, olaj- és villamosenergia-ellátással és -szükséglettel kapcsolatos lehetséges kockázatok és problémák korai értékeléséről, valamint vészhelyzet, illetve vészhelyzet kialakulásának veszélye esetén megelőzésről és gyors reagálásról rendelkezik. Ebből a szempontból a korai előrejelző mechanizmusnak arra kell irányulnia, hogy a vészhelyzetek megelőzésén és megoldásán lehetőség szerint harmadik felekkel együttműködve el lehessen kerülni a 2009 januárjában bekövetkezett gázválság megismétlődését. Ezen túlmenően a Bizottság rendkívül fontosnak tartja, hogy az Unió és Oroszország közötti energiaügyi kapcsolatok vonatkozásában átlátható és kiszámítható kétoldalú jogi keret jöjjön létre, ezért arra törekszik, hogy ezzel kapcsolatban a jelenleg még tárgyalás alatt álló új megállapodás megalapozott rendelkezéseket tartalmazzon.

A Bizottság továbbra is nagyon szorosan nyomon követi az Oroszország és Ukrajna közötti kapcsolatoknak a gázszállítások ellenértékének kifizetésével kapcsolatos fejleményeit. Ami az infrastruktúrát illeti, a Bizottság tapasztal némi előrelépést azon közös nyilatkozat végrehajtása terén, amelyet az Ukrajna gázszállítási rendszerének korszerűsítéséről szóló nemzetközi befektetési konferencián fogadtak el 2009 márciusában. A Bizottság számos találkozót szervezett az ukrán hatóságokkal, és a nemzetközi pénzügyi intézmények jelenleg vizsgálják az Ukrajna gázszállítási rendszerének főtervében meghatározott elsődleges fontosságú projektek részleteit. Ugyanakkor a Bizottság szorosan együttműködik az ukrán hatóságokkal annak biztosítása érdekében, hogy a konferencia nyomán kiadott közös nyilatkozatban kiemelt, elengedhetetlen reformokra sor kerüljön annak érdekében, hogy a nemzetközi pénzügyi intézmények biztosíthassák a szükséges pénzügyi támogatást.

Az infrastruktúra terén a legutóbbi hónapok fontos fejleményei közé tartoznak a következők:

2009 júniusában a Bizottság és 8 balti tagállam aláírta a balti energiapiacok összekapcsolási tervéről (BEMIP) szóló egyetértési megállapodást, ami jelentős lépés a balti térség és az Unió többi része közötti összeköttetések fejlesztése szempontjából.

A Nabucco gázvezetékéről szóló kormányközi megállapodás aláírására 2009. júliusban sor került, ami fontos lépés a Kaszpi-tenger térségéből a Déli Gázfolyosón keresztül történő diverzifikáltabb gázellátás felé.

Folyamatban van az energiaágazatbeli projektek közösségi pénzügyi támogatásán alapuló gazdaságélénkítő program létrehozásáról szóló rendelet végrehajtása; a program keretében közel 4 milliárd eurót különítenek el a gáz- és villamosenergia-hálózatok összekapcsolásával, a tengeri szélenergiával, valamint a szén-dioxid-leválasztással és -tárolással kapcsolatos egyedi projektekre. A Bizottság reményei szerint legkésőbb 2010 végéig sor kerülhet az első támogatási megállapodások aláírására.

Előrelépés történt a mediterrán térség gáz- és villamosenergia-hálózatainak összekapcsolása terén azzal a céllal, hogy 2010-ben konkrét kezdeményezésekre kerüljön sor.

2009 júliusában a Bizottság a földgázellátás biztonságáról szóló rendeletre irányuló javaslatot nyújtott be, amelynek az a célja, hogy hatékony jogi keretet biztosítson válsághelyzetek esetére. E javaslatot az Energiaügyi Tanács legutóbbi ülésén vitatták meg, és a Bizottság reméli, hogy az Unió közelgő spanyol elnöksége alatt sikerül politikai megállapodásra jutni.

Az Európai Unió erősíti az energiaellátás terén kulcsfontosságú partnerekkel való kapcsolatokat. Például miniszteri szinten nemrég létrejött az Unió és az Egyesült Államok közötti energiatanács, a Bizottság továbbá azt reméli, hogy ez év vége előtt sor kerül az Irakkal való energiaügyi egyetértési megállapodás aláírására, amelynek az infrastruktúrával kapcsolatban fontos elemeket kell tartalmaznia.

Egyértelmű, hogy az energiabiztonság továbbra is az egyik legfontosabb kérdés marad, és a következő Bizottság számára is alapvető kihívást jelent majd.

*

* *

25. kérdés, előterjesztette: Marian Harkin (H-0428/09)

Tárgy: Az EU megújuló energiával kapcsolatos célkitűzései

A megújuló forrásokból származó energia használatára vonatkozó uniós szabályozás jelentős intézkedés, amelyet az EU azért vezetett be, hogy biztosítsa, hogy a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket egy, a megújuló energia használatára vonatkozó keretpolitika kidolgozására. Mindazonáltal a Bizottság a haladásról szóló legutóbbi jelentésében jelezte, hogy néhány tagállam számára gondot jelent a megújuló energia közlekedési ágazatban történő használatának 5,75%-os arányára vonatkozó cél 2010-ig való teljesítése. Milyen lépéseket tett a Bizottság a fenntartható bioüzemanyag-gyártás EU-ban történő növelése érdekében? Milyen intézkedéseket szándékozik tenni a Bizottság annak biztosítása érdekében, hogy az olyan országok, mint Írország, amelyek lemaradásban vannak az 5,75%-os cél eléréséhez képest, olyan új ösztönzőket vezessenek be a bioüzemanyagok előállításának ösztönzésére, amelyek gazdaságilag vonzóvá tennék a kisvállalkozások és mezőgazdasági ágazat számára a részvételt?

Válasz

A Bizottság megerősítheti, hogy a közlekedési ágazatban a bioüzemanyagok, illetve más megújuló üzemanyagok használatának előmozdításáról szóló 2003/30/EK irányelv által meghatározott, a megújuló energia közlekedési ágazatban történő használatának 5,75%-os arányára vonatkozó tájékoztató jellegű cél valószínűleg nem teljesül uniós szinten. Pedig az Unióban gyorsan nő a bioüzemanyag-fogyasztás, és a 2003. évi 0,5%-hoz képest 2008-ban mintegy 3,3%-os arányt ért el. A jelenlegi jogi keret azonban nem biztosít az Európai Bizottság számára erős eszközöket annak biztosításához, hogy a tagállamok elérjék célkitűzéseiket. 2005 óta a Bizottság 62 jogsértési eljárást indított azon tagállamok ellen, amelyek nem feleltek meg az irányelvnek, de az esetek többségében arról volt szó, hogy nem teljesítették a jelentéstételi kötelezettségeket vagy nem határozták meg az irányelv vonatkoztatási értékeinek megfelelő nemzeti célkitűzéseket.

Ez volt az egyik oka annak, hogy a Bizottság azt javasolta a Tanácsnak és a Parlamentnek, hogy fogadjanak el a megújuló energiaforrások használatának előmozdításáról szóló új irányelvet, amely jogilag kötelező célt tűz ki a megújuló energiára és a megújuló üzemanyagok közlekedési ágazatban történő használatára vonatkozóan. Ez az új 2009/28/EK irányelv tehát erősebb jogi keretet biztosít a megújuló energiaforrások közlekedési ágazatban történő használatának előmozdítására azáltal, hogy a tájékoztató jellegű cél helyett kötelező célt ír elő, a hatálya a bioüzemanyagok mellett minden megújuló energiára, többek között a villamos energiára is kiterjed, a 2020-ig elérendő célt pedig 10%-ra növeli.

Ezenkívül az irányelv fenntarthatósági kritériumokat határoz meg a bioüzemanyagokra vonatkozóan. Ezeket a bioüzemanyagoknak a kötelező cél szempontjából történő számításba vétele és a támogatási rendszerekre való jogosultság érdekében kell teljesíteni. A fenntarthatósági kritériumok a következőkre vonatkoznak: a bioüzemanyagok használatából eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátás terén elérendő megtakarítás kötelező minimális szintje; a biológiai sokféleség szempontjából nagy értéket képviselő földterületek védelme; az erdőirtás megelőzése stb.

A Bizottság tisztában van azzal, hogy sok tagállam lemaradásokkal küzd az 5,75%-os célkitűzés teljesítése terén. Továbbra is a tagállamok feladata azonban, hogy bevezessék a megújuló energia termelésének, illetve felhasználásának előmozdításához szükséges ösztönzőket. A tagállamok érdeke, hogy nemzeti szinten bevezessék a megfelelő támogatási intézkedéseket annak érdekében, hogy előkészítsék a közlekedési ágazatban a megújuló energiaforrások használatára vonatkozó 10%-os cél 2020-ra történő teljesítését.

A tagállamoknak 2010 végéig kell nemzeti jogukba átültetniük a megújuló energiára vonatkozó új irányelvet. Ugyanakkor a tagállamoknak jövő év június 30-ig már be kell nyújtaniuk a Bizottságnak a megújuló energiára vonatkozó nemzeti cselekvési terveiket, amelyekben részletesen ismertetik, hogyan szándékoznak teljesíteni a célkitűzéseiket, többek között a közlekedési ágazatban a megújuló energia használatára vonatkozó 10%-os célt. A Bizottság értékelné fogja ezeket a terveket és megfelelő intézkedést tesz, beleértve jogsértési eljárás indítását azon tagállamok ellen, amelyek nem nyújtanak be az irányelv követelményei szerinti tervet.

*
* *

26. kérdés, előterjesztette: Silvia-Adriana Țicău (H-0441/09)

Tárgy: Az "energiaügyi és éghajlatváltozási" csomag végrehajtásáról és javasolt intézkedéseiről szóló tanulmány

A 2008 decemberében elfogadott „energiaügyi és éghajlatváltozási” csomag felszólítja a tagállamokat, hogy 2020-ig 20%-kal – illetve 30%-kal, amennyiben a kiötói után is létrejön egy megállapodás – csökkentsék szennyezőanyag-kibocsátásukat. 2020-ra az energiafogyasztás 20%-át megújuló forrásokból kell nyerni. E célkitűzések miatt szükséges, hogy az energiaigényes iparágak a közlekedés és az épületek területeivel együtt csökkentsék szennyezőanyag-kibocsátásukat. Az „energiaügyi és éghajlatváltozási” csomagban meghatározott célkitűzések miatt szükség lesz az európai vállalkozások modernizálására, fokozott energiahatékonyságra a közlekedésben és az épületek területén, valamint a szén-dioxid geológiai tárolására.

Tud-e a Bizottság tájékoztatást nyújtani az „energiaügyi és éghajlatváltozási” csomag végrehajtásának jelenlegi helyzetéről és a csomag keretében javasolt intézkedésekről, illetve arról, hogy van-e változás az eredetileg meghatározott menetrendhez képest?

Válasz

A megújulóenergia-irányelvet⁽³⁾ – amely az energiaügyi és éghajlat-változási csomag részét képezi – 2010. december 5-ig kell átültetni a nemzeti jogba. A 4. cikk előírja, hogy minden tagállam fogadjon el megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti cselekvési tervet és azt 2010. június 30-ig jelentse be a Bizottságnak. E megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti cselekvési terveket az irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében és VI. mellékletében előírtak szerint a Bizottság által 2009. június 30-án elfogadott formanyomtatványok felhasználásával kell elkészíteni. Annak érdekében, hogy a tagállamok segítséget kapjanak a megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti cselekvési tervek elkészítéséhez, az irányelv azt is előírja, hogy 2009. december 31-ig minden tagállam tegye közzé és jelentse be a Bizottságnak az irányelv együttműködési mechanizmusainak tervezett alkalmazásáról szóló dokumentumot. A Bizottság nem rendelkezik ezen ütemezéstől való eltéréssről. Továbbá számos, a bioüzemanyagokra vonatkozó fenntarthatósági rendszerre vonatkozó végrehajtási intézkedés kidolgozása folyamatban van.

A kibocsátáskereskedelemről szóló felülvizsgált irányelv⁽⁴⁾ számos végrehajtási intézkedés elfogadásáról rendelkezik, amelyek közül több ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás hatálya alá tartozik. A Bizottság az energiaügyi és éghajlat-változási csomag 2008. decemberi elfogadását követően azonnal elkezdte a végrehajtással kapcsolatos munkát. Az első intézkedés – vagyis a CO₂-kibocsátás-áthelyezés kockázatának

⁽³⁾ A megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról szóló 2009/28/EK irányelv, HL L 140/16., 2009.6.5.

⁽⁴⁾ A 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének továbbfejlesztése és kiterjesztése tekintetében történő módosításáról szóló 2003/87/EK irányelv, HL L 140., 2009.6.5.

jelentős mértékben kitett ágazatok és alágazatok listájáról szóló határozat – elfogadására a tervek szerint legkésőbb 2009 decemberében kerül sor. A felhatalmazáson alapuló egyéb bizottsági határozatokkal kapcsolatos előkészítő munka jól halad.

A terhek közös vállalásáról szóló határozat⁽⁵⁾ négy végrehajtási intézkedés elfogadását irányozza elő, amelyek mindegyike ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás hatálya alá tartozik. A Bizottság az energiaügyi és éghajlat-változási csomag 2008. decemberi elfogadását követően azonnal elkezdte a végrehajtással kapcsolatos munkát, és az előkészítő munka a tervek szerint halad.

A szén-dioxid-leválasztásról és -tárolásról szóló irányelv⁽⁶⁾ nem tartalmaz végrehajtási intézkedéseket, de felkéri a Bizottságot, hogy három kérdéssel készítsen iránymutatásokat. Az iránymutatásokkal kapcsolatos munka jól halad.

Ami az energiaügyi és éghajlat-változási csomag energiahatékonysággal kapcsolatos célkitűzését illeti, az épületek energiateljesítményéről szóló irányelv⁽⁷⁾, az energetikai szolgáltatásokról szóló irányelv⁽⁸⁾, a kapcsolt energiatermelésről szóló irányelv⁽⁹⁾, valamint a környezetbarát tervezésről szóló irányelv⁽¹⁰⁾ és az energiafogyasztás címkézéséről szóló irányelv⁽¹¹⁾ (végrehajtási intézkedéseinek) végrehajtása már be is fejeződött vagy folyamatban van. Mindezen irányelvek előírják a tagállamok számára, hogy a nemzeti jogba való átültetésre vonatkozóan megállapított határidőt betartva tegyék közzé és jelentsék be a Bizottságnak vonatkozó jogszabályukat. A Bizottság nem rendelkezik ezen ütemezéstől való eltéréssel. Továbbá az integrált energia- és éghajlat-változási politika⁽¹²⁾ 20/20/20%-os célkitűzései nyomán az energiapolitika második stratégiai felülvizsgálata⁽¹³⁾ az energiahatékonysággal kapcsolatban számos új bizottsági kezdeményezést ismertetett, például az energiafogyasztás címkézéséről szóló irányelv és az épületek energiateljesítményéről szóló irányelv javasolt átdolgozását, valamint a gumiabroncsok címkézéséről szóló irányelvre irányuló javaslatot. Az épületek energiateljesítményéről szóló irányelv átdolgozására irányuló javaslat előterjesztésére a 2006. évi energiahatékonysági cselekvési tervben⁽¹⁴⁾ szereplő bizottsági bejelentéstől számított egy év elteltével került sor az energiaügyi és éghajlat-változási csomag céljának időben történő megvalósításának biztosítása érdekében. A két átdolgozott irányelvvel és a gumiabroncsok címkézéséről szóló irányelv elfogadásával kapcsolatban nemrég elért politikai megállapodások valódi eredménynek tekinthetők, és azt bizonyítják, hogy erős politikai akarat irányul egy ambiciózus energiahatékonysági politika kialakítására.

*

* *

(5) Az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről szóló 406/2009/EK határozat, HL L 140., 2009.6.5.

(6) A szén-dioxid geológiai tárolásáról, valamint a 85/337/EGK tanácsi irányelv, a 2000/60/EK, a 2001/80/EK, a 2004/35/EK, a 2006/12/EK és a 2008/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint az 1013/2006/EK rendelet módosításáról szóló 2009/31/EK irányelv, HL L 140., 2009.6.5.

(7) Az épületek energiateljesítményéről szóló 2002/91/EK irányelv, HL L 1., 2003.1.4.

(8) Az energia-végfelhasználás hatékonyságáról és az energetikai szolgáltatásokról szóló 2006/32/EK irányelv, HL L 114., 2006.4.27.

(9) A hasznos hőigényen alapuló kapcsolt energiatermelés belső energiapiacra való támogatásáról szóló 2004/8/EK irányelv, HL L 52., 2004.2.21.

(10) Az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról szóló 2009/125/EK irányelv, HL L 285., 2009.10.31.

(11) A háztartási készülékek energia- és egyéb erőforrás-fogyasztásának címkézéssel és szabványos termékismertetővel történő ellátásáról szóló 92/75/EGK irányelv, HL L 297., 1992.10.13., 16–19. o.

(12) A Bizottság közleménye – Európai energiapolitika COM(2007) 1 végleges, 2007.1.10.

(13) A Bizottság közleménye – Az energiapolitika második stratégiai felülvizsgálata: Az Európai Unió cselekvési terve az energiaellátás biztonsága és az energiapolitikai szolidaritás terén SEC(2008) 2870, SEC(2008) 2871, SEC(2008) 2872 és COM/2008/0781 végleges, 2008.11.13.

(14) A Bizottság közleménye – Energiahatékonysági cselekvési terv: a lehetőségek kihasználása SEC(2006) 1173, SEC(2006)1174, SEC(2006)1175 és COM/2006/0545 végleges, 2006.10.19.

27. kérdés, előterjesztette: Brian Crowley (H-0464/09)

Tárgy: Megújuló energia

Milyen kezdeményezéseket tesz a Bizottság a megújuló energiák terén Európa éghajlati célkitűzéseinek elérése érdekében oly módon, hogy egy környezetbarátabb gazdaságban több munkahely jöjjön létre?

Válasz

A tagállamoknak a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról szóló irányelvet⁽¹⁵⁾ – amely a 2009 folyamán korábban elfogadott energiaügyi és éghajlat-változási csomag részét képezi – 2010. december 5-ig kell átültetni a nemzeti jogba. Az irányelv elfogadását követően most már a tagállamok általi teljes körű és pontos végrehajtáson van a hangsúly. Ezért az irányelv 4. cikkének (1) bekezdése előírja a tagállamok számára, hogy 2010. június 30-ig megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti cselekvési tervet nyújtsanak be a Bizottságnak. A Bizottság 2009. június 30-án elfogadott egy kötelező formanyomtatványt⁽¹⁶⁾, amelyet a tagállamoknak fel kell használniuk tervük elkészítése során. A nemzeti cselekvési tervek benyújtását követően a Bizottság értékelni fogja azokat, és ellenőrzi, hogy összhangban vannak-e az irányelv által kitűzött nemzeti és európai célokkal.

A 2020-as célok eléréséhez és az átfogó európai erőfeszítés összpontosításához elengedhetetlen energiatechnológiai fejlődés támogatása céljából az energiaügyi és éghajlat-változási csomag előírta az európai stratégiai energiatechnológiai terv (SET)⁽¹⁷⁾ végrehajtását. Ezen intézkedés egyik legfontosabb eredménye az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiákra (többek között a szél-, nap-, bioenergiára és az intelligens energiahálózatra) vonatkozó európai ipari kezdeményezéseknek az iparral és a tagállamokkal együtt való kidolgozása volt a meghatározott célkitűzésekkel, intézkedésekkel, a szükséges forrásokkal, a pontos határidőkkel, egészen 2020-ig technológiai menetrendek formájában. 2010 folyamán elindul ez a kezdeményezés és elkezdődik a gyakorlati végrehajtása. A Bizottság alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák fejlesztésébe történő beruházásról szóló javaslatában⁽¹⁸⁾ szereplő becslés szerint a következő tíz évben az energiatechnológiával kapcsolatos kutatás terén további 50 milliárd euró összegű beruházásra lesz szükség. Ez azt jelenti, hogy az Európai Unión belüli éves beruházások összegét majdnem háromszorosára, 3 milliárdról 8 milliárd euróra kell növelni.

A hetedik keretprogram (2007–2013) alapján finanszírozott, összesen 2350 millió euró összegű költségvetéssel rendelkező „Kutatás” téma prioritásai a SET-terv ipari kezdeményezéseinek célkitűzéseivel és menetrendjéhez igazodnak.

Az „Intelligens energia – Európa” program⁽¹⁹⁾ a fenntartható energia alkalmazását támogatja és a piaci korlátok megszüntetését, valamint a megújuló energiaforrások piaci számára kedvezőbb üzleti környezet megteremtését helyezi a középpontba. A program számos intézkedésre kiterjed, többek között a projektek ösztönzésére és terjesztésére. Ebben az összefüggésben a Polgármesterek Szövetsége az Európai Bizottság nagyra törő kezdeményezésének tekinthető, amelynek célja mozgósítani a helyi hatóságokat és polgárokat, hogy vegyenek részt a globális felmelegedés elleni küzdelemben.

A Bizottság továbbá szeretné felhívni a tisztelt képviselő figyelmét a környezetbarát munkahelyek tárgyában előterjesztett H-0208/09. sz. kérdésre korábban adott válaszára⁽²⁰⁾.

*
* *

⁽¹⁵⁾ 2009/28/EK irányelv – HL L 140/16., 2009.6.5.

⁽¹⁶⁾ Décision de la Commission du 30 juin 2009 établissant un modèle pour les plans d'action nationaux en matière d'énergies renouvelables conformément à la directive 2009/28/CE du Parlement européen et du Conseil [notifiée sous le numéro C(2009) 5174]- HL L182., 2009.7.15.

⁽¹⁷⁾ Európai stratégiai energiatechnológiai terv (SET-terv): Egy kis szén-dioxid-kibocsátású jövő felé, COM (2007) 723

⁽¹⁸⁾ COM(2009) 519 végleges

⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. október 24-i 1639/2006/EK határozata a versenyképességi és innovációs keretprogram (2007–2013) létrehozásáról

⁽²⁰⁾ Elérhető a következő honlapon: <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

28. kérdés, előterjesztette: Pat the Cope Gallagher (H-0465/09)

Tárgy: Az Egyesült Királyságban alkalmazott energiatovábbítási díjszabás Írországra gyakorolt hatása

Az Egyesült Királyságban alkalmazott energiatovábbítási díjszabás torzítja az energiakereskedelmet, különösen az Egyesült Királyság és Írország között, mivel növekszik az Írországból exportált energia szállítási költsége és növeli az árkockázatot télen az olcsóbb energia behozatala. Ez a díjszabási módszer korlátot állít az ír megújuló energiaforrásokban rejlő gazdasági potenciál maximalizálásának, és azzal járhat, hogy az olcsó, megújuló energiát használó generátorokat gyakrabban kapcsolják ki, és ezzel megnő a fogyasztók által finanszírozott támogatási mechanizmusoktól való függés.

Egyetért-e azzal a Bizottság, hogy az Egyesült Királyság energiatovábbítási díjszabása jelentős torzulást okoz az Írország és az Egyesült Királyság közötti kereskedelemben? Úgy véli-e a Bizottság, hogy az Egyesült Királyság energiatovábbítási díjszabása megfelel a villamos energiáról szóló 714/2009/EK⁽²¹⁾ rendeletben foglaltaknak? Milyen intézkedéseket tervez a Bizottság az ilyen, kereskedelmet gátló tényezők megelőzése érdekében?

Válasz

A 714/2009/EK rendelet elfogadására a harmadik energiapiaci csomag részeként került sor, és 2011. március 3-tól lesz alkalmazandó. Addig továbbra is az 1228/2003/EK rendeletet⁽²²⁾ kell alkalmazni. E kérdés szempontjából azonban nincsenek lényeges különbségek a két rendelet között.

Minden hálózathasználónak díjat kell fizetnie azon átviteli rendszer-üzemeltetőknek, amelyek rendszeréhez kapcsolódik. E díjakat – amelyek az átviteli rendszerek üzemeltetésének költségeit tükrözik – előzetesen a nemzeti szabályozó hatóságok hagyják jóvá. Nem megengedett, hogy díjat rójanak ki azon felhasználókra, akik több (vagy kevesebb) villamos energiát importálnak vagy exportálnak, mint azok, akik a tagállamon belüli termelőkől vásárolnak villamos energiát.

A tagállamokon belül a hálózati díjak megszabhatók úgy, hogy arra késztessek a termelőket, hogy ott telepedjenek le, ahol a teljes átviteli hálózatra kivetett költségek alacsonyabbak. Az ilyen, úgynevezett területi díjak kivetését kifejezetten engedélyezi a villamos energiáról szóló rendelet. Az Egyesült Királyság ilyen rendszert alkalmaz. A Bizottságnak nincs oka azt feltételezni, hogy az ennek alapján kiszámított díjak nem tükrözik a felmerülő költségeket.

Ezenkívül az 1228/2003 (és a 714/2009) rendelet előírja az átviteli rendszer-üzemeltetők közötti ellentételezési mechanizmus létrehozását a befogadott határkeresztező villamosenergia-áramlás kapcsán felmerülő költségek vonatkozásában. Minden ellentételező kifizetésre az átviteli rendszer-üzemeltetők között kerül sor, majd ezeket beleszámítják a tagállami rendszerhasználókra vonatkozó átviteli díjakba.

Mostanáig az átviteli rendszer-üzemeltetők közötti ellentételezési mechanizmus önkéntes alapon működött. A Bizottságnak szándékában áll, hogy az átviteli rendszer-üzemeltetők közötti ellentételezési mechanizmusra vonatkozó kötelező iránymutatásokra irányuló, a bizottsági eljárás keretében elfogandó javaslatokat terjesszen elő. A javaslatok a villamosenergia-termelőkre vonatkozó átviteli díjak összehangolására szolgáló iránymutatásokat is tartalmaznak majd. Ez a villamosenergia- és gázipari szabályozó hatóságok európai csoportja által 2005-ben kidolgozott iránymutatás-tervezetén fog alapulni.

*
* *

29. kérdés, előterjesztette: Cristina Gutiérrez-Cortines (H-0430/09)

Tárgy: A Taibilla folyó csatornáinak szövetsége (Mancomunidad de Canales del Taibilla) térség cenájói víztározóból történő vízellátására vonatkozó rendszer alaprojektjével kapcsolatos beadvány levétele a napirendről

Tájékoztatást szeretnénk kapni arról, hogy milyen jogi indokokkal és milyen kritériumok alapján vette le az Európai Bizottság a napirendről azt a beadványt (SG/CDC(2008)A/822), amelyben don Isidoro Ruiz Gabaldón

(21) HL L 211., 2009.8.14., 15. o.

(22) Az Európai Parlament és a Tanács 2003. június 26-i 1228/2003/EK rendelete a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelme esetén alkalmazandó hálózati hozzáférési feltételekről, HL L 176., 2003.7.15.

a Junta Central de Usuarios Norte de la Vega del Río Segura y Regantes del Segura (a Segura folyó északi ártere felhasználóinak elnöksége és a Segura folyót öntözési tevékenységekre felhasználók) nevében bírálja azt az alapprojektet, melynek keretében a cenajói víztározó vizéből látnák el a Taibilla folyó csatornáinak szövetsége (Mancomunidad de Canales del Taibilla) térségét. A 11 000 aláírást tartalmazó beadványhoz csatlakoztak Cieza, Blanca és Abarán önkormányzatai, valamint az öntözési tevékenységet folytatók szervezetei.

Amint az ügyiratból kiderül, a folyó medrének föld alá terelése a folyó és az árterek közvetlen pusztulását és a víztömeg minőségének romlását okozzák, ami sérti a 2000/60/EK irányelvet. A projekt esetében nem készültek alternatív megoldások és átfogó környezeti hatástanulmány, továbbá nem tartalmaz kártérítési intézkedéseket a projekt hatásainak kompenzálására. A pályázati eljárás úgy vette kezdetét, hogy e megoldások nem szerepeltek a projektben. A projekt továbbá olyan védett állatok eltűnését eredményezi, mint a vidra (*lutra lutra*).

Válasz

A projekt célja, hogy több mint 700 000 lakos (a nyári időszakban ez a szám az egymilliót is meghaladhatja) számára biztosítsa a vízellátást a spanyolországi Murcia régióban. A jelenlegi vízellátás a magas szulfát- és magnéziumtartalom miatt nem felel meg az ivóvízről szóló irányelv⁽²³⁾ bizonyos követelményeinek. Az Unió által a Kohéziós Alapból társfinanszírozott projekt egy korábbi („Conexión Embalse de la Fuensanta-río Taibilla”) projekt helyébe lép, amelyet a környezetre gyakorolt nagymértékű hatása miatt vetettek el.

2005-ben a Bizottsághoz e projekttel kapcsolatban panasz érkezett, amely számos problémát vetett fel az EK környezetvédelmi jogának, különösen a környezeti hatásvizsgálatról szóló irányelv⁽²⁴⁾, valamint a természetvédelemről szóló irányelvek⁽²⁵⁾⁽²⁶⁾ valószínű megsértését illetően. Ezt a panaszt 2005 októberében lezárták, mivel az ügy alapos vizsgálata nem mutatta ki az EU környezetvédelmi jogának megsértését.

2008. január 8-án egy másik panaszos új panaszt nyújtott be a Bizottsághoz és azt bejelentette az EU PILOT program keretében. Az ügyet teljes körű vizsgálatnak vetették alá, és a projekttel kapcsolatban információcserére került sor a spanyol hatóságok és a Bizottság szolgálatai között.

A Bizottság szolgálatai 2009. június 29-i levelükben (majd a 2009. október 13-i megerősítő levélben) tájékoztatták a panaszost következtetéseikről, amelyek többek között kizárták a jogsértés eshetőségét.

Összefoglalva az ügyet a következő okok alapján zárták le:

A felvetett problémák közül több a nemzeti eljárások potenciális megsértéséhez kapcsolódott, és a Bizottság nem rendelkezik hatáskörrel, hogy ebbe beavatkozzon.

A projekt környezeti hatásvizsgálatát az illetékes környezetvédelmi hatóság akkoriban végezte. A vizsgálat fő része tartalmazza többek között a megvizsgált alternatívákra, valamint a természet- és vízvédelmi kérdésekre való utalásokat.

Mivel a fenti eljárás a legalkalmasabb eszköz a környezetre gyakorolt valószínű hatások megállapításához, a projektet pedig nem hagyták jóvá, nem állapítható meg az Unió környezetvédelmi jogának megsértése.

Bár a pályázati eljárásnak a környezeti hatásvizsgálati eljárás befejezése előtt történő elindítása nem tekinthető a legjobb gyakorlatnak, ezzel a kérdéssel kapcsolatban a KHV-irányelv nem tartalmaz konkrét előírásokat. Az irányelv egyetlen kötelezettséget ír elő, mégpedig azt, hogy a projektre vonatkozó engedély nem adható ki a vizsgálati eljárás befejezése előtt.

*
* *

⁽²³⁾ A Tanács 98/83/EK irányelve az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről, HL L 330., 1998.12.5.

⁽²⁴⁾ A Tanács 1985. június 27-i 85/337/EGK, módosított irányelve az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról; HL L 175., 1985.7.5.

⁽²⁵⁾ A Tanács 1979. április 2-i 79/409/EGK irányelve a vadon élő madarak védelméről; HL L 103., 1979.4.25.

⁽²⁶⁾ A Tanács 1992. május 21-i 92/43/EGK irányelve a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről; HL L 206., 1992.7.22.

30. kérdés, előterjesztette: Frank Vanhecke (H-0433/09)**Tárgy: Törökország és Szudán**

A szudáni elnök, Omár al-Basír állítólag részt vett az Iszlám Konferencia Szervezete (OIC) 2009. november 9-én, Isztambulban sorra kerülő ülésén. Al-Bashír ellen a Nemzetközi Büntetőbíróság a Darfurban elkövetett háborús bűnök és emberiség elleni bűncselekmények vádjával nemzetközi elfogatóparancsot adott ki.

Az ENSZ Biztonsági Tanácsa, amelynek ülésein nem állandó tagként 2009–2011. között Törökország is részt vesz, 1593. számú határozatában minden államot felszólított a Nemzetközi Büntetőbírósággal való együttműködésre. Törökország ugyan nem írta alá a Nemzetközi Büntetőbíróság római statútumát, de az összes EU-tagállam igen.

Amennyiben Omár al-Basír valóban jelen volt Isztambulban, és nem tartóztatták le, hogyan értékeli a Bizottság Törökország által e tekintetben követett politikáját az EU emberi jogok területén folytatott közös külpolitikájának célkitűzései fényében? Milyen következményei lesznek ennek a csatlakozási tárgyalások vonatkozásában?

Válasz

A szudáni elnök, Omár al-Basír nem utazott Törökországba, hogy részt vegyen az Iszlám Konferencia Szervezete Gazdasági és Kereskedelmi Együttműködés Állandó Bizottságának ülésén.

*
* *

31. kérdés, előterjesztette: Seán Kelly (H-0435/09)**Tárgy: A védjegy irányelv (2008/95/EK) és a Google AdWords hirdetési rendszer**

Poiars Pessoa Maduro főtanácsnok nemrégiben az Európai Bíróságnak megküldött, a Google AdWords esetekről szóló véleményében a védjegy irányelv (2008/95/EK⁽²⁷⁾) 5. cikkére támaszkodva támogatta, hogy az egyik társaság egy olyan kulcsszót vásárolhasson meg, amelyet egy másik társaság már védjegyzetett.

A védjegy központi szerepet tölt be a szellemi tulajdonjogok védelmében. Több évbe is telhet, amíg egy társaság olyan hírnévre tesz szert, amelyre egy védjegy alapul. Ez éppúgy vonatkozik a kis- és középvállalkozásokra, mint a nagyobbakra. Nyilvánvalóan tisztességtelen, ha az egyik társaság megveszi a másik társaság védjegyét.

Kész-e tehát a Bizottság módosító javaslatokat benyújtani a védjegy irányelv korszerűsítése érdekében, amennyiben az Európai Bíróság majd a Google javára dönt?

Válasz

A Bizottság tisztában van a védjegyek által biztosított jogok védelmének fontosságával, valamint a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikkének eltérő értelmezéseivel, amely irányelv a korábbi, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv⁽²⁸⁾ helyébe lép. Poiars Pessoa Maduro főtanácsnok 2009. szeptember 22-i véleménye a C-236/08., C-237/08. és C-238/08. sz. egyesített ügyekre vonatkozik, amelyek mindegyike a Google-t érinti. Amíg az Európai Bíróság nem hoz ítéletet az említett ügyekben, túlságosan korai lenne, hogy a Bizottság az irányelv módosítására irányuló lépések megtételét mérlegelje.

*
* *

32. kérdés, előterjesztette: Eleni Theocharous (H-0438/09)**Tárgy: A kulturális örökség elpusztítása**

Egész Európa számára nagy jelentőséggel bír a kulturális örökség elpusztításának kérdése Ciprus északi, elfoglalt részén. Pozitív lépésként értékelhetjük, hogy az elfoglalt területek megsegítésére elkülönített 259 milliárd euróból 2 millió eurót a Panagia Odigitria templom számára (Bekestan) különítettek el. Ciprus

⁽²⁷⁾ HL L 299., 2008.11.8., 25. o.

⁽²⁸⁾ HL L 40., 1989.2.11.

elfoglalt részén nagy számban található olyan ortodox és más keresztény templom, illetve egyéb műemlék, amelynek restaurálásához ha nem kezdenek hozzá azonnali hatállyal, összedől és örökre az enyészeté lesz. Vajon a Bizottságnak szándékában áll-e a 259 millió euróból további előirányzatokat rendelkezésre bocsátani, illetve az eljárást felgyorsítani, mivel Európa és a világ kulturális öröksége forog veszélyben?

Válasz

A Bizottság teljesen egyetért a tisztelt képviselővel abban, hogy a ciprusi kulturális örökség egészének megőrzése fontos. 2001 óta van elkülönített uniós finanszírozás e célra, különösen a fallal körülvett Nicosiában a mindkét közösségre vonatkozó Nicosia-terv keretében megvalósuló vezérprojektekhez. Az Unió által finanszírozott két jelentős projekt, az Ömeriye fürdő és a Bedestan felújítása is Europa Nostra-díjat kapott. A fallal körülvett Famagusta városában más, az Unió által szponzorált projektek végrehajtására került sor.

Továbbá a Parlament kérésére a tervek szerint 2010-ben 800 000 euró értékű, kulturális örökséggel kapcsolatos tanulmány készül. Ez a tanulmány többek között minden, jelentős kulturális értékkel bíró műemlékről részletes ismertetést nyújt (amelyet fotók és vázlatok egészítenek ki), beszámol a károkról, valamint felsorolja az érintett kulturális műemlékek eredeti állapotának megőrzéséhez szükséges javításokat. Amint elkészül, a tanulmány alapul szolgál arra, hogy a helyreállításra irányuló projektekhez további uniós pénzforrásokat juttassanak.

*
* *

33. kérdés, előterjesztette: Ernst Strasser (H-0439/09)

Tárgy: Az Európai Unió keleti irányú bővítése következtében terjedő gazdasági bűnözés megítélése

Az évenként megjelenő legutóbbi Top Manager Index (TMI) tanulmánya szerint, amelyet az AT Kearney tanácsadó cég és a Bécsi Gazdasági Egyetem közösen készített, a megkérdezett osztrák cégek 88%-a nagyon valószínűnek tartja, hogy az Európai Unió keleti irányú bővítésének következtében növekszik a gazdasági bűnözés.

2003 óta állandó azon cégek aránya, amelyek érzik ennek kockázatát (2008-ban 87%).

Az osztrák cégek fent vázolt meglátása megegyezik-e a Bizottság meglátásával vagy e jelenségről való ismereteivel, és ha igen, akkor szándékában áll-e a Bizottságnak egy olyan javaslatot kidolgozni, amelynek célja e jelenségnek és annak kiváltó okainak felszámolása?

Válasz

A Bizottság nem rendelkezik olyan információkkal, amelyek megerősítenék vagy megcáfolnák a tisztelt képviselő által említett felmérésben szereplő osztrák cégek felső vezetőinek véleményét. A Bizottság a felmérés során a nézetek megismeréséhez alkalmazott módszert sem ismeri.

Az Europol szervezett bűnözésre vonatkozó fenyegetéskelésről (OCTA) szóló jelentése és más bűnüldözési források kiemelik, hogy Kelet-Európában fokozódik a szervezett bűnözői csoportok tevékenysége, többek között a gazdasági bűnözés terén. A rendelkezésre álló kevés statisztikai adat azonban nem elegendő ahhoz, hogy bármilyen kapcsolatot meg lehessen állapítani az Unió bővítése és a gazdasági bűnözés növekedése között. A tisztelt képviselő által idézett felmérés azt mutatja, hogy az osztrák vezetők meglátása 2003 (vagyis a kelet-európai országok uniós csatlakozása előtti időszak) óta nem változott.

A Bizottság már igen aktív tevékenységet fejt ki az Unión belüli gazdasági és pénzügyi bűnözés megelőzése és leküzdése terén, és javasolta, hogy a meglévő intézkedéseket erősítsék meg a stockholmi program keretében, amely a következő öt évre meg fogja határozni az Unió prioritásait. A leglényegesebb előirányzott intézkedések célja a szellemi tulajdonjogok hamisításával kapcsolatos büntetőjogi intézkedések előterjesztése, a szervezett bűnözésből származó bevételek elkobzására vonatkozó lehetőségek bővítése a meglévő jogi keret módosítása, valamint a bűncselekményből származó vagyoni eszközök nyomon követésére szolgáló eszközök erősítése révén, a korrupció hatékonyabb megelőzése és a korrupció elleni eredményesebb küzdelem, továbbá a tagállamoknak a pénzügyi vizsgálatok elvégzéséhez szükséges kapacitásainak növelése.

Ami a nem uniós országokat illeti, a bűnüldöző szervek kapacitásainak erősítése a bővítésre váró országok előcsatlakozási előkészületeinek fontos részét képezi. A szervezett bűnözői csoportok kihasználták azt, hogy ezen országok állami intézményei nem rendelkeznek elegendő kapacitással a bűncselekményekkel szembeni fellépéshez, határaik ellenőrzéséhez, valamint a régió és az Unió más országaiban működő

partnereikkel való együttműködéshez. A Délkelet-Európai Együttműködési Kezdeményezés (S.E.C.I.) Országhatárokon Átlépő Bűnözés Leküzdésére létrehozott Regionális Központja az Europollal együttműködésben szervezett bűnözésre vonatkozó fenyegetésvértékelést végzett a délkelet-európai régió vonatkozásában. Bizonyos országok együttműködési megállapodást kötöttek az Europollal, más országokban most folynak ennek előkészületei. A Bizottság regionális és nemzeti szinten is pénzügyi támogatást nyújt a bővítésre váró országok bűnüldöző szervei kapacitásainak növeléséhez annak érdekében, hogy hatékonyabban vehessék fel a küzdelmet a szervezett bűnözéssel.

*
* *

34. kérdés, előterjesztette: Jürgen Klute (H-0442/09)

Tárgy: Az EK Nicaraguával folytatott együttműködésének felfüggesztése

Bár Nicaragua a világ legszegényebb országainak egyike, az Európai Bizottság úgy döntött, hogy felfüggeszti a 2008–2009-es időszakra szóló 60 millió eurónyi összeg folyósítását a helyi választások során történt állítólagos szabálytalanságok miatt. Ezt az összeget oktatási és egészségügyi programokra, a termelés diverzifikálására és egyéb célokra szánták. A Bizottság által tett ezen intézkedés ezáltal erőteljesen sújtotta a Nicaraguában élő legszegényebb népességi csoportokat.

A Bizottság a közelmúltban kész volt arra, hogy véget vessen ennek a megszorításnak, és folyósítson 10 millió eurónyi összeget, de most úgy döntött, hogy folytatja a Nicaragua ellen irányuló szankciók alkalmazását a Nicaraguai Legfelsőbb Bíróságnak az elnök és a polgármesterek újraválasztására vonatkozó döntése miatt.

Miért alkalmazott a Bizottság ilyen intézkedéseket Nicaragua, és nem Kolumbia vagy Costa Rica ellen, ahol hasonló döntések születtek?

Tervezi-e a Bizottság a Nicaragua, és annak demokratikusan megválasztott kormánya ellen alkalmazott szankciók beszüntetését?

Végzett-e a Bizottság arra vonatkozó felmérést, hogyan érintik ezek az intézkedések a Nicaraguában élő legszegényebb népességi csoportokat?

Válasz

A Bizottság több éve aktív tevékenységet folytat Nicaraguában. Az Európai Bizottság fejlesztési együttműködése nem feltételekhez kötött. A demokrácia, a jogállamiság és a felelősségteljes kormányzás tiszteletben tartása azonban olyan alapvető feltételnek számít, amely az ország hatóságaival aláírt valamennyi finanszírozási megállapodásban szerepel.

A 2008. novemberi tisztességtelen helyhatósági választásokat követően a Bizottság a Tanáccsal folytatott konzultáció nyomán úgy határozott, hogy a költségvetési támogatás nem megfelelő eszköz a Nicaraguával való fejlesztési együttműködéshez.

Azóta a Bizottság párbeszédet kezdett Nicaraguával a választással és a kormányzással kapcsolatos problémákról, aminek következtében részlegesen tovább nyújtja a költségvetési támogatást az oktatás javára.

A Bizottság folytatni fogja ezt a döntő fontosságú párbeszédet és reméli, hogy a szükséges feltételek teljesülése esetén további kifizetésekre kerülhet sor.

A Bizottság szorosan összehangolja tevékenységét az uniós tagállamokkal, valamint más donorokkal, és kellő figyelmet fordít az Európai Parlament által 2008. december 18-án és legutóbb 2009. november 26-án elfogadott állásfoglalásokra.

A Bizottság elkötelezett az iránt, hogy összességében fenntartsa a Nicaraguának nyújtandó támogatás mértékét, amennyiben szükséges, az együttműködési programok átalakítása révén.

Végezetül érdemes megemlíteni, hogy a költségvetési támogatás kivételével minden más támogatásnyújtási módzat továbbra is érvényben van, valamint 2009 folyamán az együttműködés – beleértve az új projektek jóváhagyását és az országnak nyújtott támogatás féldísz felülvizsgálatát – rendszeren haladt előre.

*
* *

35. kérdés, előterjesztette: Anna Hedh (H-0443/09)**Tárgy: Alkoholhirdetések**

Idén tavasszal az alkohol- és egészségügyi fórum felkérésére egy tudományos csoport „The impact of marketing communication on the volume and patterns of consumption of alcoholic beverages, especially by young people” címmel jelentést tett közzé.

A jelentés szerint a megvizsgált tizenhárom tanulmány közül tizenkettő azt igazolja, hogy az alkoholhirdetések hatással vannak arra, hogy a fiatalok mikor kezdenek alkoholt fogyasztani, a már alkoholt fogyasztó fiatalokat pedig fogyasztásuk növelésére készítetik. A tanulmányok arra is rámutatnak, hogy a fiatalok hirdetéseknek való kitettsége és fogyasztásuk növekedése között közvetlen kapcsolat van. Emellett egy, a Bizottság által kidolgozott jelentés arra utal, hogy az alkoholhirdetéseknél az alkoholipar által védelmezett önszabályozása nem vezetett különösen jó eredményekhez. A szigorú szabályozás hatékonyabb.

Azok a jelenlegi szabályok, amelyek értelmében az alkoholhirdetések nem irányulhatnak közvetlenül a fiatalokra, gyakorlatilag hasztalanok. Az italozás fiatalok körében való mérséklésének legjobb módja az alkoholhirdetések teljes tilalma, amit egy, a „The Lancet” című tudományos folyóiratban közzétett tanulmány is igazol.

A fentiek értelmében elképzelhetőnek tartja-e a Bizottság az alkoholhirdetések egészségügyi okokból való betiltását, ahogyan az a dohányhirdetések esetében is történt?

Válasz

A tisztelt képviselő fontos és időszerű kérdést vet fel.

A jelenlegi svéd elnökség sokat tett azért, hogy az alkoholfogyasztással kapcsolatos kérdések továbbra is kiemelt helyet foglaljanak el Európa napirendjén. A Tanács e hónapban korábban elfogadott következtetései arra szólították fel a tagállamokat és a Bizottságot is, hogy tegyenek többet a gyermekek hirdetésekkel és a marketinghatásokkal szembeni védelme érdekében.

Amint azt az Unió első, alkoholfogyasztással kapcsolatos stratégiája meghatározza, a Bizottság az alkoholtartalmú italokra vonatkozó hatékonyabb szabályozást alapvetően kétféleképpen támogatja. Először is az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv⁽²⁹⁾ révén, amely biztosítja az alkoholtartalmú italokra vonatkozó, a televíziós műsorszolgáltatásokban és a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokban megjelenő audiovizuális kereskedelmi közleményekkel kapcsolatos minimumszabályok keretét. Az irányelv kimondja, hogy az alkoholtartalmú italokra vonatkozó audiovizuális kereskedelmi közlemény nem célozhat meg kifejezetten kiskorúakat, és a televíziós reklám nem mutathat ilyen italokat fogyasztó kiskorúakat.

Másodszor az Unió alkoholfogyasztással kapcsolatos stratégiája végrehajtásának elősegítése céljából létrehozott két új szervezet révén. Az egyik a nemzeti alkoholpolitikával és alkoholelleses fellépéssel foglalkozó bizottság, amelynek keretében a tagállamok nemzeti szinten megoszthatják és összehasonlíthatják a megközelítéseket.

A másik az Európai Alkohol- és Egészségügyi Fórum, amely egyesíti az érdekelteket a társadalom minden szegmenséből, akik az alkohollal kapcsolatos károk csökkentése céljából önkéntes megoldások kidolgozását vállalják. A fórumban az alkohollal kapcsolatos értéklánc valamennyi része képviselteti magát (a termelőktől kezdve a kiskereskedőkön át egészen a vendéglátóiparig.)

A fórum fontosnak tartja az alkoholhirdetések kérdését, és létrejött egy marketingkommunikációval foglalkozó külön munkacsoport a különböző problémák vizsgálata és a közös megegyezés kialakításának támogatása érdekében.

Az elkövetkező években fontos lesz, hogy áttekintsük ezen intézkedéseket és megvizsgáljuk, hogy együttesen elegendő-e a gyermekek és a fiatalok védelmének biztosításához. Különösen fontos lesz azt megvizsgálni, hogy az uniós és nemzeti szinten meglévő jogi szabályozási keretek az érdekeltek önkéntes fellépésével

(29) Az Európai Parlament és a Tanács 2007. december 11-i 2007/65/EK irányelve a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 89/552/EGK tanácsi irányelv módosításáról (EGT-vonatkozású szöveg), HL L 332., 2007.12.18.

együtt működnek-e, vagy ezek között új arányokat kell megállapítani. Csak ekkor lehet majd mérlegelni azt, hogy uniós szinten határozottabb fellépésre van-e szükség az alkoholhirdetések terén.

A Bizottságnak a jelenlegi helyzettel kapcsolatban azonban az a véleménye, hogy fontos tartani az Unió alkoholfogyasztással kapcsolatos stratégiájának elfogadásával meghatározott irányt, amelynek tekintetében széles körű konszenzus alakult ki.

*
* *

36. kérdés, előterjesztette: Jim Higgins (H-0444/09)

Tárgy: Tőzégvágás és fosszilis tüzelőanyag alapuló energiatermelés

Az élőhelyek védelméről szóló irányelv 6. cikkének (3) és (4) bekezdése („a Natura 2000 természeti területeket jelentősen érintő tervek és projektek vizsgálata”) fényében kész-e Bizottság arra, hogy megfontolja a tőzégvágás további engedélyezését az írországi dagadólápokban, miután az erre vonatkozó engedély 2010. december 31-én lejár?

Tekintettel a széndioxid-kibocsátású fosszilis tüzelőanyagok – melyektől az ír gazdaság majdnem teljes mértékben függ – megfizethetetlen árára, hajlandó-e a Bizottság megfontolni a mentesség megadását egy újabb korlátozott időszakra, különösen annak fényében, hogy sem a Bord Na Mona állami tulajdonú vállalat általi tőzégkitermelést, sem a tőzég elektromos áram előállítására való felhasználását nem tiltották meg az EU által engedélyezett két nagy közép-írországi tőzégégető erőműben?

Válasz

A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló 92/43/EGK tanácsi irányelv⁽³⁰⁾ jogilag kötelezi a tagállamokat a közösségi érdekeltségű élőhelyek, többek között a dagadó- és takarólápok védelmére, amelyek aktív formái az irányelv alapján kiemelt fontosságúak. Ezt alapvetően különleges természetmegőrzési területek létrehozásával, védelmével és igazgatásával kell elérni. Az Unión belül Írország különleges felelősséggel tartozik ezen élőhelytípusok védelméért.

Az illetékes írországi hatóságok feladata, hogy bevezessék a szükséges védelmi intézkedéseket. Minden olyan terv vagy projekt, amely negatív hatást gyakorolhat valamely Natura 2000 területre, csak abban az esetben haladhat előre, ha teljes mértékben megfelel az élőhelyvédelmi irányelv 6. cikkének (3) és (4) bekezdésében meghatározott feltételeknek. Ez szükségessé teszi az engedélyezendő tevékenységnek a terület védelmével kapcsolatos célkitűzések figyelembevételével történő megfelelő vizsgálatát. Amennyiben arra a következtetésre jutnak, hogy ez a tevékenység hátrányosan befolyásolja a terület épségét, a terv vagy projekt alternatív megoldás hiányában csak akkor folytatódhat, ha fontos közérdek indokolja, vagy ha a kárt teljes mértékben ellensúlyozzák a kiegyenlítő intézkedések. Mivel az aktív dagadó- és takarólápok elsődleges fontosságú élőhelytípusnak számítanak, a Bizottság hivatalos véleményét is ki kellene kérni a fontos közérdeken alapuló kényszerítő okokkal kapcsolatban.

A Natura 2000 az írországi tőzeglápoknak csak egy részét foglalja magában. Ezenkívül Írország egyes tőzeglápok védelmét nemzeti jogszabályok alapján a természeti örökséghez tartozó területté nyilvánítás által biztosítja. E területeken kívül is vannak még hatalmas tőzeglápok, ahol a tőzégkitermelést nem érintik az említett területekre vonatkozó védelmi biztosítékok. A Bizottság tudomása szerint a Bord na Mona nem termel ki, illetve nem nyer ki tőzeget Natura 2000 vagy más védett területről, ezért az, hogy a vállalat folyamatosan működtet tőzégégető erőműveket, nem szolgálhat ürügyül a kijelölt tőzeglápok védelmére szolgáló intézkedés elmulasztására.

Az ír hatóságok által legutóbb közzétett, a védettségi helyzettel kapcsolatos értékelés különösen aggasztó, főleg az aktív dagadólápok tekintetében. Írországban ma már rendkívül ritkának számít az érintetlen dagadóláp, területük pedig több mint 35%-kal csökkent az utóbbi tíz évben⁽³¹⁾. Az élőhely hidrológiai feltételeinek jelenlegi mértékű, a tőzégvágás, az erdőgazdálkodás és az égetés által előidézett folyamatos romlásáról azt tartják, hogy a legtöbb helyen súlyosan veszélyezteti az élőhely életképességét.

⁽³⁰⁾ HL L 206., 1992.7.22.

⁽³¹⁾ <http://www.npws.ie/en/PublicationsLiterature/HabitatsDirectiveReport07/>

A Bizottság már egyértelműen közölte véleményét a tisztelt képviselővel az E-3449/08. sz., írásbeli választ igénylő kérdésre adott válaszában⁽³²⁾, miszerint sürgősen be kell vezetni hatékony igazgatási és védelmi intézkedéseket a Natura 2000 hálózat részét képező írországi tűzeglápok vonatkozásában, beleértve a tűzégvágás betiltását, ahol az nem egyeztethető össze a terület megőrzésével.

A Bizottság szeretné egyértelművé tenni a tisztelt képviselő számára, hogy az említett időszakra vonatkozóan a Bizottság nem hagyott jóvá semmilyen „engedélyt” a Natura 2000 területeken belüli folyamatos káros tűzegkitermelésre.

*
* *

37. kérdés, előterjesztette: François Alfonsi (H-0446/09)

Tárgy: A nemzetközi hajózásra használt szorosnak minősített Bonifacio-szoros új osztályba sorolása a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) által

A Korzika és Szardínia között húzódó természetes Bonifacio-szoros a tengeri hajózás számára veszélyes övezet.

1993 óta Franciaország és Olaszország tiltja, hogy az ebben a körzetben ártalmas vagy szennyező termékeket szállító hajók az ő lobogóik alatt áthaladjanak a szoroson. Ebből következően jelenleg a térségben csekély forgalom bonyolódik, melynek gazdasági szerepe jelentéktelen. Egyetlen baleset elegendő volna azonban, ha egy veszélyes rakománnyal megrakott nem francia vagy olasz hajó elsüllyedne, mint például (a máltai lobogó alatt hajózó) Erika, vagy a (bahamai lobogó alatt hajózó) Prestige.

A Bonifacio-szoros ugyanis a „nemzetközi hajózásra használt szorosok” közé tartozik, ezért vonatkozik rá az a szabály, hogy biztosítani kell a kereskedőhajók szabad, akadálymentes áthaladását. Így egy súlyos vészhelyzet lehetőségét tartjuk fenn valódi gazdasági ellensúlyozás nélkül. Ez a besorolás helytelen, és ellentétes a tengerek védelmével kapcsolatos, az egész zónára, azaz a korzikai-szardíniai nemzetközi tengeri parkra kiterjedő projekttel.

Támogatja-e a Bizottság a Franciaország és Olaszország által annak érdekében tett lépéseket, hogy a Bonifacio-szoros besorolását a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet megváltoztassa?

Válasz

A Bizottság nem értesült semmilyen olyan kezdeményezésről, amelyet Franciaország és Olaszország a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetben (IMO) terjesztett elő azzal a céllal, hogy visszavonja a Bonifacio-szoros „nemzetközi hajózásra használt tengerszorosként” való besorolását. A Bizottság nem foglalhat állást az ügyben, mivel nem ismeri a két tagállam által tervezett intézkedés részleteit.

A Bizottság szeretné azonban kiemelni, hogy nemzetközi hajózásra használt tengerszorosok és az e területeken alkalmazandó rendszer meghatározása az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezményéből (UNCLOS) származik.

Tekintettel a tisztelt képviselő által a tengeri balesetek és a hajók által előidézett szennyezés megakadályozásával kapcsolatban kifejezett aggályokra, a Bizottság szeretné kihangsúlyozni az Európai Unió által a tengerbiztonsággal kapcsolatos ügyekben az elmúlt tíz évben tett fontos erőfeszítéseket, többek között három tengerbiztonsági csomag elfogadását, amelyek közül a legutóbbit a Parlament és a Tanács 2009 áprilisában fogadta el, és amely nyolc jogalkotási intézkedést tartalmazott. E jogszabályi vívmányokkal az Európai Unió kétségtelenül megerősítette a követelményeket nem teljesítő hajók elleni küzdelemmel, a hajózás biztonságának garantálásával és a hajók által az európai vizeken előidézett szennyezés megelőzésével kapcsolatos kapacitását.

*
* *

⁽³²⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home.jsp?language=fr>

38. kérdés, előterjesztette: Gesine Meissner (H-0448/09)**Tárgy: EU-Venezuela kereskedelmi megállapodás**

A venezuelai köztulajdonról szóló új törvénytervezet lehetővé tenné a kormány számára, hogy „igazságos kárpótlás ellenében kisajátítsa” azokat a vagyoni érdekeltségeket, „amelyek termelő tevékenysége nem felel meg a nemzeti érdekeknek és a szocio-termelői modellnek”.

Úgy véli-e a Bizottság, hogy e törvény megzavarná az EU és Venezuela közötti kapcsolatokat? Ha nem, miért nem?

39. kérdés, előterjesztette: José Manuel García-Margallo y Marfil (H-0452/09)**Tárgy: EU-Venezuela kereskedelmi megállapodás**

Tanulmányozta-e a Bizottság a javaslatban szereplő, társadalmi tulajdonra vonatkozó venezuelai jogszabályok rendelkezéseit, és összeegyeztethetőknek találta-e azokat a szabad és tisztességes kereskedelem alapelveivel, melyek az EU és Venezuela közötti bármely jövőbeli kereskedelmi megállapodás alapjául kell, hogy szolgáljanak? Ha nem, miért nem?

Együttes válasz

Az Unió nem kötött kereskedelmi megállapodást Venezuelával, és ez jelenleg nem is szerepel a tervek között. Mivel egy törvénytervezetről van szó, amelynek elfogadására és végrehajtására még nem került sor, a Bizottságnak nem áll módjában megvizsgálni, hogy a tervezett venezuelai törvény összhangban áll-e az Uniót érintő konkrét vagy tervezett jogi kötelezettségekkel, illetve nem tudja pontosan megállapítani a törvénytervezetnek az Unió és Venezuela közötti kapcsolatokra gyakorolt hatását.

A Bizottság azonban nyomon követi és körültekintően megvizsgálja majd ennek a törvénynek az Unió venezuelai gazdasági érdekeltségeire vonatkozó hatását, amint a törvény hatályba lép, és adott esetben közölni fogja a venezuelai hatóságokkal a potenciális negatív hatásokkal kapcsolatos aggályait.

*

* *

40. kérdés, előterjesztette: Liam Aylward (H-0450/09)**Tárgy: Világszintű élelmezésbiztonság**

Évente több mint 40 millió ember hal meg éhínségben és a szegénység miatt, köztük hat másodpercenként egy gyermek. Az ENSZ nemrégiben tartott élelmezésügyi és mezőgazdasági csúcsertekezlete megállapította, hogy az éhezõ emberek száma a világon mára meghaladja az egymilliárdot. A globális élelmiszerhiány továbbá az egyik legjelentősebb fenyegetést jelenti a világ békéjére és biztonságára.

Mit tud tenni a Bizottság az éhezés és az élelmezésbiztonság hiánya jelentette világméretű probléma leküzdésére?

Mit tud tenni a Bizottság annak biztosítására, hogy az európai politika, különösen az agrár- és a fejlesztési politika ne járuljon hozzá a világméretű éhezés és élelmiszerhiány növekedéséhez?

Válasz

A tisztelt képviselő figyelmét felhívjuk a Bizottság által a Guerrero Salom által előterjesztett P-5506/09. sz. kérdésre⁽³³⁾ és a McGuinness asszony által előterjesztett H-0416/09. sz. kérdésre⁽³⁴⁾ adott válaszokra.

*

* *

⁽³³⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home.jsp>

⁽³⁴⁾ 2009. november 24-i írásbeli válasz

41. kérdés, előterjesztette: Ryszard Czarnecki (H-0454/09)**Tárgy: a Nemzetközi Valutaalap jelentése**

Kérem a Bizottságot, hogy fejtse ki véleményét a Nemzetközi Valutaalap (IMF) jelentését (Global Financial Stability Report) illetően. Az IMF diplomatikusan, konkrét nevek említése nélkül megállapítja, hogy egyes olasz bankok nem konszolidálják teljes mértékben a külföldi fiókjaik és leányvállalataik által elszenvedett veszteségeket. Az IMF azzal indokolja fenntartásait, hogy az Európai Unió kívüli pénzügyi intézmények veszteségei nagyobbak az euróövezeten belüli bankok veszteségeinél. Az IMF hangsúlyozza, hogy minél alacsonyabb az elszámolás konszolidációjának szintje, annál alacsonyabb a bejelentett veszteségarány.

Egyetlen olasz bank terjeszkedett külföldön, ezért az IMF fenntartásai csak erre az egy bankra vonatkozhatnak. A jelentések ily módon történő összeállítása, ami már felkeltette az IMF elnökének aggodalmát is, nem veszélyezteti-e a pénzügyi rendszer stabilitását? Az Ukrajnában, Romániában, Bulgáriában és a volt Szovjetunió országaiban található Unicredit leánybankoknak segítségre van szükségük likviditásuk fenntartása érdekében. A lengyel Pekao S.A. például úgy támogatja az ukrain Unicreditet, hogy több egymást követő negyedév folyamán több tízmillió eurós tőkét juttat számára; ugyanakkor a Pekao S.A. – a régió többi bankjával ellentétben – semmilyen tartalékkal nem rendelkezik az ukrán befektetés fedezésére. Kérem a Bizottságot annak megállapítására, hogy az ilyen könyvelési eljárás és kreatív könyvelés megengedhető-e? Ezek a megoldások garantálják-e a bankrendszer közép- és hosszú távú likviditását? Milyen pénzügyi következményekkel jár ez Lengyelország, Románia, Bulgária és a szovjet utódállamok pénzügyi rendszerére nézve?

Válasz

Ami azon aggályokat illeti, hogy egyes olasz bankok nem megfelelő könyvelési eljárást alkalmaznak, rá kell mutatni arra, hogy 2005 óta az összes többi, jegyzett európai bankhoz hasonlóan az olasz bankok is az Európai Unió által az 1606/2002/EK rendelet alapján elfogadott Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Standardokkal (IFRS) összhangban készítik el konszolidált pénzügyi beszámolójukat.

A Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Standardok szerint a bankoknak – a letelepedési helyüktől függetlenül – valamennyi leányvállalatukat be kell vonni a konszolidálásba, a csoporton belüli tranzakciókat pedig meg kell szüntetni. Továbbá a 2006/43/EK irányelv alapján a pénzügyi beszámolók könyvvizsgálatát bejegyzett külső könyvvizsgálónak kell elvégeznie.

A 2008. évi auditált konszolidált pénzügyi beszámolója szerint az Unicredit alkalmazta az Európai Unió által jóváhagyott Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Standardokat, tehát valamennyi leányvállalatát bevonta a konszolidálásba, beleértve a Romániában, Ukrajnában és Bulgáriában működőket is. Ez azt jelenti, hogy az Unicredit ukrán, román és bolgár leányvállalatainak pénzügyi beszámolójában feltüntetett hitelezési veszteségek az Unicredit Csoport konszolidált pénzügyi beszámolójában is szerepelnek.

Következésképpen a Bizottságnak nincs különösebb észrevétele az Unicredit Csoport által alkalmazott könyvelési szabályokkal/eljárásokkal kapcsolatban.

Ami konkrétan a felvetett aggályokat illeti, érdemes megjegyezni, hogy amikor az IMF jelentése azt közli, hogy „Olaszország, Hollandia és Spanyolország nem számolt be veszteségekről sem a külföldi fióktelepek, sem a külföldi leányvállalatok vonatkozásában”, nyilvánvalóan az IMF által a jelentés elkészítéséhez felhasznált statisztikai adatokat közli.

*
* *

42. kérdés, előterjesztette: Kathleen Van Brempt (H-0457/09)**Tárgy: Az olcsó játékok biztonságos volta**

A TÜV minőség-ellenőrző testület közelmúltbeli vizsgálata szerint 3 megvizsgált olcsó játék közül 2 nem felel meg a hatályos minőségi követelményeknek. Egyharmaduk még tiltott lágyítószerkezet (ftalátokat) is tartalmazott. Miután a vizsgálat kifejezetten az olcsó játékokra irányult, a problémának fontos szociális vetülete is van.

Tud-e a Bizottság ezekről a problémákról? Hogyan szándékozik a Bizottság betartatni a játékok biztonságáról szóló új irányelv szigorúbb rendelkezéseit, ha a jelek szerint még a korábbi irányelv betartását sem sikerült

elérni? És milyen lépéseket szándékozik a Bizottság tenni annak érdekében, hogy minden gyermek biztonságos játékkal játszva nőhessen fel?

Válasz

A Bizottság ismeri a tisztelt képviselő által említett sajtóközleményt, és tudomása van az abban megemlített, a követelményeknek nem megfelelő játékokról, különösen a túlzott ftaláltartalom, a vegyianyag-tartalom, illetve az apró részek miatti nem megfelelésről, bár a német kormány még nem tájékoztatta hivatalosan.

Amennyiben a forgalomba hozott játékok veszélyeztethetik a gyermekek biztonságát a játékok biztonságáról szóló jelenlegi vagy új irányelv értelmében, a tagállamok kötelesek minden megfelelő intézkedést megtenni a játék forgalomból való kivonása, forgalmazásának korlátozása vagy megtiltása érdekében. A tagállamok haladéktalanul értesítik a Bizottságot erről az intézkedésről mindenekelőtt a gyors tájékoztatási rendszeren, a RAPEX-en keresztül, bizonyos esetekben pedig az úgynevezett védzáradék-eljárásoknak megfelelően is. Valamennyi tagállam tájékoztatást kap és ezt követően az adott játékkal szemben köteles megfelelő nyomon követési intézkedéseket tenni.

A Bizottság szeretné kihangsúlyozni, hogy a gyermekek biztonsága már központi szerepet kap a játékok biztonságáról szóló, jelenlegi 88/378/EGK irányelvben is, amely kötelező biztonsági követelményeket tartalmaz a forgalomba hozatalra váró játékokra vonatkozóan. A játékok biztonságáról szóló új irányelv – amely 2011 januárjától lesz hatályos – még szigorított e követelményeken. Ezek az új szabályok világviszonylatban a legszigorúbbak közé tartoznak. Számos tanulmány, egy átfogó hatásvizsgálat és széles körű nyilvános konzultáció, valamint az Európai Parlamentben és a Tanácsban a jogalkotási folyamat során folytatott intenzív tárgyalások eredményeként születtek meg. A játékok biztonságáról szóló új irányelv azt is kimondja, hogy a közösségi jog egyéb jogi aktusait – például az általános termékbiztonságra, a veszélyes készítmények, anyagok és keverékek osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó szabályokat – szintén tiszteletben kell tartani. Következésképpen a játékoknak az 1907/2006/EK REACH-rendeletnek is meg kell felelniük, különösen annak XVII. mellékletének, amely korlátozza a ftalátok játékszerekben és gyermekápolási cikkekben történő felhasználását. 2010. január közepére az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) jelentést készít a ftalátok felhasználásával kapcsolatos jelenlegi korlátozások felülvizsgálatáról.

A játékok már jelenleg is a tagállami piacfelügyelet figyelmének középpontjában állnak, és a Bizottság társfinanszírozást biztosít az ilyen tevékenységekhez, amennyiben azokat több ország között összehangolják. A Bizottság örömmel tájékoztatja a tisztelt képviselőt arról, hogy például 2009-ben a piacfelügyeleti hatóságok közösen léptek fel az Unióban forgalmazott játékok vizsgálata céljából, különös tekintettel az apró részekre, mágnesekre és nehézfémekre. Ez a közös fellépés – amely a Bizottság fogyasztóvédelmi politikai intézkedésein keresztül részesül társfinanszírozásban – a tervek szerint 2010 közepén fejeződik be.

Továbbá az új irányelv a piacfelügyeletet is szigorítani fogja. Ez az első ágazati irányelv, amely felöleli a termékek Unión belüli forgalmazására vonatkozó általános keretrendszert (az úgynevezett „árucsomagot”), és amelyet ahhoz kell igazítani (a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. július 9-i 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, továbbá a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről, valamint a 93/465/EGK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. július 9-i 768/2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozat). Az új horizontális, 765/2008/EK rendeletben foglalt, a piacfelügyeletre és a külső határokon történő ellenőrzésre vonatkozó szigorúbb szabályok a játékok piacfelügyeletére is alkalmazandók.

A Bizottság ezenkívül a gyártás során történő szigorúbb ellenőrzésre is ösztönöz, valamint folyamatban van a szülőknak és gyermekjátékokat vásárlóknak szóló útmutató kidolgozása a játékgazattal együttműködésben.

*

* *

43. kérdés, előterjesztette: Proinsias De Rossa (H-0459/09)

Tárgy: Az SR Technics alkalmazottai és az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap

Meg tudja erősíteni a Bizottság, hogy az ír hatóságok nyújtottak be finanszírozási kérelmet az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap keretében a dublini SR Technics egykori alkalmazottainak támogatása céljából? Ha igen, milyen stádiumban van e kérelem elbírálási folyamata?

Válasz

2009. október 9-én Írország a dublini SR Technics egykori alkalmazottainak támogatására irányuló kérelmet nyújtott be a Bizottsághoz. A kérelem alapjául az 1927/2006/EK rendelet (az EGAA-rendelet)⁽³⁵⁾ 2. cikkének a) pontja szolgál, amely az alpból nyújtott pénzügyi támogatáshoz a következő követelményt határozza meg: legalább 500 főt elbocsátanak 4 hónapos időszak alatt egy vállalkozáson belül egy tagállamban, beleértve annak beszállítói vagy felhasználói termelői körében elbocsátott munkavállalókat.

A kérelem a társaság 910 alkalmazottjának elbocsátásával kapcsolatos, akik közül 800-at a négy hónapos referenciaidőszak alatt bocsátottak el, további 110-et pedig később. Az ír hatóságok azt tervezik, hogy 838 munkavállaló számára támogatást biztosítanak aktív munkaerő-piaci intézkedések – például útmutatás, képzés és önálló vállalkozás létrehozásához nyújtott segítség – révén.

A Bizottság szolgálatai jelenleg vizsgálják a kérelmet, és további információkat kértek az ír hatóságoktól bizonyos részletekkel kapcsolatban. A kért információk kézhezvételét követően a Bizottság döntést hoz arról, hogy jóváhagyja-e a kérelmet és javasolja-e, hogy a költségvetési hatóság pénzügyi hozzájárulást nyújtson.

A Bizottság még nem fejezte be a vizsgálatot, ezért nem tehet észrevételt a kérelem kimenetelével kapcsolatban.

*
* *

44. kérdés, előterjesztette: Ádám Kósa (H-0460/09)**Tárgy: Kérdés az Európai Bizottsághoz a nyelvi és jelnyelvi jogokról**

Az Európai Unió tagállamai közül eddig 9 országban ismerték el törvényi vagy alkotmányi szinten a jelnyelvet, 2009. november 9-én éppen Magyarországon. Az Európai Parlament két alkalommal (1988-ban és 1998-ban) határozat formájában is foglalkozott a jelnyelvek helyzetével, eddig még kevés konkrét eredménnyel.

A „High Level Group on Multilingualism” szakértői bizottsága 2007-ben számos javaslatot tett a többnyelvűség (multilingualism) témakörében. A szakértői testület kiemelte, hogy a többnyelvűségbe beletartoznak a jelnyelvek is.

Az Általános Ügyek és Külsőkapcsolatok Tanácsa 2009. november 26-án már egyezsége jutott a ratifikáció kérdésében a fogyatékossgal élők jogairól szóló ENSZ-egyezmény kapcsán, amelynek 30. cikkelye is kimondja: „A fogyatékossgal élő személyek másokkal azonos alapon jogosultak sajátos kulturális és nyelvi identitásuk elismerésére és támogatására, beleértve a jelnyelveket és a siket kultúrát.”

Az Európai Bizottság mit kíván tenni - figyelemmel a 2000-ben kiadott, jelnyelvekre is utaló Flensburg-i ajánlásokra - a jelnyelvek elismertetésért és az EU-s intézményekben történő megfelelő alkalmazásáért?

Válasz

A Bizottságnak tudomása van a Kisebbségi Ügyek Európai Központja (ECMI) által szervezett, 2000. június 22–25-i nemzetközi konferencián elfogadott, a regionális és kisebbségi nyelvekre vonatkozó politikai intézkedések végrehajtásáról szóló flensburgi ajánlásokról, amelyekben a jelnyelvek megfelelő elismerését kéri. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 165. cikkének értelmében a tagállamok feladata, hogy nemzeti és regionális szinten konkrét intézkedéseket vezessenek be a nyelvpolitika támogatása érdekében, és ez a jelnyelvek elismerésére is vonatkozik.

Amennyiben azonban a jelnyelv használata szükségessé válik a siketek munkához jutásához, karrierbeli előrelépéséhez vagy képzéséhez, a kérdés a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv⁽³⁶⁾ hatálya alá tartozhat.

Továbbá a Bizottság 2008. július 2-án előterjesztett egy irányelvre irányuló javaslatot (COM(2008) 426 végleges), amely általánosságban az egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatáson kívüli alkalmazását tűzi ki célul. A megkülönböztetés alapjai közé tartozik vallás és meggyőződés, fogyatékossg, kor vagy szexuális

⁽³⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 20-i 1927/2006/EK rendelete az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról, HL L 406., 2006.12.30.

⁽³⁶⁾ HL L 303., 2000.12.2.

irányultság, amelyek (a korábbi uniós irányelvekben már tárgyalt nemmel és fajjal együtt) megegyeznek az Európai Unió működéséről szóló szerződés 19. cikkében felsoroltakkal.

Ezenkívül a Bizottság a nyelvtanulást és a nyelvi sokszínűséget támogató, az Unió valamennyi nyelvét – tehát a jelnyelveket is – magában foglaló politikát dolgoz ki. Finanszírozási programjai révén a Bizottság társfinanszírozást nyújt a nyelvtanulást és a nyelvi sokszínűséget támogató projektekhez és hálózatokhoz. 2008-ban a „Az egész életen át tartó tanulás programja – 2007–2013” keretében közzétett pályázati felhívás során előnyben részesítették azon projekteket és hálózatokat, amelyek a különleges szükségletekkel rendelkező személyek által használt nyelvek támogatására irányultak. A 2009-es pályázati felhívás keretében az egyik prioritás ismét „a speciális oktatást igénylő személyek tanítása terén bevált gyakorlatok meghatározása, átadása és alapul vétele”⁽³⁷⁾ volt. 2008-ban három jelnyelvel kapcsolatos projektet választottak ki, amelyek végrehajtása még tart.

Továbbá a Bizottság felhívja a figyelmet arra, hogy 2007. március 30-án valamennyi tagállam és az Európai Közöségi saját hatáskörén belül aláírta a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményt. Több cikk (a 9., 21., 24. és 30.) kimondja, hogy a részes államok kötelesek megfelelő intézkedéseket tenni a jelnyelvekkel kapcsolatban, segítséget nyújtani, elfogadni és elősegíteni a jelnyelvek használatát, valamint tanulását. Különösen a 21. cikk hivatkozik a jelnyelvek elismerésére és használatának támogatására mint az említett intézkedések egyikére.

Végül a Bizottság emlékeztet arra, hogy az európai intézmények nyelvi rendszerére nézve az 1/1958/EGK tanácsi rendelet⁽³⁸⁾ az irányadó. E rendelet első cikke felsorolja az intézmények hivatalos és munkanyelveit. Elfogadásához vagy módosításához a Tanács egyhangú határozata szükséges, és módosításához nem szükséges bizottsági javaslat benyújtása. A jelnyelvekre vonatkozó külön rendelkezés beemelése az előző eljárás hatálya alá tartozik. Ami a saját gyakorlatát illeti, a Bizottság több nyelven biztosít tolmácsolást, továbbá finanszírozott egy olyan projektet, amely a jelnyelvi tolmácsok képzésére irányult.

*
* *

45. kérdés, előterjesztette: Charalampos Angourakis (H-0461/09)

Tárgy: A társadalombiztosítási rendszerek leromolása

Az EU és a tagállamok kormányai – ideológiai terrorizmust alkalmazva a külső adóssággal és az államháztartási hiánnyal kapcsolatban, továbbá ürügyként használva a veszélyt, hogy az előregedő népesség és a kedvezőtlen demográfiai változások miatt összeomolhatnak a társadalombiztosítási rendszerek – a tőkével szövetkezve erőszakos támadást indítanak a munkavállalók jogai ellen. A nyugdíjakat, az egészségügyi és jóléti ellátásokat csökkentik, a nyugdíjkorhatárt emelik. Jellemző példa Görögország, ahol a Bizottság, a PASOK, az újdemokrata kormányok és az Európai Közöségi Bírósága összejárásával a közszférában dolgozó nők nyugdíjkorhatárát 5–17 évvel kitolják, továbbá megkérdőjelezzik a társadalombiztosítási rendszer közjóléti és szociális jellegét.

A Bizottságnak továbbra is szándékában áll-e folytatni ezt a társadalombiztosítási rendszerek leromolásához vezető politikát annak ellenére, hogy az a munkavállalók számára tragikus következményekkel jár?

Válasz

A Bizottság tisztában van azzal, hogy megfelelő szociális védelmet kell biztosítani. Rámutat arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés értelmében a szociális védelem a tagállamok hatáskörébe tartozik. Ennek folytán a Bizottság együttműködik a tagállamokkal a szociális védelem és a társadalmi befogadás terén alkalmazott nyílt koordinációs módszer (OMC) keretében. A nyílt koordinációs módszer tagállamok által elfogadott, nyugdíjakra vonatkozó közös célkitűzései három fő kérdésre helyezik a hangsúlyt: először is az öregségi nyugdíjnak megfelelőnek kell lennie. Másodszor a nyugdíjrendszereknek pénzügyi szempontból fenntarthatónak kell lenniük. Harmadszor a nyugdíjrendszereket a modern társadalom követelményeihez kell igazítani. A szociális védelem és a társadalmi befogadás terén alkalmazott nyílt koordinációs módszer (szociális OMC) keretében folytatott munka egyik alapvető sajátossága, hogy a Bizottság és a Tanács a szociális védelemre és a társadalmi befogadásra vonatkozó nemzeti stratégiákat együttes jelentés formájában közösen vizsgálja és értékeli.

⁽³⁷⁾ http://ec.europa.eu/education/llp/doc/call09/prior_hu.pdf

⁽³⁸⁾ HL 17., 1958.1.6.

A 2009. évi együttes jelentés középpontjában a munkavállalás támogatása állt, mert ez fontos tényezőnek tekinthető abból a szempontból, hogy a nyugdíjrendszerek fenntarthatók maradjanak, valamint hogy a pénzügyi kihívás az idősödő népesség folytán ne alakuljon át társadalmi kihívássá. A jelentés kiemelte, hogy az, hogy a nyugdíjak hosszú távon kielégítő mértékűek legyenek, az idősebb munkavállalók 50%-os foglalkoztatási rátájára vonatkozó lisszaboni célkitűzés elérésére irányuló, a gazdasági visszaesés ellenére is folyamatos erőfeszítésektől függ. Ezenkívül annak fontosságát is hangsúlyozta, hogy nyomon kell követni, hogy a nyugdíjrendszerek kiterjednek-e a kiszolgáltatott munkavállalókra⁽³⁹⁾.

Ezen túlmenően a Bizottság és a tagállamok közösen értékelik a nyugdíjrendszerek által az idősödő népesség folytán előidézett hosszú távú gazdasági és költségvetési kihívást. Az idősödésről szóló jelentés és a fenntarthatóságról szóló jelentés szerinti értékelés frissített változatát 2009-ben tették közzé⁽⁴⁰⁾. Az idősödésről szóló jelentés megállapította, hogy a demográfiai változások miatt a tagállami nyugdíjkiadások 2007-hez képest 2060-ra a GDP 10,1%-áról 18,8%-ra emelkednek. Ugyanakkor a jelentés azt is megállapította, hogy a közkiadások a tagállamokban végrehajtott reformoknak és a foglalkoztatási ráta előre jelzett növekedésének köszönhetően 2060-ban csupán a GDP 12,5%-át teszik majd ki. Ennélfogva a munkával töltött időszak növekedése biztosíthatja, hogy a nyugdíjrendszerek megfelelőek és fenntarthatóak legyenek.

Ami a tisztelt képviselő által a Bizottság kontra Görögország ügyben a Bíróság által 2009. március 26-án hozott ítélet kapcsán említett helyzetet illeti, a Bizottság rámutat arra, hogy a Bíróság elítélte Görögországot azért, mert nem teljesítette az Európai Közösséget létrehozó szerződés 141. cikkében (az Európai Unió működéséről szóló szerződés 157. cikkében) foglalt arra vonatkozó kötelezettségeit, hogy a férfiak és a nők egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért egyenlő díjazást kapjanak. A szóban forgó ügyben a Bíróság megállapította, hogy a görög törvénykönyv szerint kifizetett nyugdíj megfelel a Bíróság joggyakorlatában meghatározott kritériumoknak, tehát a Szerződés értelmében fizetésnek tekinthető.

A Bíróság ítélete csak a férfiak és nők esetében alkalmazott eltérő nyugdíjkorhatár kérdésére vonatkozik.

*
* *

46. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-0467/09)

Tárgy: Mezőgazdasági üzemeknek nyújtott támogatások

A görögországi mezőgazdasági parcellahatárok digitalizálása, melynek határideje 2008 volt, még mindig tart, és – technikai okok miatt – év végéig valószínűleg nem is ér véget, ami azzal fenyeget, hogy a mezőgazdasági termelők nem kapják meg a nekik járó támogatásokat. Tekintettel szinte valamennyi termény és állati termék árának immár második éve tartó csökkenésére, a termékek egy része, amelybe a termelők időt, munkát és pénzt investáltak, eladatlanul hever a mezőkön, miközben számos termelő nem jutott a kereskedőknek és szövetkezeteknek eladott termények (őszibarack, bor, gabonafélék stb.) piaci értékéhez, minek következtében a támogatások a termelők jövedelmének csaknem a felét teszik ki. Most, hogy fennáll a veszélye annak, hogy a mezőgazdasági termelők nem jutnak hozzá a támogatásokhoz, immár túlélésük a tét, különösen a kis- és középszerintű gazdaságokkal rendelkező, nehézségekkel küzdő termelőké, akik súlyos adósságokat halmoztak fel és most reménytelen pénzügyi helyzetben vannak.

Haladéktalanul kifizeti-e a Bizottság a mezőgazdasági termelőknek járó támogatásokat, függetlenül attól, hogy a digitalizálás befejeződött-e, annak érdekében, hogy a termelők elkerüljék a csődöt és tovább folytathassák a gazdálkodást?

Válasz

Először is a Bizottság fel szeretné hívni a tisztelt képviselő figyelmét arra, hogy a közös agrárpolitika pénzügyi irányítását az 1290/2005/EK⁽⁴¹⁾ rendelettel összhangban a tagállamok és a Bizottság közösen végzik.

⁽³⁹⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=757&langId=hu>

⁽⁴⁰⁾ http://ec.europa.eu/economy_finance/thematic_articles/article14761_en.htm. Az idősödésről szóló jelentés és a fenntarthatóságról szóló jelentés egyaránt a COM(2009) 180, illetve a COM(2009) 545 közleményhez kapcsolódó dokumentum, mindkettőt a Bizottság Gazdasági és Pénzügyi Főigazgatósága tette közzé a „European Economy” 2/2009., illetve 9/2009. számában.

⁽⁴¹⁾ A Tanács 2005. június 21-i 1290/2005/EK rendelete a közös agrárpolitika finanszírozásáról, HL L 209., 2005.8.11.

A kifizetéseket az egyes tagállamok által akkreditált kifizető ügynökségek folyósítják a mezőgazdasági termelők részére. A kifizetett összegeket a Bizottság később visszafizeti a tagállamoknak.

Görögországban a 2009-re vonatkozó támogatás iránti kérelmek végső benyújtási határideje 2009. május 15. volt (ezt 2009. június 9-ig meg lehetett hosszabbítani, bár csak bírság kiszabása mellett). A görög rendszer értelmében a digitalizált mezőgazdasági parcellákat csatolni kell a termelők kérelméhez (az alfanumerikus információk mellett), és ez az időpont egyben a digitalizálás befejezésének is a határideje.

A digitalizálást a termelőknek a termelői szövetségekkel együtt kell elvégezniük. A termelői szövetségekben felmerült problémák miatt azonban súlyos késedelmek keletkeztek a digitalizálási folyamatban. Meg kell jegyezni, hogy e feladat elvégzéséhez a termelőknek jelen kell lenniük.

A közvetlen kifizetésekről szóló jogszabályok értelmében és nyilvánvaló igazgatási okokból az ellenőrzéseket még azelőtt kell elvégezni, hogy a kifizető ügynökség teljesíti a kifizetést. Ehhez azonban az összes mezőgazdasági terület digitalizálását el kell végezni.

A görög hatóságok feladata, hogy felgyorsítsák és véglegesítsék a digitalizálási folyamatot, hogy minél gyorsabban folyósíthassák a kifizetéseket a termelők számára.

*

* *

47. kérdés, előterjesztette: Iliana Malinova Iotova (H-0468/09)

Tárgy: A hulladékokról szóló európai jogszabályok helytelen szófiai végrehajtásával kapcsolatban Bulgária ellen kezdeményezett szabálysértési eljárás

A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy egyáltalán nem hoztak megfelelő sürgős intézkedéseket a Szófiában már évek óta húzódó, hulladékkal kapcsolatos probléma megoldása érdekében. A bolgár kormány és a főváros önkormányzati hatóságai ugyanakkor azt állítják, hogy hoztak néhány olyan intézkedést, amelyekről a Bizottságnak is tudomása van.

Milyen alapon döntött úgy a Bizottság, hogy szabálysértési eljárást kezdeményez Bulgária ellen?

Értesült-e a Bizottság arról, hogy Bulgária intézkedéseket hozott a hulladékkal kapcsolatos szófiai probléma megoldására?

Meggyőzőek-e a bolgár fél Bizottságnak benyújtott bizonyítékai?

Rendelkezésre állnak-e bolgár szakértőktől származó adatok, és figyelembe vették-e ezeket?

Milyen kötelezettségeket vállalt a Bizottság a Bojko Boriszov, bolgár miniszterelnökkel a hulladékkal kapcsolatos problémák megoldására irányuló bolgár tervekről folytatott tárgyalásokat követően?

Mikorra várja a Bizottság, hogy a bolgár fél kézzelfogható eredményeket mutat fel?

Válasz

A Bizottság azért határozott úgy, hogy a Bírósághoz fordul Bulgária ügyében, mert az ország nem felelt meg a hulladékokról szóló irányelv⁽⁴²⁾ (hulladékokról szóló keretirányelv) 5. cikkének, amely a tagállamokat integrált és megfelelő hulladékártalmatlanító hálózat létrehozására kötelezi.

A 2008. december 1-i indoklással ellátott vélemény két hónapos válaszadási határidejének lejártakor a jogsértés még mindig fennállt, amit többek között a Szófiából származó több százezer tonna, a közösségi jogszabályokban meghatározottaktól eltérő körülmények között tárolt bálázott háztartási hulladék is jelzett, mivel a suhodoli hulladéklerakó kapacitása már majdnem kimerült, és nem volt más létesítmény, amely képes lett volna felvenni a termelődő hulladékot.

A Bizottság figyelembe vette mindazokat az információkat, amelyeket Bulgária közölt a Szófia-környéki hulladékkel kapcsolatban, és e tájékoztatás alapján megállapította, hogy bár történt előrelépés a bálázott hulladék ártalmatlanítása terén és megtették a Szófia integrált hulladékgazdálkodási rendszerének létrehozásához (az ún. Szófia Hulladékprojekthez) szükséges első lépéseket, még mindig nem oldódott meg a megfelelő és fenntartható hulladékártalmatlanító infrastruktúra hiányának problémája.

⁽⁴²⁾ 2006/12/EK irányelv, HL L 114., 2006.4.27.

A Bizottság üdvözlí azokat a lépéseket, amelyet Bulgária a hulladékártatlanító infrastruktúra létrehozása érdekében tesz, amely várhatóan és remélhetően hosszú távú fenntartható megoldást jelent majd a bolgár főváros, Szófia számára. Mivel a szükséges infrastruktúra kialakítására megállapított határidő már lejárt, a Bizottság elvárja Bulgáriától, hogy a lehető legrövidebb időn belül hozza létre ezt az infrastruktúrát és biztosítsa, hogy az új létesítmények minden tekintetben összhangban legyenek a vonatkozó közösségi jogszabályokkal, különösen az elérhető legjobb technológiák alkalmazására vonatkozó követelménnyel, amelyet a hulladékokról szóló irányelv 5. cikke rögzít. A Bizottság emellett felhívja a figyelmet arra, hogy sürgős szükség van új hulladékártatlanító infrastruktúrára Szófián kívül is.

*
* *

48. kérdés, előterjesztette: Ivo Belet (H-0469/09)

Tárgy: Az elektromos autók jövője

Az új összetételű Bizottság egyik kötelezettségvállalása, hogy továbbra is jelentős erőfeszítéseket tesz az alacsony CO₂-kibocsátású gazdaság megteremtése, különösen a villamosenergia-ellátás és a közlekedési ágazat szén-dioxid-kibocsátásának csökkentése – és a tiszta, elektromos árammal hajtott autók fejlesztése érdekében.

Milyen intézkedéseket tervez a Bizottság e célkitűzések valóra váltása érdekében?

Tervez-e a Bizottság az elektromos autók elterjedésének felgyorsítását szolgáló intézkedéseket?

Milyen kezdeményezéseket tervez a Bizottság az elektromos autókat kiszolgáló töltőállomások hálózatának gyors kialakítása érdekében?

Hogyan értékeli a Bizottság az elektromos autók akkumulátorainak szerepét az elektromos áram iránti kereslet és kínálat kiegyensúlyozásával összefüggésben?

A Bizottság szerint kaphat-e szerepet ebben az Európai Beruházási Bank?

Válasz

Az Uniónak tervet kell kidolgoznia arra, hogy 2050-re egy közel nulla szén-dioxid-kibocsátású rendszert hozzon létre az Unióban.

A villamosenergia-termelést szolgáló, alacsony vagy nulla szén-dioxid-kibocsátással járó technológiáknak, a járművekben alkalmazott tiszta technológiáknak, valamint az épületek környezeti szempontból hatékony fűtési és hűtési rendszereinek minden „szén-dioxid-mentesítési program” alapját kell képezniük. Ez indokolja, hogy az elmúlt néhány évben a Bizottság újabb és újabb kezdeményezéseket terjesztett elő, amelyek célja a megújuló energiaforrások fokozott alkalmazása, energiahatékonysági szabványok meghatározása, valamint a fosszilis tüzelőanyagok fenntartható felhasználását szolgáló technológiák, illetve a megújuló energiaforrások és az energiahatékonyság terén megjelenő új technológiák támogatása. Az elfogadás előtt álló és a közeli jövőben elfogadásra kerülő teljes intézkedéscsomagot az energiapolitika stratégiai felülvizsgálatai ismertették részletesen, amelyeket a Bizottság 2007, illetve 2008 decemberében fogadott el.

A Bizottság 2009. júniusban kiadott „A közlekedés fenntartható jövője” című közleményében meghatározza a közlekedés tekintetében a 2050-ig tartó időszakra vonatkozó kihívásokat, eszközöket és prioritásokat. Jövőre a Bizottság fehér könyvet tesz közzé a közlekedéspolitikáról, és ebben meghatározza a következő évtizedben a közlekedés terén elfogadandó szakpolitikai intézkedéseket. Az új fehér könyv a mobilitás és a „szén-dioxid-mentesítés” összekapcsolását helyezi középpontba a gazdasági növekedés és a társadalmi fejlődés előmozdítása érdekében, valamint hogy közelebb kerüljünk a fenntartható közlekedési rendszer megvalósításához. Ezzel összefüggésben az elektromobilitás kétségkívül óriási szerepet kap majd, jóllehet ez nem zárhat ki más alternatív megoldásokat.

A Bizottság már évek óta támogatja az alternatív jármű- és üzemanyag-technológiák kifejlesztését. A bioüzemanyag-, földgáz-, hidrogén- és elektromos meghajtású járművekkel kapcsolatos projektek jelentős mértékű finanszírozást kaptak a kutatási és technológiafejlesztési keretprogramból. 2008-ban – 470 millió eurós közösségi támogatással – létrejött az Üzemanyagcellás és Hidrogénalapú Közös Technológiai Kezdeményezés. Célokat határoztak meg a bioüzemanyagok és a megújuló energiák tekintetében a gépjárműüzemanyag-ágazatban, folyamatban van a bioüzemanyagok fenntarthatósági kritériumainak kidolgozása, és lehetővé vált, hogy az alternatív üzemanyagok esetében kedvezőbb adómértékeket

alkalmazzanak. A 2009 márciusában elfogadott tiszta járművekről szóló irányelv előírja, hogy a tömegközlekedési szolgáltatásokra használt járművek beszerzésekor figyelembe kell venni az energiafogyasztást, a szén-dioxid-kibocsátást és a szennyezőanyag-kibocsátást. Ez elő fogja segíteni a tiszta és energiahatékony járművek piaci bevezetését. Jogszabályt fogadtak el arra vonatkozóan, hogy az új személygépjárművek szén-dioxid-kibocsátását átlagosan 130 g/km-re csökkentsék (fokozatosan 2012-től 2015-re), majd 2020-ig ezt az értéket tovább mérsékeljék 95 g/km-re (443/2009/EK rendelet), továbbá hasonló jogszabályra tettek javaslatot a könnyű tehergépjárművek esetében (COM(2009)593).

2. A 2008. novemberben elfogadott gazdaságélénkítési terv három köz-magán társulást (PPP) irányozott elő. Az egyik ezek közül a környezetbarát autókra vonatkozó kezdeményezés. E kezdeményezés (összesen 5 milliárd EUR, ebből 1 milliárd EUR kutatás-fejlesztésre a 7. kutatási és technológiafejlesztési keretprogramban, és 4 milliárd EUR EBB-kölsön) célja, hogy támogassa az új és fenntartható közúti közlekedési formák fejlesztését. Elsőbbséget élveznek az elektromos meghajtású közúti járművek (elektromobilitás). Az Európai Bizottság finanszírozást nyújt a kutatás-fejlesztéshez, szabványosításhoz és a piaci bevezetés elősegítéséhez, ez 2010-ben 108 millió eurót jelent.

Ezen iparági támogatások mellett a Bizottság tanulmányt készített, amelyben azt vizsgálja, milyen környezeti és egyéb hatásokkal járhat az elektromos járművek és a hálózatról tölthető hibrid gépjárművek esetleges széles körű piaci bevezetése.

A Bizottság emellett 2010-ben javaslatot tesz harmonizált követelményekre az elektromos járművek jóváhagyása tekintetében, ideértve a tisztán elektromos és a hibrid járműveket. A javaslat konkrét követelményeket vezet majd be az elektromos biztonsággal kapcsolatban az Európai Közösség jármű-típusjóváhagyási keretében azáltal, hogy kötelezővé teszi az UNECE 100. sz. rendeletét.

Az Európai Bizottságnak továbbá szándékában áll, hogy megbízza az európai szabványügyi szerveket azzal, hogy fejlesszék tovább vagy vizsgálják felül a meglévő szabványokat, hogy ily módon biztosítsák az átjárhatóságot az elektromos járművekben használt akkumulátorok töltésére szolgáló rendszerek között. Így a felhasználók számos különféle autó esetében is ugyanazt a töltőt használhatják, és nem kell új töltőt vásárolniuk minden alkalommal, ha új autót vagy új akkumulátort vesznek. Ezzel az is biztosítható lenne, hogy a fogyasztók könnyen fel tudják tölteni autójukat, ha átlépik a határt vagy ha saját tagállamukon belül utaznak. Ez megkönnyítené például az akkumulátorok feltöltését nyilvános töltőpontoknál és elősegítené az akkumulátortöltő-állomások elterjedését is. Végül eltántorítaná a tagállamokat attól, hogy egyéni lépéseket tegyenek, mert az esetleg egymást átfedő megoldásokat eredményezhet.

A harmonizált szabályok elfogadása egyszerű, könnyű és olcsó jóváhagyási eljárást tesz lehetővé, ami által ösztönzi az alacsony szén-dioxid-kibocsátású járművek piaci bevezetését az Európai Unióban. Ez az elektromos gépjárművekre vonatkozó új, egyszerűsített keret ugyanakkor növelni fogja az európai ipar versenyképességét és felgyorsítja a közúti közlekedés „szén-dioxid-mentesítését”.

3. Az akkumulátortöltő-állomások hálózatának kiépítését a környezetbarát autókra vonatkozó kezdeményezés keretében jelenleg mérlegelik. Egy nagy európai elektromobilitási projekt – amelyre vonatkozóan ajánlattételi felhívás van érvényben még 2010. január 14-ig – járműveket, infrastruktúrát, valamint közös kódok, szabványok és szabályok kidolgozását foglalja magában. A környezetbarát autókra vonatkozó kezdeményezés jövőbeli ajánlattételi felhívásaiban további kutatás-fejlesztési munkát terveznek a teljesítmény optimalizálása és a költségek csökkentése, valamint az e célú szolgáló „intelligens hálózatokra” épülő alkalmazások létrehozása érdekében (a hálózati terhelés optimalizálása, különböző üzleti modellek és fizetési rendszerek támogatása stb.).

4. Az elektromos járművekben működő akkumulátoroknak az energiahálózat számára történő energiatárolás céljára való felhasználhatóságát már vizsgálják több olyan nemrég kiválasztott projekt keretében, amelyekhez a Bizottság már finanszírozást biztosít a kutatási és technológiafejlesztési keretprogramon keresztül. Az elektromos autók akkumulátorainak szerepére vonatkozó, a villamosenergia-ellátás és -igény egyensúlyának megteremtéséhez kapcsolódó további kutatási és demonstrációs projektek jelenleg mérlegelés tárgyát képezik a környezetbarát autókra vonatkozó kezdeményezés keretében, és ezek felhasználhatják majd a jelenleg futó projektek eredményeit.

5. Az Európai Beruházási Bank (EBB) hitelezési mechanizmusai a finanszírozás lényeges részét biztosítják majd a környezetbarát autókra vonatkozó kezdeményezés keretében. Két eszköz áll rendelkezésre:

a kockázatmegosztási pénzügyi mechanizmus (RSFF) és

az európai tiszta közlekedési program (ECTF): egy olyan eszköz, amelyet kifejezetten a közlekedési ágazatban megvalósuló környezetbarát kutatás, fejlesztés és innováció támogatására alakítottak ki.

Az RSFF egy innovatív rendszer, amelynek célja, hogy javítsa a magas kockázatú beruházások adósságfinanszírozáshoz való hozzáférését a kutatás, fejlesztés és innováció terén, míg az ECTF annak a válságellenes csomagnak a része, amelyet az EBB hozott létre 2008 őszén kifejezetten a közlekedésből származó kibocsátások csökkentésével kapcsolatos kutatásokhoz. Az ECTF keretében 4 milliárd eurót bocsátottak a környezetbarát autókra vonatkozó kezdeményezés rendelkezésére.

*
* *

49. kérdés, előterjesztette: Mairead McGuinness (H-0471/09)

Tárgy: Fuvarozásra használt járművek átvizsgálása a Calais-i kikötőben

A Calais-i kikötőn keresztül, az Egyesült Királyság felé közlekedő fuvarozók egy ideje problémákkal szembesülnek, amikor járműveiket illegális beutazók után kutatva átvizsgálják a francia és egyesült királyságbeli hatóságok. Úgy tűnik, hogy az egyesült királyságbeli hatóságok szigorúbb ellenőrzésnek vetik alá a területükre belépőket, mint a francia hatóságok. A fuvarozókra helyszíni bírságot rónak ki, amennyiben az Egyesült Királyság Határügynöksége a francia hatóságok által észre nem vett, illegális belépőkre bukkan.

Tud-e a Bizottság észrevételeket fűzni ehhez a helyzethez? A Bizottság szerint szükség van-e nagyobb egységességre a (schengeni határellenőrzési rendszer alá tartozó) francia hatóságok, valamint az Egyesült Királyság Határügynöksége által végzett ellenőrzések terén? Tisztességesnek véli-e a Bizottság azt, hogy a fuvarozókat terheli a felelősség az ellenőrzési rendszer hiányosságai miatt?

Válasz

A Bizottság előtt ismert a calais-i kikötő körüli területen fennálló nehéz helyzet, amely abból adódik, hogy harmadik országbeli állampolgárok megkísérelnek illegális módon bejutni az Egyesült Királyságba. A Bizottság tudja, hogy a francia hatóságok milyen szintű ellenőrzéseket végeznek és milyen szigorúan vizsgálják át a gépjárműveket az országból való kilépéskor. Ez az ellenőrzési szint magasnak tekinthető, különösen akkor, ha figyelembe vesszük az ellenőrzés során alkalmazott műszaki berendezéseket is.

A brit hatóságok a Franciaország és az Egyesült Királyság között érvényben lévő kétoldalú megállapodás alapján végeznek határellenőrzést francia területen. A Bizottság nem fogalmazhat meg véleményt az Egyesült Királyság által végzett határellenőrzések szintjéről, legyen szó a brit területeken vagy Franciaországban végzett ellenőrzésről, mert az Egyesült Királyságra nem vonatkoznak a schengeni vívmányok vonatkozó rendelkezései.

Az, hogy a két ország hatóságai esetében eltér a felderítés sikeressége, nem szükségszerűen a különböző eljárásoknak vagy berendezéseknek tudható be, hanem más okoknak, például az alkalmazott berendezések műszaki korlátainak vagy alkalmazásának, vagyis hogy szűrőpróbaszerűen, szerzett információk vagy kockázatelemzés alapján használják-e ezeket az eszközöket. A Bizottság tudomása szerint a fuvarozókat nem vonják felelősségre az átvizsgálás sikertelenségeért; a fuvarozók tekintetében alkalmazott bírságok alapja az, hogy az adott fuvarozó – a fuvarozókra bízott járművek tekintetében a fuvarozók felelősségére vonatkozó nemzeti jogi szabályozás alapján – a brit hatóságok által tőle elvárt körülményekkel járt-e el (például a parkolási hely kiválasztásakor vagy a jármű lezárásakor).

*
* *